மகாமஹோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
சிவச[illegible]சென்னை-20.

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்

என்னும்

வயித்தீசுரன்கோயிற்புராணம்.

காத்தியாயனரிருப்பு
வடுகநாததேசிகர்
அருளிச்செய்தது.

இஃது,
திருக்கைலாசபரம்பரைப்
பொம்மையபாளையம்
ஸ்ரீ சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்துச்
சிதம்பரம்
இராமலிங்கசுவாமிகளால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ஷை சுவாமிகள்மாணாக்கர்களிலொருவரும்
சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை
உபாத்தியாயருமாகிய
சு - சொக்கலிங்கமுதலியாரால்

சென்னை:
ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1886.

Registered Copy-right.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திகழ்சிவ ஞான தேசிக னருளாற் றெளிந்துளஞ் ச
சாத்திரமும், புகழ்பெற வுணர்ந்தோ னட்சய லிங்கப் ப
ணிய முனிவரன் புகல, வகழ்கட லுலகில் வடமொழி
ருநூர்ப் புராணந்தென் மொழியினி லருளி, மகிழ்பெற ம
மேற் றினமெழில் வடுக நாதன்வாழ் வள்ளிநா யகனமுல

சிவசண்முகன்றுணை.

சருக்கவகராதி.

...ம்.	சருக்கம்.	பாட்டுத்தொகை
...சா	அங்கசந்தானச்சருக்கம்.	கரு
...ரு	அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.	உகூ
...௰	அசரீரிவாக்களித்தசருக்கம்.	கசு
...சா	ஆதிகாவிரிச்சருக்கம்	எ
கூ	ஆதித்தனருச்சனைசெய்சருக்கம்	உ௰
...க	இந்திரன்சாபநீங்குசருக்கம்.	கூ
உ	இரணியவனமச்சருக்கம்.	கஉ
...கூ	இராமதீர்த்தச்சருக்கம்.	கஅ
...ரு	இருடியாமுறைமைகூறியசருக்கம்.	கக
...சா	உத்தங்கச்சருக்கம்.	கக
கூ	எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கம்.	க௰
அ	கங்கைபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.	கூ
க	கடவுள்வணக்கம்.	கஅ
...அ	கந்தருவர்சாபநீங்குசருக்கம்.	கஉ
...ரு	கபிலதீர்த்தச்சருக்கம்.	ரு
...ங	காலவச்சருக்கம்	உஅ
எ	குமரநாயகனருச்சனைசெய்சருக்கம்	கஉ
...சா	கௌதமதீர்த்தச்சருக்கம்.	ரு
உ	சடாயுவருச்சனைசெய்சருக்கம்.	ரு௰
சா	சதாநந்தச்சருக்கம்.	கஉ
ரு	சத்தியஞானச்சருக்கம்.	உஉ
...௰	சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கம்.	க௰
உ	சனாத்தனச்சருக்கம்.	கஅ

சருக்கவகராதி.

பக்கம்.	சருக்கம்.	பாடற் றொகை
௫௨	சித்தாமுததீர்த்தச்சருக்கம்.	௧௬
௨௦௮	சித்திரகேதுச்சருக்கம்.	௧௩
௧௩௭	சிவதனமன்பிரமராட்சசுநீங்குசருககம்.	௧௪
௨௧௬	சீலவிருத்தசசருக்கம்.	௧௭
௯௯	சுதரிசனன்சாபநீஙகுசருககம்.	௧௨
௨௧௯	சுவாசினிச்சருககம.	௧௩
௯௫	சூரியதீர்த்தசசருக்கம்.	
௧௨௬	சூலதீர்த்தச்சருக்கம்.	
௧௨௭	சேடதீர்த்தசசருக்கம்.	௧
௧௦௬	சோமதீர்த்தச்சருக்கம்.	
௯௬	தககதீர்த்தச்சருககம்.	
௬௬	தககனருள்பெறுசருக்கம.	௩
௧௫௯	தாரகாசுரசங்காரசசருககம்.	௨
௬௪	தருப்பணபலன்கூறியசருககம்.	
௩௦	தலசசருககம.	௧௦
௧௪௯	தலமகிமைகாட்டியசருக்கம்.	௧
௧௪௦	திருசசாந்துண்டைசெயமுறைமைகூறியசருக்கம்.	
௧௬	திருநகரசசிறப்பு.	௧
௧௦	திருநாட்டுசசிறப்பு.	௩
௧௪௧	திருவவதாரச்சருக்கம்.	௨
௧௭௦	திருவிழாச்சருககம.	௩
௧௧௨	துசிலசசருக்கம்.	௨
௨௨௧	துசசீலசசருககம்	
௧௩௩	துருவாசர்பிராந்திதீர்ந்தசருக்கம்.	௧
௧௬௪	தேவருச்சனைசெயசருககம்.	௧
௧௮	நைமிசாரணியச்சருககம்.	௯
௧௦௮	பராசரதீர்த்தசசருக்கம.	௧
௬	பாயிரம.	௧௧

சருக்கவகராதி.

பக்கம்.	சருக்கம்.	பாடற்றொகை
௮௧	பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.	௨௪
௯௩	பிரமதீர்த்தச்சருக்கம்.	௧௧
௭௭	புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.	௨௩
௧௫௨	போபுரிசருக்கம்.	௧௮
௬0	மாதபலன்கூறியசருக்கம்.	௨0
௧௨0	மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கம்.	௧௧
௮௯	முனிவர்தீர்த்தசருக்கம்.	௮
௧௪௬	வரம்பெறுசருக்கம்.	௧௬
௧௬௫	வாலாம்பிகையருச்சனைசெய்சருக்கம்.	௨௨
௯௭	வித்தியாதரதீர்த்தசருக்கம்.	௯
௧0௨	வில்வதீர்த்தசருக்கம்.	௧௨
௯௧	வீரகத்திதீர்ந்தசருக்கம்	௯
௨௧௧	வீரசேனசருக்கம்.	௨௬
௮௫	வேதமருச்சனைசெய்சருக்கம்.	௯

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம.
௬	௧	௪	துரைசகும்	துரைதத
௭	௭	௧	பாரயி	பாயிர
௧௩	௨௨	௧	வெள்ளி	வெளள
,,	,,	௨	மருதனை	மருதநன
௧௪	௨௪	௪	கையற	கயற
௧௬	௨	௪	சாரள	சாரர
௩௩	௧௬	௨	பாடனரிர்	பாடினின்
,,	௫௯	௨	னற	நற
௩௪	௨௫	௨	வரையுமி	வரையும
௩௮	௪௨	௩	வுளரன	வுளாககன்
௪0	௫௨	௧	நற	னற்
௪௪	௭௧	௫	நற	னற
௪௫	௭௨	௪	தகதை	தரவதை
,,	௭௬	௪	ஞராதினா	ஞந்திரா
௪௮	௮௩	௧	நற்	னற்
௫0	௯௬	௫	செயலூா	செயூா
௫௨	௨	௨	கனை னி	கணணி
,,	,,	௪	கூறி	கூற
௫௫	௧	௫	ரொனமோ	ரொனரு
௬0	௩	௩	செஙகான	செஙகோன்

பரிசோதனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
௬க	௪	௨	மூதற	முதச
௬௨	க௨	௩	மிதபர	மிகமபர
௬௩	க௬	க	தினையும்	திணையும்
௭0	௨௯	க	மொழிநத	டொழிய
௭௩	௫	௩	நி யும	நிறையவ
௭௫	௨	க	மு ரிளா	முசஙா
௭௮	க0	௩	வ ர வ	விரகெ
௮0	௨0	௪	ர யுட	ஞயுட
௮௬	௮	௪	பஙகை	டஙக
௮௭	க௨	௪	தடன	துட
௮௮	க௮	௪	று	நறு
௯௨	௪	௪	ரம	வீர
௯௪	௭	௨	ந	நற
௯௭	௫	௩	புன	புனல
௯௯	௯	௨	பு ழ	புகழும
க0௫	க	௨	யன	பயன
கக௨	க௬	௪	ய	செங
க௨0	௪	௨	ப தநருவ	பமொதநருவ
க௨௩	௬	௨	டு	சுலாந்திடு
க௨௮	௮	௪	க	கணை
க௩௪	க	௨	ம று	னெனனு
க௩௫	௮	௨	ய	வுமாய
க௬௩	௮	௩	ர	கிடு
க௬௪	க௨	௪	ப வப	மூலை
க௬௭	௩	௩	ெ யு	யெனை
௫௩	௫	௨	ந தம	ருதப்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்
௧௫௪	௮	௩	கயி	சையி
௧௫௫	௧௪	௨	ஞுருஞ்	ஞரிரு
௧௫௭	௬	௨	நோ	ணோ
௧௫௮	௧௨	௩	சிர	சர
௧௫௯	௧௮	௪	டிபா	டியா
௧௬௨	௧௫	௪	பெரு	பெறு
௧௬௭	௬	௩	வமா	வமவா
௧௬௯	௧௬	௨	தென	தன
௧௭௫	௨௫	௨	லுமிழப்	லுமிழ
௧௭௬	௩௦	௨	விழாய	விழா
௧௮௦	௫	௩	னோணு	ளோணு
,,	௬	௩	றவள	றனள
௧௮௫	௩	௨	கொதி	கொழி.
௧௯௦	௨௬	௪	பனறேள்	மன்றே
௧௯௪	௪௨	௨	டொரு	தரு
௧௯௫	௪௩	௧	தவா	யவா
௧௯௭	௨௩	௪	புகுவன	புகான்
,,	௨௯	௩	முறை	முமை
௨௦௩	௧	௪	வராற்	வராக
,,	௪	௧	நற	ணற
௨௦௪	௫	௪	நீஙகு	நீஙகி
௨௧௩	௪௫	௪	தியபை	தியைப்
௨௧௪	௪௮	௧	குரன	குமர
௨௧௯	௪	௩	பனே	பணே
,,	௨	௪	னனே	ணணே
,,	௩	௨	டனேய	டணேயண்

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம.

புள்ளிருக்கு வேளூர்ப் புராணம்

என்னும்

வயித்தீசுரன்கோயிற் புராணம்.

காப்பு.

மங்களுட னெழிலகொழிக்குங் கொன்றையந்தார் தரித்திலகு
வனெங் கோமான, மஙகளசின் மயமான வைத்யலிங்கம விளங்கு
மகிமை யோங்கிப், பொங்குசிறப் பிணைமதுரம் பொழிந்திடுசெந்
தமிழிறை புகல வாய்ந்த, கங்கையணி மதஞ்சொரியுங் கறபகக்குஞ்
சரத்திருதாள கருத்துள் வைப்பாம்

கடவுள்வணக்கம்.

வைததிய நாதர்.

திருமாலும் பதுமம்வள ரயன்முதலாங் கடவுளருந் திகழு மே
ன்மை, தருமாலி னிழலுறையுஞ் சனகாதி யருமுவேளூர் தன்னிற்
போற்றக், கருமாலின் றொடர்பகற்றிப் பதவிபெற மருந்தளித்துக்
கருணை செய்யும், வருமாலை யிளம்பிறைசேர் வைத்தியலிங்கம் பொ
ன்னடியை வணக்கஞ் செய்வாம். (க)

தையனாயகி.

பன்னரிய மகிமைநிறை யானந்தப் பெருகொளியே படிவ மாகி யுன்னருமங் களநிறைந்து விளங்கியிருந் தெழிலகொழிப்ப வுலகுக் கெல்லா, மன்னையா யைந்தொழிற்கும் வித்தாகிப் புவனங்க ளனைத்து மூய்ய, மன்னுபெருங் கருணைபொழி தையனா யகிமலர்த்தாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (உ)

கரும்புருவச் சிலைபும்வரிக் கயல்விழியும் வள்ளைவார் காது முலை, யரும்புமிள நகையுஞ்செங் கனிவாயும் பிறைநுதலு மமுத வாக்கும், பொருந்தியமங் கலநாணு மலர்க்குழலும் விளங்கவெழிற் புள ளூர் மேவுந், திருந்துமணங் கமழ்சாந்து கழுத்துமைவா லாம்பிகை தாள் சிரமேற் கொள்வாம். (௩)

விநாயகக் கடவுள்.

ஏராரும் பிறைமருப்புஞ் சிந்துரச்சுந் தரமுகமு மிலகச் செ யோன், வாராருங் களபமுலை மாதுதைய லுமையளித்த மைந் தனாகிக், காராரும் பொழில்புடைசூழ் புள்ளூரிற் கருணைமதஞ் செ ரிந்தெங் காளுந், தீராத கொடும்பாச வினைதீர்த்த பிள்ளைபதஞ் சிர மேற் கொள்வாம். (௪)

முத்திவிநா யகன்மகிழு மன்பனுக்கிவ் வுலகினிருண் முழுது நீக்கு, மத்திவிநா யகனெனவே யகத்திருளை நீக்குவர மளித்து மன்னு, மெத்திவிநா யகன்மேலாஞ் சிவஞானச் செல்வனிவ னெனவே செய் யுஞ், சித்திவிநா யகன்வேளூர்க் குடவரைவி நாயகன்றாள் சிரமேற் கொள்வாம். (௫)

சுப்பிரமணியக் கடவுள்.

தாவரு பெரும் புவனமெலாம் பணியுமிரு திருவடித்தா மரையு நீங்காத, தேங்குபெருங் கருணைவழிந் தொழுகுதிரு முகங்களோ ராறுந் தெய்வத, தேங்கமழுங் கடம்பணியும் பன்னிரண்டு தடம்புய முந் திகழ மன்னுங், * காங்கெயனைப் பரிதிபுரி வளர்குமர குருபர னைக் கருத்தினுள் வைப்பாம். (சு)

அளிதருசிந் தையரான வமரர்பெருஞ் சிறைமீள வகிலம் வா ழப், பிளிறுமயி ராவதமும் பொன்னுலகும் விண்ணவர்கோன் பெற மே வண்ட, வெளிமுகடு மதிரவெதிர் வருசூர னுளங்கலங்க விளங்கு செங்கை, யொளிதிகழ்வே லெடுத்தமுத்துக் குமரநா யகன்மலர்த் தா ளுளத்துள் வைப்பாம். (எ)

திருநந்தி தேவர்.

பொடியணியு மேனியுமுப் புரிநூல்சூழ் மணிமார்பும் புனையு மின்னற, கொடிதிகழுஞ் செஞ்சடையும விழிமூன றுங் கரநான்குங் குலவு மாறும், வடிமழுவுஞ் சுடர்வாளு மணிப்பிரம்பும் விளங்கவெ ள்ளி வரைகாத் தையன், முடிவரிய திருவாய்மை செலுத்துநந்தி நா யகன்றாள் முடிமேற் கொள்வாம். (அ)

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்.

பூழியன்வெஞ் சுரநீங்கக் கூனிமிரச் சமணொழியப் புனித வெ ண்ணீ, றேழுலகுந் தொழுதேத்த வெடுத்தணிந்து சிவசமய மில கச் செய்தே, பூழிகடற் கொண்டிடினு மூரினுள்வந் தணுகாதென் றுரைக்குஞ் செல்வக், காழிநகர் விளங்கவளர் கவுணியர்தங் குல மணியைக் கருத்துள் வைப்பாம். (கூ)

---

* காங்கெயன் என்பது குறுக்கல் விகாரம்.

திருநாவுக் கரசு நாயனார.

அருகரமைத திடுநீற்றி னறைமுதலாந் தீங்கடியாத கனகா தென்னும், பெருமையெடுத துலகறியக காட்டிமக ரஞ்சூழும் பெருநீர மலருக, கருங்கற்றெனை டிரைககடலிற கணமிதபப வருநாவுக கரசின் செமபொற, றிருவடிததா மரைமலரைப பவககடலின் கரையேறச சிந்தை செயவாம் (௧0)

சுந்தர மூர்த்தி நாயனார.

அரவையார் மணியல்குற் றடமிலக வளருமிள வன்னம் போலும், பரவையார் திருமனைககேம பெருமான்ற னிரணடுதிருப் பாத நோவ, விரவையார் நடுயாமத் தேவரா ளாயத்தூதுக் கேகு நல லொப, புரவையாா தோழனெனுஞ் சுந்தரன்பொன் னடிப்ணிநது போறறு வோமே. (௧௧)

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள்.

வழுதிமனு நெறிசெலுதது மந்திரியாய்ப் புரவிகொள்ள வந்த செம்பொன, முழுதும்வளர் திருபபணிசெய திலகுதிரு வாசகமு மொழிந்து யாரோா, தொழுதுசிர மேற்கொண்டு துதிப்பமிறை கோவையாாத துறைகள யாவும், பழுதுபடா தெடுத்துரைத்த வாதவூ ரன்பர்பதம் பணிதல் செயவாம. (௧௨)

சண்டேசுர நாயனா.

மண்டுபுனல பாந்துவரு மண்ணிநதி வெண்மணலின் மாறுக் காதல், கொண்டிறைவன் முடிமீது குடத்துநிறை பால்சொரிந்து கோலாலங்கு, மிண்டுசெயுந் தாதைதா டடிநதுமே திணியின்னிரு மேன்மைபெற்ற, சணடியிரு தாள்வணங்கிச் சிவனடியார் மலர்ப்பாதந் தலைமேற் கொள்வாம். (௧௩)

திருத்தொண்டர்.

வெள்ளெருக்கின் வனப்பாங்கா விளரியளி யினமுரல விண்ணொளிக, களிருக்கு மலர்ச்சோலை கவினவகுத தெண்ணரிய கறப காலந, தெளிருக்கு முதனான்கு வேதநித மருச்சனைசெய் திருச்கு மேலாம், புள்ளிருக்கு வேளூரை நினைக்குமன்பா தாள் பணிநது போறறு வாமே (கச)

வாழ்தது. வேறு.

வான்வளஞ் சுரந்து பெய்க மன்னவன செங்கோல் வாழக
நான்மறை யவர்கள் வேளவி நன்னெறி வழாது செயக
நூன்முறை யுணர்ந்த கலவி நுண்ணறி வுடையோர் சூழ்க
மேனமையாஞ் சைவ மோங்கி விளஙகுக வுலக மெல்லாம். (கரு)

பயன். வேறு.

திருவிளங கியமா நிலந்தனிற புகழ்சீர் செழித்திடு வயித்திய நாத, னருளுமையாந தலநன மகிமையைக் கேட்போ ரளப்பருஞ் செலவரா குவாமேல், வுருபெரும் பகையை வெல்குவர் கலவி மகப்பெறு குவாபிணி யெய்தார், திருமல ரூண சிவனமலர்ப் பாத நிலைமை பெற றினிதுவாழ்ந திருப்பார். (கசு)

அவை யடக்கம். வேறு.

எண்ணணி ரணடு கலைகளு மெய்திய
தண்ம திக்குமுன் ருரகை தானெளிர்
வண்மை யாமவை யோர்முன் வகுத்தியற்
பண்ணை மைதெழு மென்றமிழ்ப் பாடலே. (கஎ)

வளமைகொண் மால்விடை யண்ணன் மகிமைதான்
விளங்கு மாதலின் மேவுமென் சொற்குறுங்
களங்க மெண்ணிலர் கைக்கொள்வ ரென்றெனை
துளமைகொ ளாசை தூரப்ப வுரைசெயவேன். (கஅ)

கடவுள் வணக்க முற்றிற்று.

ஆகத திருவிருத்தம்-கக.

பாயிரம்.

நதிபொதியுங் கயிலைவரை நாதனந்தி நாயகற்கு நவில வன்
னோன், சதுமறையு முணர்ந்திலகு சனற்குமாரற் குதவ வவன றலைமை
சான்ற, மதிகொள்வியா தனுக்களிக்க வவன்சூத முனிக்கருள மகி
ழ்ந்து சூதன், பதவிபெற வகுத்துரைக்கும் பதினெட்டுப் புராணவ
கை பகருங் காலே. (க)

வேறு.

தருபிரமம் பதுமம்விண்டு சைவம்பா கவதந் தயங்குபவி டிய
மகிமை தருமார்க்கண் டேயங், கருதருநா ரதமாக்கி னேயமே பிரம
கைவர்த்த மிலிங்கஞ்சீர் வராகமே காந்தம், வருபெருவா மனங்
கூர்ம மச்சங்கா ருடமே மன்னுபிர மாண்டமிவை வளர்பதினெண்
புராணந், தெரிகிரந்தத் தொகைபகரிற் சிவகதைமூன் றிலக்கந்
திகழ்நெடுமா லயன்பரிதி செங்கனற்கோ ரிலக்கம். (உ)

வேறு.

குவியிளந் திங்கட் கொழுந்தணி முக்கட் குரிசில்வண் புகழ
நிறை புராணங், கவினுறு சைவம் பவிடியம் வளர்மார்க் கண்டேய

யிலிங்கமே காந்தம், புவிபுகழ் வராகம் வாமன மச்சம் புகலரு மகி
மைசோ கூர்மஞ், செவிநுக ரமுத மாமென விளங்கித திகழ்பிர
மாண்டமீ ரைந்தே. (௩)

வேறு.

கரியமால புராணம் விண்டு காருட நார தஞ்சொல்
லரியபா கவத மோராநான் காருமவா முயனபு ராணம்
பிரமமே பதும மாகும் பிரமகை வர்த்தம் வெய்யோற்
குரியதா மாக்கி னேய மொரளிரகனற் புராண மாமே. (௪)

வேறு.

எழில்பெருகு சிவகதையிற காநதங்கிறை கிரந்தமோ ரிலக்க மாகுங், தழுவியசங் கிதையாறு வளாகாணட மோரைம்ப தாகு மிப்பாற், கெழுமியசங் கிதையாறும் பகாந்திடின்முற் சனற்குமரங் கிளருஞ் சூதம், விழுமியசீர்ச சங்கரமேல் விண்டுபிர மஞ்சூர மென்பத்ாமே (௫)

என்ணியிடு புராணமீ ரொன்பதனிற புள்ளிருக்கு வேளூ ரொன்னும், புன்ணியநற றலமகிமை பவிடியமேற் பிரமாண்ட புராணங் காந்தம், வண்மைபெறு சைவபுரா ணத்தின்வகுத் தெடுத்துமுனி வரர்கள் கேட்ப, வுண்மைபெற முழுதுணாந்த சூதமா முனிவன்மகிழ்ந் துரைத்தல் செய்தான். (௬)

திருந்துபுகழ் மிகுகடவுள் வணக்கமுடன் பாயிஞ்சீர் செல்வமோங்கிப், பொருந்தியிடு திருநாட்டுச் சிறப்புநவ மணிகொழிக்கும் பொற்பு வாய்ந்தே, யிருந்ததிரு நகர்ச்சிறப்பு நைமிசா ரணியவெழிற் சருக்க மென்றுங், தருந்தகுதி மகிமைவளர் தலச்சருக்க மேற்றீர்த்தச் சருக்க மாமே. (௭)

கருதுமிரு டியாமுறைமை கங்கையா வந்தீரந்த சருக்க மாதர், வருபலனகூ றியசருக்கந் தருப்பணஞ்செய பலசசருக்கம் வந்து தக்க, னருளபெறுமான் மியமதன்மே லிரணியவன் மச்சருக்க மரி ய தான, தருமங்றை தவம்புரியுஞ் சதானந்தச சருக்கமினிப புருடன றன்னை. (அ)

கொலைபுரியும் பவந்தீர்ந்த சருக்கமுடன் பரிதனைக் கொண்ற பாவந், தொலையுநெறி பகர்சருக்கஞ் சததியசன் மசசருக்கஞ் சுருதி யாய்ந்த, நிலைமைமுனி வரர்தீர்த்தச சருக்கம்வரு வீரகதத் தீங்கும வண்மை, மலரினுறைந் திடுபிரம தீர்த்தஞ்சூ ரியதீர்த்தச சருக்கமன னும். (கூ)

தக்கனியற் றியதீர்த்தச் சருக்கமவித்தி யாதரதீர்த் தச்சருக்க மிக்கந்த ரிசனஞ்சா பததுரிசு விடுசருக்கம் வில்வ தீர்த்தந், தொக்ககவு தமன்கபிலன் சோமனொடு பராசரனசூழ் புகழி ராம னுகக்கிரம மகற்றுதசீ லன்சருக்க மாதிகா வேரி யாமால். (கo)

கந்தருவ ருறுசாபந் தவிர்சருக்க மிருதசஞ்சீ வனங்க ணிந்த, சிந்தையுள சஞர்த்தனன்றன் சருக்கம்வளா ருகதீர்த் தத்தின் மேன் மை, வந்திடுநற் சேடதீர்த் தச்சருக்க மெண்டிசைபின் மகிமை வா ய்ந்த, விந்திரன்சா பந்தவிர்ந்த சருக்கமேற் றுருவாசச் சருக்க மெ ய்தும். (கக)

அருமைபெறு மங்கசந்தா னச்சருக்கஞ் சிவதன்மச் சருக்க மப் பால், வருதிருச்சார் துண்டைசெயு முறைமைவருத் திடுசருக்கம் வள்ளி நாதன், றிருவவதா ரச்சருக்கம் வரம்பெறுநற் சருக்கஞ்சே வேற் நாதன், றருமதல மகிமைகூட் டியசருக்கம் போர்புரியுஞ் சரு க்க மாமால். (கஉ)

தாரகா சுரன்றனவதைச் சருக்கமச சீரிவாக் களித்த தனமை
யாருமெழிற சருக்கமுயர் தேவாருச் சனைசெய்யுஞ் சருக்க மன்பாற்
சிருறவா லாம்பிகைவந் தருச்சனைசெய சருக்கமேற திருவிழாச்செய
பெருவகைச் சருக்கமப்பாற் குமாராயகன்பூசைச சருக்கம் பின்னர்.

அருளபெறுமா நித்தனுல வேதமஙகா ரகன்சருக்கஞ் சந்திரன்
சீரத, தெருளுமெழிற சடாயுமகி ழருச்சனைகா லவச்சருக்கஞ் சித்தி
ரகேது, வெருளகலும் வீரசே னச்சருக்கம் புகழ்சீல விருத்தன் மே
ன்மை, சுருளளக மிலகுசுவா சினிச்சருக்கந் துச்சீலச் சருக்கந்
துன்னும (கச)

உண்மைபெறு முதஙகனெழிற சருக்கமுடன றருகையழுயத
தொனருமவ் வாயந்த, வெணமதியு நதியுமணி வேணியயித் தியநா
தன புராண மேவும, வணமைபெறு மானமியமிவ வரனமுறைமை
வழாதுபுவி யதனின வாழ்வோர, கணமணியாஞ் சூதமுனி வரனு
ரைதத படிகருத்தி லமையச சொலவேன். (கரு)

வலலியந்தா மரைபயிலுங் குறிஞசியண்ணல் பூசைசெய்மா நக
ர மாகும,'பலலியந்தா மரையிருளின் கண்ணுமுறங காதிரும் பசுந்
தேன் பிலகு, மலலியந்தா மரைப்பழனப் புள்ளூரின் மான்மியப்பா
யிரமா ராய்ந்து, சொலலியந்தா மரைச்சேரா நலவினஞ்சோ திரு
காட்டிச சிறப்புச் சொல்வேன். (கசு)

பாயிர முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௩௫.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

எல்லை காணரு பிறவனை யிமயமீன் றெடுத்த
வல்லி யங்குழ லுமைமகிழ் தலைநதொழு மனபாற்
புலவி டெமபுது மலரிறைற பூசைதான புரிய
நலல மாதவஞ் செயதது சோழநன் னாடு. (௧)

கலைவ ளாநதிடு மதிக்குமோர கறபபுவந் திருக்கு
முலைய நாடினு மவருளத தொருகறுப் பின்றித
தலைமை பெற்றநல் லொழுககமுந் தக்கபே ரறிவு
நிலைமை பெறறவர் நிறைவது சோழனீர் நாடு. (௨)

இன்மைபெற்றிரப் பவாக்கெலா மிருநிதி யளித்துத்
தொன்மை பெற்றநீள் புகழையே பொருளெனத் தொகுக்குந்
தன்மை பெற்றபல் பெருங்குடி தழைக்குமென் றுரைக்கு
நன்மை பெறறது நாட்டினிற சோழநன் னாடு. (௩)

கறபு மேவிய மனைவியைக் கலநது காதற
பொறபி னின்வழா இலலறம் புரிந்துதான் புகன்ற
சொற்றி றம்பிடா தரிந்துடற் றசைதுலை நிறைக்கப்
பெறற மேன்மையும் படைத்தது பெருகுநீர் நாடு. (௪)

வேறு.

மறுபு லப்பகை வேந்தர்கள் வந்துதாள் வணங்கிட மனுநீதி,
பெறந டத்துசெங் கோன்முறை பிறழ்ந்திடாப் பெற்றியி னரசா
ட்சி, முறைசெ லுத்தலாற் றிங்கண்மும் மாரிமு தலகினிற பொழிக்
தோஙகக், குறைவில் பல்வளங் கொழித்துநா டுயர்புகழ் கொணடெ
ழின் மிகுமாதோ. (௫)

வேறு.

குலிம ணிக்கொழித்த தருவிசூழ்ந் திடுமுயர் குறிஞ்சி
கலிய மாததிரள் சார்ந்திடுங் கலுழிசேர் முல்லை
* விவித மீனகுலை மேவிடுங் கழிமிகு நெயதல
புவிதொ ழுமபுதுப புனலபரந திடும்புகழ மருதம (௬)

நீடு காதலசூழ் புணாச்சியி னெறிமிகுங் குறிஞ்சி
வாடி யேபிரிந திருப்பது மல்கிடு முல்லை
யாட வாததமை நினைநதிரங் கிடுமடர் நெயத
லூடல செய்குத லிசழ்ந்திடு மொளிர்புனன் மருதம். (௭)

பசுநதி னைதகிளி கடிகுவர் கொடிசசியா பதலை
யுசாநத வெணடயி ராய்ச்சியர் கடைகுவ ரொளிர்நீ
ரிசைந்த நித்திலம் பரதநியர் குவியலசெய திடுவா
ரசைந்து நெற்பொலி கடைச்சிய ராற்றுவா ரொழிப்பார். (௮)

மேவி நலவெறி யாடுதன் மிகுநதிடுங் குறிஞ்சி
பாவு டாளிதம பிரப்புமல் கிடுமபணி முல்லை
யாவ லிற்சுறு முள்ளணங் கயர்வன நெய்த
ரேவ வள்ளிபா டுதணிறைந் திடுஞ்செழு மருதம் (௯)

கார கிறசெழுங குங்குமந் தடிந்துமேற கமழு
மாரம் வோகழ்ந் தெடுத்தெறிந் தலிரொளி மணிநற
போருகு வித்துழு திடுந்திறற் கானவர் புதிய
வார்தி னைவிதைத் திடுவன மிகுமலைச் சாரல். (௧௦)

ஒன்று கம்பலக் கொடுமடிப் போர்வைய ருதுங்
கொன்றை வேய்ங்குழ லாயர்தம் பாடியிற் குழைந்து

* விவிதம்-பலவகை.

துன்று காதலர்கூ டாயவருஞ் சுரநெறி பார்த்து
முன்றி லானகுழக் கன்றுநின் றிரங்கிடு முல்லை. (கக)

வெண்மை ணறபரந் திளநிலா வெறிப்பமே வியநீள
வண்ண வார்கட லிருள்பரந் தெனவதி தரமே
னண்ணு பைந்தளிர்த் துவாப்பினன னெடுங்கொடி நாப்பட்
கணவ லைப்பெருங் குவியலஞ்சூழ்ந் திடுங்கழிக் கானல (கஉ)

பிள்ளை வண்டுசூழ்ந் தெழுந்துபாண மிழற்றிடப் பெருகுங்
கள்ள விழ்ந்தசெந் தாமரைக் கிடங்கினுக் கயலசூழ
பள்ள வோடையின் மறிபடா நகன்றுநீள் பசிய
வள்ளை திணறுகாா மேதிகண் ணுறங்குநீண மருதம (கங)

பிசைவி ளங்கிய குறிஞ்சியு முல்லையும விரவிப்
பசிய மெல்லிலைக் காந்தளங் கொடிபடாந் திடங்கின
றசையு நீனிற மலர்கொள்கா யாவின்மே லமர்ந்தே
யிசையு நல்லெழின மயில்சிற கினைவிரித் திருக்கும் (கச)

கருங்கி றசகட னெய்தலு மருதமுங் கலந்து
விரவு வெணமடற கைதையின் ருதுமேற றிமிர்ந்தே
மருவு தாமரை மலரினல விளரிவண் டினங்க
ளுருகு மன்பாபோற் செவ்வழி பாடியே யுறையும். (கரு)

புணர்கு றிஞ்சிநன் முல்லைபொற் புறுநெய்தன் மருதச்
திணைம யக்குறு நிலங்களுஞ் செறியுநா னிலத்தி
லிணையு நண்பகற் பொழுதுசேர் பாலையு மடுத்தே
யிணையில் கானிகோட் டகைளுஞ் சிற்சில விருக்கும். (கசு)

ஆறலைத்திடும் வேட்டரு மலைச்சூற வருமா
னேறு மேய்த்திடும் பொதுவரும் பரதரு மிளைஞ
சேறு செய்திடு முழவருஞ் செறியுமந் நிலத்தில
வேறு வேறுதா மிகுதியாய் விளங்குவ ரம்மா (கஎ)

மல்கும் வெண்முகி னீணறக் கடலினை மடுத்துப்
பல்கி டும்பசும் பொன்னென மின்னிமேற் பசந்து
நல்வ ளங்கொழித் திருந்திடு சையநல் வரைமேற்
புல்கும் வெள்ளிவீ ழெனமிகப் பொழிந்தது மாதோ (கஅ)

வளங்கொண் மாமணி யலைநெடுங் கரத்தினால் வாரித்
துளங்கி வீழும்வெள் ளருவிமேற் பரந்துசூழ்ந் தோடிப்
பிளந்து சாரல்சேர் குறிஞ்சியைப் பெருமலைக் குறவர்
தளாந்தி ரைந்திட முல்லையிற் சார்ந்தது தகவே. (க௯)

சூழ்ந்த மந்தடஞ் சினைமுறித் தெழுந்துகோ ழரைநற்
றுங்க வாரம்வேர் கிழிந்திடப் பிடுங்கியே சுழித்துத்
தங்கு காரகிற் குறடெறிந் தாசினி தகர்த்துப்
பொங்கி வெண்டிரை கொழித்துமேற் போந்தது மருதம். (உ0)

இடைசெ றிந்திடு பாலையி னீணிலத் தெய்தும்
வடவை வெந்தழ லாமெனப் பரன்மடுத் திருந்த
விடாபு குந்துபா தலமுத லாழ்ந்துமே லெழுந்து
புடைப ரந்துசூழ்ந் தாயிடை வெம்மையும் போக்கி, (உக)

வேக மோடெழும் பொன்னியின் வெள்ளிநீர் பரந்து
நாக ஞாழல்சூழ் கழிக்கரை மருதநன் னிலம
தாக வேயுவர் முழுவது மகற்றியாழ் கடலின்
சேகு சேர்புலா னாற்றமுங் கடியமே வியதே. (உஉ)

ஒழுகு நீமபுனற் பொன்னிமா நதிசுழித் தோடி
முழுதும் வெண்சுதை நீற்றிய மதகினுண் மோதிக்
கழனி மேவுகால் வாயிரு கரைதொறும் வழிந்து
செழிய வல்லிசை யம்பினும் விரைந்துசென் றதுவே. (உ௩)

அங்கண் மாநிலத் தமுதெனப் பரந்திடும் பொன்னிய
பொங்கு நீளபுதுப புனலசெழுந் தாமரைப் பொயகை
தங்க வார்கரைக் குளம்பல நிரம்பிடச் சூழ்நதே
செங்கை யற்பழ னந்தொறுஞ் செழித்திட நிறையும் (உ௪)

துள்ளி வாளைசெங கயல்பிறழ்ந திடச்சுழித தோடிய
பள்ள நீண்மடை யுடைந்திடப் பரந்திடும் பொன்னி
வெள்ள நீர்ச்சிறை செய்குவர் விரைந்தெழுந் தனேக
மள்ளர் மைம்முகிற் குழாமெனப் பரவினர் மகிழ்ந்தே. (உ௫)

உழுவ ரெங்கணும் பரந்துநின் றுழுதிடு கருஞ்சேற்
றிழுதின் யான்முளை வித்துவ ரிநதிர தெயவந்
தொழுது நாற்றினை யெடுத்துநீள் கோட்டகந் தோறுங
கழனி வாழ்கெனக் களிப்பொடு கடைசசியர் நடுவார். (உ௬)

கள்ள நீள்விழிக் கடைச்சியர் களிமது வார்கக
மள்ளர் தாமகிழ்ந் துண்ணுமவ் வழிமதுப் பெருகும்
புள்ள லம்புதண் பணைதொறும் புதுமது நுகர்ந்தே
துள்ளி வாளைக ளேசெங் கமலமே லுறங்கும். (உ௭)

உறுப தம்மறிந் துழவர்கள் காட்டவொன் புருவ
நறுநு தற்கடைச் சியர்கணீன் கழனியி னளின
மிறையுந் தந்திரு முகத்திணை பெறுதெனப் பிடுங்கி
யெறிவ ராம்பல்வா யிணைபெறு தெனமிதித் திடுவார். (உ௮)

தழைந்து நென்முதற பசேலெனச் செறிந்தசெஞ் சாலி
யெழுந்து வெள்ளறி வினரெனச் சூன்முதிர்ந் திலகு
செழுங்க திரத்தலை நிமிர்ந்துமேன முதிர்ச்சிசெய திறைஞ்சிக
கொழும்ப யனமிகு மன்பர்போற் குலவிய தன்றே. (௨௯)

பரவி நின்றுசெஞ் சாலியைத தடிவர்பற் பலநல்
வரையெ னப்பல போரகள்கட் டிடுவாவண் பகடு
நிரைநி ரைமிகப் பூட்டிநெற கூடித திடுவ
ராசு கொளகட னளித்துமேன் மிகுதிகொண் டம்மா. (௩௦)

எவ்வ ரும்பல தானங்க டருமங்க ளியற்றி
வண்மை சேர்மலை யெனமிகக் குவிந்தநெல் வாரி
நன்னு பண்டியி லேற்றுவர் நன்னெறி யொழுக்க
முண்மை யோங்குநீ ரோதொறு மூர்தொறு முவந்தே (௩௧)

அம்பியனல் விழிமாத ரணிகலவை கமழ்பொன்னித துறைவ னுன, செம்பியன்செங் கோன்முறைமை செலுத்துதிரு நாட்டிலகு சிறப்புச் சொன்னேன், பம்பியன்மா வலிமெலிய வெயிலுமிழ்பன மணிமாடம் பலசூழ்ந் தென்று, * நம்பியநல் லெழில்கொழிக்கு நலங்கொடிரு நகர்ச்சிறப்பு நவில்வன் மாதோ. (௩௨)

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௭.

---

* நம்பு-விருப்பம்.

மகாமஹோபாத்யாய, டாக்டர்

திருநகரச்சிறப்பு.

இன்ன வண்புகழ் நாட்டினி லிலங்கிய மகிமை
மன்னு புண்ணிய வளநகர் வயித்திய நாதந்
தன்னை நேருரு மாடமா ளிகைபல தழைத்துப
பொன்னணி லங்குவா னுலகினும் பொற்புறு மன்றே (க)

துயங்கு சந்திர காந்தநன் மேடைபொற் றசும்பு
நயந்த கனிந்தெழில கொழிக்கும்வே திகைநவ மணிகள்
வயங்கு சித்திரத் தூணொடு மண்டப மன்னி
யியங்கு நீணிலைச சாரள மெங்கணு மிலங்கும் (உ)

அன்ன சத்திர நான்மறை வேதிய ரகரம்
பன்ன ருஞ்சிவா கமம்பயின் றிடுமடம் பலவே
றுன்னு நால்வகை யாச்சிர மம்பயி லுறையுண
மன்னு வீதியி னிருபுற நெருங்கியே மல்கும். (௩)

மந்தி ரத்துறை வழாதுவே தியர்மனை தோறுஞ
சிந்தை கூர்தரும் வேள்விசெய செழும்புகை கமழும
பிந்து மூவர்தம் மனைதொறும் பிறங்குநற் சடங்கு
தந்த மக்கியல் பாம்விதி முறைதழைந திடுமே. (௪)

பொன்னும் வெள்ளியு நவமணிக் குவியலும் பொருந்து
மங்க லாரணி கலன்களும் வெயில்கொழித் தம்மா
துன்னு தூங்கிருள் கிழித்திடுஞ் சிதைசெய்நன் மாட
மன்னு நீடெழின் மனைதொறு மனைதொறு மாதோ. (ரு)

வேறு.

திரைதவழ் தவிறற் கொடிப்பவ ளங்கள் செழித்தினி திருத்த
லால் வெண்முத், திரையும்வெண் சங்க மிருந்திடு முதனு லிலக்குமி

வாசநன் னுதலா ருரைசெய்தெண் ணரிய கலன்பரப் பிடுஞ்சீ ரொளிர்தலா லோங்குமாகடல்போல், விரைகமழ் செடிய வாவண வீதி விளங்கியே தழைந்திடு மாதோ. (சு)

வேறு.

அளகை மாநகர் வளமெலா மாவண வீதி
யுளதெ ருத்தனி லொன்றினுக் கிணைபெறு தொளிசேர்
நளின மங்கையு நற்கலை மடந்தையு நகர்வா
ழிளகு மன்பினர் மனைதொறு மினிதுவீற் றிருப்பார். (எ)

மகர தோரணம் வான்முக டுரிஞ்சியே மலகு
நிகரில வீதியி னெகிழ்செழுஞ் சந்தனக் கலவைப்
பகர ரும்பனி நீர்பரந் தெழுந்துகள் படியத்
தகர வார்குழற் றையலார் தாநதெளித் திடுவார். (அ)

கற்பி னின்வழாக் கணங்குழை மாதர்கள் கவின்சூழ்
சிற்ப நூன்முறை மணிகளப் பரப்பிவே திகைமே
லற்ப சும்பொனும் வெள்ளியு நறுஞ்சுட ரெறிக்கும்
பொற்ப மைந்திடு பூரண கும்பம்வைத் திடுவார். (கூ)

புனையும் பொன்மதி லுடுத்தபுள் ளிருக்குவே ளூரின்
மனையி டந்தொறு மங்கல மணவணி மன்னுஞ்
சினவி டைப்பிரான் சிவகண மாவர்நந் நகரி
னனைவ ரும்முதித் திடுங்கிரு மியுஞ்சிவ கணமாம். (க0)

செருந்தி சண்பகம் பாடலங் கூவிளந் தேமாக்
குருந்து தாதகி வகுளமந் தாரநற் கோங்கம்
விரிந்த மஞ்சரி திகழ்தரு தாடிமம் வெள்ளி
யரும்பு பொன்மலர்ப் புன்னைநந் தனவன மனேகம். (கக)

முட்பு றக்கனி வருக்கையின் முதிர்சுளை கனிந்து
விட்பு லத்தினின் றொழுகுசெந் தேனுமென் முகைகள
பெட்ப வொண்முறுக் கவிழ்ந்திடப் பெருகுசெந் தேனுங்
கட்பு லன்மகிழ் தரமலர்ச் சோலையிற் கவினும். (கஎ)

கறைவி ளங்கிய கந்தரக் கடவுள்வாழ் வேளூர்
நிறைவ ளஞ்சொல லெட்டிதழ்த் தாமரை மலர்மே
லுறையு நான்முக னொளிருமா மணிமுடி யனந்த
னறையி னெண்ணரும் பிறப்பினை வேண்டிவ ரம்மா. (கஅ)

இன்ன தொன்னகர் வளமுழு வதுமினி தெடுத்தே
யுன்னி யோதுதற் கரியதா லுலகெலாந் துதிக்கு
மன்ன மான்மிய மறிந்தவா றுரைத்தன னளந்து
பண்ண ருந்தவர் நைமிசா ரணியமேற் பகர்வேன். (க௯)

திருநகரச்சிறப்புமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-அக.

நைமிசாரணியச்சருக்கம்.

திருக்கிள ரிதழ்முறுக் கவிழ்ந்து தேன்றுளித
துருக்கிய பசும்பொனி னொளித மைந்திடு
மருக்கமழ் தாமரை மலரின் மேலினி
திருக்குநான் முகனெழிற் காஞ்சி யெய்தினான். (க)

எய்திய விரணிய கருப்ப னோர்மிகு
செய்திகழ் கருங்குழ லிமலி பாகனைப்
பெய்திடு மதுமலர்ப் பெரித ருச்சனை
செய்திருந் தனனுளந் தெளிவு கூரவே. (உ)

வேறு.

பனிமலர்ப் பொழில்சூழ் காஞ்சிப் பதியில்வெண் பதும மேவுங்
கனியிதழ் முத்த மூரற கலைமக ளுடனி ருந்து
புனிதனைப் பூசை செய்யும் போதனை வேத வாய்மை
முனிவர்கள் மகிழ்ச்சி கூர முன்னர்நல் வினையாற கண்டார். (ங)

வேறு.

குலகிரி யெனக்குண முயர்ந்து குற்றநீத்
திலகிய வில்லறம் புரிந்தி ருந்துதொல்
லுலகிய லாய்ந்துநல லொழுக்க முற்றிய
வலகின்மா தவரய னடிவ ணங்கினார். (ச)

வேறு.

முகங்குளி ரினிமை கூறி முகிழ்த்தகைத் தலத்த ராய்நின்
றகங்குழைந் தைய கேணின் னடியமில வாழ்க்கை யாற்றி
யிகந்தனி னகர மெங்கு மிருந்தனா தவமி யற்றி
மகம்புரிந் தினியா முய்யும் வனமதொன் றருள்செய் யென்றார். (ரு)

விருப்பமும் பரவு வாய்மை விளக்கமு முருகிக் கண்டு
மருப்பயில் கமலத தண்ணல வளர்ந்துகூர் நுனிய தான
தருப்பையொன் றெடுத்த னேக தவஞ்செய்நல் வழிதான் காட்டு
முருப்பொலி நேமி யாக்கி யொய்யென வுருட்டி விட்டான். (சு)

வென்றிசேர் மறைக ணான்கும விரித்துரை செய்யும் வேதாத்
துன்றிய முனிவர் தம்மைச் சுபந்தரு மமுத வாக்கா
லின்றிது விரைவி னெய்தி யிருநிலங் கிழிய வோடி
நின்றிடு வனத்தி னீவிர் நிலைபெற விருத்தி ரென்றான். (எ)

குணதிசை தனிலெ ழுந்து குடதிசைச் சாரும் வெய்யோன்
வணமலி விம்பம் போன்று வளைந்தெழில கொழிக்கு நேமி
கணமதி லனேகங் காதங் கடந்தியோ டியது கண்டே
யுணர்வுகூர் விடைகொண் டனரே ருளமகிழ்ந் ததன்பின் சென்றார்.

சாருமா தவர்பின் செலலத் தண்மதி சபன ஞாதி
யாருமூ வுலகி லுள்ள வனைவரும வலஞ்செய் தோங்கு
மேருமால் வரையின் றனைய மிககால வளங்கள் வாய்ந்து
சேருமா ரணியந தன்னிற் செறிபுற நின்ற தன்றே. (௯)

நிலங்கொள்சீர் நேமி யோடி நின்றகா ரணத்தால் வாய்மை
யிலங்குமா தவாமுன் னுள்ள விடுகுறிப் பெயரை மாற்றி
நலங்கிளா வனதசி னும நைமிசா ரண்ய மென்றே
வலங்கொள்கா ரணப்பேர் கூறி மகிழ்ச்சியூற் றிருந்தார் மாதோ. (௧௦)

வேறு.

வள்ளி தழ்ச்செழும் புன்னையின செருந்தியின் மலரு
மெள்ளி டாகிட மினறிவீழந் திருந்திடுங் காட்சி
யள்ளி யபபொழின் மாதருந் தவாவரு மகிழவால
வெள்ளி யறபசும் பொன்மல ரிறைநதென விளங்கும். (௧௧)

புனைத ருககளின் கோடுவண் புயிமிசை வளைந்து
துனைவின் மேலெழுந் தெழுந்தாழ்ந் திடுமபொழிற் றோற்ற
நனைமல ர்வன மாதுநன் பொடுதனித தனியே
யனைய மாதவ ரடிபணிந் தெழுவது போலும். (௧௨)

திருந்த ளிகருரன் முரல்வனத் தினிறசெழுஞ் சுனைகள்
பொருந்த வெணணிறம் பொற்புறப் புணர்ந்திருந் திடனற்
பெருந்த வத்தினா வழிபடைப் பேரினைப் பாற்றி
யருந்த வ்வதிடு மின்சுவை யமுதென லாமால். (௧௩)

வழங்கு மாதவர் தமையுயர் வருக்கைமா வாழைப்
பழங்கு ளிர்ந்தசெந் தேனபடர் பசுங்கொடி வள்ளிக்
கிழங்கு காயுள தருந்துமி னெனசுகி ளாங் தெழுந்து
முழங்கு பாட்டளி முரலவகூப் பிடுமுறை யாமால். (கச)

புள்ளொ ழுச்சிற கடிதறுதிர பூங்கனி யுடைந்த
கள்ளொ திர்தறுநீள் கால்கரைத தோடுமக் கானின்
முள்ளெ யிறறரா முடிகொளசூட் டணிமயின் முறைகொண்
டுள்ளொ ழுச்சியோ டுறவுசெய் மகிழ்ச்சியுண டாமால். (கரு)

தேனி னம்முரன் றுடுமவ் வனநதனிற் சிறுகன்
றூனி னம்புலி சோந்தொரு சுனையினீ ரருந்தும்
வானி டிக்குரன் மதகரி வாலுளை மடங்க
றூனி னைந்துவந தோரிடந் தங்கினின் றிடுமே. (கசு)

அசும்பி கழந்துசூழ் பொழிலினிற கோஙகரும் பவிழ்தேன்
றசும்பி னின்வழி மதுவெனப பெருகிடுந் தழைந்த
* பசும்பி டிக்கயல் வளர்ந்திடு பாளைவாய்க் கமுகு
விசும்பி னைக்கடி தளவிட வெழுந்தென விளங்கும். (கஎ)

குளவி கண்மது மலரையீன் றிடுஙகொடு வரிப்பேர்
வளர்த ருப்பொலிக் குருளையை மகிழ்ந்துபூந் தளிக்கு
மிளகி ணர்க்குறீ வெழினமிகு பாவையை யீனு
மளவில் பொறபினுக் ககமதா நைமிசா ரணியம். (கஅ)

வளமை நல்குநல் வரநல்கு நரைதிரை வாரா
திளமை நல்குமெண் சித்தியு நல்குமெண் ணரிதா
யுளபி றப்பினை யொழித்திட வுபாயமு நல்கு
மளவி லற்புதம் படைத்தது நைமிசா ரணியம். (க௯)

* பசும்பிடி - பச்சிலைமரம்.

ஆனந்த லைவிடுத் தருந்தவம் புரிமுனி வரரவ்
வனந்த லைததலை யளிமுரன் றிடப்பணி மலர்சேர்
நனைநத லையொருங் கெய்தினர் நயப்புறு தோறறஞ்
சினந்த லையொழித் தனந்தமென் றுதிததெனத் திகழும். (உ0)

வேறு.

போது கொண்ட பொழில்வளம் யாவையு
மோது ணர்ந்த முனிவரா நோககியே
யீது நன்மகஞ் செயதற கிடமென
வோது நன்மொழி யோசை பரந்ததால். (உக)

எண்ணி லாமகிழ் வெய்திய மாதவர்
விண்ணில வாழும் விசுவகன் மாவினைத்
தண்ணி தாமனந் தன்னி னினைநதனர்
சண்ணி மைபபொழு திற்கடி துறறனன். (உஉ)

முனிவர் கண்டு முறுவலித் திவ்வனந்
தனிம கஞ்செய திடகதகு சாலைநீ
யினிது செய்யென வேவின ரனனவன்
கனிவு கொண்டு கருத்தி னினைந்தனன். (உ௩)

வேறு.

உலப்பை வந்தடை யாமுன முயர்தவம் புரிய
நலப்பை வாளராத் தாங்குமம் புவிதனி னுடித்
தலப்லப யின்னதென் றறிவரு மகிமைமா தவர்க்குக்
* கலப்பை சூழ்ந்தொளிர் சுபதலங் களிப்புறக் கண்டான். (உ௪)

---

* கலப்பை - உபகரணம்.

எண்ணூ றம்பதி னாயிர யோசனை யிலகி
நண்ணு நீளநா லாயிரம யோசனை நலஞ்சேர்
திணையணி தாயுயர் செழுமதி னாறிசை சூழ
வண்மை யானைகை வளமவிளங் கிடவகுத் தமைத்தான் (உரு)

ஏயு மூவிரண் டாயிரம் யோசனை யெழுச்சி
யாயுங் கோபுரத தமைந்தணி பெறமுரு விளங்க
வாயி னான்கினு நினறிடு மரகதக கதவிற
பாயும் வச்சிரத் தாளலாற் பகரரி தாமால். (உசு)

பகடு பூண்டிழா தொளிர்மணித் தூண்பல நிறுத்தித்
தகடு றம்பசும் பொன்னொளி தளும்புமண் டபமு
முகடு வேய்ந்திடும் விமானமு முழுநிலாத் தவழ்ந்து
துகடு லக்கிவீழ்த் திலகுமே டையுமகத் துளதால். (உஎ)

வேறு.

சிற்ப நூல்விதி யிற்சிறி தாயினு
முற்ப கர்ந்த முறைபிற ழாமனற்
பொற்பு யர்ந்து புனையுஞ் சிகரம்
பற்ப லப்டண் பமைந்து பரந்ததால். (உஅ)

குண்ட மேகலை தண்டில மன்றியே
யண்டர் வந்தவி யுண்ணு மிடமரும்
பண்டம் வைக்கும் பயிலிடம பறபல
கண்ட மைத்தகண் காட்சி மலியுமால். (உகூ)

விருக்க வுத்தமங் கண்டு விதித்திடுஞ்
சுருக்குந் தூய சுருவமுஞ் செந்தழ
லருக்க னனதிக் கடையு மரணியு
மிருக்குந் தூய்மை யிட்டமு மமைத்தனன். (௩0)

கோப மாழக் குணமிகு மந்தணர்
தாப வான்கனல வேளவிசெய் சாலையி
லூப தாரு வுயர்நல் லிடத்துட
னூப சுப்பநத ணத்தல மாககினான். (௩௧)

மணங்க மழ்ந்த மலர்புனை மாலையுங்
குணங்கொ ளும்பனி நீர்குளிர் சாந்தமு
மிணங்கு பைங்கருப் பூரமு மெய்திடங்
கணங்கள் கண்டு களிப்ப வமைந்ததால். (௩௨)

அன்ன சாலையு மந்தணர் சூழ்ந்திடும்
பன்ன சாலையும் பாகிலைச் சாலையுஞ்
சொன்ன சாலையுந் தூய்மணிச் சாலையு
மின்ன சாலையென் றெண்ணரி தாகுமே. (௩௩)

வேறு.

வழிமதுத் துளிக்குந் தூய மடலவிழ் மலர்மி டைந்த
பொழிலகத் தமைந்த சாலை பொற்புற முதிரை யேன
லெழின்மிகும் யவைநீர் வார மெடகனிக் குவியன் மற்று
மொழிவது முழுதும் வைக்கு முறைதெரிந் தமைத்தான் மாதோ, ()

மருப்பயில் பதும மேவு மறையவன் வகுத்த வேத
விருப்புறு பலன்க ணல்கும் வேள்விசெய சாலைச் சூழற்
றருப்பையும் பொரியுந் தேமாந் தழையொடு சமித்து நெய்யு
மிருப்பதற் கியனூல் சொல்லு மிடம்பிற ழாத மைத்தான். (௩௫)

உந்தியங் கமலப் போதி னுதித்தநான் முகன்பூ மேவுஞ்
செந்திரு மார்பன் மேலாஞ் செம்பொன்வா னுலக ளிக்கு
மிந்திரன் முதலா யுள்ள விமையவர் யாக சாலை
வந்தினி திருக்கும் பீட மவைப்பதும் வகுத்தல் செய்தான். (௩௬)

இனையன பலவுஞ் சூழ வியல்புளி வழாது மேன்மை
தனையறி வரிய யாக சாலைனை கமைத்துத் தாழா
தனையமா தவர்ம லர்பபொன் னடியிணை யிறைஞ்சி ஞன்கற்
பனையதோ படைப்பெ ழுச்சிப் பான்மையோ வெனம கிழ்ந்தார். ()

விணடுதே ஞெழுக வோங்கி விண்முக டளந்து லாவும்
வண்டுளர் மலர்ப்பூங் கானின் வளங்கெழும் யாக சாலை
கண்டுள மகிழ்ந்த தூய கடவுண்மா தவர்கள் சூழ்ந்து
பண்டுசெய் விரதம் வந்து பலிததெனுரு சாலை சார்ந்தார். (௩௮)

சகத்திருண் மயககந் தீாநத சவுனகன சனகன் கற்க
னகத்தியன் வியாக்ர பாத னத்திரி விசுவா மித்திர
னுகத்தினை யனேகங் கண்ட வுரோமமா முனிவன் குச்சன்
சுகத்திரு முனிதூர் வாசன் குணிபரத் துவாச னென்போன்.(௩௯)

காசிபன் வசிட்டன் சாந்தன் காத்தியா யனன்ம ரீசி
யாசிகர்த் தாபு லத்திய ஞணிமாண் டவியன் ருற்பிய
ஞசிகே தாத்தி ரேய ஞாரதன் பருவ தாக்னி
தேசில கியத தீசி சிலாதரன் வாம தேவன். (௪0)

கிருதிலி கிதன்ம தங்கன் கௌர்சுனச் சேபன் மேன்மை
தருசனந் தனன்சி றநத சஞ்ஞிபன் றகுசாண் டில்யன்
பிருகிரை வதன்பி றங்கு மாதேசன் பிஞுகி சிர்த்தி
வருமிரு கண்டாங் கீரன் வைச்சிர வணன்சம் வர்த்தன். (௪௧)

பகைத்தெழு புலத்தை வென்ற பார்க்கவ முனிவன பாரின்
மிகப்பெரு மயக்க முறறும் வெறுததிடுங் கபிலன் வேத
வகைத்திற னங்கம் யாவும் வகுத்தறி காத சன்மா
திகைப்பணு காது வாய்ண்ம திகழ்சம தக்னி மேலோன். (௪௨)

புராதன மறைக்கு மெட்டாப் புனிதன்பொற் புறும ணிச்சூட்
டராவணி பரனம லர்த்தா ளகததனு தினமு நீவகாப்
பராசரன் றகுமாரக் கடைப் பண்ணவன் கண்ணு வன்சீர்த்
தராதலந் தனினமே லாமுத் தாலக முனிவன் சாத்தியன். (சங)

கேழ்கிளா குசிக கோததிரன் கெழுமுபல கலைநற கேள்வி
சூழ்சுனப புச்சன் ஞான சூரிய னெனதனு திதநே
யேழ்புவி யிறைஞ்சும் வேதா ரணியனமற் றேனை யோரும்
வாழ்பெருந் தவபபே ருன மகம்புரி வதறகெ ழுந்தா. (சச)

வேறு.

ஆய்ந்த நான்மறை யந்தண ரரியநல வேள்விக
கேய்ந்த யாவையு முபகர ணமுமினி தமைத்தே
வாய்ந்த நெய்சொரிந் தாகுதி விதிமுறை வழாது
காய்ந்த னற்சொலித் தெழுந்திடக் கனிந்துசெய் தனரால். (சரு)

போதி னுன்முகன் பூவைமே னியன்மதிப் புனித
ஞதியாகிய கடவுளர்க் கருமறை பகாந்த
நீதி யாய்நதவி யருத்தினர் நெறிபிற ழாதே
யோதி வாய்ந்துநல் லொழுககமுற் றியவுயர் தவத்தோர். (சசு)

நிரம்பி நற்குண நெறிவழி யொழுகிநன் னிலைமை
வரம்பி கநதிடா மாதவர் மகம்புரி சூழ
னரம்பி சைந்திடும் யாழொலி நானமறை யொலியேழ்
சுரம்பி றங்கிசைப் பாடலி னொலிதொனித் திடுமே. (சஎ)

மேக மண்டலம் போழ்ந்துமே லெழுந்தமே வரிய
மாக மீதுலா வியசெழு மலர்திகழ் வனஞ்சூழ்
யாக சாலையி லிரவுநன் பகலுமெண் ணரிய
காகளம்மணிச் சின்னநல் லிசைகலித் திடுமே. (சஅ)

கொழுந்து விட்டனல் சொலித்தது விண்மிசைக் குமுறி
யெழுந்து துந்துபி முழங்கின விடிக்குரன் முழவ
மழுந்து மோசைவிட் டார்த்தன வதிர்ந்தன வெங்கும்
பொழிந்த பூமழை நிறைந்திடும் யாகபூ மியினில். (௪௯)

பாகு தித்திடு மின்னிசைப் பாட்டளி முரலுங்
காகு ளிர்ச்சிகொ டளிமலர் கமலமே லெழுந்த
வாகு திப்புகை நறுமண மகலிரு விசும்பி
னேகு மைப்புயல் சொரிமழை யினுமகமழ்ந் திடுமே, (௫௦)

கொடிசி றந்திடுங் கிழங்குகாய் கனிகுளிர் தருநீர்
வடிசி றந்தநெய் தோய்ந்தசிற் றுண்டிவாய்ந் திடபா
லடிசி லின்சுவைக் கருனைவெண் சாலிநல் லன்ன
முடிசி ருங்கநீள் கடவுளான் முறைதெரிந் தளிக்கும். (௫௧)

பொய்வ திந்திடு புறச்சம யந்தனை யொழித்துச்
சைவ சாத்திரந் தத்துவ நெறிபகுத் துணர்ந்த
தெய்வ நீறணி யந்தணர் தேனமழை கமழ்ந்து
பெய்வ னந்தனிற் பிறவும்வேண் டிவபல வுளவால். (௫௨)

ஒருப லதனையும் விரும்பிடா வும்பர்கோ னருளால்
வருப லப்பய னிதுவென மகம்புரி முனிவ
ரிருப திற்றிரு ருயிரஞ் சீடர்பாங் கிருப்பத்
தருப னைத்தெழு வனந்தனிற் றகும்படி செய்தார். (௫௩)

அனைய வற்புத யாகமீ ராறெனும் வருடக்
தனில ருந்தவர் நிறைவுறச் செய்துதண் டளிர்மென்
னனைய ரும்பிடு கற்பக நாட்டுறை வேந்த
னனைய தேவரு மகிழ்நுகர்ந் திடவினி தளித்தார். (௫௪)

நலன்செ ழித்திடு நைமிசா ரணியமென் றுரைக்கு
நிலன்செய புண்ணியப் பேறென நெடிதுபற பலநாள்
வலன்சு ழன்றெழு பாவகற கெழினமறை மனுவாற
புலன்செ யித்தவர் பூரணு குதிபுரிந் தனரால (௫௫)

எழுது தற்கரி தாமறை யியம்பிடும் விதிகண்
முழுது ணர்ந்தவர் முறைசெயது வேள்விமுற் றியபின
பழுது ருதுநீ ராடியவ் வேள்விசூழ பரபபிற
ஞெழுது சந்தியிற கடன்கழித தினிதுசூழந் தனரால். (௫௬)

திவவி னின்றிடு நரம்பிசை யெனத்திகழந தொளிரு
மவண யந்தெழு நாதமஞ் சுழுமுனை யடுதது
மவுன யோகநன மாதவம புரிதரு மகிமைச்
சவுன காதிமா முனிவரா மகிழசசிசாற் றரிதால் (௫௭)

பன்னு நான்முறை பகர்ந்திடு பலதவ மியற்றி
மன்னும் வேதியர் மரபினுக கோதிய யாக
முன்னும் வாய்மையா யுஞற்றின மொளிர்மதி யணிந்த
மின்னும் வேணியன் வீடுறை வழிவிளை வறியேம். (௫௮)

ஏது வாமிவை செய்தயா மினியது கிடைக்க
வோது முணமையா முபாயமு முணர்கில மெனவே
கோது நீங்கிய குணததினர் குறிததிருந் தனரப்
போது சூதமா முனிவரன் போந்தனன் மாதோ. (௫௯)

வேறு.

பண்டிசைவு கொண்டபுரி நூலொளி பரம்பப்
புண்டர மிகுநதீறுதல் பொற்புற வனேகங்
கண்டிகை புனைந்துசடை கட்டவிழ விண்ணின்
றெண்டிசை விளங்குகதி ரோனென வெழுந்தே. (௬௦)

வண்டொடு மிடைந்துமலர் விண்டுமணம் வீசும்
விண்டொடு வனந்தனில் விரைந்துகர மீது
தண்டொடு கமண்டலம் விளங்குமுனி சாரக்
கண்டொடு மகிழ்ச்சிகரை கண்டிலர்க ளம்மா, (௬௧)

வேறு.

புனித மாதவர் சூதமா முனிவரன் போத
வினித லானந்த செந்தாமரைக் காங்குவிந் தெழுந்தே
கனித ருமபல முகமனின் னுரைத்தகங் கரைந்து
பனித யங்குசெம் பொன்னொளிய பதுமபீ டிகைமேல் (௬௨)

வைத்த ருக்கியங் கொடுத்துநின் வரவுநன் மலரோ
னுய்த்த னுகந்திர கம்புரி யொளிமிகு வனத்தின்
மெய்த்த ருந்தவம வேள்விசெய் பேறென வியந்து
பொய்த்த விவ்வுடம் புனிதமா கியதெனப் புகன்றார். (௬௩)

தூயய மாதவர் சூதமா முனிவனைத் தொழுதே
யைய கேள்பதி னெண்புரா ணமுமரு மறையும
வையமீ துள கலைகளும வகுத்துணர்ந் தனையா
முய்ய நின்றிரு வருளலாற் பிறிதுவே றுளதோ (௬௪)

என்றெ டுத்தெடுத் துரைத்திரு கண்கணீ ரிறைப்ப
நின்றெ மக்குமற் றேனைய வுபாயரு மரிதா
யன்றெ னைத்தையு மறைகளும் மலவிரு ளகலத்
துன்றெ யினனைகைத தவனருள வீடுசேர சூழ்ச்சி. (௬௫)

யாது செய்திடிற் பெறுகுவ மெனவுரைத் திரைய
வோது மாதவர் வாய்மைகண் டுருகியோர் முகூர்த்த
மூது ணர்ந்தவ ருணர்ந்தக கடலின்மூழ் கினன்பின்
சாது நீவிர்கேட் பனசொலத் தகுமென வியந்தான். (௬௬)

உலகு போற்றிடு நைமிசா ரணியமென் றுரைக்கு
மிலகு முத்தம சருக்கமீண் டுரைத்தன விபபா
லலகு கண்டெடுத் துரைபபரு மனேகமா மகிமைப்
பலன்வி ளங்கிடு தலச்சரு க்கம்பக ருவனே. (௬௭)

நைமிசாரணியச்சருக்கமுற்றிறறு

ஆ திருவிருத்தம்-௧௪௮.

தலச்சருக்கம்.

கஞ்சநாண் மலர்மே லுறையயன் முதலோா கற்பகா லம்பல தேடி, நெஞ்சினைத் தின்னங் காணரும் பொருளை விழைந்தனிா விகழ்த்துவ னெனறே, யெஞ்சலில வளஞ்சூழ் நைமிசா ரணியத தினிலுறை யருநதவ ரிலகு, மஞ்செவிக் கமுத மாமெனச் சூத முனிவரனன்புகூர்ந் துரைததான். (௧)

வேறு.

விடைப்ப ரம்பொருள் மெய்யருள் விளங்கிடுவெவ் வினையைத
துடைப்ப மும்மல வலிதொலைந் தவர்தொகு மிடமாங்
கிடைப்ப தற்கரு முத்தியைப் பெறும்வழி கேள்வி
நடைப்ப யின்றநன் முனிவிர்கா ணயம்பெறக் கேண்மின் (௨)

உவமை சொல்லரு மியோகநன் கியற்றினு முண்மைத்
தவமு திர்ச்சிகொள் சாந்திரா யணமுதல் விரதம்
பவமொ ழிந்திடப் புரியினும் பலித்திடும் பரம
சிவன ருந்தல வாசஞ்செய் யினுமுத்தி சேர்வார். (௩)

என்று சூதமா முனிவர னுரைத்தன னிலங்கு
துன்று ரோமாஞ்ச புளகித முறநிடத் துதித்தே
நன்று கூறினை யையநீ நாலவகைத் தோற்றஞ்
சென்று திதந்திடுஞ் சராசர மியோகுசெய திடுமோ. (௪)

உண்மை சூழ்தவம் விரதனன் றுஞற்றுவ தெளிதோ
வென்மை காணரு முயிர்த்தொகு திகட்கெலா மியலும்
வண்மை யேதல வாசமற் றதன்பெரு மகிமை
யண்மை செய்மையில வினைதனீ யருள்செயென் றுரைததார். (௫)

வேறு.

எடுதத ருந்தவ ரருள்செயென் றுரைத்தலு மிணையிரு விழியென்னு
மடுத்த துமபிவீ ழானநதப் பெருகமொடு மயிரப்புள கிதஞ்செய்யத்
தொடுத்தகஞ்குழைந் துருகிடப பறபல தொகுக துரைததலனம்மா
கடுநத தும்பிய கணடனமெய் யருள்பெறு கருணைமா தவர்கேட்ப,

வேறு.

அன்ன தன்றியொன் றுரைத்தனை ரையகேண் மகிமை
யின்ன தெனறறி வதறகரும் வியாசன்றன் னிடத்திற்
பன்ன ருமபதி னெண்புரா ணமும்பகுத் தறிந்து
முன்னர் மற்றுள கலைகளயா வதுமுழு துணாந்தாய். (௭)

திருந்தி டுஞ்சிவ தலவிசே டங்களுந தீர்த்தம்
பொருந்தி நீடுமான் மியமுமேற் புகழ்சிவ தீக்கை
வரும்ப டிக்கிடைத் திடுஞ்சைவா சாரமு மறறு
மருந்தி றற்பெற விரித்துணர்ந தவைபெரி தாமால். (௮)

நேர்மை யானநன் னெறிதனி னேர்மையாய் நிலவுஞ்
சீர்மை யாகிய சைவமான் மியமயந தெரிந்து
கூர்மை யாமறி வுடையயிக் கலிதனிற குலவி
யார்லம சேர்மிடற் றண்ணல்கீர்த் தனஞ்செய லரிது. (௯)

ஆழி சூழ்புவி யினிற்சிவ பத்திதா னரிது
வீழி வாயுமை பாகனமெய்த் தலம்பெற லரிதுள்
ளூழி யறகையாய்க் கிடைப்பினு முண்மையாய் முத்தி
வாழி மானுடர்க் குதவுபுண் ணியத்தல மரிது. (௧௦)

எனவு மையநீ யோதினை யிளம்பிறை கங்கை
மனவு சோதரும் வள்ளல்பா தாம்புய மலரை
நனவு வாய்ந்திடு பொழுதினு மனநிநண ணிடுநீள்
கனவு காண்பினு மருதூற கருத்தமைந் தனையே. (௧௧)

மூர்த்த ருந்தவ மெம்மனோர்க் குதவிசெய் முறைபோற
பந்த நீத்திடும பரமபுண் ணியவுரு வெடுத்து
வந்த செல்வநல் வயித்திய நாதமென் றெழில்சே
ரிந்த மாநிலத் தொருதல மூளதென விசைத்து. (௧௨)

கயிலை யாதியா மகிமைசேர் கண்ணுதற் பெருமான்
பயிலும் புண்ணியத் தலம்புவி யினிறபல வுளவால்
வெயிலவி ரிதமெழு மாடமா ளிகைமிக விளங்கிச்
சயில நேர்பெறு மனையநற் றலத்தினுத் தமமாம். (௧௩)

எண்ணி டுங்கணப் பொழுததிற் பாதியா யினுமப்
புண்ணி யத்தலம் புருவதற் கிச்சைசெய் தனர்க
ணண்ணி யாழ்வாநற் கதியலா துருத்திர னுவா
ருண்ணி னைந்தன பெறுகுவ ரெனவுரைத் தனையால். (௧௪)

அனைய வற்புதத் தலப்பெரு மகிமையை யடியே
னினைய வென்னபுண் ணியப்பல னறிகிலே னினைந்து
புனைய ருடகிட னுனயாம் பெறும்வகை புகழ்ந்தனி
னினைய ருந்தவ வுரைத்தரு ளெனப்புகன் றனரால. (௧௫)

தூய மாதவ ருரைத்தனு சூதமா முனிவ
னேய மாகநீர் சிவவழி பாடனறி நீங்காக
காய நன்மனம் வாக்கினற பணிதலுங் கனிவு
மேய மாமலி மைத்துதி செய்தலு மியல்பால. (கசு)

சம்பு வின்கதை கேட்பவன் சங்கர னுவான்
வெம்பு கோபகீத தருந்தவம் விளைந்திடுங் குணத்தீர்
நம்பும வாய்மையா யிடைவிடா தையன்ற கதையை
யம்பு விசகணே கேட்பதா லதிகபண் பினரால. (கஎ)

இன்ன தன்மையாக குரையப்படுத யன்றியே றுகந்த
முன்ன வன்கதை பத்தியின மூர்க்காக ளிடத்திற
சொன்ன வன்னர கத்தனிற் ருெய்வனென் றுரைத்துப
பின்னா புண்ணியஞ் செய்தனா பெறுவதா மென்ருன் (கஅ)

வேறு.

• வளங்கெழு வேதிரி வனந்தனில வியாசன வாய்மலர்ந தருள் செய வனரேனை, விளங்கெழி லருளா லுணாந்தற் சரித மிகுசிவ பூசையின் பலனு, களங்கெறி முனிவீர கேட்பது வேணடு மென்ற னன கனிப்பிறா லுணாந்து, துளங்கெவற் றினையுந் துரிசறக கடிந்த சூதயா முனிவரன மன்னே. (கக)

நாற்சடற கரைகண டிலகுமம் முனிய ருடங்குநான மாயி னீா கேண்மின, பாறகடற் பிறந்த கன்று ரமல பராபர பாலனேத திரநற, சேற்கருங கணணுள பாகவே நுகர்ந்த சிவசிவ சங்கர குளிா கள், லாறுகவி னிழமைர்ந்தற பரகு மாரனா வெனுமத நாவாம். ()

கறைமிடற் றண்ண லாலய நோகல் நடப்பது கால்களா மெ மூதா, மறைவகுத தறியாப் பரன்றனி சனனுசெய இடுமது ணணை

தா மழுமா, னுறைபரன சரிதங் கேட்பது செவிதா ழுறுமதே யுடல தா மினிய, நறைகமழ் மலாக னருச்சனை செயது நறுமண மறிநத நாசிய தாம். (உக)

எடுதநினி துரைதத வவயவம படைததே யிருநதிடு மருந்தவ த னிரசோத, தடுதநிணை பகாதற் கரிதுபூ மியினி லனையநற றலததி னைக் காணேன், கொடுததிடு முததிக் கஙகுர மெனறு கூறுவா குண கடன் மேல்பாற, ெடுதததயோ சனைதூ ரநதனிற சுவேத வனயி டை சூழ்ந்திட மாதோ. (உஉ)

திகழதரு சாயா வனததினுக கனிலன றிசையினிற சிரபுர மெ ன்று, புகழ்பெறு நகர்கரு நிருதிதன் றிசையிற பொருநதிடு குரோச மாா திரததி, னகழதுயர் நீசகும் வாளொளி புததூாக காருநற றிசை யதின் கீழ்பா, னிகழ்தருந தெற்கும் வடககினு முபய காவிரி நிறை ந்திட மனறும். (உ௩)

வேகமாம் பொன்னி மாநதி யிருபால் விளஙகிடு மெலலையி னள வை, யேகயோ சனைமாத் திரமித னுபப னிலகிடு மிந்திர தலத திற், காருமோர் குரோசம் வாயுவின் றிசையா மகநகர் மன்னுசுற றெல்லைச், சேகரங கூறிற் கிருதமா யுகத்திற றிகழந்திடு நானகுயோ சனையே. (உ௪)

உரைபெறுந் திரேதா யுகந்தனி லொருமூன் றியோசனை துவா பர யுகத்தின், விரையுமியோ சனையோ ரிரண்டினிக் கலிதான் வந திடு முகந்தனி லம்மா, புரைதவிர்ந திலகு மியோசனை தூரம் பொ ருந்தநற் பொற்புறு மினிய, தரைபுகழ் வயிததிய நாதமா நகரந் தன்பெரு மகிமைகூ றரிதே. (உ௫)

இனையவற் புதநற றலநதனிற் கணபபோ தெணணிடுவ கனைத
தினிற் பாதி, வினைதரும் வாசஞ் செய்தனா பெருகி வளாநதிடு சக
லபாக கியமு, நினைவரு நிமலன் பதவியும் பெறுவ ரென்றிடி னிதநி
யந் தலம்வா, முனைவரும் பெறும்பே றனேககற பங்க ளளவிட வரி
தரி தாமால். (௨௬)

பண்ணிய தவத்தின் பலனபலித தெனனப் பக, பதி னெண
புரா ணததின், புண்ணிய கதையி லுததம மாகும் புராதனன் வயி
த்திய நாத, னண்ணிய வினைய தலப்பெரு மகிமை யாவது நவிலுதற
கினியா, னெண்ணிடிற் கோடி வருடதது முடியா தென்றனன சூத
மா முனிவன். (௨௭)

முந்திய கிருத யுகந்தனிற கதம்ப வனமிரண டாமுக முறை
யாய், வந்திடும் வில்வ வனநதுவா பரததின் வளாநதிடும வருள
நீள் வனஞ்சூழ், தந்திரக் கலியிற் றழைந்திடு நிம்ப வனமதிற சதுர
முகன் முகுந்த, னிநதிரன பணிய வயித்திய நாத னின்பமுற் றினிது
றை குவனால். (௨௮)

சிறந்திடு மகிமை யுறுந்தரு வொனறே சோநிமே யுகநதொ
றும் வேறாய்ப், பிறநதிடும் பெயர்பெற் றிருந்திடு மதனிற பெரியவி
ரேழுல கமாவோர்க், கறம்பொரு ளின்பம் வீடுதந் தருள வமாநதிடு
மையனைப புவியி, லுறங்குத றவிர்ந்தே யொருதரம பாரதநோ
றுறைவாபே ரின்பவீ டெளிதாய. (௨௯)

கண்ணகன் புவியிற பொடிந்ததூள் பகுததுக் கணக்கிட லாங்
குவி மணலை, யெண்ணலா மெழுந்து சொரிமழைத் திவலை யினைக்
கணித் தறியலா முயர்ந்த, விண்ணகத் திலகு தாரகைத் தொகையை

விதிக்கலாம் வயித்திய நாத, வண்ணல்சூழ் தலத்தைக் கண்டபேர் பெறும்பே றளவிட லரிதரி தாமால். (௯0)

மண்ணினின் விளங்கும் வயித்திய நாத மகாதலஞ் சென்மத்திபிறறாங், கண்ணிறு லொருக்காற் பார்த்தவ ரிட்ட காமியம் பெறுவாரெண கயிலை, நண்ணியே யுபய குலமிரு கோடி சூழ்ந்திட நடுவினி திருப்பா, ரெண்ணியோர கற்ப காலமே லைய வினிதருண முத்திபெற றிடுவார் (௯௧)

வரமகத் துவஞ்சேர் வயித்திய நாத மாநகா பெயாசொலக் கேடபோா, பிரமகத் தியுத்தாம பிறந்தநாண முதலாய்ப பிழைபடச் செயதபா தகமு, மூரமற வுதறி யெறிந்துதம முடலி லுறறநோய் முழுவதுய தீாநது, பரமபுண ணியஞ்செய யுசதமா பெறும்பே றனைததுமே பலிததிடப் பெறுவாா. (௯௨)

பெருந்திரைக் கடலி லுளபல புவியிற பிறந்தவர் தீவுக டமலி, விருநதிடு மவாவந திறைஞ்சுதற கெளிதன் முதலா லிருககுமூ ரதனிற, பொருநதியே வயிததிய நாதநற றலததின பொறபுறு திசைததனைப் பாாததே, திருக்கிடப பணிவோா தீவினை யொழிததே திகழ்தருசுகயிலைவீற் றிருப்பாா. (௯௩)

நூறுயோ சனைதூ ரத்தனி லிருந்து நுவலருந் தலப்பெயர் நினைந்து, கூறிடுமவரும வலவினை நீஙகிக குலவுபே ரின்பவீ டுறைவா, ரீறிலாப பெருமை வயிததிய நாத வெழிறறல வாசஞ்செய் வேனென், றூறிடு மன்பா னிதஞ்சொல்வோர் தலததி லுறைவர்தாம் பெறும்பலன் பெறுவார் (௯௪)

மடுப்பொலி கமல மலர்மணங் கமழும் வயித்திய நாதநற் றலம்டாாத், தெடுத்தடி வைததுப் போகுவ மெனறே யெழுந்தன ரடிக்

கடி யம்மா, வடுதிதிடு மசுவ மேதயா கஞ்செய் யரும்பலன் பெறு குவ ரனறிக, கடுத்தனை நுகர்ந்த கண்ணுதற் பெருமான் கயிலையங கிரியுமே பெறுவார். (௩௫)

நினைத்தரு ணந்த வனமிகும் வயித்திய நாதநற் றலந்தனை மனத்தி
னினைத்தவக் கணத்தி னீடும்வெங் கலிதோ டந்தனை நீக்கியே முத்தி
தனைத்தரு முலகி லதிகமா மகிமை தான்றரு மன்பருக் குதவி
யினைத்தரும் பாரம் வதிந்திடு மிட்ட காமிய மியாவதுந் தருமே. ()

வருதின மைந்து மூன்றுதான் வாசஞ் செய்திட வேண்டுமோ மகிமை
தருமுயர் வயித்திய நாதநற் றலத்திற் றம்முளங் கனிவுகூர்ந் திளகி
யொருதினம் வாசஞ் செயதனா பதினா யிரமுய ரசுவமே தஞ்செய்
பெருமகப் பேறு பெறுகுவ ரனறிய பேரின்ப வீடுமே பெறுவார். ()

தருமசிந் தனைசெய் தனாகத்தி விருத்தி தானசெயுந் தனம்விழைக் தோர்க்கு, வருதன விருத்தி கொடுத்திடுமே போக வாஞ்சைசெய் பவர்க்குமப் படியா, மொருபலன் விழையார் முத்தியை விழைந் தோர்க குளமகிழ் தரவினி தளிக்கு, மிருநில மதனில வயித்திய நாத வெழிற்றல மகிமைகூ றரிதே. (௩௮)

புதல்வரை விரும்பு மவர்க்குநற் புதல்வன் றனைத்தரும் புவி விரும் பினர்க்கட், கிதமிகு மகில புவனமுந் தருமே யெழில்பெறு கன்னியை விழைந்தோர்க், குதவுமங் கனகன னியையத்து வன்றி யுற றவர் பிணிவினை தீர்த்துப், பதவிநல் கிடுமவ் வயித்திய நாத மகாதலம பார்தனி லம்மா. (௩௯)

சாற்றுபொய்ம் மாயக் கடலினி லழுந்திக் கிடந்திடு முயிர்த னைக் கரைதா, னேற்றுநற் பிணைதா னாகிடும் பிறந்த தினிபயிரகின்

றன பிறவி, தோற்றமெவ் வுயிர்க்குஞ் சொலற்கரும் பரமா னந்த
நல் கிடுந்தொகுத் தெழுத்திட், டேறறுமா திரங்கட கிடமதாம் வயி
த்திய நாதமா மெழிறறல மாதோ. (௪௦)

எழுந்துசூ ழவிச்சை யிருட்டிறுற் குருடா யிருந்திடு மனுக்க
ளுக் கெழுந்து, கொழுந்துவிட் டிலகு தீபமாம் வயித்திய நாதநற
றலங்குவ லயத்தி, னெழுந்தும்வல் வினைக்கு மண்ணினை மருந்தா யனி
தகிடும் பிறவிவே ரறுக்கு, மொழிநதுமேற் கதியுந் தருமிதற கிணை
வே றெருப்பிட லரிதரி தாமால். (௪௧)

திருக்ககன் றிலகும் வசுக்களோ டெண்மர் திகழுருத் திராபதி
னொருவ, ரருககர்பன் னிருவர் புரநதர னயன்மா லாதியாங் கட
வுள ரன்றி, யிருக்குரைப் பரிய முத்திபெற றிடவே யெண்ணிலாக்
கருளுநல் லெழிறசெம், புருககனற கோபக் கட்பசா சனைத்துமோ
ட்டிடும் வயிததிய நாதம். (௪௨)

வருசன நடந்த போதெழு சென்நாள் படினும்வாழ் சுரபிகா
லடியிற், பெருகுநாள் படினுஞ் சழன்றிடு காறறிற் பிறந்தநாள்
வீழினும் பெருங்காற, றிருநில மதிர வடித்தநாள் படினு மிலகும்வே
ளூர்நெடு வீதித், தெருவிலங் கப்பிர தக்கிணஞ் செய்வோர் சிறுது
கள் படினுநற் கதியாம். (௪௩)

மட்டிலா மகிமை வயித்திய நாத மகாதல வீதியி லெழுந்தாள்,
பட்டபே ரரச ராயுல காள்வார் பகர்தரு முருத்திர ராவா, ரிட்ட
மாம் வரங்கேட் பவர்க்கிரு மடங்கா மிலகுபுண் ணியஞ்செய்வோர்க்
கிரட்டி, கட்டம்வா ராம லளித்திடும் வளர்மெய்ஞ் ஞானமும் வீடு
நல் கிடுமே. (௪௪)

உலகெலாந் துதிக்கும் வயித்திய நாத னுறைதல வாசமுற் றிருக் கரு, மலகுகா ணரிய கலையுணர் மறையோர்க் கமைந்திடு சந்திவந் தனஞ்செய், யிலகுசோ பான மியலபெறுங் கிருகங் கருங்கன்மா ளிகையிவை கொடுப்போர், பலகுண மணிசூழ் முடிபுனை வேந்த ராகிமேற் பரகதி பெறுவார். (சரு)

ஒதரிடு மகிமை வயித்திய நாத னுறைதலந் தனில்வள ரன்ன, சத்திர மடம்வீ டிடமிகு மாட மாளிகை தழைந்தெழில் கொழிகுஞ், சித்திர கூடங் கட்டிவைத் திலகு சிவனடி யார்க்களித் திடுவோர், புத்திர ருடனே சகலபோ கங்கள புசிப்பர்மேன முத்தியும் பெறு வார். (சசு)

அல்லணி களத்தெம் மையனல் வயித்திய நாதன்வாழ் தலந்தனி லன்பர்க், கில்லிடங் கட்டி வைத்தவர் குலமூ வேழுட னின்பமுற் றிருப்பார், செல்லுமுத் திரந்தூண் போதிகை மரங்கல் சிவனடி யார் தமக் களிப்போர், சொல்லரு மணிபொன் னுடையா பரணஞ் சூழ் வாபே ரின்பமும் பெறுவார். (சஎ)

வளம்பெறும் வயித்திய நாதன்வாழ் தலத்தின் வழிநடைச் சாலையின் மீது, தளாந்தவ ரிளைப்பா றுதற்கமை தண்ணீர்ப் பந்தல்சத் திரங்கண்மண் டபந்தன், னுளங்களிந் துறுதி பெறச்செயு நல்லோ னுயர்குல மிருபதிற் றென்றும், விளங்கிடும் விமான மேறியே சிவ லோ கந்தனின் மேவியே யிருக்கும். (சஅ)

மாடமா ளிகைசூழ் வயித்திய நாத மகாதலந் தனில்வள மிலகு
பாடக சாலை செய்துபோற் றினர்கள் பாருல காள்வர்கோ சாலை
யாடக மதில்சூ ழங்கக ரதனிற் செய்துவைத் தவர்கள்கோ வுலகந்
தேடரும்பசும்பொன் னுலகினில்வாழ்வர் சேர்குவர்மேற்சிவலோகம்.

அற்புத வயித்திய நாதநற் றலத்தி லணிமண மமைந்தசெங் கழு
நீர், பொறபுறு நளின வாவியைப் புரிந்து வைததவ ரரசராய்ப பிற
ந்து, கற்புறு மனையா ருடன்கலந் திருந்து கலவிசேர் புதல்வரைப்
பெற்று, நறபுவி செங்கோல் செலுத்தியே யாள்வர் நணுவர் மேற்
சிவ லோகம. (ருo)

திகழ்தரும் வயித்திய நாதநற் றலநாற றிசைதொறும் பரிதியங்
கடவு, ளிகழ்வெயிற் கினிய குளிர்நிழ லளித்து நிறைநிடுந தருமிக
வைப்போர், புகழ்பெறும் வேந்த ராயுல காள்வார் பொன்னுல கழும்
புரந் திடுவார், நிகழ்விலா விமான மேறியே மகிழ்கூர்ந் தெய்துவா
மேற்சிவ லோகம். (ருக)

படங்குனித தாடு மரவணி வயிததிய நாதநற் றலந்தனிற் பரி
ந்து, தடமபுனற நீரந தனிற்றரு வைபபோர சகலபாக கியம்பெறு
குவர்நன், மடந்தைதன் னுடனே யிலலறம் புரிநது வானுல காள்வா
மேற் பதவி, யடங்கலும் பெறுவ ரவைவெறுத திடிறசொல லரிய
பே ரின்பவீ டுறைவார. (ருஉ)

மழுவணி வயித்திய நாதனற் றலத்தின் மன்னுபூந் தோட்டம்
வைத் திடுவோர், செழுமல ரொன்றிற் கிலகுமைம் பதினா யிரம்வரு
டஞ்சிவ லோகந், தொழுதிடுங் கணங்கள் சூழ்ந்திட விருப்பா ராயு
பத திரங்களொன றினுக்குப், பழுதறுப் பதினா யிரம்வரு டம்பொற
பமைசிவ லோகம்வீற் றிருப்பார். (ருங)

புண்ணிய வயித்திய நாதநற் றலத்திற் புகழ்பெறு வாகன மத
னைப், பண்ணிவைத் தவரவ் வாகனம் பார்த்து மகிழ்ந்தவர் பரிந்
துபகார, நண்ணிடும் படிசெய் தவர்கள்வாக் குதவி நல்லனு கூலசா

தகஞ்செய், திண்ணிய வுறுதி யுள்ளவர் வாழ்ந்து சேர்குவர் மேற
சிவ லோகம. (ருச)

புவனியிற புகழசேர் வயித்திய நாத புண்ணியத தலந்தனி லம்மா, சிவகயிங கரிய விசாரணை செய்தோா சித்தியும் போகமும் பெறுவார், துவரித ழரமபை கவரிகா லசைப்பச சொல்லரும் விமான மே லேறித, தவமிகு தேவ கணமபுடை சூழச் சார்குவா மேற்சிவ லோகம (ருரு)

திருந்தகும் வயித்திப நாதாற் றலத்திற திருப்பணி செய்திடனம்மா, பருத்தமண ணதனிற றசகுண ந தாரு பகாந்திடுஞ் சதகுணஞ செங்கல், பொருந்தமாங் கருஙகல் லாயிர மடஙகாம் புணணியம் புவிமுழு தாளவ, ருருந்தரு தேவ விமானமே லேறி யுறைகுவா மேறசிவ லோகம. (ருசு)

சங்கரன் வயித்திய நாதாற் றலநதிற றன்மனங கனிவுகூர்ந் தமைநச, செஙகலோ ரெட்டாற திருபபணி செயவே ணெனதனை சயெட்டினும் வைத்தே, யஙகதற குபபோ கந்தனை நினையு மவர் சுமை யெடுபபவ ரெனினுந், துஙகவெண் குடைகூ ழரசராயப் பிறந்து சூழ்திருப் பணிசெய்து மகிழ்வார். (ருஎ)

நிதியம்வைத திருப்போர் நிலைபெறு சிவபுண ணியநிமித் தம்மன மகிழந்தே, மதிபணி பெருமான் பணிசெய வேண்டும் வயித்திய நாதாற றலதது, லதிகபுண் ணியமாஞ் சிவாலயப் பணிசெய் யாதவ ரருஙகொடு நரகம, பதியவோர் பதினு யிரமவரு டம்வீழ்ந் தனுபவிப் பார்பல துன்பம். (ருஅ)

படிபுகழ் வயித்திய நாதாற் றலத்திற் பகர்திருப் பணிசெய்யா திருக்குங், கடினசிந தையர்போயப் பசாசதாய்ப் பிறந்து கணக்கில்

பன் ஞளலைந் திடுவார், மிடியராய்ப் போகா திருந்திட வேண்டு மெனத்திர வியம்புதைத் திடுமக், கொடியாகள் பிரம கற்பகா லஙக ள் கோரமா நரகில்வீழ்ந் திடுவார். (ருக)

விஞ்சைய ரேத்தும் வயித்திய நாத வியன்றல மகிமையை விழைந்து, நெஞ்சொடு சிவகா ரியத்திறுக் களிப்ப நிறைந்திடு திர வியமதனை, வஞ்சனை செயவோர் மகாநர கதநி லழுநதுவர் வள்ள லுக கென்று, செஞ்சொலா லளித்த திரவியம் பாது காததவர் சேர் வர்நற பதவி. (சு0)

ஏழிலொன் ருரு மீசனுக் கென்றே யிரந்துசெய் தவர்தமக் கம் மா, வாழிகு ழுலகி லளிததவர்க் காறு மடங்குபுண் ணியமது சே ரும், வீழிவா யுமைபங் காளர்கா ரியத்தின் மேன்மைய ரேவலா லெ ழுந்து, தாழ்விலாச் சிவகா ரியந்தனைச் செய்வோர் தரணியாண் டின் பமேற பெறுவார். (சுக)

தோன்றிய புகழ்சேர் பொருள்படைத் தோர்க டொகைபெறு திரவியம் பகுத்து, மூன்றிலொன் றளிப்ப துத்தம மாறி லொன்றதை மொழிவாமத் திமமா, வேன்றிடு மெட்டி லொன்றினை யதன்ம மெ ன்பாபத் ததன்மமே லதன்மம், போன்றிடும் பாதி யதிகவுத் தமமாம் புண்ணியம் பெறுகுவர் மாதோ. (சுஉ)

வடித்தசெந் தமிழ்சூழ் வயித்திய நாத மகாதலந் தனினிறை தீரதம், படித்துறை மைய மண்டபங் கொடுங்கை பதிந்திடு சுற்று மண் டபநீ, ளடிப்படை பலமா மதில்சிவா லயஞ்செய் தனர்புவி யாள்வரிந் திரன்மான், முடித்தல மிருகை குவித்திட விமான மேறி மேன் முத்தியீ டுறைவார். (சுங)

மன்னிய மகிமை வைத்திய நாத மகாதலந் தனிற்சிவ பெருமான், சந்நிதி யினிற்கோ புரங்கொடி மரஞ்சூழ் மேடைசார் நிருத்தமண் டபநல், லின்னிசை பயிலு மண்டபம் யாக சாலைகற் றூண்மடைப்பளிக்காம், பொன்னினை யளிததல் செயதவ ரகிலம் புரந்துபேரின்பவீ டுறைவார். (௬௪)

பாவலா சங்கத தமிழ்நிறை வயித்திய நாதநற் றலத்திருப் பணிசெய், யேவலாள் வண்டிற் பகடுவை மருப்பே றிவைசெலுத் திடுமவர் வார்தோ, லாவலிற பதஞ்செய ததுகொடுத திடுதல் வேலைசெயதாரபுவி யாளவார, பூவல யததின் புறுவர்பொன் னுலகம் புரநதுமேற சிவகண மாவார. (௬௫)

அற்புத வயிததிய நாதநற் றலத்தி லையனுக் கமைதிருப் பணிசெய், சிறபநூல வல்லோர சிவகண மாவார திரண்மரத தச்சர்காரிரும்பு, நறபதஞ் செயயுங் கம்மியர் விளங்கு நலமிகு முருத்திரராவார், பற்பல பணிசெய் கொத்தர்நெற றியிற்கண் படைத்திடுமுருததிர ராவார். (௬௬)

அளிந்தரு கிடுமெய் யன்பர்சூழ் வயித்திய நாதநற் றலத்திருபபணிக்காங், கினிஞ்சில்கள் சுக்கா னிவையெலா முன்னங் கிடைததிடு தவததிலிவ் வுருவாய்த், தெளிந்தநூல் வல்லோ ரமைந்தவென்றுரைப்பர் திகழ்கரும் பினியதிஞ் சாறு, பொளிந்தகல் செங்கல் பணிக்கமை தலினற் புண்ணிய வுருவெனப் புகல்வார். (௬௭)

பவவினை தீர்க்கும் வயித்தியநாதன் பரிந்துறை தலந்தனி லிருந்து, சிவகயிங் கரியஞ் செயுமத யானை சிறந்திடு சுழிகொள்வாம் புரவி, குலவுகூ னன்மையொட் டகஞ்சிவ கணமாங் கொடிறினுக் கமை

கரும் பொன்கல், லிவருளி கருங்கல லடிததிடுங கொட்டி லீபவ
ருஞசிவ கணமாம். (சுஅ)

வரந்தரும் வயித்திய நாதநற றலததில் வளங்கெழு திருப்பணி
யதனை, யிரந்துமே பிசசை யேறறுமேசெயவோ ரேழ்கடல் சூழுல
கினிதாயப், புரநதிடும் வேந்த ராகவே பிறப்பர் பூவுல கினிலிருந
திடினு, முரம்பெறு தேவ ராகுவ ரதன்மே லுருத்திர கணங்களா
குவரே. (சுகூ)

பரவிமெய் யடியார் வழிபடும் வயிததிய நாதநற் றலந்தனைப்
பணிந்து, திரவியஞ் சிவகா ரியத்தினுக கென்று செலுததினர் சூரிய
கிரணம், விரவிடு * மருத்தோ தயமகோ தயமாம் வியனறினங் கோ
டிகோ தானஞ், தரவினி தாம்புண் ணியந்தனைக் கதிகங கோடியாங
கயிலைமேற சாாவார். (எ0)

பொருப்பணி விலலாய் வளைததிடும் வயித்திய நாதநற றலந்த
னிற் போந்து, திருப்பணி செயவோா தமையெலா மனித ரென்ப
வர் சோகுவா நரக, மருடபணி பெறும்வெள ளானைமே லேறி வரு
புரந் தரன்முதல் வானோ, ருருப்பணிந் திடஞ்சூழ விமானமே லேறி
யுறைகுவர் மேறசிவ லோகம். (எக)

---

* அருத்தோதய மகோதயகாலம — "மங்கலில்[illegible]~~வைகாசி~~மா தத்தி
லாதி வாரத்தி லமாவாசை யாதி யுஞ்சீர்ப், பொங்குதிரு வோணத்தி
னடுவு நன்மை பொருந்துவிதி பாதவந்த மும்பொ லிந்தே, தங்கு
மருணோதயகா லம்ம ருத்தோ தயமாகு மிம்மதியிற சோமவாரந்,
துங்கமதா யுறமுனபோல் வருமே லஃதைச் சொல்வர்மகோ தய
மெனநூற் றுணிபு ளோரே." என்னும் இச் செய்யுளா லறிக.

இன்னமொன் றுரைப்பன் வயித்திய நாத னெண்ணில்புண் ணியத்தலம் விழைந்து, முன்னரே முதனூல் வருணமவர் துதிததோர் முன்செய்புண் ணியநதினாற் படைத்த, பனனரும் பசுமபொன் சிவபிரா னிமிததந் தந்ததைப் பணிசெயா தழிததோ, ருன்னரு மனேக கற்பகா லந்தீ யுறுபெரு நரகிலவீழ்ந் திடுவார். (௭௨)

சிந்திரல் கிடுமிவ வயித்திய நாத சிவதல மகிமையை விழைந்து, பதியாய்த தனதா னியந்தனை யுதவி பணணினா பூமிதானததி, னிதிய மான புண்ணியம பெறுவர் நிறைந்திடு தானிய நதனத்தைப், புத்திபூ ருவமா யழித்தவர் நரகம புகுதுவ ரெண்ணில்பல காலம். (௭௩)

தெய்வமே யியர்சூழ் வயித்திய நாத சிவதலந் தனிற்சிறிதேனு, மெய்துகா ரியத்தைத தவிர்நதிட விகாத மெண்ணினர் செய்தவர் கொடிதா, முயவிலா நரக மழுந்துவர் தலத்திற் குறும்ப காரமெள்ளளவு, துய்யபூ மியினிற் பண்ணினர் பிறவித் துன்பநீத் தின்பமே பெறுவார். (௭௪)

தமிழ்மணங் கமழும் வயித்திய நாதன் றலந்தனிற் றடங்கடற் சிப்பி, யுமிழ்குளிர் முத்து மாலைநன் மணிவைத தொளிசெயா பரணநல் லாடை, யமிழ்தென வினிமை செய்யபி டேக திரவிய வருக்கமா சையினீர்க், குமிழபெறு காலம் பெருவுடற் பொருட்டாற திருடினர் கொழுநர குறுவார் (௭௫)

செந்திரு நிருத்தஞ் செய்திடும் வயித்திய நாதநற் சிவதல மகிமை, புந்திகூர் மகிழ்ச்சி பெறவதிந் துதவி புரிந்திடு திரவிய வருக்கம், வந்திருந் ததனைச் சிவபணி செய்யார் வாரிவீண் செலவுசெயதவர்க, ளுந்திநீர்க் கடல்சூ ழுலகினிற பசாசாய்ப் பிறந்துபல் லூழிநா ளலைவார். (௭௬)

மகிமைசேர் வயித்திய நாதநற் றலவா சஞ்செய வருபிறப் பரிதா, மெகினமே முதலாம் பறவைகாய் நரிக ளீசிறு விட்டிலூ ரெறும்பு, சிகிறுக ரிந்திர கோபநூற சிலம்பி சீயமே முதற்பல மிருக, மகிவிருச் சிக * மூந் துருதரு வனைதது மருமையாஞ் சிவ கண மாகும். (எஎ)

நறைகமழ் நளின வாவிசூழ் வயிதநிய நாதநற் றலத்தினி லம்மா, வுறையுமப பெரியோர் மற்றுமவே றுள்ள வுயிர்க்கிடை யூறு செய் பவர்கள, குறைவிலா நரகின் மூழ்குவர் பசாசின கொடியவல் லுருவெடுத த‌லைவார், பிறையெயி றதுககி யியமதூ துவர்கள் பிடி ததிடும் வேதனைப் படுவார். (எஅ)

ஆரணப் பொருளாம் வயிதநிய நாத வண்ணறன் றலத்திருப் பணிதான், சீரண மான துறநிபெற றிடவே செய்தவர் பிறந்தல களித்து, வாரண வுரிபோர்த் திருக்குமவ் வள்ளல் வாழ்சிவ லோக மேற் பெறுவார், காரணன் சிவகா ரியத்தினி னிமித்த மிறந்தவா கயிலைவீற் றிருப்பார். (எகூ)

நீதிநூல் வல்லோ ருறைந்திடும் வயித்திய நாதநற் றலநதனி னிறைநத, வேதியர்க் குபகா ரஞ்செயு மவர்கள் வியன்முடி தரித் துல காள்வார், கோதின்மூ வேழு குலத்துடன் மகிழ்ச்சி கூர்ந் தொளி விமானமே லேறிச், சோதிவெண் கயிலை மால்வரை சூழ்த்து தூயபே ரின்பமுற் றிருப்பார். (அ0)

நித்திய ஞான வயித்திய நாத நிமலன்வாழ் தலத்தில்வே தியர்க்குப், பத்தியாய்ப் பூசை செய்திடின் முக்கட் பரன்றனைப் பூசை செய் பலமாம், புததிரன் றன்னைப் பெறுவர்பூ வுலகம் புரந்திடும்

* உந்தரு-பெருச்சாளி.

வேர்தராய்ப் பிறநது, சத்திய வானென் றுரைத்திடச் செங்கோல் செலுததியே சிவபதஞ் சார்வார். (அக)

ஆடக மதில்சூழ வயித்திய நாத னறபுதத் தலத்திலந் தண ரைத், தூடணஞ் செய்வோா சிவார்ச்சனை செயினுந் தூயபூ சாபல னில்லைத், தேடரு மறையோா தமைப்பணி வோர்கள் சிவபதம் பணி பலன் பெறுவார், வேடர்போற கோபித் திடினிருப் பூசி விழியிலே ற றிடததுய ருறுவார். (அஉ)

நெயதவழ் சூல மணிந்திடும் வயித்திய நாதநற் றலந்தனி னிறை ந்த, துய்யவே தியரை யிகழ்ந்தவர் பொருள்சேர் குறைந்திடுந் துன பமுற் றிடுவார், வைதவர் நாவை யமன்விடு தூதா வளைததரிந தெ றிவரென் ளளவா, வெய்யதீ நரகி லழுத்திடப் படுவார் மேவுநல லூழிநாண்மாதோ. (அந)

வேலைசூ ழுலகின் மேனமையாம் வயித்திய நாதநற் றலநதனில விளஙகு, மாலய மருங்கி னந்தன வனததி லசுசியாய் மலசலம் விடுவோர், சூலைநோ யுறுவா குதந்தனிற கோசத துளைதனிற் சலா கையேற் றிடவே, காலைநண் டெண்ணற கரியபல் லூழி காலநீ ணர கில்வீழ்ந் திடுவார். (அச)

பச்சிலை யிடினும் பலன்றரும் வயிததிய நாதனு லயம்பயி றீா த்தத், தெச்சிலை யுமிழ்வோர் மூக்கினைச் சிந்தி யெறிபவர் கோழைகா ன் றிடுவோர், துச்சிலை மகிழு மன்னவர் காசித துளையினும் வாயி னும் வலிந்து, கைச்சிலை யம்பு கோத்தரக் கெண்ணெய் காய்ச்சியே யூற்றிடப் படுவார். (அரு)

தெய்வநா யகனும் வயித்திய நாத சிவனுறை தலத்துள தீர்த்த, மொய்புன லதனின் மலசலம் விடுவோர் முடிவிலா நரகினில் வீழ்வா,

ரையனு லயத்திற் புகும்பொழு திருகா லலைபுன லாற்கழீஇச் செல்வோ, ருயவரிந திரபோ கந்தனைப் புசிப்ப ருறைகுவா மேற்சிவ லோகம. (அசு)

காசியி லிலக்கம் வேதியர்க் கன்னங் கனிந்தளித் திடும்பல னெண்ணிப், பேசரும் புகழ்சேர் திருசசயி லத்தி லொருவருக் குதவினர் பெறுவா, ராசைதீர்ந் திடவீ ரிலக்கமத தலத்தி லரியகே தாரமாந் தலத்திற், பூசுராக களித்த பலன்பெறு வார்புள் ளூரிலோர் கவளநல் கினரும். (அஎ)

உறுபல ஞமிவ வயித்திய நாத வுத்தம மகிமைசேர் தலததில், வறுமைதீர் சரவங காரக வார மகேசுர பூசைபண் ணினர்தாம், பெறுவர்பூ மியினி லிட்டகா மியமும் பிரமனமா லுலகமும் பெறுவார, சிறுபிறை யணிந்த செல்வன்வாழ் வெளளி மால்வரை சேர்வாமே லம்மா. (அஅ)

பிறந்துல கதனில வாழ்பவர் வயித்திய நாதநற் றலத்தனிற் பெருமை, சிறந்திடுஞ் செவவாய்க் கிழமைபி னிறைந்த சிவனடி யார்க்குநல் லன்ன, மறந்திடா தளிப்போ ரன்னமொன் றினுக்கு மன்னுமா யிரயுக மளவு, சிறநதரும் விமான மேறியே சிவலோ கந்தனி னிலைபெற விருபபார். (அகூ)

சுசித்தல மாமிவ் வயித்திய நாத தூயபுண் ணியத்தலந் தன்னிற், பசித்தவர்க கில்லை யென்றுரை யாது பரிந்தொரு கவளமே யெனினும், புசித்திடக் கொடுப்போ ரிந்திர போகம் புசிப்பர்பொன் னுலகில்வீற் றிருப்பர், நசித்திடும் வினைநோய் பிறபபொழிந் திடுமே னவில்சிவ லோகமும் பெறுவார. (கூ௰)

புள்ளிமான் றரித்த வயித்திய நாதன் புண்ணியத் தலந்தனில் வதியோராக, கள்ளியே பிடிசோ றளிப்பவர் பெறும்பே றளவிட வரி தரி தாகும், வள்ளிநா கியதண் டுலமொரு பிடியத் தலந்தனின் மறையவர்க் களித்தோர், வெள்ளிமால் வரையி லாயிரங் கற்ப காலநா ளினிதுவீற் றிருப்பார் (கூக)

எத்தலந் தனினு மன்னதா னஞ்செய திடுபவர் பேறுபெற் றிடுவா, ரத்தலந் தனிலோர் கோடியந் தணருக் கன்னதா னங்கொடுத் திடும்பே, றுத்தம மான வயித்திய நாத னுறைதலந் தனிலொரு கவளங், கைத்தல நிறைய வளித்தவர் பெறுவர் கயிலைமால் வரையுமேற் பெறுவார். (கூஉ)

கன்றுமழை யேந்தும் வயித்திய நாதன் கனிந்துறை தலந்தனிற் றருமம், மொன்றுசெய் திடினுங் கோடியா யுறலாற் புண்ணிய கோடி யென றுரைப்பார், பொன்றுமிப் பிறவி யெனநினைந் தினிய தலந் தனிற் புண்ணிய தருமம், நன்றிவாயந் திடச்செய் தவர்கள்வாழ்ந் ததன்மே னண்ணிடு வாசிவ லோகம் (கூங)

நறைகமழ் குமுத வாவிசூழ் வயித்திய நாதநற் றலத்திலவீற் றிருக்கு, மறையவர் வேதம் வராதவ ரெனினும் வளர்மகா தான யோக மியரா, மறையுணால் வேதம் வந்தவ ரெனவன் னியர்தமக் களித்தவப் பலன்வீண், விறையமா மதனு லத்தல வாச வேதியர் மகிமைகூ றரிதே. (கூச)

இதமிகு வயித்திய நாதநற் றலத்தி லிருந்திடு சராசர மைந்து, வதனமுஞ் செற்றிக் கண்ணுமான் மழுவும் வளங்கெழு நீலகண் டமுஞ்சோ, பதவிபெற் றிருக்கும் வடிவுள ததனுற் படிமிசை யத்தல வாச, ரிதமுள பெயரை மனிதரென் றெண்ணி நினைப்பரோ வறிவுதா னிறைந்தோர். (கூரு)

வேறு.

எழுதரிய பசும்பொனால குறையுந் தேவ ரிடுக்கண்டீர்ந் திட
விமையோர் வேந்தன் வாழக், கொழுதியளி முரல்கடப்பந் தார
சேர் முத்துக் குமாரநா யகன்சூரன் மார்பு கீற, மொழுகொளி
வேல் வாங்குநெடும் புகழ்சே ரூர்பூ வுறைகூந்த லம்மையருச் சனை
செய் வூர்சூழ்ந், தழைமினெனக் காலனுரை யாத மூதா ரதனுமம்
புள்ளிருககு வேளூ ராமால். (௧௬)

வட்டமதி போலுமுக மாத ரஞ்ச வந்துபிடித்த துனைவிடுப
போகே னென்னு, நெட்டுடறவைபங கட்பகுவா யலகை யம்மை
நேர்முகம்பார்த் திருந்துதலை சுற்றி யாடி, விட்டுவாத வழிபார்த
தே யோடு மேன்மை விளங்குமூர மேவுபெரும் போக நல்கி, யட்
டசித்தி முத்தியுந்தந் தருளு மூதா ரதனுமம் புள்ளிருக்கு வேளூ
ராமால். (௧௭)

எண்ணிடுநா லாயிரநா னூறறு நாற்பத் தெட்டுவியா தியினுறு
நோய் தீர்க்க வெண்ணித், தண்ணிலவு சொரிகயிலை மலையி னின்று
தயிலபாத் திரமுஞ்சஞ் சீவி வில்வ, மண்மருந்து மெடுத்தம்மைத்
தையல் கூடி வரத்தழைந்த வெள்ளெருக்கின் வனத்தின் மன்னி,
யண்ணல்வயித் தியனுகி யருள்செய் மூதா ரதனுமம் புள்ளிருக்கு
வேளூ ராமால். (௧௮)

வளமிகுநல் லறுசுவைய வடிசி லன்னம் வகையறிந்து சமை
த்தபருப் பொழுகு நெய்தோய்ந், திளங்கியிடா திருந்தகட்டித் தயிர்பு
சித்தற் கிதமான கனிவடைவிட் டப்ப மற்று, மூளமகிழச் சிவனடி
யார் தமக்கு வாய்ந்த வூரிலுள்ள மடங்கடோறு மொழியா தென்று,

மளவின்மகே சுரபூசை செய்யு மூதா ரதனுமம் புள்ளிருக்கு வேளூ ராமால் (கக)

உரியதரு கரணபுவ னம்பு சிப்பென் றற்பவிக்கு நாட்சிரசி னெழுதநிற் கிடாக், கரியநெடுங் கடல்புடைசூ ழுலகின் மீதிற் கற் பகா லங்களினுந் திரா தான, பெரியவினை தீர்த்திடுமா நகரில் வந்து பிறந்தாலு மிறந்தாலும் பிரமன் மாலுக், கரியசிவ போகமுதத் யளிக்கு மூதா ரதனுமம புள்ளிருக்கு வேளூ ராமால். (கoo)

வேறு.

வளமிகு சடாயு புரிவளர் கந்த புரிவரம் வேண்டினர் தங்க
ளுளமகிழ் தரவே யளித்திடும் வேத புரியுயர் மகிமைகூ றரிதாய்க்
கிளர்தரு பரிதி புரியிவை யன்றிக் கெழுமியே யருச்சனை புரிந்தோ
ரளவில ரன்னோர் பெயரினுற பெறும்பே றளவிட வரிதரி தாமால்.

இந்திர திசையில் வயிரவன் வீர பத்திர னிலகுமேற றிசை யில், வந்தகா ரிருள்போல் வடிவுள காளி வடதிசை துர்க்கைதென் றிசையிற், சுந்தர நிறைந்த வையனை யென்றுஞ் சூழ்ந்துகாத் திரு பபர்சொல் லரிய, கந்தநாண் மலர்ப்பூங் காமிகும் வேளூர்க் கிணை கரை கண்டிகூ றரிதே. (கoஉ)

என்றுவன் புகழ்சேர் சூதமா முனிவ னிலகிய தலப்பெரு மகி மை, நன்றினி துரைப்ப வுணர்ந்திடு முனிவர் கவிலரு மகிழ்ச்சிபூத் தருகி, வென்றிசேர் தீர்த்த மகிமையை யுணர விரித்தருள புரியெ னப் பகர்ந்தார், துன்றிய வுரோம புளகித மல்கத் தூயவன் சொல் லன்மே யினனுல். (கoந)

வேறு.

சொலற்கரு மகிமை பெற்ற சூதமா முனிவன் சொன்ன
தலப்பெரு மகிமை தன்னை யுரைத்தனன் றரணி மீதில்

விலககரும் வினைக டீர்த்து வேண்டிய வரத்தை நல்கிப
பலத்தினை யளிக்குந் தீர்த்தச் சருக்கமேற பகாவன் மாதோ. (௧0௪)

தலச்சருக்கமுற்றிறறு.

ஆ திருவிருத்தம் - உரு௨

சித்தாமுததீர்த்தச்சருக்கம்.

செயதபுண் ணியத்தி னுருவமே யாகித் தெளிந்தசித தாமுத மகிமை, யெய்தரும் புகழசேர் நைமிசா ரணியத தினிலுறை யருந் தவர்க் கினிதாய்ப, பெய்ததெள் ளமுதப பெருகெனச் சூத முனி வரன் பெட்புமீ தூரக், கைதரு நெலலிக் கனியென விளங்கக் கா ட்டுதல் செய்தன்மே யினனுல் (௧)

விண்ணவர் துதிசெய் திறைஞ்சிடுஞ் சித்தா முதததினை விரு ம்பிடா தவருங், கண்ணினு னுடி லவர்கெடும் பாவங் கலஙகியே நீங கிடு மெனின்மே, லுண்மையாய நாடிப் படிந திடு மவர்க ளுநினைந்திடு பாவமன் னவரை, நண்ணிடா தோடு மென்னவே கூறி னயப்புறு புகழதோ வன்றே. (௨)

இன்னமு தாகி விளஙகிய சித்தா முதத்தினை யிலகிய் காதன், மன்னிமீ தூர வலஞ்செய்து வந்து மகிழ்ந்துநீ ராடல்செய திடு வோர், நூன்னிய மஞ்சேர் முறைமையா சமன நலம்பெற விரண்டு செய் தன்பி, னன்னால் லிருடி யொடுமனு வோதி யமர்ந்துநீ ராடு தல் விதியாம். (௩)

குலவிய கிருத யுகந்தனின் மகிமை கொண்டகோட் சேரதீர்த் தப்பேர், மலர்தலை யுலகில் விளங்கிடுந் திரேதா யுகம்வள ரிட்சசா

ரமதா, மலகில்பல் புகழ்சேர் துவாபர யுகத்தி லதன்பெயர் சடாயு தீர்த தமதா, மிலகிடுங் கலியில் யாவருஞ் சித்தா முதமென வெடுத்துரை செயவார். (௪)

தேன்றுளித் திலகுந் தருநிழ லுறையுந் தேனுமா நிலந்தனிற் போந்து, மூன்றுகண படைதத வயித்திய நாதன் முளரிநாண் மலர்பபதம் பணிந்து, தோன்றுதன முலையிற் சுரந்திடும் பாலாற் றூயமஞ் சனவபி டேகம், போனறுதான பொழியும் பொழுதது பெருகிப் பொற்புறு தீர்த்தமே யியதால். (௫)

தெண்டிரைக் கடல்சூழ் தரணியி னிறைகோட் சீரதீர்த் தப்பெயர் திகழுந், தொண்டுசெய பத்தி யுளரொரு வறுக்குத் தூயசெங் கரும்பினின் சுவையாயக, கலுளை மகிழ விருத்தலா லப்பேர் கவினபெற விளங்கிடும் பல்கான், மண்டுதீம் புனலின் முழுகியே சடாயு வசித்தலா லப்பெயா வழஙகும. (௬)

வாநுதாம் பணியுஞ் சித்தர்வா னுலகின் மன்னிய வமுதினை யெடுததே, யாநிவான் மதியுங் கொன்றையு முடித்த வண்ணலின் முடியிசைச் சொரிந்தார், சுந்தர வமுதம் பெருகிமே லெழுந்து தூய தீர்த் தம்புகுந ததனு, லிந்தமா நிலததி லனைவருஞ் சித்தா முதமென விசைத்தன ரம்மா. (௭)

பொன்னிமா நதிசூழ் தீரமீ துறையும் பூசுரன் சுந்தர னெனபோன், மன்னும்வெண் குட்ட வியாதியால் வருந்தி மகிமைசேர் தலந்தொறுந் திரா, தென்னசெய் வேனென் றிரங்கிமேற் சித்தா முதநதனைக் கணடெழிற நீர்த்தந், தன்னின்மூழ் கினனற் றிவ்விய தேக மானது கண்டுதான் மகிழ்ந்தான். (௮)

சங்கரன் வெயர்வை தனிற்பிறந் திடுமங் காரகன் றனதுசெய குட்டம், பங்குனிச் செவ்வாய்க் கிழமையிற் சித்தா முதபபுனல் படி

ந்துதீர்ந் தனன்பின், செங்கழு நீர்நல் லோடையோன் றமைத்துத் திகழுமம் மலரினை யெடுத்தே, யங்கணற் கென்று மருச்சனை செய்தே யளப்பரு நல்வரம் பெற்றான். (௯)

குருமனை யாளைத் தொடுங்கொடும் பாவங் கொலைகள வாதியாய்த் தொடர்ந்து, பெருகிடும் பாவ மனைத்தையுந் தீர்க்கும் பிடித்தவே தாளநோய் போக்குந், தருசிவத் துரோகி சற்குருத் துரோகி தன் பிதிர்த் துரோகியே யன்றி, வருவிசு வாச பாதகன் சித்தா முதபுன றோயின்மாற றிடுமே. (௧௦)

கன்றினை யிழந்த பசுவினைத் தளைந்து கறந்துணும் பாவம் வீண் செலவாய், நின்றிடு தருவைக் களைந்திடும் பாவ நெருக்கியே குளக்கரை யழிக்க, வொன்றிடும் பாவந் தயிலம்விற றிடவந் துறும் பெரும் பாவமேற் செய்த, நன்றியைக் கொன்ற பாவமுஞ் சித்தா முதப்புனல் படியநைந் திடுமே. (௧௧)

மூளைத்திடும் பாவக் காட்டினுக் கதனின் மூண்டெழு காட்டுறு தீப்போல், வளைத்துநீ ருகச் செய்திடும் வறுமை தீர்த்திடும் வருங் கய ரோகந், திளைத்திடும் பிரம கத்தியுந் தீர்க்குங் கீழ்மையா கியசுரா பானம், விளைத்திடுந் தோட மனைத்தையும் போக்கும் விளங்குசித் தாமுத தீர்த்தம். (௧௨)

பேசிடும் பலபீ சத்தினுக் குரித்தாய்ப் பிறந்தவன் கேடுதா னினைப்போன், கூசிடப் பஃறோ டந்தனைக் கூறுங் கொடியவன் பர்திபே தகஞ்செய், துசினைப் பெறுவோன் மித்திரத் துரோகி தொக்கபொய்ச் சாட்சிசொல் வோனு, மேசுற வருதோ டந்தனைச் சித்தா முதப்பு னலெனிதொழித் திடுமே. (௧௩)

விதிமனை வியரை வேறுசெய் பாவம் வேதநூ லோதுவித் தட
ங்கா, வதிகவா சையினாற் பொருளினை வாங்கு மப்பவம் வேள்வி
செய் மறையோன், றுகிபெறு மனையா டனைத்தொடும் பாவந் தூய
பொன் றிருடிய பாவங், கதிதரு சித்தா முதப்புனன் மூழ்கி யேறு
மக் கணத்தின்மாய்ந் திடுமே. (௧௪)

காரிரும் பதனைக் கவாந்திடும் பாவங் கண்டசை யோகபா தக
மிப், பாரினிற கொடிய பாவிதன் னுடனே பரிந்துறும் பாவநிக திப்
போ, னூரினைக் கெடுப்போன் மலாப்பொழி லழிபபோ னுடன்கலந்
துறவுசெய் பாவஞ், சீர்மிகுஞ் சித்தா முதப்புன லாடிற் றீர்ந்திடு மக்
கணந் தன்னில். (௧௫)

திருடிய மனையிற் றீயிடும் பவமுந் தீர்ந்திடச் செய்துநன் னெ
றிசேர், தெருளினை யுறவே யளித்திடுஞ் சித்தா முதப்பெருந் தீர்த்
தமான் மியத்தின், பொருடெரிந் தனயான் புகன்றன னிதனுட் பொ
ருந்திய சரித்திர மான, விருடியா முறைமை கூறிய சருக்க மினியெ
டுத் துரைசெய்வே னம்மா. (௧௬)

சித்தாமுததீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௨௯௮.

இருடியர்முறைமைகூறியசருக்கம்.

அளந்தறி வரிய புராணமூ வாறு மருங்கலை யாவையு முணர்
ந்து, விளங்கிய சூத முனிவரன் கமல விரைமலர் வாண்முக நோ
க்கி, வளம்பெறு சித்தா முதப்பெருந் தீர்த்த மற்றுள தீர்த்தமீ ரா
டக், கிளர்ந்திடு காலங் காவலர் முதலோர் கிளர்விருக் கமும்பக
ரென்றே. (௧)

வேறு.

ஒவ்வாபுர நகைசெய்திடு மொருவன்விதி தவறு
வவ்வாபமைநன் முனிவோர்பக ரெனுமன்புறு மொழிகண்
டிவ்வாறென வுணரக்கரை கண்டெண்ணி யெடுத்தே
வெவ்வேறத னியல்யாவும் விரித்தோத நயந்தான். (௨)

இத்தாரணி தனிலேழ்நதி யினிலுத்தம மாகிச்
சுத்தோதக மீருமெழு கடலிற்சுசி தரலா
லெத்தாபத ருஞ்சூழ்ந்திட வென[illegible]மமுதன் மையதாஞ்
சித்தாமுத மெனவேதிசை தோறும்புகழ் பெறுமே. (௩)

வேறு.

திகழ்தரு மங்கா ரகன்றனக் கடுத்த தென்றிசை யதுதனின மிருநற், புகழ்வளர் வாலாம் பிகையருள் கொழிக்கும் பொற்புறு சந்நிதி முன்னர், நிகழ்குளி ரமுத மெனநலந் தழைந்து நிறைந்தசித் தாமுதம் விளங்கு, மகழ்கருங் கடல்சூ ழுலகினுக் கினிய வதிகபாக கியந்தர மாதோ. (௪)

வலஞ்சூ ழயன்புள் ளரசுதிரு மான்மெய்ப் புகழ்சேர் சதாநந்த, னலஞ்சேர் கிருத முதனான்கிற கிருடி நவிலும் விருக்கமெழி, லிலங்கி யிடும்வெள் ளெருக்குமுன மியம்பு மவரை விருக்கமதை, வலஞ்செ ய் துவந்து நீராடின் மகிழ்ச்சி தருநல் லுத்தமமாம். (௫)

சுருதி தேடி யோலமிடுந் தூயன் றனக்குப் பாங்கணித்தா, நிருதி திசையி லனைபெருந் தீர்த்த நிறைந்தே யிலகியிடும், கருதி யுலகம் புகழ்வயித்திய நாதன் றெய்வங் காசினியிற், பொருதி வருநீங் கொழித்திரட்சை புரிவோன் பூமி சுதனம்மா. (௬)

சித்தா முதநற் றீாததமுதற் சேரு மிருப துடனுன் காய், விதா ரமுமேன மையும்படைத்து விளங்குரு தீர்த்தங் கோடிகுல, * முத் தா ரணம்பண ணிடுந்தெரிசித் தோாகரும் பரிசித் தோர்தமசுரு, மெ த்தா சமுரநதீர்ந திடச்சித்தாக கமுத மழைபெய் தெய்தியதால். (எ)

படிமேற சிததா முததீர்த்தம் பணிநது முழுகு மவர்பாவ, மடி வே றற மரமபோலவீழுந் திடுமோா துனிசீ ரருநதினர்தா, மிடிவே தனைதீர்ந தளகைநகா வேசதன் மிருபாக் கியமபெறுவாா, வடிவார் கூநதன் மனைவியுநன் மகப்பேற றினையும் பெறுவாரே. (அ)

திகழுஞ் சிததா முததீர்த்தந் தனைமியார் வலஞ்செய் திடுமவா தாம,புகழு மேருப் புடைசூழும் புவிமூ வலஞ்செய் பலன்பெறுவாா, நிகழழும் புனலிற படிந்தெழுந்து நிதிபொன் னளித்து நின்றுள்ள, மகிழு மவரெண் ணரிதான மகஞ்செய் பேறு மிகபபெறுவார் (கூ)

நித்தஞ் சித்தா முதநீாதத நியமம் புரிநதே யாடினாதாம்
பதது நூாறு மிரம்பிரம கததி முதற்பா தகந்தீர்வர்
சித்த மகிழ்கூர் செல்வமிகப் பெறுவர் சிவலோ கமும்பெறுவாா
முத்தி வீடும் பெறுவர்தமை யெண்ணி மொழிவ தரிதாமால. (கo)

வேறு.

மாற்றரிய பிறவிவே ரகழ்ந்து மேன்மை மன்னிவளர் பேரின்ப வீடு நல்கத், தோற்றியிடு மிருடியாதம் முறைமை கூறுந் தூயசருக் கந்தனையீன் றுரைத்தேன் றெல்சீ, ரேற்றமுளா ந்திதீர்தத மனைத் துஞ் சூழ விருந்தெண்ணி யெழுந்துகந்த புரியில் வந்து, சாற்றரிய

* உத்தாரணம் - உயர்விததல்.

கங்கைமிகு பாவந் தீர்ந்த சருக்கமினிப் பகர்ந்திடுவேன் றமியன் மாதோ. (௬௧)

இருடியர்முறைமைகூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨௭௧.

கங்கைபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

கொங்கவிழ் காவின் மலர்நிறை குமுத வதியிரை வதியெழிற் குமரி
கங்கைமன் னுவதி கவுதமை கபிலை காவிரி காத்தியா யனிவெண்
சங்குகு வளைநது திரிந்திடும் யமுனை சரஸ்வதி தாம்பிர பர்ணி
துங்கபத் திரிகோ தாவரி யேம வதியொடு தூயபொன் முகலி. (௧)

சந்திர பாகை மலகரி ப்ரமதி தருபிர யாகையே முதலா
மிந்தமா நதிகள் பராசர தீர்தத மிந்திர தீர்த்தமீ தன்றி
நந்திதன் றீர்த்தஞ் சண்டிகா தீர்தத நலமிகு சூரிய தீர்த்தங்
கந்ததீர்த் தங்கண் ணுதற்சிவ தீர்த்தங் கவின்பெறு சக்கர தீர்த்தம் ()

வேறு.

எழில்பெருகு பாதாள கங்கா தீர்த்த மிலகுமுனி தீர்த்தமிவை யன்றி யின்ன, மொழிதருபுண் ணியதீர்த்தஞ் சேர்ந்தோர காலமுளா ரிமல ரயன்சரணம் வணங்கி நின்று, பழிபடுபா வங்களெங்க ளிடத்தின் மூழ்கிப் பறபலபேர் நீங்கினரப் பாவம்வநது, குழியினமற் றவைதீர்க்கு முபாயங் காணேங் குளம்பாசி மூடியிடுங் கொள்கை போன்று. (௩)

நின்றனமென் றவைவகுத்துக் கூற வேதா நிருமலனை யொருமுகூர்த்த நினைந்து பின்னர், நன்றுரைசெய் தனவென்றே யாசிகூறி நலம்பெருகு முபயகா விரியி னுப்பண், வென்றிதரு மொருதலமுண் டதன்பேர் கூறின் வேதபுரி யாமதனிற் றைய லம்மை, யென்

றுமினி நமர்ந்திடுஞ்சங் கிதிமுன் ஞக வெழின்மிகுஞ்சித் தாமுதஞ் சூழ்ந் திருக்கு மாதோ. (௪)

பொங்கியிடு மகிமைகூ றரிதாய மேலாம் புகழ்பெறுசித் தாமுதநற் றீர்த்தந் தன்னிற், பங்குனிமா தப்பருவ தினத்தி னீவா பரிநதுரீ ராடியெழும் பொழுதிற் பாங்க, ரெங்குமிறை திமிரமிர வியைக்கண் டோடி யிடுமெதுபோ னீங்கியிடு மிதன்மேல வநதே, யுங்களிடத தினின்மூழ்கி ஞோர்தம பாவ மொழிததிடுசத் திபுமுங்கட் குண்டா மென்றனன (௫)

வேறு

அண்ணலங் கமலப் பொகுட்டுறை விரிஞ்ச னவ்வுரை பகர்தலு நதியுந், தண்ணறும் புனல்சூழ் தீாத்தமு மெழுந்து தற்பர வயித்திய நாத, புண்ணிய னமருந் தலந்தனில் வந்து பொருந்துசித் தாமுத தீர்த்த,முண்ணிறை காதல் பெருகிட மூழ்கி யொழித்தன பாவம்யா வையுமே. (௬)

சிதவான் புனல்சூழ் நதிகளுந் தீர்த்தம யாவையுஞ் சேர்ந்து மேல் வயித்திய, நாதனை வணங்கி யறுமதி பெறறு நற்றல நயம்பெறச் சார்ந்த, வாதலாற் சகல தீர்த்தநற் பலன்சித் தாமுத மாடினா பெறுவர், மேதகு மீன மாதவுத் தரநாள் விளங்கிமே லதிகமா மாதோ. (௭)

தவப்பெரும் பலப்பே றெனத்தழைந் தருமை சார்ந்தசித் தாமுத தீர்த்த, நவச்சிர கங்கள் படிந்தெழுந் தனேக நல்வரம் பெற்றன நீங்காப், பவச்சுழ லழுக்கித் தியங்குமா றுடர்க்கும் பலித்திடு திசாபலன் மிகுந்தே, யுவப்பினைப் பெறவங் காரக னனேக முயர்வரம் பெற்றனன் மாதோ. (௮)

வேறு.

மடலவிழ கமலப புநதே ளுரைப்பதை மனததுட் கொணடு
கடலபுடை சூழும் பாரமேற கஙகைவந திதனின் மூழ்கித
திடமுறப பாவந் தீாநத சருககமீண டுரைத்தே னிபபாற
படாபுகழ் மாத மேன்மைப் பலன்பெறு சருககஞ் சொலவேன்.(கூ)

கங்கைபாவநதீாந்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ_ திருவிருத்தம - உ௲அ

மாதபலன்கூறியசருக்கம்.

மனனும் வாய்மைசூழ முனிவரர் சூதமா முனிவன்
பன்னு கேள்விசேர் செவிக்கமு தாமெனப் பகுததே
யின்ன தன்றியித் தீர்த்தமான மியமுழு வதுமிந்
நனனெ றிககதி யாம்பெற நவினறரு ளெனமுா (க)

வேறு.

பொருந்துநன் முனிவா கூறப் புராணமா முனிவன் மேன்மை
திருந்திய கன்னி மாதஞ சேரமா வாசை தன்னி
லரும்புகழ நிறைநத சித்தா முதப்புன லாடி னோர்கள
பெரும்பிணி தீர்வ ரன்றோ பிதிர்மகிழ கூர்வ ரனறே. (உ)

தூய்யாற் றுலாத்தில் வாய்ந்த சுக்கில பக்கந் தன்னி
லெய்திய நவமி சித்தா முதநிறை யெழினீ ராடின்
வையக முழுதுஞ் செங்கான் மனுநெறி செலுத்தி வாழ்ந்து
பையர வணிந்த நாதன் பதநிழ லினிது வாழ்வார். (௩)

விருச்சிக மாதந் தன்னின் மேவிய சோம வாரந்
திருத்தமா கியநற் சித்தா முதற்செழும் புனலின் மூழ்கிற்
கருத்தினி னினையு மிட்ட சாமியம் பெறுவா வெள்ளிப
பொருப்புறை குவரபே ரின்பம் பொற்புறப் பெறுவா மாதோ. ()

ஓதிய தனுமா தத்தி லுதித்திடு பருவந் தன்னி
லாதிரை சேரு நாட்சித் தாமுத மாடி னோர்கள்
கோதிகந் திலகு தேவா கடன்கழித் தரசர் கோவாய
வார்திரைக் கடல்சூழ் வையம புரந்துநீ டூழி வாழ்வார். (ரு)

எழுவகைப் பட்ட பாவி யாயினு மகர மாதஞ்
செவ்விசோர்ந் திலகுஞ் சித்தா முதப்புனல் செவ்வாய் வார
மொவ்விய மனத்த ராகி யொருதின மூழ்கி னோர்க
ளவ்வரும் பாவ நீங்கி யளவிலபே ரின்பஞ் சேர்வார். (சு)

வேறு

மகர மாதந் தனிலாதி வாரஞ் சித்தா முதத்தீர்த்தந்
திகழ முழுகு மவரறிவு சேரும் புதல்வன் றனைப்பெறுவார்
புகழ்சேர் திதிநற் பதினைகிற புனித முறுமப் புனல்படிந்தோர்
சகல தனமு நவமணியுந் தமது மனையிற் சேர்ந்திடுவார். (எ)

வேறு.

தகரவார் கூந்தற் றையல் லம்மைசந் நிதிமுன் றூய
புகழ்நிறைந் திலகு சித்தா முதப்புனல் பொற்பு வாய்ந்த
மகரநன் மாத மெந்த வாரமே யெனினும் வந்து
திகழ்தர முழுகு வோர்வாழ் செல்வநற் கதியுஞ் சேர்வார். (அ)

வேறு.

எழுந்து மகர மாதமுழு தினுநற சித்தா முததீர்த்த
மழுந்தி முழுகி யேறுமவர் பெறுமபே றம்மா வெண்ணரிதாஞ்
செழுந்தீம் புனலம் மாதமதிற் செவவாய்க் கிழமை யுததமமாங்
கொழுந்தா ருரோம சங்கைசிவ லோக மகிழ்ச்சி கூர்ந்துறைவார். (கூ)

மன்னுரு சிததா முததீர்தத மாசிச் செவ்வா யினின்மூழ்கிப்
பொன்னிற் செயத கோதானம புகழ்மா மறையோாக கினிதளித்தாற்
செனம வந்தி மிருதவந்தி செப்புங் கதலி வந்தியிவர்
நனமை மிகுபுத் திரன்றனைநா னிலமு மகிழப் பெறறிடுவார். (க0)

வேறு.

எஙகணு யகிமுன் னெழில்பெற விளங்கி யிருந்தசித் தாமுத தீர்த்தம், பங்குனி மாதப் பருவமூழ் கினர்கள பாவமோர் கோடி செய் திடினுஞ், செங்கதி ரவனைக கண்டகா ரிருள்போற நீர்ந்திடுந திருநிலம புரந்து, பொஙகொளி சூழும் விமானமே லேறிப புகழ சிவ லோகமேற் புகுவார். (கக)

உகந்தொறும் பெயர்வே றுள்ளதாய் மகிமை யோங்குசித் தாமுத தீர்த்த, மகந்தனின் மகிழ்ச்சி நலகுநன் மீனத் தமர்ந்தவுத தாத்திலா டினர்தா, மிகபர மிரண்டி னெய்துநற் பலப்பே றெய துவ ரிந்தமா நிலத்திற், பகர்ந்திடு மிராச சூயமோர் பதினு யிரஞ் செயும் பலன்பெறு குவரே. (கஉ)

வேறு.

மீன மாதத் தனில்வருநல் வெள்ளி வார மூத்தரஞ்சேர்ந்
தான பருவந் தனிற்சித்தா முதந்தோய்ந் திடுவா ரரியசிவ
ஞானம் பெறுவர் கிருச்சரமோர் பதினு யிரநற் பலன்பெறுவ
ரீன மான பிறவியைநீத் தினிய சிவலோ கமும்பெறுவார். (கங)

மீனமாதப் பௌமதினம் விளங்குஞ் சிததா முதப்புனலிற்
றுனஞ செய்வோர் நூறுகுலந் தம்மைக் கரையேற றவர்காபி
மான முடனே யமாவாசை பருவ மதிசூ ரிய * கிரண
மான தினமப் புனன் மூழ்கு மவர்தாம் பெறுவர் சிவலோகம், (௧௪)

மாக மாதம் பங்குனிநன் மாத மேட மாதமதி
லேக மாதம் பூமிசுத னெழில்சேர் சிததா முதநீரிற
றேகம் புனிதம் பெறமூழ்கி யேறு மவர்சோ குவர்மிருந்த
போக மன்றிக கிருசசரமோ ரையா யிரஞ்செய் புண்ணியமே.(௧௫)

இடப மாதம் பருவதினத் தினையும விசாகந் தனிலெழுந்தே
யடரு மினிய படித்துறைசூழந் தழகார் சித்தா முததீரதத
முடனற் புனிதம் பெறததோய்ந்தோ ருலகிற சகல பாககியமுந்
திடவிற பனபுத் திரன்றனையும் பெறுவா சிவலோ கமும்பெறுவாா.

வேறு.

விளங்கிடு நதிசேர் சித்தா முதப்புனன் மிதுன மாதங
கிளாநதிடு நலன்சூழ் செவ்வாய்க் கிழமையின் முழுகு வோர்நல்
வளம்பெறு கல்வி வாயநத புதல்வனைப் பெற்று வாழவா
ரளந்தறி வரும்பே ரின்பப் பேறுமேற பெறுவ ரமமா. (௧௭)

புவிநிறை தீர்த்தந் தம்மிற் புனிதமாம் புகழ்ந்து கேட்போர்
செவியினுக் கமுதாஞ் சித்தா முதப்புனல் செழிதது மேன்மை
கவினுறுங் கடக மாதங் கதிரவ னுதய காலந்
தவிருறு திலக மூழ்கிற் சகலபாக் கியமுஞ் சேர்வார். (௧௮)

அற்புத மிலகி மேலா மாவணி மூலஞ் சேரு
நற்புகழ் பலடைத்த செவ்வாய்க் கிழமையி னலஞ்சேர்ந் தென்றும்
பொற்புவாய்ந் திருந்த சித்தா முதச்செழும் புனலின் மூழ்கிற்
பற்பல போக வின்பம் புசித்துமேற் பதவி சேர்வார். (௧௯)

---

* கிரகணம் என்பது கிரணமெனத் தொக்கது.

தகளற வுணர்ந்த மேன்மைத் தூயமா முனிவர் கேட்ப
வகமகிழ்ந் திலகு சூத மாதவ னருள்செய மாதப்
பகாபலச் சருகக வாய்மை பகுத்துரை செயதே னிப்பாற்
றகவுறு தருப்ப ணஞ்செய் பலனபெறு சருக்கஞ் சொல்வேன். (உ0)

மாதபலன்கூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௩0அ.

தருப்பணபலன்கூறியசருக்கம்.

பெருமை பெறுஞ்சித் தாமுதசீர தோய்ந்து பிதிர்க்கள கடன் கரைமேற, றரும விதியாற் செயதிடுவோர தமகண் மரபிற் கோடி குலம், வருபற பலருஞ் சிவலோகம் வாழ்வார் தீர்த்தக் கரைமீதிற், பருகத் தண்ணீர்ப் பந்தலவைத்தோர் தாமு மனைய பலன்பெறுவார்.

பொங்குஞ் சித்தா முததீரததப் புனித நீரிற் படிந்தெழுந்து, திங் கட் கலைசே ரமாவாசைத தினததிற் பிதிர்தர்ப் பணஞ்செய்வோர், தங்கள் பிதிர்க டமைக்குறித்தே தானஞ் செயவோர் பிதிர்களு டன், றுங்க விமானந தனிலேறிச் சூழ்வர் தூய சிவலோகம். (உ)

திலத்தாற் சித்தா முததீர்த்தத் தீரந் தனிற்றர்ப் பணஞ்செய வோர், நலததாற கோடி தினங்கயா சிராத்தஞ் செய்த நறபலமாங், குலத்தாற் பிதிர்க டமைமனத்திற குறித்தே யாம மிரணியஞ்செய், பலத்தாற் கோடி குலததொடும்போயப் பதிய வுறைவர் சிவலோகம்.

பதினன் காநாட் பவுமதினஞ் சேரிற் பகர்புண் ணியதினமாந், துதிசேர் சிததா முததீர்த்தந் தோயவோர் கடல்சூ ழுலகாள்வா, ரதிமாமோக நவமணியா பரண மளிப்போர் குலங்கோடி, கதிசேர்ந் திடற் சிவலோகங் காணி கொள்வ தெளிதாமால். (௪)

பயனைத் தருஞ்சித் தாமுதநீர் பவும வாரம் விதிபாத
மயன மருதநோ தயஞ்சோம வார மாதி சேடனுடற்
சயனத் திருமாற் றுவாதசியே * தந்திச் சாயை கபிலைசட்டி
நயமுற் றிடத்தோய்ந் திடிறகோடி யாகஞ் செய்த நறபலமாம். (௫)

நவமாங் கிரகந் தனக்கினிதாய் நயக்கும் பொருளுங் கண்மணி
யுஞ், † சிவநா பமுஞ்சங் கமும்பெருகு சித்தா முதநீர் படிநதெழுக
தே, யவமே பொழுது தனைப்போக்கா தருமா மறையோர்க் களித
தவர்தாந், தவமே செயினுங் கிடைப்பவரி தாகும் பேறு தனைப்பெறு
வார். (௬)

சேரு மிருபத் தேழ்நாளிற் சென்ம நாட்சித் தாமுதநன், னீரு
ளை முழுகி யேறினர்நீ ணிதியம் பெறுவ ரேழ்குலமுஞ், சாரு மரிய
சிவலோகந் தயங்கு மாநீர் நிதநதோய்வோர், மேரு வரைபோற் புகழ
நிறைந்தே மேலாம் பதம்பெற் றினிதிருப்பார். (எ)

புகழ்சேர்ந் திடிபுண் ணியகாலம் புனித மிகுசித் தாமுதநீர்,
திகழ முழுகி யேறுமவர் சேர்வர் நூறு கிருச்சரஞ்செய், நிகழ்நற்
பதவி யஃதன்றி நிமலன் சிவலோ கமும்பெறுவ, ரிகழ்வர் பிறவி
யெனும்பெரிதா யிருக்கும விணைவே ரினைக்களைநதே. (அ)

வேறு.

மிக்கசீர் மகிமை பெற்ற தருப்பண பலத்தின் மேன்மை, புக்கெ
ழிற் சருக்கந் தன்னை யறிந்தவா புகன்றே னிப்பாற், றிச்செலாம்
புகழ்ப டைத்துத் திறனமிருந் திடவி ருந்த, தக்கனல் லருள்பெற
றோங்கு சருக்கமேற் பகர்வன் மாதோ. (௯)

தருப்பணபலன்கூறியசருக்கமுற்றிறறு.

ஆக திருவிருத்தம் - கூகஎ.

---

* தந்திச்சாயை - கிரகணம்.

† சிவநாபம் - சாளக்கிராமத்தில் சிவமூர்த்தம் என்பர்.

தக்கனருள்பெறுசருக்கம்.

பூரு வந்தனி னான்முக னளித்திடும் புதல்வன்
பாரு வந்தருந் துதிசெய்வான் படைத்தன னன்பின்
மேரு வந்தணி பெறவளைத் தெடுத்தவில் லியன்றாள்
யாரும் வந்தனை செய்குவ துணர்ந்தில னிகழ்ந்தான். (௧)

இனைய வாறிகழ்ந் திருந்திடு தக்கன்விண் ணளிக்கும்
வனைக ருங்கழ லிந்திரன் முதலிய வானோ
ரனைவ ருந்நிறைந் திடுமரும் பிரமயா கத்தின்
வினைவி ளைந்திட லறிந்திலன் வெகுண்டுரை செய்தான். (௨)

வேறு.

தாம தக்குணத் தினன்றலை யோடுகை யேந்தி
வாம மேகலை மங்கையர் மனைதொறும் பலியேற்
றேம மெய்திடா தேக்கமுற் றிருப்பவன் றனக்கிவ்
வோம வேள்விநல் லவிநல்கல் விடுமினென் றுரைத்தான். (௩)

அன்ன தன்றியாங் கிருந்திடு மமரரை நோக்கிப்
பின்னு மொன்றுரை செய்தனன் பித்தனை வணங்கி
லென்ன தாக்கினை பெறுவிரென் றிஞுரிகழ் வேலை
நன்ம கத்தனின் வந்தன னந்தியங் கடவுள். (௪)

வருதல் காண்டலும் வணங்கின னயன்மனத் தடங்காப்
பெருகு சீற்றமோ டெழுந்தனன் றக்கனைப் பெற்றி
கருதி நந்திநா யகன்சபித் தனன்கனத் தழிய
வெருவி யென்னதாய் முடிந்ததென் றேங்கினர் விண்ணோர். (௫)

துள்ளி யார்த்திடு கணம்புடை சூழ்ந்திட வெழுந்து
வெள்ளி மால்வரை மேவின னந்திரா யகன்மே
லெள்ளி யேயவ மதித்துயிர்த் திருந்திடுந் தக்கன்
றள்ளி நாட்பல சென்றபின் வேள்விதான் புரிந்தான். (௬)

அன்ன வேள்வியி லவன்றனக் கஞ்சியே யமரர்
துன்னி னாரயன் முகுந்தன்மற் றியாவருஞ் சூழ்ந்தா
ரின்ன காலையி லிமயமீன் றெடுத்திடுஞ் செல்வி
முன்ன வன்றனை வணங்கியே வாடிமுன் னின்றாள். (௭)

ஈன்ற தாதைசெய் வேள்வியான் கண்டிவ ணெய்தத்
தோன்ற லேவிடை யளித்தரு ளென்றன ளேயோ
னான்ற கேள்வியில் லாதவ னவமதித் திடுவன்
போன்ற வொப்பினை யிலாதநீ தவிரெனப் புகன்றான். (௮)

மலர்ந்த தாமரை வாண்முகம் வாட்டமீ தூரப்
புலர்ந்து பின்னரும் வேண்டினள் பொழிகரு ணையினாற்
கலந்து யிர்க்குயி ராகிய கண்ணுதற் பெருமா
னலந்த ருந்திரு வாய்மலர்ந் தனையக் தெழுந்தாள். (௯)

எண்ண ரும்பரி சனங்களுஞ் சூழ்ந்திட வெய்திப்
பண்ணி டும்பெரு வேள்விமுன் னின்றனள் பார்த்துக்
கண்ணி ணைசிவந் துரைத்தனன் றக்கன்வெங் கடுஞ்சொற்
பெண்ண ணங்குதன் செவிப்புகப் பெரிதுவெய் துயிர்த்தாள். (௧௦)

கற்றை வார்சடைக் கண்ணுதற் கடவுளே பரமென்
றற்று ணர்ந்துளான் மறையுரைத் ததுபகுத் துணராய்
பெற்ற பெண்ணெனச் சிறுமையாய்ப் பெரிதெனை யிகழ்ச்சி
சொற்ற னின்செருக் கழிந்திட வென்றன னிடித்தே. (௧௧)

வலனசு ழன்றிடு மங்கியில் வீழ்ந்தனள் வானோர்
புலன்க லங்கிட நடுங்கினர் பொனவிதழ்க் கொன்றை
யலங்கல் சூடிய வையனஃ தறிந்துவே ணியினு
னிலம்பி ளாநிட வடித்தன னெடிதுவெய துயிர்த்தே. (௧௨)

அன்ன காலையி லண்டகோ ளகைநடு நடுங்க
வெனனை யாளுடை வீரபத் திரனெனும் பெரியோன்
சென்னி யாயிரங் கரமிரண் டாயிரஞ் சேர்ந்து
வன்னி யோருரு வெடுததென வந்துநின் றனனே. (௧௩)

அலகி லாற்றலா னேழ்கடற் சுவறிநீ ருகிக்
குலகி ரிவெடித் தெணடிசை நிலங்களுங் குலைந்து
மலர யன்பத மாலவன் பதமழிந் தொழிய
விலகி டுங்கணப் பொழுதினிற் செயகவோ வென்றான். (௧௪)

என்ற மற்புய வீரருள் வீரனெம் பிரான்முன்
னின்ற போதுநன னெறியிலாத் தககனீள் வேள்வி
யொன்று செய்தலுற் றனனிது பொழுதவி யுள்ள
தின்று நல்கெனக் கேளிது மறுத்தன னின்மேல். (௧௫)

உரிய ராகியே மருங்குறு மொழிந்தவின் னவரும்
புரியும் வேள்வியும் புல்லறி வினன்புய வலியு
மிரியல் போகநீ செய்யென விறைவனி துரைத்தான்
றிரியும் பாரிடந் துள்ளியார்த் திடச்செயிர்த் தெழுந்தே. (௧௬)

வக்கி ரத்தெயி றிலங்கிடப் பத்திரை மருங்கு
மிக்க வெந்திறற் காளியின் குழூஉமிடை தரச்சூழ்
செக்கர் வானெனச் செந்துகள் பரந்திடச் சென்று
தக்கன் வேள்விசெய் சாலையிற் புகுந்தன னம்மா. (௧௭)

வீர னூற்றிடு வெஞ்சின நெருப்புமேற் சூழ்ந்து
கோர வாலெயிற் றிடையிடை குருதிகொப் புளிக்குஞ்
சார தப்படைத் தலைவர்க ணின்றது நந் தன்கண்
ணூரக் கண்டன ரழிந்தது வேள்வியென் றனரால். (௧௮)

பாக சாதன னடுங்கின னயன்பதைத் தனன்சூழ்
நாக மேற்றுயி லூரணன் வெளகின னூப்பண
யாக மீட்டுநல் லறிவிலாத் தக்கனின் னுயிர்தான்
போக வந்தநா ளிதுகொலோ வெனமுகம் புலர்ந்தான். (௧௯)

பாரி டங்கொளாப் பாரிட நாறறிசைப் பரப்புஞ்
சாரி டும்படி யேவினன் றழலெழ விழித்தான்
யாரி னும்வலி யாரிவ ரென்றுநா யகராயப்
பூரி யாரையென் னியசிறு விதியின்முன் போந்தான். (௨௦)

தன்ம னந்தனைத் தேற்றிய தக்கன்முன் னின்ற
வன்மை கூறரும் வீரனை யாரைநீ வந்த
தென்ன வென்றன னீச்சரன் புதல்வன்யான யாகத்
தன்ன வன்பெறும் பாகநல் குதியது வாங்க. (௨௧)

வந்த னன்னவ னருளிறு லென்றனன் மறுத்தா
னெந்தை யன்றிமற் றியாரிறை யாயுளோ ரென்றே
பைந்து ழாயணி முகுந்தனை யயன்றனைப் பார்த்து
நந்த மக்கிவ னிசைவுகொ லுவன்றதென் றுரைததான். (௨௨)

ஆம தன்றென வுரைத்திலர் வாய்திற வாம
லூம ரின்னிருந் தனர்களஃ தன்றியே வீர
னேம மாமிவர் வல்லமை யறிகுவ னென்றே
நாம வெங்கதை யாலுன திறங்கெட வடித்தான். (௨௩)

அட்ட காசம்வந் தடித்தலு மூர்ச்சைமா லடைந்தான்.
மட்டி லாவிறல் வீரன்மேன் மடித்திதழ் கடித்துக்
குட்டி னானயன் சிரம்வெடித் திடமலர்க் குழலா
ரொட்டி நின்றொழி யாதுதண் டனைசெய்வ தற்றார். (உச)

அண்டர் கோன்முத லாகிய கடவுள ரவன்கைத்
தண்ட னைத்தனை யுற்றனர் தக்கனைப் பற்றித
துண்ட மாயுடல் பதைத்திடத் தலையினைத் துணித்துக்
கொண்ட வேள்விவெங் கனற்கிரை கொடுத்தன னன்றே. (உரு)

ஏடி லங்குதார் வீரன்மான் மூர்ச்சைதீர்ந் தெழுந்து
தேடி யேவிடும் படையெலாஞ் செயித்தன னுடன்சூழ்
கோடி கோடிபா ரிடமெலாங் கோதில்வெண் டும்பை
சூடி வேள்வியை யழித்துமேற் றணங்கையிட் டனவே. (உசு)

வேறு.

ஈங்கிது நிகழ்ந்த தீரே ழுலகமு மளந்த மாயன்
பாங்கரி னின்ற வீரன் பகருஞ் சீற்றந் தன்னை
நீங்கிடு முபாயந் தேடி நின்றனக் கிணைவே றுண்டோ
தாங்குமென் றடக்கை யாழி தானினக் கஞ்சிற் றுமால். (உஎ)

என்றுபற் பலவுங் கூறி யேத்தினன் சினந்த ணிந்து
துன்றுபா ரிடமி டைந்து சூழ்தர வெழுந்து போந்து
வென்றிகொள் வீரன் வெள்ளை விடையுகந் தருளு மையன்
றன்றிரு வடியை வாழ்த்தித் தலையினால் வணங்கி னானால். (உஅ)

போந்திடும் வானோர் யாக்கைப் புணர்ச்சிவிட் டொழிந்த மூர்ச்சை.
தீர்ந்தயன் முதலா யுள்ள தேவர்சிற் சிலவ ரீண்டிக்
காந்தெரி கனலு நெற்றிக் கண்ணுடைக் கடவு டன்பாற்
சூழ்ந்துநின் னருளல் லாது தங்களுக் குய்தி யுண்டோ. (உகூ)

உறுதியைத் தெளிந்தா னேனு முணர்ச்சிகூ றறிவி லாத
சிறுவிதி யென்ப தையன் றிருவுள மறியா துண்டோ
பெறுமப ராதந் தன்னுற பெரியதண் டனையும் பெற்று
னிறுமவ னெழுமவ் வண்ண மிறைவநல் கெனவி ரந்தார். (௬௰)

மாறிலாக் கருணை யானல் வயித்திய நாத மென்னும்
பேறுயர் தலத்திற சித்தா முதப்புனற் பெருந்தீர்த் தத்தி
லூறுபட் டிருந்த பாதி யுடன்மறித் தலையி ரண்டும்
வேறுநீ ரெடுத்து வைம்மி னெனவரங் கொடுத்தான் மேலோன். ()

பொருந்திய மாசிச் செவ்வாய்ப் புண்ணிய தினத்தில் வைத்தா
ரரும்புனற் றூய வேற தாமுடல் சிரமுஞ் சேர்ந்து
வரும்படி யாவிபெற்றம் மறித்தலை விளங்கத் தக்கன்
பெரும்பிழை செய்த பாவம் பெயர்ந்திட நிற்றல் கண்டார். (௬௨)

நஞ்சமுண் டிமையோர் தம்மை நயந்துகாத் தளித்த வையன்
செஞ்சரண் பணிந்தான் றக்கன் றேவருந் துதிக லிப்ப
விஞ்சையர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்த தம்மா
வெஞ்சினர் யாரு மண்ண லருளினு லெழுந்தா ரன்றே. (௬௩)

ஈசனை யிகழ்ந்த பாவ மிதுவிட வெண்ணில் கோடி
பேசவுந் திடபா வத்திற் பெரியதோர் பாவங் காணே
ளுசற நெடிய பாவ மதனையுந் தீர்க்கு மாற்றூற்
றேசணிந் திலகுஞ் சித்தா முதநிகர் தீர்த்த முண்டோ. (௬௪)

இறந்தவன் பிழைத்து நன்மை யெய்திடச் செய்யு மேன்மை
சிறந்து மங்களமாஞ் சித்தா முதந்தரி சனஞ்செய் தோரும்
பிறந்திடுக் கிலவை சேரப் பெற்றபேர் தாமுஞ் சற்று
மறக்குமிப் பிறவி சேரார் மகிழ்சிவ லோகஞ் சேர்வார். (௬௫)

இருவரா லறிய வொண்ணு வொருவனை யிகழ்ந்த தக்கன்
வருவதை யுணரா னாகி மகம்புரிந் ததனால் வீரன்
பெருகுதண் டனையை யுற்றுப் பேறுமேற் பெறுதல் சொன்னேன்
றருமவவா ரிரண்ய வன்மச சருககமேற் றமியன் சொல்வேன். ()

தக்கனருள்பெறுசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம - ௩௫௩.

இரணியவன்மச்சருக்கம்.

தேனவிழ் கடுக்கை சூடுஞ் செல்வனைப் பணிந்து வாய்மை
யானநற் கணித ரெண்ணி யளவிடுமு யுகத்து ளொன்று
மேனல னளிக்குந் திரேதா யுகத்தினமே தினிது திக்கு
ஞானநல் லனபன் சிததா முதநறும் புனலிற ரேயநதான். (க)

அன்னவன் றனக்குச் சித்தா முதப்புன லழகு வாய்ந்த
கன்னலின் சாற தாகி யிருந்தது கண்டு பின்னர்
மன்னவ னுடன டநத மகிமையைப் புகன்முன் றூய
பொன்னின்வண் பெயர்ப டைததை புரவலன் றேரா னானன் (உ)

சோதனை செய்வா னெண்ணி யெழுந்தனன் பதாதி தூளி
காதல்கூர் திசைக ளிற்றின் கவுட்குழி தூர்த்த தம்மா
போதவிழ் வாகை சூடிப் புகழ்படைத் திருந்த வேலான்
மாதவர் குழாங்கொண் டேத்தும் வயித்திய நாதஞ் சோந்தான்.. (௩)

வேறு.

வள்ளவாய்க் கமல நறுமணங் கமழும் வாவியின் றுளிகரு வருந்திப், பிள்ளைவண் டினங்கள் விண்ணின்மே லெழுந்து பெட்புற முரன்றுபாண் மிழற்றப், புள்ளின மாற்றுங் காமர்பூந் துறையும் புது

மலர்ச் சோலையு நோக்கி, யள்ளிலை நெடுவே லரசர்கோ னுளத்தி
னளப்பரு மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (௪)

மறையவ ரருண னுதிக்குமுன் னெழுந்து மகிமைசேர்ந் திலகுநீ ராடித், துறைதொறு நின்று தருப்பணஞ் செய்து ஆயகா யத்திரி செபித்தே, நிறையுமன் னவர்த நிலைபெறு முறுதி நின்றுபார்த் ததிசயித் தனன்பின், னறைகமழ் சித்தா முதப்படித் துறையி னல்லெழில் கண்டுபூ ரித்தான். (௫)

வேறு.

தெளிந்தசித் தாமுத தீர்த்த மூழ்கியே
யளிந்திடு மனத்தினோ துளிய ருந்தினன்
குளிர்ந்திடு கன்னலின் கோதில சாறதாய்
மிளிர்ந்ததி னிரட்டியாய மிகுந்தி ருந்ததே. (௬)

மின்னொளிர் வேலினோன் மேனி மீதினிற்
றுன்னியே யுறுபெரு வுரோக நோய்த்தொடர்
புன்னிடின் முழுதும்விட் டோடக் கண்டன
னன்மகிழ் கூர்ந்தன னயந்து போற்றினன். (௭)

வேறு.

ஆதலி னிட்சு சாரமென் றதன்பே ரகலிடத் துதிசெய விளங்குங்
காதல்கூ ரரசன் கதிர்மணிக் குவையுங் கனகமுந் தரளமுந் துகிலும்
வேதமூ துணர்ந்த பூசுர ருளத்தின் விழைவுதீர்ந் திடமகா தானஞ்
சீதள மிலகு தீர்த்ததீ ரத்திற் செய்துநன் மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (௮)

நிணக்கமழ் வேலான் காலைசெய் கடன்க ணெறிமுறை யாற்றிமே னறிய, மணக்கமழ் பசுந்தே னொழுகுசெங் கழுநீர் மலரணி வயித்திய நாத, னணங்குடன் விளங்கு மாலயம் வலஞ்செய் தைய

னைப பூசைசெய் தருள்பெற, றிணங்கிடு மிருந்த திருப்பணி செய் தே யிருந்தனன் பற்பக லநகன். (க)

நிகர்பகர் வரிய நவமணி குயிற்றி நேர்மையா யொப்பமிட் டிழைத்த, பகரரும பசும்பொன் விமானமொன் றையன் பரிவுகூரத் தளித்தனன் பரவிச, சகராதொட் டிடுதெண் டிரையெறி கடல்சூழ தரணியிற பகைதனைக கடிநது, புகாதவிரந் திலகு புகழமிகும் வேலான பொற்புறு தனனகர் போந்தான். (க0)

வேறு.

அனனதன் பின்ன ரனேகநாட் செங்கோல் செலுத்தியே யவனிகாத் தளித்து, மின்னொளிர் விமான மேறிவெண் கவரி யிரட்டவிண் ணவர்கள்பூ மாரி, நன்மழை பொழிய வரம்பையா நடனஞ் செய்திட நறுமணங கமழும, பொன்னிதழ்க் கடுக்கை யணிந்தவெம் பெருமான் புகழ்மிகு கயிலைசேர்ந் தனனே. (கக)

வேறு.

அன்பனுக் கிட்சு சாரமாம் பெரு மையைக்கேட் டுள்ள
மின்பமுற் றிடவெ முந்த விரணிய வன்மன் செய்கை
நன்புகழ்ச் சருக்க வாய்மை யறிந்தன நவின்றே னிப்பாற
றனபெரு மகிமை யோங்கு சதானந்தச் சருக்கஞ் சொல்வேன் (கஉ)

இரணியவன்மச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-நகரு.

சதானந்தச்சருக்கம்.

சிறந்திடு சித்தா முதப்பெரு மகிமை|கேட்பவர் செவிதனக் கினிமை, பிறந்திட வுரைப்போர் கங்கைநீ ராடும் பெரும்பலன் பெறுகு

வரன்றி, நிறைந்திடு தீர்த்த நீர்தனின் முழுகி யெழுநதிடு நெடும
பலன் பெறுவார், மறஙகிள ரியம வாதைதயை யொழிதது வள்ளல்
பா தாம்புயஞ் சேர்வார். (க)

வேறு.

சித்த முருகு மன்பினுடன் சித்தா முதனீர் தோய்ந்தெழுந்து
* முததம் பசும்பொற நகட்டினின்மான் முதலாங் கடவு ளருவெழு
மதத மலர்தும் பையினறிய மலர்சோத் தளிப்போா பூதான [தி
நிதத மிகுநத கோதான நிறைவேள் வியுஞ்செய் பலன்பெறுவார்.

இபபூ மியினிற் புதல்வர்ப்பே றிலலா தவாசித் தாமுதநீா
தபபா துதைய காலமதா தன்னிற படிநது நவநீத
மப்போ தருக்கு நறுநெயபெய தருமை பெறுமா விளககேறறி
னெப்போ துதறகு மிகவரிதா யுளாற புதல்வன் றனைபபெறுவாா

வேறு

வளமலிந் திலகுஞ் சித்தா முதப்புனன் மாதந் தோறு
மூளமகிழ தரச்செய் செவ்வாய்க் கிழமைநல் லுதய காலந
தளர்வுறு தமர்ந்து மூழ்கி னோர்தருஞ் சென்ம மூன்றி
னளவிடாப் பாவந தீாநதே யையன்வாழ் கயிலை சேர்வார். (ச)

வேறு.

முக்க ணயக னருள்பெறு முனிவரின் முதனமைத்
தக்க பகருவ நன்னடை யொழுக்கமா சார
மிக்க சீலநல் விரதமே தினிதுதி செய்யு
மிக்கு ணத்தினன் சதானந்த முனிவர னென்போன். (ரு)

அன்ன பண்பின னரியசித் தாமுத மதனி
னன்ன லம்பெற முழுகிநீ றணிந்துநான் மறைக
ளினன மோலமிட் டறிவரு மிறைவனை மனத்தி
னுன்னி யேசெபம் புரிந்துமேற் றியானமுற் றுறைந்தான். (சு)

---

* முத்தம் - விருப்பம்.

பரநத தீர்த்தமேற் பயிறரும் பசியமண் டேக
முரந்து மேலெழுந் துறைந்திடு முனிவனுந் தமமாஞ்
சிரந்த ஸில்விழுந் ததுநியா னந்தனை நீங்கிப்
புரநத னையெரித திடுங்கன லெனப்புழுங் கினறால். (எ)

தீப மாமெனச் சுடரெழுந் திணைவிழி சிவந்து
கோப வெங்நெருப் பெழுந்திடக் கொதித்திடு முனிவன்
சாப மொன்றுரைத் தனன்றருந் தீர்ததமீ தெனறு
மேய்ப சுஞ்செழுந் தவளேக ளொழிநதிட வென்றே. (அ)

அன்று தொட்டருந் தீர்த்தமீ தனையமண் டேக
மின்று காறுமாங் கில்லைமற் றெறும்படைத் திலகு
வென்றி மாதவன விளங்கிடுந் தலந்தனைப் பிரியா
தெனறும் வாசஞ்செய் திடவரம் படைத்திருந தனனே (கூ)

இனைய தாகிய மகிமைக ளெண்ணருங் கோடி
யனைய தீர்த்தமெவ் வுகததினும் படைத்திருந் ததனு
ணினைகு வோரதின முழுகுவோர்க கென்றுநீங கரிய
வினையி னுல்வருந் துன்பம்யா வையும்விலக் கிடுமே. (கo)

வேறு.

எதிரிலா திலங்குஞ் சிததா முதப்புன லென்றுந் தோய்வோ
ரதிகமாங் கொடிய பாவம் யாவையுந் தீர்வ ரன்றிப்
பதிதனைக் கொன்ற பாவந் தீர்ந்திடும் பலிக்கு நல்ல
கதியினைப் பெறுவர் வெள்ளி மால்வரை காணி கொள்வார். (கக)

உலகெலாம் புகழு மேன்மை யுளசதா னந்த னென்னு
மிலகிய முனிவன் வாய்மைச் சருக்கமீண் டுரைத்தே விப்பாற்

குலவெழிற புருடனை றனனைக் கொல்லுமப் பாவந் தீர்நத
நலமிகு சருகக வுணமை நயம்வகுத் துரைப்பன மாதோ. (கஉ)

சதானந்தச்சருக்கமுற்றிறறு.

ஆ திருவிருததம்-௬எஎ.

புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

திலகமாய நிறைநதகான மீர தேசமீ
திலகுமே மாவதி யென்னு மோர்நகர்
பலவள மிகுநதுபல் காவல் பூணடுறு
நலமலகே மாசுர னகர்கரு நாயகன. (க)

அநநகா தனிலரு மறையு ணர்ந்தவ
னனெறி யொழுகிடு நயமி குந்தவன்
றெனமறை யவர்குலத் துதித்த தூயவ
னனரு மவனபெய ருஞ்ச விர்ததியே. (உ)

தொகுமறை யவர்குழாஞ் சூழ்ந்து பார்மிசை
மிகுபுகழ வேதியன் றனக்கு வேதநூற்
பகுதியின மணம்புரி பாரி யாயினு
டகுதியில் சண்டியென் றொருத்தி தானுளாள. (௩)

சிறியவா யினுங்குல நடத்தை சேருநல்
லறிவுமா சாரமு மின்றி யற்பகற்
பிரியமாய் வலிகதுசை யோகம் பீடுசேர்
நெறியுள பதியுடன் செயநி னைந்துளாள். (௪)

உந்திநீர்க் கருங்கட லுடுத்த பார்மிசை
யெநதலூ ரினுமிது நடக்கு மோவெனுந்
தந்தைதாய் சொல்வழி தள்ளி யெள்ளியே
நிந்தனை பற்பல நினைந்து பேசுவாள். (ரு)

விரவிய பிதிர்க்கடன் கெடுக்கு மிண்டினாள்
பரபுரு டரைப்பரி சிக்கும் பத்தியாள்
குரவரை நிநதைசெய் கொடுமை யுள்ளவள்
வரனுடன பொருந்தியே வலிமை செய்குவாள். (சு)

பதிதனை யிகழ்பவர் பரிவி லாருட
னதிகமா நல்லுற வாடுங் கொள்கையா
ணிதிதரு பரபுரு டருக்கு நேசமாந்
துதிசெயது சூழ்ந்துப சாரஞ் சொல்லுவாள். (எ)

பஞ்சமா பாதகி பதியைக் கொல்லும்வன்
னெஞ்சுடைத் தானவ ளாகி நிததிரை
மிஞ்சிய வேளைபார்த் தெழுந்து வேதியன்
றஞ்சிர மீதுகற றூக்கித தள்ளினாள். (அ)

வீழ்தலு மவனுயிர் விட்டு நீங்கியே
யூழ்வினைப் புசிப்பினை யுற்ற தாயிடைத்
தாழ்வுறு தவனுட லெடுத்துத் தள்ளினாள்
பாழ்படு கிணற்றிருட் படாத்தை மூடியே. (கூ)

உரமிவர் பற்பல சாதி யாயுள
பரபுரு டரைப்பகற் பொழுதுங் கூடுவாள்
விரவியர் தமக்குமேம் பட்ட கொள்கையா
டரணியிற் கற்பினர் தமைமா லைப்பளே. (க0)

ராங்கிவட் கிளமைதா னிருக்கு மாயினுந்
தாங்கரும் புருடாசை யோகஞ் செய்தலா
னீங்கின தெழினிகழ தளர்ச்சி வந்தது
வீங்கிடக் கொடியநோய் மிகவி ளைந்ததே. (கக)

தொட்டணைத் திடுமவர் தூர நின்றனர்
விட்டன ரவளுடன கூடும் வேட்கையை
யொட்டியே விடாதுநோ யுடற மீஇயது
முட்டிமேற் பெருஞ்சன்னி மூடிக் கொண்டதே (கஉ)

இறந்தன ளடைநதன ளியம லோகமேற்
றிறந்திடா நரகெலாந் திறந்த மூதநினா
பறந்தழு தனளபல கறபம் பாவிபிற
பிறந்தன ளூறுபாழ் பிறப்பு நாயதாய, (கங)

இழுக்குடைச் செனனம்வந் தெடுதத தனறியே
புழுச்சொரிந் திடத்துயா பூண்ட லைந்தன
ளழுக்குளாள் பூருவ சென்மத் தந்தண
ளெழுககமா சாரமு முள்ள தந்தையே. (கச)

அன்னவன் றன்னுட னடுத்த நண்பினை
மன்னுகங் காதரன மனைத மிறசெயும்
பின்னும்வே ணியன்பிர தோட பூசையைத்
தனனிரு கண்ணினாற் றமியள் கண்டனள (கரு)

இளமையிற் பிதாவுட னெய்தி யன்னவன
வளமனை தனிற்செயும் வள்ளல் பூசையைத்
தளரிடை கண்டபுண் ணியத்தின் றன்மையா
லளவுதொண் ணூற்றிரெண் டஃது கன்றபின். (கசு)

மனனுசீர் வயித்திய நாத மாநகர்
தனனினு ரும்பிறப் பதுச னிததனன்
முன்னாபோ ஞயுட லெடுத்து மூததுட
லின்னல்கூர் திடப்புழுச சொரிய வேங்கினுள். (கஎ)

பரந்தன ளந்நகாப் பழைய வேதியன
வரம்பெறு பெயாசுசன மாவென போனமனைத
திரம்பெறு வாசலிற் றிரியு நாயுட
லுரந்தவிாந தேயிளைத தொடுங்கி நினறதால். (கஅ)

இதினமுனம் வேதிய னெழுந்து போநதுநற
பதனல்கப் பரநதசித தாமு தம்படிந்
ததனரும் புனலெடுத தகததின வந்துசஞ்
சிதமொழிந திடச்செபஞ செயுநத லந்தனை. (கக)

தெளித்தன ளொருதுளி தெறித்து மற்றதின
வெளிப்புற மேடைமேல் விழுந்த தணபுன
லொளிகருநாய் புழுச்சொரி யுடலிற பட்டது
களித்தன நாயுட னீஙகக் கண்டதால். (உ௦)

அக்கணம் பாவம்விட் டகலத் தேவரின
மிகுகநன மாதாசூழ்ந் திடவி மானமேற்
றிக்கெலாம் புகழ்பெற வேறிச் சென்றனள்
சொர்க்கலோ கந்தனைத் தூய மேனியாள். (உக)

இந்திரன் முதலிய தேவா யாவரும்
வநதருக் துதிசெய மகிழ்நதி ருந்தனன
மூந்துசித தாமுத முழுகுந் தூயவர்
சிந்தைகூர் பலன்றெரிந் துரைப்பர் யாவரே. (உஉ)

வேறு.

நீதிநூ லோதும வாய்மை நெறியுள புருடன் றனனைப்
பாதகி கொன்ற பாவந தீர்நதது பகர்ந்தே னிப்பாற
கோதில்சீர்ப் பாரி தன்னைக் கொன்றவப் பாவந் தீர்ந்த
மேதகு சருகக வாயமை விளககிட வுரைபபன் மாதோ. (உ௩)

புருடனைககொனறபாவநதீர்ந்தசருககமுற்றிறறு.

ஆ திருவிருத்தம்-சOO.

பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

ஓதநீாக கடனல லாடைசூ ழுலகி லுதிததிடு சராசர மனைதது
மேதநீங் கிடுபே ரினபமுற றிலக விதநதரு பராணமூ துணர்நத
சூதமா முனிவ னைமிசா ரணியச் சூழ்ன்மா முனிவரா மகிழ [ஞல்.
வீதலா ததிக மகிமைசேர் கதையொன் றெடுத்தரு ளுதறகிசைந் தன

வேறு.

ஊர்நதசூ லுளேநதசங் குயிர்தத நித்திலஞ்
சேர்ந்தகோ தாவிரித் தீர மொன்றதிற
சார்ந்தெழி றழைநதநந் தவட மெனனுமூர்
கூர்நதபோ தாயனக் குலச்சி றப்புளான. (உ)

வேதவே தாங்கமுந் தெரிந்த மேன்மையான்
பூதலம் புகழ்பல புதல்வர்ப் பெறறவ
ளுதனைப் பூசைசெய யாதி சைவனற்
கீதமென் சுவைபெறப் பாடுங் கேள்வியான். (௩)

ஈங்கிவை யுணர்ந்தவ னிவைவி டுதனுமேற்
றீங்குசெய் கொள்கைய னாகிச் செநநெறி
நீங்கின னிந்தைசெய் தானம் யாவையும்
வாங்கினன் சந்திவந் தனம றந்தனன (௪)

தின்றதாம் பூலவா யுடனறி கழநதெழு
றுனறுமூப புரமெரி செய்த தூயனை
யென்றுமா சாரம தின்றிப் பூசைசெய்
தனறியுஞ் சிவததிர வியம ழித்தனன. (௫)

விலககிடும் பிரேதலூண் விரும்பி யுண்டனன
கலக்கநெஞ் சினிலனுத் துணையுங கண்டிலன
குலத்துணை வியின்மனங கொதிப்ப வேசிதன
னலததினை நுகர்ந்திட நயந்து கூடினன. (௬)

அனையதீங் கினனடி வணங்கிப் பத்திசெ
யெனையிகழ்ந் தேபொரு ளிச்சை வேசிபா
னினைவுசெய் தவணமனை நீங்கி டாதுவந
தனைமறந் தனையிகழ் தானம் வாஙகினை. (எ)

ஊனமாம் பாவநீ டுக்கி ராந்திகோ
தானம்வாங் கினைபிறா தனங்க வர்நதனை
ஞானமில் லாருட னட்பு வைத்தனை
யானதொன் றிலைநகைப் பாம னைததுமே. (அ)

என்னுயிர் நாதனே யிளைத்து வாடினர்
நின்னரும் புதல்வர்கள் கால நீடின
ருன்னியே யவர்க்குப நயனஞ் செய்கிலை
தன்மமோ வீதுவெனத் தளர்ந்து கூறினள். (௯)

இங்கிது வன்றியே யினிய கற்பினாள்
பொங்குகோ தாவிரிப் புனலின் மூழ்கியே
சங்கரன் றிருவடி தன்னிற பூசைசெய்
தங்கவ னஞ்செழுத் துரைததல விட்டனை. (௧௰)

போதுசேர் குழறபொது மகளி ராசையை
யீதுதீங் கெனவிடுத திரங்கு மென்றனைப்
பாதுகாத தருளெனப் பகாந்து கண்ணினீ
ரோதருந் துயருட னுருததது நின்றனள். (௧௧)

அடிததலம் பணிந்தருந் ததியன் னாள்சொல
மடிததிதழ் கடிததுவன் னெஞ்சி னானெடுத்
தடிததன னாலக்கையா லவணி மீதினிற
றுடிததுவீழந் தனள்பொறி கலங்கிச் சோர்ந்தனள (௧௨)

இரணமுற் றனனுயி ரிருக்கு தென்றுதீக்
கிரணமுற றியசினக கேள்வன் கணைசிவந
திரணிய மேனியாள சிரததி டிததனன்
மரணமா யினள்சிவ கணங்கள் வந்தனர் (௧௩)

நாறுபூங் கோதையா னலங்கொள் கற்பினா
ளேறினள் விமானமே லெழுந்து விண்ணவா
மாறிலாப் பூமழை மாரி பெய்தன
ராறணி யண்ணல்சே வடிய டைந்தனள. (௧௪)

அத்தகு கொடியனா தரவி லாமையாற்
சித்திரத் தெழுதிய பாவை செய்கையை
யொத்தசை வின்றியே யொடுங்கிச் சோர்ந்தவள்
புத்திர ரனைவரு மிறந்து போயினார். (௧௫)

நன்மைசேர் பாரியைக் கொன்ற தானலிந்
தினனலகூர்ந தெண்ணருந் துன்ப மெய்தினன
குன்மநோய் வநதது கொடிய பாவியென்
றன்னமா நகருளா ரகல விட்டனர். (கசா)

இனியவன் பூசைசெய் திடற காதெனத்
தனிநகர் வேதியர் தளளி விட்டபின்
மனிதர்சஞ் சரிததிடா வனததிற் போயினன்
புனிதமில பாவியைய புலிபி டிதததே (கஎ)

உடறனை யுழுவை வாய்க் கொடுத்து டன்பிடித
தடர்சமன் றூதுவ ரவனைக் கட்டியே
படர்கொழுங கனறசுடு நரகு பாழ்ந்ர
கிடையிட வருந்தியெட் டுகம முநதினன். (கஅ)

பறவையாய்ப பாவிபின் வந்து பாரினிற
பிறவிநூ றெடுத்தனன் பிறகு முன்னாநற
றுறைவழி காததிகைச் சோம வாரநா
ளிறைவனை யருச்சனை செய்தி ருநததால். (ககூ)

கிறைதரு றூறதாம் பிறவி நீள்பொழி
னறைகமழ வயிததிய நாத மாநகர்ச்
சிறைசெய்சித தாமுத தீரததத தோங்கிய
துறையகத் திருந்ததொன் மரததின் மேலதாய். (உ0)

புராதனம் பிறநதிடு பறவை போற்பிறந்
திராவுநண் பகலினு மிருக்கு நாளினிற
கிராதன்கண் டம்பினு லெய்யக் கேதமுற்
றராவொளிர் தண்புன லுள்வி ழுந்ததே. (உக)

வேறு.

கதிதரு மாசி மாதங் கவினுறு மூன்றாஞ் செவ்வாய்
முதிர்சுவை நிறைந்த சித்தா முதப்புனல பட்ட போதி
னதிகமாங் கொடிய பாவ மனைத்தையு நீங்கித தீய
விதிதரு பறவைத் தேகம் விட்டுநன் மகிழ்சசி கூர்ந்தே (உஉ)

ஒளிமிகும் விமான் மேறி யுயாசிவ லோகஞ் சோநதான்
றெளிபுன னிறைநத சிதநா முதசசெழுந் தீரததந் தோயவோா
நனிர்கட லாடை சூழு நலனுல காளவர் யாவு
மெளிதினிற் பெறுவ ரெனறே யிசைததனன் முழுது ணர்நதோன்

பதிசெய பாரி தனனைக் கொனறிடு பாவந் தீர்ந்த
சுததமாஞ் சருககந் தன்னைத தொகுததெடுத துரைததேன மேலா
மூததமா தமையி கழசசி யுரைததிடு கொடிய ஞன
சததிய சனமன் செயகைச சருககமேற் சொலவன் மனனோ. (உச)

பாரியைக்கொனறபாவநதீாந்தசருக்கமுறறிறறு.

ஆ திருவிருததம்-சஉச.

சத்தியசன்மச்சருக்கம்.

இலங்கிய சூதமா முனிவ னெண்ணிலா
நலமிகு நைமிசா ரணிய மேவிய
வலகினமா தவர்செவிக் கமுத மாமெனப்
பலனுயா காதையைப் பகர லுற்றனன். (க)

முத்திமா நகர்தனின் முதன்மை யாகிய
வுத்தம மதுரையி லுயர்ம றைக்குல
நித்திய கனமவே தியரை நிந்தைசெய்
சததிய சன்மனீள் கொடியன் றன்பெயர். (உ)

சைவநிந் தனைசதுர் மறையி னிந்தனை
தெய்வநிந் தனையறு தினமுஞ் செய்குவ
னையன்மான் மியஞ்சொலும் புராணத் தன்பிலன்
வைதுது டணஞ்செய்வன் சொல்லு வாதமை. (௩)

அன்னபா னாதிக ளனைத்தும விற்பன்மேன்
மன்னிய சிவத்திர வியம றைப்பன்மற்
றினனவா றன்றியே யிழிவு செய்குவன்
றன்மமன் றென்பது சற்று மோர்கிலன். (௪)

அரசர்பே ரவைதனி லரிய கல்விசே
ரிரவலர் மறையவர் யாவ ராயினும்
வரினவர்க் கொருபொருள் வழங்கி டாதுமேற
பரவிய கெடுதிதான் செய்யும் பாதகன். (௫)

மிகுந்திடு புசிப்பினர்க் காணின் வெஞ்சினம்
புகுந்திடு கண்ணினன் புவன மீதினிற
றரும்படி யன்றிநீ யுண்ணுந் தன்மையாற்
பகுந்தெவ ரிடுகுவ ரெனப்ப ழிப்பனே. (௬)

உருத்திடு கோபம்விட் டொழுகி லன்றினங்
கிருததிரு வஞ்செயுங் கொடியன் கீழ்மையாங்
கருத்தின ருடன்கலந் துறவு செய்குவ
னிருப்பிட மாகுவ னெண்ணில் பாவமும். (௭)

கங்கைநீ ராடிய பலனைக் கைப்பிடித்
திங்கிது தந்தன னென்று விற்பன்மே
லங்கவன் செய்திடு மநீதம் யாவையும்
பங்கையா சனன்பகுத் தெண்ணற் பாலவோ. (௮)

புன்மதி யினன்றனக் கெழுவர் புத்திரர்
கனணிய ரெனவெழில் கொழிக்கும் காஞ்சினி
யென்னுமோர் பெண்ணிவ டனைககொ டுத்தவன்
பின்னரா ருயிரம் பொன்னைப் பெறறனன். (கூ)

சேர்ந்திடு திரவியஞ் செலவிற் போகுதென்
றோர்ந்துதன் வயிறறினை யொடுககிப் புத்திரர்
சோர்நதிட நெருப்பெனக கடுஞ்சொற சொல்லுவ
னோர்ந்தவன் கெடககய நோயநி றைநததே. (க0)

அனையநோய் நிறைந்திட வவன்ம ரித்தனன்
றனைவினிற சமன்விடுங் தூதா கொண்டுபோய்
நினைவரி தாம்பெரு நரகி னீந்திடா
தினையவே யவன்றனை யழுதநி யிட்டனர். (கக)

கொடிற்றினைக் காயச்சியே கொண்டு வந்துடன்
றடிததிடப் பிடுஙகினர் துள்ளி யார்ததெடுத்
தடிததன ரிருப்புமுட் கதைபி னலனுப்
பொடிப்பட வரிந்துவாய் புகுதநி யிட்டனர். (கஉ)

ஈங்கிவன் மனுவொரு மூன்றின் காலமித்
தீஙகுறு நரகினிற் கிடந்து தேம்பினன்
றூங்கிடா துடைசிவ நாபந் தன்கையா
லோங்கிவிற் றனனிரந் தொருவன் கேட்டனன். (கங)

தரித்திர னனவே தியன்ற னக்கவன்
மரித்திடு முனமனத் தொடுகொ டாமலே
யுருத்தன னெடுத்துரீ கடவென் றேதினன்
பிரித்ததப் புண்ணிய நாகம் பின்னிட. (கச)

உற்றபுண் ணியமமுத தூதவி செய்தலான்
மற்றவன் வயித்திய நாத மாநகர்ச்
சுறறுயர் சோலையிற் றூய பாதிரி
முற்றிய விருக்கமேன் முனிய தாகியே (கரு)

திருந்துசித தாமுத திர மீதினி
லிருந்தன னெடிதுநா ளிருககு மேலவையி
னரும்பொரு ளாமிரு கண்ட ருந்தவன்
வருங்குகன் றிருவிழா மகர மாதநாள் (கசு)

வேறு.

கிளர்ந்திடு நான்காஞ் செவ்வாய்க் கிழமையி னுதய காலம
விளங்கிய தீர்த்த மூழ்கி விதித்தவெண் ணீற ணிநது
வளம்பெறு மண்ணல் கோயில வலஞ்செய்து வந்து விணணை
யளந்தபா திரிகி ழற்கீ ழருஞ்செபஞ் செயகி னைநதே. (கஎ)

குண்டிகை யிருந்த சிததா முதனறுங குளிர்நீ ரள்ளி
வண்டிசை மிழற்று நீழற் சுசிபெறத தெளித்தான் மன்னு
மொண்டுளி யதனி லொன்று தெறித்துயர் மரததின் மீது
பண்டுறைந் திருந்த தீய முனியுடற் பட்ட தன்றே. (கஅ)

வேறு.

எறும்மிகும் பிரம யட்சதா முடல்விட் டிலகுதிவ வியவுரு வாகி, யுறுபெரும் பாவ மனைத்தையுங் காணு தொழிந்துநல் லாடையாபரண, நறுமணங் கமழ்செஞ் சாந்தணிந் திலகு நவமணி மகுடமுந் தரித்தே, மறுவின்மா தவனைத் தொழுதனன் முன்னம் வந்ததுந தீர்த்தமும் புகன்றான். (கக)

தேறியே தெளிந்த முனிவர தேவ ருலகம்யான் செல்குவ னெ
ன்றே, யேறினன விமானத் திலத்தூ மாரி யிமையவா மிகபபொழிந
தனாவெண், ணீறினை யணிந்த சிவகண மனேகா நெருங்கிய கவரிகா
லசைததா, நாறிரு கூந்தற் கன்னியா மரம்பை நனனடம புரிந
தனன மாதோ. (உ0)

இநதிர னெதிரகொண டெழுநதன னிவ்வா றிலகுமவிண ணவ
ருல கதனைச், சுநதர விமானத திருநதுசெங கமலத துணைவிழிக
கடையிறு ஞேகி, யுநதியங கமலத் துதித்திடும விரிஞச னுலகமா
லுலகமு நீங்கி, வநதுமேற் சிவலோ கநதனைச சேர்ந்து மகிழ்ச்சி
யூத திருநதனன மன்றே (உக)

வேறு

உயர்நதவர்க கிடையூ றென்று முரைததிடு தீமை தீரநதே
யியங்கிய சத்ய சன்மச சருக்கமீண டுரைததே னிபபா
னயநதரு குணதத ராகி நானிலம் புகழு மேனமை
தயங்குநன் முனிவர் தீரத்தச் சருக்கமே லுரைபப னம்மா. (உஉ)

சததியசன்மச்சருக்கமுறறிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௬௬௬

முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கம்.

மன்னிய மகிமைசோ சூத மாதவன்
பன்னரு முனிவர்கள் பரிவு கூர்ந்திட
முன்னரோ தியகதை யதனின் முற்றறப்
பின்னரு மொருகதை பேசன் மேயினன். (க)

நற்புகழ் வயித்திய நாத மாநக
ரிற்றகு முனிவர்தந் தீர்த்த மெய்த்தற
பொற்புறும பூருவ மதனிற போற்றிடும்
விற்கிடை மூன்றினில் விளங்கி யென்றுமே. (உ)

இந்தநற் றடவிரட் சகனபுள் வேந்தனமேல்
வந்திடு முயாமிரு கணடு மாதவன்
சுந்தர விருடிதொன மரமவி ருக்கமாரு
சந்திர சேகரன தருமெய்த் தெய்வமே. (ங)

வடவிருக் கந்தனை வலஞ்செய் தன்னவர்க்
கடன்முறை கைதொழு தியறறி யாவணித்
தொடர்புறு மூலநாண மூழகுந் தூயவ
ரடர்வினை தவிர்சிவ கணஙக ளாகுவார். (ச)

விரவுநன் மகரமா தத்தின் மீதினிற்
பரவிய சுக்கில புக்க பஞ்சமி
வரமிகு சுக்கிர வாரங் கூடுநா
ணராபடிந் திடிற்சிவ னுருவ நண்ணுவார். (ரு)

அன்றியு முனிவர்தந் தீர்த்த மாடுவோர்
வென்றிசேர் மிருபரி மேதஞ் செய்திடும்
வன்றிறற பலன்றனைப் பெறுவா மறறும்வந்
தொன்றுபா தகமெலா மொழித்துத் தளளுவார். (சு)

புகுங்கொடு நரகுசேர் * புருண கத்தியு
மிகும்பிதிர் கத்தியும் வீர கத்தியுந்
தகும்பதி கத்தியுந் தாச கத்தியும்
பகுந்துபாற் றிடுமுனி தீர்த்த நீர்படின். (எ)

---

* புருணகத்தி - கருச்சிதைத்தல்.

வேறு.

அகழ்கட லுடுத்த பார்மே லளப்பரு நன்மை நல்கி
யிகலகடிந் திலகு மேலா மெழிறமைந் திருந்த நல்ல
புகழ்பெறு முனிவர் தீர்த்தம் புகன்றன னிப்பா லென்றுந
திகழ்தர வீர கத்தி தீர்த்த சருக்கஞ் சொலவேன. (அ)

முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - சருச.

வீரகத்திதீர்த்தசருக்கம்.

இதந்தரு தீர்த்த மேன்மை யினையமொன் றுரைப்பன் வீர
பத்திரன் யாக முற்றும் பாழ்படச் செய்து செங்கைச்
சத்திர மெடுத்துத் தக்கன் றலையினைத் தடிந்து வீர
கத்தியை யடைந்து பூமி யந்தரஞ் சுவாக்க காறும். (க)

திரிந்தனன் றீரக் காணுன் றிகழ்தரு மேனி யெல்லாங்
கரிந்தெழின் மாறி வாடிக் கயிலைமால் வரையை நண்ணி
விரிந்தசெஞ் சடில நாதன் விரைகமழ் மலர்த்தாள் போற்றிப்
பரிந்தியா னென்செய வேனிப் பாதக மகல வென்றான் (உ)

உரைசெய்த வீரன் பின்னு முன்னியித் தனைய தென்று
கரைதனைக் காணாத் துன்பக் கடலினுட் படிந்து யானித்
திரைதனை யொழிந்தே யுண்டி தீர்ந்தன னென்றான் கொன்றை
விரைகமழ் தாரான் வீரன் றனக்கிவை விளம்ப லுற்றான். (ங)

வாரிசூ ழுலக மேத்தும் வயித்திய நாத மென்னும்
பேரினைப் பெற்று மேலாம் பெருமைசேர் தலத்தின் மீது
சேரினை யரிதாய் மன்னி நிறைமுனி தீர்த்தந் தனைச்
சேரின்வந் தடைந்த பாவந் தீர்ந்திடு மெனினி னென்றே. (ச)

உரைத்திடு மையன் வாக்கி னுறுதியை நயந்து மேரு
வரைத்தடந் தோளான் வெள்ளி மாலவரை நீங்கித் தீர்த்தக்
கரைக்கணுற் றவஞ்செய் காற்கியன் காசிபன் வீதி கோத்திரன்
தரைக்குண்மே லாம யிந்தன் பராசர னகத்தியன் றக்கன். (௫)

நலமிகு முனிவர் மூழ்கி நற்றவம் புரிந்து மேலாம்
பலனினைப் பெற்ற வாற்றாற் பகாமுனி தீர்த்த மென்றே
யுலகினிற் பெயர்பெற் றோங்கு முண்மையு முணர்ந்து வீர
னிலகிய தீரத் துள்ள வெழிலவளம் யாவுங் கண்டான். (௬)

தூயதா மகர மாதச சுக்கில பக்கந் தன்னின்
மேயபஞ் சமியின் வெள்ளி வாரமெ னரிய வீர
நாயக னினைய தீர்த்த மூழ்கின னடுங்கி விட்டுப்
போயது பிரம கத்தி பொற்புறு மகிழ்ச்சி பூத்தான். (௭)

சூழ்ந்துமூ வலஞ்செய் தையன் றுவாரபா லகனை நின்றுன
வாழ்ந்திடு கலியி னன்னோனை வளரருள் பெற்றப பின்ன
ராழ்ந்து மூழ்கினர்க ளெண்ணி லாவரும் பாவ மெல்லாம்
வீழ்ந்திட வெளிதி னின்ப வீடுபேற பெறுவ ரம்மா. (௮)

விறலபடைத திருநத வீர பததிரன வெகுண்டு நீங்கா
மறமவளா தக்கன் றன்னை வதைசெயய வந்து சூழ்ந்த
திறன்மிகும் வீர கத்தி தீர்ந்தவா றுரைத்தே னிப்பாற்
பெறலரும் பிரம தீர்த்த மான்மியப் பேறு சொலவேன். (௯)

வீரகத்திதீர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௪௯௧.

பிரமதீர்த்தச்சருக்கம்.

மஙகள நிறைந்தே மலகு மகிமைசூழ பிரம தீாததந
திஙகள்வே ணியன்றன் பாங்கிற சேர்தருந திசையோ ரெட்டி
லங்கியங் கடவுண் மன்னி யமாந்திடு திசையி னெனறு
பொஙகுமா தவாகள் கேட்பப் புராதன முனிபு கன்ருன். (க)

இலஙகிடு மிருடி வேதன் கதிரவ னினிய தெய்வ
மலாநதபா டலமவி ருகக மிரடசகன் வருசண டீச
னலம்பெறு மிவாகள செய்ய நாணமலர்த தாளவ ணஙகி
வலஞ்செய்து விருககந தனனை வானபுனற படிவா நலலோா (உ)

மருமலாப பொகுட்டின் மேவு மறையவன் வநது நின்று
நிருமிதஞ் செய்து தீர்தத நீரினுல வயித்திய நாதன்
றிருமுடிக் கபிடே கநதான செயதருச் சனையுஞ் செயதே
யருமக மொனறி ரண்டை யாயிர வருடஞ் செய்தான். (ங)

செப்பினைந திருந்த தென்னத திகழநதிடு தனத்தாண மின்ன
லொபபிடு மிடையா ளன்ன நடையினு ளுலக மீதி
லெபபெரி யோருங கலவிக ளிறைஞ்சிடும வாணி தனனே
டப்பெருந் தீாத்தம் பாாததே யனேகநல வரஙகொ டுத்தான். (ச)

சிறந்திடு தீர்ததஞ் சூழுந் தீரமேற் செயத மேனமை
யறந்தரும் வேள்வி முற்றி யையன தருளபெற் றப்பா
லுறைநதிடும் பசிய பொற்சூட் டோதிம மூர்ந்து பாரிற
புறந்தரு மவர்கள் போற்ற வெழுந்துதன் னுலகம் போநதான. (ரு)

அனையகா ரணததான் வந்த வரும்பெருந் தீர்த்த மூழ்கின்
வினையொழித் திடுவர் வேத விக்கிர யஞ்செய் வோனு
மினையுமவ வேதந் தன்னை மறந்திடு மவனு நீங்கா
தெனையமா பாத கஞ்செய் திடுமவர் தாமுந் தீர்வார். (சு)

மனனுமா வணியின் மேவி வருமமா வாசை தனனி
னனமைசேர் பிரம தீர்த்த மூழகினற் றுனஞ் செயவோா
பனனிரண் டாண்டு மேலாம் பரன்சிவ நிசியிற பூசை
தன்னையன புடனே செயவோர் பெறும்பலன் றனைப்பெற் றுயவார்.

மட்டவிழ்ந் திலகும் பொறறு மரையுறை விரிஞ்சன தீர்த்த
மட்டமி சேர்ந்த செவவாய்க் கிழமையி லமூாதி மூழ்கிற
சிட்டரா குவர னேகம் வேளவிசெய பலனைச் சேர்வா
ரெட்டரும் வேத பாரா யணவெ மிற் பலனுஞ் சேர்வார். (அ)

கண்ணிரு நான்கு பெற்ற கடவுளின் றீர்த்தந் தன்னை
வண்மையாய் வலஞ்செய வோர்கள புவிவலஞ் செய்த பேறு
நண்ணுவர் மூன்று கோடி குலநலம பெறச்செய தென்று
மணணறன கயிலை நீஙகா திருந்திடச் செய்வ ரன்றே. (கூ)

குருமனை யாளைத் தொட்ட கொடியபா தகமுங் கூட
வருசகோ தரன்றன் பாரி மலாக்கரம் பிடித்த வணைந்த
பெருகுபா தகமு நண்பன் பெய்வளை யிதழி னூறற்
பருகுபா தகமுந் தீர்க்கும் பகர்ந்திடும் பிரம தீர்த்தம். (கo)

மங்கள கரமா யார்க்கும் வரநதரும் வயித்திய நாதற்
கங்கிதன் றிசையின் மேவி யருடரும் பிரம தீர்த்த
மிங்கிதன் பெருமை யென்று லறிந்தவா றிசைததே னிப்பாற்
பொங்குகு ரியன்றன் றீர்த்தச் சருக்கமேற் புகல்வன் மன்னோ. (கக)

பிரமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-சஎச.

சூரியதீர்த்தச்சருக்கம்.

ஓங்குசீ ரிராம தீர்த்தத் துறைபெறுந தென்பான் மனனும்
பாங்காவிற் கிடையி ரண்டிற் பரிதியங் கடவு ளாதத
நீங்கரு மகிமை பெறறு நிறைநதிடுங் கிரக தோட
மாஙகதின மூழ்கி னோரை யணுகிடா தகன்று நீங்கும். (க)

சூரிய சாணை வாயிற் கொடுததிடப் பட்டு வெய்யோன்
சீரிய வுடன்மெ லிநது சிறப்பொழிந ததனமேல வந்து
வாரிசூ ழுலக மேததும் வயிததிய நாதனு சார்ந்தே
யாரிணை மலர ணிநத வண்ணலைப் பூசை செய்தான. (உ)

இறைவன தருளான முன்ன மியலொழிந திருந்த மேனி
நிறையெழில் கொழிப்ப வாய்ந்து நிரம்பின ததனமே லனறே
னுறைதரு மிடததிற் றீர்த்த மியற்றிமே லொளிர்வ ரங்கண
முறைபெறக கொடுத்த வாற்றுன முதன்மைதான மிகுநத தம்மா.()

கண்ணுவ னிருடி தெய்வங கதிரவ னந்தி கேச
னணையியங் கதனை நாளு மிரடசைசெய நலனை யுள்ளோன
விண்ணுய ரரசு வாய்ந்த விருக்கமே லிவர்தாள் போற்றி
வணமைசேர் விருககந தன்னை வலஞசெயது மூழகின் வாழ்வார.

மூந்திய வருக்கன் வார மூழ்கிநீ றணிநதே யன்னோன்
மநதிரஞ் செபித்துப் பம்பி வளர்ந்திடு மரசி னீழ
லநதணர்க் கினிய தான கோதுமை கிருத மாதி
தந்தமக் கியன்ற தானஞ் செயிற்பலன் சதம டங்காம். (ரு)

கதிரவன் றீர்த்த மீது கனிந்துநால் வருணத் துள்ளோர்
துதிபெறுங் கடக மாதச் சுக்கில பக்க மூழ்கி
லதிகநற் பலன ளிக்கு மாதிவா ரததின் மூழ்கி
னிதிமிகப் பெறுவர் கங்கை தோய்வெநடும் பலனுஞ் சேர்வார். (சு)

மஙகள கரமா மிந்தி ராதிபர் வாழவு நல்கு
மிஙகிது வன்றி யிச்சை யுற்றன வினித னிகசூம்
தஙகுகோ கததி யாதி பாதகந் தனைவி லக்குஞ்
செங்கதி ரவனறன றாய தீரத்தநீ ராடி னம்மா. (எ)

திகழ்தரு மிராம தீரத்தத் தென்றிசை தன்னின் மனனி
மிகுதிறல் வரஙக ணலக விளங்கிமே தினியின் மீது
புகழபெறு சூரிய தீரத்த மான்மியம் புகன்றே னிபயான்
மகிழபெறத் தகக தீர்தத வண்மையை வகுத்து ரைப்பேன. (அ)

சூரியதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௬அ௨.

தக்கதீர்த்தச்சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகம் போறறு மகிமைசேர் வயித்திய நாத
னிலகுபூங் கோயி னின்று மெழின்மிகு மீசா னத்தி
னலகிடிற் குரோசப பாதி யெல்லையி னமுதம் போனறு
நலமிகுந் தக்கன் முனன நயந்துசெய் தீரதத மாதோ. (௧)

வேறு.

இருடிகாத் தியாயன னிலகு தெய்வநல்
லருணமிகும் விநாயக னதனி ரட்சகன்
கருதருங் கந்தன்வாழ் விருக்கங் கூவிளம்
வருமவ ரிவாதமை வணக்கஞ் செய்துமேல். (௨)

வளர்நதிடு தருவலஞ் செய்து வார்புனல்
விளஙகிய கன்னிமா சத்துண் மேவிய
விளமபிறைப் பக்கா ணவமி யெய்தியே
கிளர்நதிடுங் குருதின முழுகல் கேண்மையாம். (௩)

தாமகங் கனிவுற முழுகிச் சார்ந்திடு
மாமறை யவர்மன மகிழப் பாறயி
ரோமநெய் தணடில முதவிற செய்பவம்
போமருஞ் சிவதுரோ கமும்பின போகுமே. (அ)

வீடனை சைவசாத திரம்வி பூதியைத்
தூடணஞ் செயநிமிர் துரோகி யாகிய
கேடனை யபபுனற படியிற கேதமாய்
வாடனைந் திடச்செய்து வறுமை தீாக்குமே (௯)

அன்பொடு தககனற் றீர்த்த மாடின
பினபிதா தருப்பணஞ் செயயிற பெட்புறந்
தனகுலத தினரொரு கோடி பேர்தமை
யினபுறு சிவபத மெயதச செய்யுமே. (௰)

வேறு.

உலகெலாம் போற்றும் வயித்திய நாத வும்பர்கோன் விளங்கு பூங் கோயி, லிலகுமீ சான திககினில் விளங்கி யெழில்வர மெளி தினி லளிக்க, வலன்மிகப் பெறற தககனற் றீாதத மானமியம் பகர் ந்தன னிபபா, னலனமிகும் விததியா தராபெருந திர்த்த நலந்தனை நவிலுவன மாதோ. (எ)

தக்கதீர்த்தச்சருககமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருததம்-௬௮௧.

வித்தியாதரதீர்த்தச்சருக்கம்.

கறைவி ளங்கிய கந்தரக் கடவுடன் றீாதத
முறைதெ ரிந்துணர் சூதமா முனிவரன் முதிர்ந்த
நறைம லர்ச்செழுந் தருமிகு நைமிசா ரணியத்
துறையு மாதவ ருளமகிழ் கூர்ந்திட வுரைததான். (க)

வந்து வானவர் நிதநதொழும் வயித்திய நாத
விந்து சேகரன் கோயிலின் விளங்குமீ சானத
திைந்துவிற் கிடை யளவையின் விதநியா தரர்நற்
சுந்த ரதிருத் தீர்த்தம்வின் ணமுதெனச் சூழும். (உ)

என்றெ டுத்தெடுத் துரைத்தன னிதுமுனாந தக்கன்
வென்றி சூழபெருந் தீர்த்தநேர் கீழ்த்திசை விளங்கு
நன்றி சோந்திடு மிருடிநற் குணமிகு கபிலன்
வன்றி றறபெறு தெயவம்வாழ் கநதவேண மாதோ. (௩)

வருகொ ழுங்கன லிரட்சகன் வளர்நதிடும் வில்வம்
பெருவி ருககமாம பேருல கநதனில் வாழவோ
ரருகி ருந்திடு மிவர்தமை வணஙகியப் புனரேயந
துருகு சிநதையோ டியாமறை யவர்தமக கம்மா. (௪)

கலநத சாந்தநற் புதுமல ரணிந்து * காற் பாசந
திலஞ்ச ருககரை தணடிலந தககிணை சேர்ததே
யிலங்கும் வில்வமூ லந்தனிற கொடுததவ ரெழிலசேர்
நலங்கொண் மங்கல நிறைந்திடு செலவநண னுவரே. (௫)

ஆடி யென்றுநற் பெயர்பெறு மயனமீ தனைய
நீடி ருஞ்செழுந் தீத்தநீ ராடினர் நீஙகாக
கோடி பாதகந் தொலைந்துநற் றெருகுலந் தன்னைத்
தேடி யேகரை யேற்றுவர் சிறப்புடன் வாழ்வார். (௬)

இடப மாதமீ தெய்திய விசாகநா ளிலகு
தடநி றைந்திடு தண்புன லாடினர் தம்மைத்
தொடரும் வல்வினை தொலைந்திடுந் தொல்னுல காளுந்
திடமி குந்திடு புதல்வனைப் பெறுவருஞ் சேர்வார். (௭)

---

* காற்பாசம் - பருத்திப்பஞ்சு.

அகழ்பெ ருங்கட லாடைசூழ் காசினி யதனி
னிகழு நலமெலாழி னிறைந்திடு கன்னியா நிரம்பித்
திகழ்த ருஞ்செழுந் தீர்த்தநீ ரோயநதிடிற் றிருநதும்
புகழுகொள் சுநதரக் கணவனைப் புணர்குவர் மாதோ. (அ)

வேறு.

அதகணிந் திலகு மையன தருள்பெற் றவனிமீ தினிற்றிகழ் தரு மெண்,டிக்கெலாம் புகழுங் வித்தியா தரர்தந தீர்ததமீண் டுரைத்தன னிப்பாற, ருக்கவெஞ் சாபம் பெறுஞ்சுத ரிசனன் சொலறகரு மத னைவிட் டொழிநது, தக்கசீர் விமான மேறிவெண் கயிலை தனின்மகி ழ்ந் திருந்தவா றுரைபபேன். (கூ)

வித்தியாதரதீர்த்தச்சருககமுற்றிறறு

ஆட திருவிருத்தம்-சகூக

சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கம்.

விளங்கிய சுதரி சனனெனு மெழில்சோ வித்தியா தரன்மிகுந திடுநல், வளம்பெறு மமுத குணததினுள் குமுத வதியெனுந் துணை வியுதன் னுடனெ, கிளர்நதிடுங் கங்கை மாநதி யதனிற கெழுமிமூழ் கிடுஞ்சலக் கிரீடை, துளங்கிடு மினிய துகிறனை நீத்துத் துணைவிழி சிவந்திடச் செய்தான். (க)

அன்னகா லையினிற் றேவல னென்னு மரியமா தவன்வரு கங்கை, நன்னதி யாடப் போந்தன னன்னோர் நற்றுகி லின்றிநீ ராடு, மன்னிய விளையா டலையரு வருத்துக் கண்டனன் வளர்வெகு ளியி னாற்,றன்னைநோ ரரியா னுழுவையாய்ப் போகத் தக்கதென் றுரைதத னன் சாபம். (உ)

ஆங்கது செவியிற் புகுதுமுன் னடியே மையனின் சாபம்விட்
டொழிந்து, நீங்குநா ளெந்நா ளருளசெயென் றிரந்து நின்றன னெ
டியமா தவன்பின்,பாங்கரி னின்ற வித்தியா தரனைப் பார்த்துநீ பாரி
தன் னுடனே, யீஙகிது வுரைததா யென்பெருந் துயரங் கேளெடுத
துரைபபனென் றிசைததான். (௩)

ஆர்த்திடுந் தரங்கக் கருங்கட லுடுதத வவனியிற றம்பதி புணர்
ச்சி, பார்த்தவன் செய்த புண்ணிய நசிக்கும் பாய்புலி கரடியாயய
பிறப்பன்,போரத்துடுத் திடுநல லாடையில லாமற் பொறகொடி நீயு
ஙிற் றலையான், நீர்தநீ ராட வநதிடு மிடததிற றிட்டியாற் கணட
பா தகததால். (௪)

செய்திடு தவங்கள் யாவையு மின்று சீரண மாயின வன்றி,
நையுநன் மனததா லண்ணலான் வயிறறின் வருமவா நநதிசங கரன்
மே, லுய்தர வுபதே சஞ்செயுங குரவ னுண்மைசேர் சீடனின் றோர்
க, ளெய்துநல லிடததி னிடைசெலு மவர்க ளியற்றுபுண் ணியமு
ம்வீ ணுமால். (௫)

முற்றிழை கணவ னுடன்றனி யிடத்தின் முறுவல்செய வதுத
னைக் காண்போன், மறறவாக ஙிடையூ றியற்றுவோ னீரின் வளர்ந
திடு செளுகமா குவனே, யுறறிருந் துழல்வ னெனவிவை யெடுத்தே
யுரைத்துநீ வயித்திய நாத, நற்றலந தன்னிற் றும்பிரபரணி நன்னெ
நெ நீரநண் ணிடுநாள். (௬)

அவனுறை கங்கா தரன்றனைப் பசிநோ யகலநீ பிடித்திடப்
போவாய், சிவனுரு வான மறையவ னனைய தீர்த்தநீர்ப் புரோட்ச
ணஞ் செய்வா, னிவளுட னீயும் புலியுரு வொழித்தே யெய்துவை
நின்னுல கென்றே, தவமிகும் வயித்திய நாதநற் றலத்தைச் சார்ந்த
னன் றன்பவந் தீர்க்க. (௭)

தெண்டிரை சுருட்டிச் சுழித்தெழுந் தோடித் திகழ்ந்திடு கங்கைமா நதியி, ஞெண்டுறை யதனி ஞெடு பெண்ணி னுருவமை யுழுவைய தாகித், தண்டகா ரணியந தனிறபல ஞான்று ஈனுசரித த தனபினஞ் சிறைநல், வண்டுறை பொழில்சூழ் வயித்திய நாத மாநகாச் சேர்ந்தனன் மாதோ. (அ)

உறைந்திடும் வயித்திய நாதனுக் கீச திசைதனி லொருகுரோசத்தி, னிறைந்திடு மனைய தீர்த்தத்தி ரதத னியதிசெய மறையவனறன்னை, யறைந்திழுத தருநதப போநதனை பாாததே யருமறையவன்புரோட் சணஞ்செய, நிறைநதிடு துளிபட டதுபுலி யுருவமிரண்டும்விட் டொழிந்திடக கணடான். (கூ)

தாங்கரும புகழ்சோ தாம்பிர பரணித தணபுனல் பட்டவக்கணத்தின், வேஙகையா யுறமப பாவமு நீஙகி வேதியன் விரைகமழநறிய, பூங்கழல பணிந்து விமானமே லேறிப் பொறபுறுந் தன்னுலகணைந்தா, னீஙகிது நிகழநதே யிருததலால் விததியா தரனெழிற்றீாததமென் றனர்முன். (க0)

வேறு.

பததி பூருவ மாகவே பாரினிற் பிறநதோர்
விததி யாதர தீர்த்தநீர் முழுகிடின் விளங்கும்
புத்தி ரன்றனைப் பெறுவதும் புகழ்பெறு வதுமோ
முத்தி வீடுமே முழுவதும் பெறுகுவர் மாதோ. (கக)

வேறு.

கலந்துநன் பிலகு பாரிதன் னுடனே கரைபொரு கடல்புடைசூழ்ந்த, நிலந்தனிற் சுதரி சனனெடுஞ் சாப நீங்கிய சருக்கமீண்டுரைத்தேன, வலம்படைத் திருந்த விசயதே வர்கணன் மகிழ்சசி

பூத தெழிலவர நல்கப், பலந்தனை யளிக்கும் வில்வதீர்த் தத்தின் மானமியம் பகர்குவன மன்னோ. (க௨)

சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௹கο.

வில்வதீர்த்தச்சருக்கம்.

சொல்லரும் புகழுசேர் சூதமா முனிவன் ஞெடுகட லுடுத்ததொல் லுலகி, னல்வள மிகுநத நைமிசா ரணிய நலந்தர மகம்புரிந் திருந்த, செல்வமா தவர்கள் செவிககினி தான தெள்ளமு தம்பொழிந் தெனச்சூழ், வில்வதீர்த் தத்தின் மகிமையை யெடுதது விரித்துரை செய்தன்மே யினனால். (க)

வேறு.

அறபுத வயிததிய நாத வணணரு
ஹறறபூங் கோயிலகூ மூதத ரநதனிற்
பொறபுறும் புண்ணிய திரட்சி யாமென
விற்கிடை மூன்றினில் வில்வ தீாததமே. (௨)

வியன்புக ழிருடியாம் விசுவ தேவர்நன்
னயம்பெறுந் தெய்வமிந் திரனற பாலகன்
பயங்கர வுருவுள தண்ட பாணியே
யுயர்ந்திடும் விருக்கமேல் வில்வ முண்மையே. (௩)

சொல்லிய விவர்தமை வணங்கித் தூயதாம்
வில்வமூ லந்தனி லன்னம் மேதகு
நல்லகோ தானமே நயந்து செய்திடிற்
பல்கிடு மொன்றினுக் கனந்த மாம்பலன். (௪)

இசைதரும் விசுவதே வர்களி லங்குமெண்
டிசைதொறும் வில்வம்வைத திடையிற செவ்விதாய்
நசையுறுந் தீர்த்தமொன் றியற்றி நாதனை
யசைவறப் பூசைசெய் தனர ணந்தநாள், (௫)

ஆதலா லதன்பெயர் விலவ தீர்த்தமா
மோதநீர் சூழ்ந்திடு முலகில் வாழ்பவர்
காதலால் வலஞ்செயிற கயிலை மால்வரை
மேதகு விமானமே லேறி மேவுவார். (௬)

தெளிந்தசித் தாமுத தீர்தத மூழ்கியே
பளிங்கெனத திருந்திய மனததிற பண்புட
னளிந்திடு மனையவ ரையன் பூசையை
விளிந்திடா திலகுநல் வில்வ மேந்தியே. (௭)

நிததியஞ் செய்துநன் னியம மாகவே
சித்தியாம் விலவநற றீர்த்த் திரமேன்
மத்தியா னந்தனில் வந்த ருந்தவ
முததிசேர்ந் திடமுயன் றியற்றி நின்றனர். (௮)

சிலபகல் கழிந்தபின் றேவ நாயகன்
பலனுறும் வரந்தனைப் பரிந்த ளித்தன
னிலகிய தீர்த்தநீர்க் கெழில்வ ரங்கொடுத்
துலகின்மே லாம்பத முறறி ருந்தனர். (௯)

அழகிய வில்வம்வாயந் தருகி னின்றிடு
நிழற்னின் மூழ்கினர் நெடிய கங்கைநீர்
சுழன்மிக வருபிர யாகை தோய்பல
னுழல்வினை யொழிந்திடப் பெறுவ ருண்மையே. (௧௦)

இத்தகு தீர்த்தநீ ராட்டி யீசனை
மொய்த்திடும் விலவமுக கிளையி ஞனிதம்
புத்திபூ ருவமதாய்ப் பூசை செய்தவர்
சுத்தரா குவர்வினைத் தொடர்ச்சி நீங்கியே. (௪௧)

வளர்ந்திடு மாநிலந் தன்னில் வண்புகழ்
விளங்கிடு விலவதீர்த தத்து மானமியங்
கிளர்ந்தனை கௌதம தீர்த்த மேன்மையே
யுளந்தனின் மகிழ்பெற வுரைத்தல் செய்குவேன். (௪௨)

விலவதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௫௨௨.

கௌதமதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொங்கிடு மிராம தீர்த்தப் புறந்தனிற் புகழ்சி றந்த
வங்கியங் கடவு டிக்கி லைந்துவிற கிடையின் மீது
கங்கைமா நதியிற றூய கௌதம தீர்த்த மன்னுந்
தங்கிய பவமாங் காடு தனக்கதின் றீபபோன் மன்றே (௧)

சேருநல் லிருடி மேலாங் கௌதமன் றிகழுந் தெய்வ
மாருதஞ் சோமன் மன்னும் பாலகன் வளாவி ருக்கஞ்
சாருமா மிரமம் மூலந தனிற்றில தானஞ் செயவோர்
பாருறும் போகந் துய்த்துப் பரகதி பெறுவ ரம்மா. (௨)

கைதரும் பலனு யுள்ள கவுதம தீர்த்தச் சூழற்
கொய்யுளைத் துரகங் கைம்மாக் குளிர்பசும் பொன்னின் குப்பை
வைதிக மறையோ ருள்ள மகிழ்ந்திடத் தானஞ் செய்வோ
ரெய்தரும் போகம் யாவு மெளிதினிற் பெறுவர் மாதோ: (௩)

எண்ணிடு மிடப மாத மெய்தபூ ருவநற் பக்க
நண்ணுபஞ் சமியில் விண்ணோர் நயந்திடு மமுதம் போனறு
கண்ணினுக் கினிய தான கவுதம தீர்த்தந் தோயவோா
மண்ணுல காள்வா ரீங்கா மதறுகா பாவம் போமால். (ச)

வேறு.

கல்விசேர் கவுதமன தீாதத மான்மிய
நலவள முரைததன னயமி கும்பெருஞ்
செல்வம்வாழ்ந திடநதருங் கபில தீர்த்தமேற்
சொலலுவன் றுயசொற பொருளவி ளங்கவே. (ரு)

கௌதமதீர்த்தசசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருததம-ருஉஎ

கபிலதீர்த்தச்சருக்கம்.

கயல்விழி யுமைக்கோர் பாகங் கனிந்தருள வயிததிய நாதன்
புயன்மிக வுறைபூங் கோயிற் பாஙகரி னிருதி பாகத்
தியல்பெறு குரோசப் பாதி யெல்லையிற் கபில தீர்ததம்
வியனுறு மமுதம் போனறு விழைந்திட விளங்கு மன்றே. (க)

வேறு.

தகுதிசே ரிருடி கபிலனற் றெய்வஞ் சங்கர னிரட்சக னென் போன், மிகுபுகழ் நிறைந்து விளங்குசண டீசன் விருக்கமா மலகநீ மூலிற்கீழ்ப், பகுதிபெற் றவர்தாள் வணங்கியம் முனிவன் பண்புறு மந்திரஞ் செபித்தோர், புகுபெரும் பாவ நீங்கிமே லான புண்ணிய போகமும் பெறுவார். (உ)

அலகிடின் மீன மாதமீ தபர பக்கவட் டமிதனி லனைய, நல
மிகு தீர்த்தந் தோய்ந்துகோ தான நறுமணங் கமழத்தி யயனக், குல
முறை யவர்கட் களித்திடி லொன்றுக் கனந்தமாம் பலன்கொடுப் பே
னென், றுலகினிற் கொடாதோன் சுவானமாய்ப் பிறப்ப னெழி
குவன் முழுகினப் பாவம். (௩)

பெருமைசேர் கபில முனிவரன் வளர்வெண் பிறையணி யண்
ணலைத் துதிசெய், திருநிலத் தெவர்க்கும் விழைந்தன நல்கு மெழில
வரம் வாங்கின னதனா, லருமகப் பேறில லாதவ ரனைய தீர்த்தமாங்
குறைசெயுந் தினத்திற், கருதிடு முதய காலமூழ் கிடினற் கல்விசேர்
புதல்வனைப் பெறுவார். (௪)

வேறு.

எந்தைதான் மறவா தேத்தி யெண்ணருந் தவம்பு ரிந்து
சிந்தைகூர் கபிலன் றீர்த்தச் சிறப்புரை செய்தே னிப்பால்
வந்துமூழ் கினர்தம் பாவந் தீரதுநன் மகிழ்ச்சி நல்கு
சுந்தரச் சோம தீர்த்த மகிமையைச் சொல்வே னம்மா. (௫)

கபிலதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௩௨.

சோமதீர்த்தச்சருக்கம்.

இந்துவாழ் வேணி வயித்திய நாதற் கெழின்மிகு மருத்துவன்
றிசையி, லைந்துவிற் கிடையிற் சோமநற் றீர்த்த மமுதமா மெனத்திக
ழ்ந் தொளிரும், வந்ததின் முழுகு வோர்தமை யொழிந்து மன்னுபா
தகமகன் றோடு, முந்தைநாட் சித்தர் முதப்புன றோய்ந்து முழுமதி
தவம்புரிந் திருந்தான். (௧)

மன்னிய குருவின் மனைவியைப் புணர்ந்து வரும்பவந் தீர்ந்திட வன்றோ, னன்னெடுந் தீர்த்தக் கரைதனின் மூன்று வருடநற் றவம் புரிந் திருந்த, பின்னெழுந் தருளி வயிற்றிய நாதன் பேறளித் தருளினன் பிரிந்து, துன்னுபா தகங்க டீர்ந்தனன் மேலாந் தூயநன் மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (உ)

தொல்லுல கதனின் மூழ்ந்த ரிட்ட காமியம் பெற்றிடச் சூழு, நல்வரங் கொடுத்துத தனனுல கதனை நண்ணின னற்றைநாண முதலா, வெல்லைகண் டதன்பேர் சோமநற் றீர்த்த மெனறுரைத் தனரி தற் கம்மா, வல்லறீ ரிருடி வருபரத் துவாச னவிாமதி தெய்வமாகுவனே. (ந)

பாலசு னிரிட னெனுமுனி வரன்சூழ் பலனறரும் விருக்கமந் தார, மேலதா மிடப மாதமுற் பக்கம் விசாகநாண முழுகிடிற பிதாவை, யேலவாா குழனல லன்னையைக் கொன்ற பாவமற் றெனைய பா தகமு, மோலமிட் டோடு மிந்திர னயன்மா லுலகம்வீற றிருந்துவீ டுறைவார். (ச)

வேறு.

மறையவாக கன்ன தான மனனுகோ தானந் தீர்ததந
துறையகத் திருந்து திரத தோங்கிமேல் வளர்ந்து நின்ற
நறைகமழ் விருக்க கீழ னயந்துசெய தனர்கள் பாரமே
னிறைபெருஞ் செல்வம் பெற்று நீடூழி காலம் வாழ்வார். (ரு

நன்மைசேர் பலன ளித்து நவிலரு மகிமை பெற்று
மன்னிய சோம தீர்த்த மான்மிய முரைத்தே னிப்பாற்
பன்னரும் புகழ்ப டைத்த பாரசர தீர்த்த மேன்மை
தன்னையிவ் வுலகிற் கேட்போர் தமக்கருள் பெருகச் சொல்வேன்.()

சோமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-ருகஅ.

பராசரதீர்த்தச்சருக்கம்.

அங்கசந் தான தீர்த்த மடைந்திடுந் தென்பான் மாது
பங்கினன் றனனை யேத்தும் பராசரன தீர்த்த மன்னு
மங்கள ஞான தீர்த்த மாகமுன மறறம் மேலோன்
பொங்கவே செய்த வாறுற் பொறபுறு மப்பேர் பூணும். (௧)

வேறு.

பகர்ந்திடு மிருடி பராசரன றெய்வம் பன்புசேர் சண்டிகா
யகன்சீர், புகழ்ந்திட வரிய விரட்சகன வருணன பொலிவுறும் விரு
க்கமா மிரமா, மகந்தனி லனபு கூாநதிவர் மலாசசே வடிபணிந் தா
மிர நீழன், மகம்புரி பலனும் வெணணிறக் கோவை மறையவர்க
களித்திடின மாதோ. (௨)

புண்ணிய தீர்த்தம் படிநதுநீ றணிநது பொறபுறு கந்தவேண
மனுவை, புண்ணிறை யனபாற செபித்திடி லொனறுக கனநதமாம்
பலனகளுண் டாகு, மணமிசை மன்னா திரவியங குரவர் மனைத்திர
வியமப கரிப்போ, னணணிடும் வேதம் விறபவன முதலோர் மூழ
கினு நலன்பெறு குவரால. (௩)

வினைத்தவக் கணதிற பாவகோ டிகளை நீங்குவா நவநிதி முத
லா, மனைத்தையும் பெறுவ ரடடசித திகளு மவர்நமக் கேவல்கேட்
டிருகதந், தனைததகுந தெய்வந தேடினுங காணுச் சங்கர னுருவ
ரெண்ணி, யினைத்தென வளவாப் பராசர தீர்த்த மதிலொரு பொ
ழுதுமூழ் கினர்தாம். (௪)

ஐப்பசி மாதச் சுக்கில பக்கத் தமர்ந்திடு தசமியி லனைய
பொற்புறு தீர்த்த மூழ்கினர் பதினா யிரமரும் புரவியா கஞ்செய்
நற்பலன் பெறுவ ரன்னது மன்றி மலரும் கயிலைமால் வரையைக்
கற்பகா லத்து நீங்கிடா திருந்து காதலா ரின்பமுற் றிடுவார். (௫)

வேறு.

வார்கட லுலகினின மகிமை பெறறெழிற
பேரூறு பராசரப பெருஞ்சி றப்பெடுத
தோபெற வுரைததன னிராம தீர்ததாற
சீாபெறு சருக்கமேற றிகழக கூறுவேன். (சா)

பராசரதீாத்தச்சருககமுறறிறறு.

ஆ- திருவிருததம-டுசச.

இராமதீர்த்தச்சருக்கம்.

அலகில்சீர் வயித்திய நாத வணணலவீற றிருக்குந தானத்
திலகிடு நிருதி பாகத தெய்தும்விற் கிடையோர் மூன்றி
னலமிகு மிராம தீாதத நவிலும்வா னமுதம் வந்து
நிலமிசை யிருநத தென்ன நிறைந்துதான் விளஙகு மாதோ. (க)

மததநாண மலர்சேர் வேணி வயித்திய நாதன மனனு
மூத்திமா நகரின் மேன்மை முறைமையை மறையோா கூறச
சிததர்தா முணர்ந்து வாசஞ் செய்தகா ரணததான் முனன
ரத்திருத தீர்த்தஞ சிதத தீர்த்தம தாயிற் றமமா. (உ)

வேறு.

இனையவற் புதமாஞ் சித்ததீர்த் ததறிற் கிராமதீர்த் தப்பெயர் வரவு, தனையுரைக் குவன்மூன் றசரத னரிமாத் தாங்குபொற் றவி சின்வீற் றிருந்து, புனைமணி மௌலி யரசர்வந் திறைஞ்சப் புகழ் படைத் தயோத்திமா நகரி, [illegible]யென வருள்கூர்ந் தலகளித் தன ஞெ ரறுபதி னுயிரம் வருட (ங)

வேறு.

திஙகண்மும் மாரி பெய்யத் திருநிலம் புரந்து செங்கோல
பொங்கிய மகிழ்ச்சி வாயந்து புரவலன செலுத்து நாளி
னங்கண்மா நிலம ளிச்கு ம்ரசிளங் குமர னினறித்.
துஙகநல் வேள்வி வேதஞ் சொல்லுமந் திரததாற் செய்தான். (௪)

புத்திரன் றனனே வேண்டிப் புரவலன் செயும்யா கததி
லுத்தம மான தூய வோதனம் வந்த வாற்குற
சிததானே மகிழ்சசி கூாநது தெரிவைமூ வருக்கு மீநதான
பததினி மாாக ளுன்கு புதல்வரைப பயந்தா ரனறே. (௫)

அரசுசெய யுரிமை வாயநத வனேயரின் மூததோன் சேடன்
பரவுபாற் கடற்று யின்ற பைநதுழாய முகுந்தன் வந்து
தரணியிற பிறநதான் றேவா தந்துய ரகற்ற வனனோற்
குரமிகு மிராம னெனறே யுலகெலா முரைப்பச் செய்தான. (௬)

ஆங்கவ னிளேயர் தம்மோ டாயுதப் பயிறசி யானே
யோங்கிய குதிரை யேறற முரமிகு மிரத மூரும்
பாங்குறும் வித்தை வெல்ல வல்லமல் லுயுத்தம் பார்மே
லீங்கிவற கிணேயே றில்லே யென்றிடக் கற்று னம்மா. (௭)

விறன்மிகும் விசுவா மித்திரன் செய்திடும் வேள்வி தன்னே
நிறைவுறச் செய்து நீண்ட கலலுருச் சாப நீங்கி
நறைகமழ் குழலசேர் மாது தன்மனே நண்ணல் காட்டி
முறைமையான் முனிவன் பின்போய் மிதிலேமூ துரைச்சேர்ந்தான்.

வளமிகு மிதிலே யென்னு மாநகர்ப் புரக்கு மன்ன
னளவில்சீர் மகிமை பெற்ற வில்லினே யரசர் மைந்தர்
தளர்வுறு தெடுத்து நாணேற் றுநாலுக் குரிய னின்ன
விளநலம் பெற்ற மாதென் றிசைபெறவுரைத்தி ருந்தான். (௯)

இனமுறுஞ் சிலைகு னித்தோர்க் குரியளென் றிசைத்த வாற்ற
கனமிகு தனுவைக் கையி லெடுத்தநா ணேற்றக் காணு
முனமது முறிந்த வாறருன் முழுதுல காளும் வாயமைச
சனகனவண் புதல்வி தனைத் தரும்புக ழிராமற கேதான். (௧௦)

எழினலம் படைத்த சீதை தன்னுட னிராமன் போதும்
வழிதனிற பரசு ராமன் வந்துவின் முறித்த வெற்றி
பழுதெனப் பகர்ந்தென் விலைப் படிமிசை வளைத்தி யேனி
முழுதுவில லாளி யென்றே மொழியவக் கணங்கு னித்தான. (௧௧)

மன்னவன் றனது மைந்தர் நாலவரின் வேத வாய்மை
முன்னவன் றனக்குச் செம்பொன் முடிதரித் துலக ளிபபத
தனனுளத தெண்ணும் போது தயங்குகை கேசி வந்தே
யெனனினைந் தனையென் மைந்தற் கெழின்முடி சூட்டு கென்றுள்.()

வரமுனங் கொடுத்த வாற்றுன் மன்னவன மறுத்தல செயயான்
விரவுபே ரின்னல் கூர்ந்தான் விளைந்தவா றறிந்து முன்ன
மரவணைத் துயின்ரு னன்பு மிகுயிலக் குமணன் சீதை
தரைவரப் பன்னுட் போந்தான் றண்டகா ரணியத் தம்மா. (௧௩)

ஆயிடை யுபய காவே ரியினடு விருந்தே யம்மா
வேயும்வல் வினைதீர்த் தாளு மிறைவன்பூங் கோயிற் பாங்கர்க்
காயுவெங் சோபச் செங்க ணிருதிதன் றிசையிற் கங்கை
தோயுமப் பலன ளிக்குந் தீர்த்தஞ்சூழ்ந் திருத்தல் கண்டான். (௧௪)

வேறு.

மன்பதை புரக்கு மிராமனுத் தமநல் வள்மிகு தீர்த்தநீ ராடி,
பின்புனை வேணி வயித்திய நாதன் விரைமலர்த் தாளினை வணங்கித்,
தன்குலப் பிதிர்க டருப்பணஞ் செய்து தன்னுள மகிழ்ச்சிகூர்ந் து

னன்சூழ், துனபநீங் குவாபே ரினபமும் பெறுவாா தூயநீ ராடி
னா மாதோ. (கரு)

இலஙகெடு மிருடி சுதீட்சணன் றெயவ மிராமன்மற் றிரட்சக
னென்போன், வலங்கொளச் ரிலக்கு மணனவளா விருக்கம வன்னி
யம மூலமீ தினினை, னலம்பெறு காரான் வருடைகுங் குமஙகோ
ரோசனை ததிரவ நீதந், திலங்க[illegible] மறையோர் செய்கையிற றுனரு
செயிறபல னொன்றுகோ டியதாம. (கசா)

வேறு.

அன்னதா னுலகினி லிராம தீர்ததமாம்
பனனரும் புகழ்ப்பெயா படைத்த தோபெற
வின்னுமித தலநதனி லிராமன் செய்திடு
நன்னெறி சடாயுமான மியந விறறுமேல். (கஎ)

இலகுசீ ரிராம தீர்ததததின் மேன்மைான்
னலநவின் றனனினி நன்னெ றிக்குணம்
விலகிய கொடியனுந் துசீல வேதியன்
பலமுறு சருக்கநற பண்பு கூறுவேன். (கஅ)

இராமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-ருசுஉ.

துசீலச்சருக்கம்.

பண்டரு மரம்பையர் நடம்பயில் பசும்பொ
னண்டருல கத்தினு மனர்தரல் வளஞ்சூழ்
தண்டலை யுயித்திசை தழைத்தெழில் கொழிக்குங்
குண்டின புரப்பெருமை கூறவரி தாமால். (க)

வேறு.

ஒண்டுறைச் சுதைசெய்வாய் மதகி னூடுபோய்
மண்டுதீம் புனறவழுந் தேறி வாலவளை
தண்டரா ளழுமுயிர்த திலகுந தண்பணைக்
குண்டின புரததிலவாழ் மறைசகு லத்தினன். (உ)

பழிபடு சிரதனை யொழிந்த பணபினன்
வழிபடு பன்னெறி யொழுகும் வாய்மையா
னெழின்மிகு மெககிய சீல னென்றுதா
மொழிகுவ ரனையவன் முறைமை யாமபெயா. (௩)

எண்ணரும் புகழ்நிறைந் திலகு மன்னவன்
பணணிய தவப்பலன் பலிதத தாமென
நண்ணினண மனைவியந் நலத்தி னளபெயா
புண்ணிய வதியெனப் புகலவர் யாவரும். (௪)

உத்தம குணததின ளுமையி டத்துநற்
பத்தியுள் ளவள்பதி விரதை கேளிர்கண
மித்திர ராகமே தகுந லததினள்
புததிரன் றனைச்சிறு பொழுதி னீன்றனள. (௫)

தொட்டனைத தன்னவன் றனக்குச் சூழ்பெய
ரிட்டனர் துசீலனென றிளமை யெய்தினன்
விட்டுயிர் நீங்கிமே லுலக மெய்தினர்
திட்டமா முத்தரக் கிரியை செய்திலன. (௬)

ஓவிய ரெழுதரு முருவி னுளொளிர்
காவியங் கண்ணினள் வயிற்றிற் காய்கொடும்
பாவிவந் துதித்தன னென்று பாருளோ
ராவிசோர்ந் திடத்துடித் தழுதி ரங்கினர். (௭)

காளையாம் பருவம்வந் தெய்தக் காமனல்
வேளைபார்த் தாசுகம் விடமெ லிந்தனன
வாளைநேர் விழிப்பொது மகளிர் வேய்ஙிகர்
தோளையே விழைந்தனன் றுசீலன் சாலநாள. (அ)

பொருடனக் கின்மையாற் புகுந்தி ராவினிற்
றிருடாப்போ னீள்கடைத தெருவி னிறறனந
தருகிறே னென்றுதாம் பூல மாதியாய்ப்
பெருகிடும் யாவையும் பேசி வாங்கியே. (௯)

ஏவண விழியினாட் கீந்து மற்றைநா
ளாவணத் தோன்பொரு ளடுத்துக் கேட்டபின்
றூவணக் குரங்கெனத் தாண்டித தந்ததுண்
டோவணக் கஞ்செயா துரைததி யென்றனன. (௰)

இல்லையான் வாங்கின துணடெ னிறகணக
கொலலைநீ காட்டுதி யுறுதி யாகவே
யெல்லைகண் டென்கைநல லெழுதரூங் காட்டிட
வல்லையேற் சொல்லென வழககு ரைத்தனன். (கக)

கொடுத்தன னென்றுபொய சொல்லுங் கொள்கைதா
னடுசகுமோ வாணிகஞ் செயும வறகிது
கெடுத்திடு கினைவென வறியிக் கேடினி
விடுத்திடு வெனக்கொடு மொழிவி ளம்பினான். (க௨)

இல்லறம் புரிந்திடு மியலபி னாருறை
வல்லரண் புகும்வழி பாரத்து மற்றைநா,
ளல்லிடைக் களவுசெய் தளித்து வேசியைப்
புல்லியே பற்பல பொழுது போக்கினான். (க௩)

மன்னுபுண் ணியதினம் வருத காலயி
லிந்நதி படிந்தொரு நாள தாயினுஞ்
சென்மமத் தியிறசெபஞ் செய்தி ருநதிலன்
புன்மதி யினனரநண் புற்று நினறனன் (கச)

அடுததவர் வறுமைகண் டிரங்கி யன்புடன
கொடுததிடு மவர்தமை யிகழ்ச்சி கூறினன்
கெடுத்தனன் பலரையா சார கீனன்வா
தெடுததுரைத் தந்தணர்க் கிடுக்கண் செய்தனன. (க௫)

வேறு.

கன்மனக கொடியன் காலங் கழிததிடு நாளிற் றீரா
வன்மைசேர் குமர கண்ட வலிப்பெனும் வியாதி வந்து
துன்னிய ததனுற் றேசந் தொறுமபுகுந் துயிதது மாழ்கி
யின்னதென் றெண்ணிக் காணு விடந்தொறும் விழுந்து ரொந்தான.

உபததிர வசத்தாற றேக மொடுங்கியே மெலிந்து வாடிக்
கபத்தொடு கூடித் துன்பக் கடலிடை முழுகிப் பன்னு
ளிபப்பரு வனத்தி னெலலை கடந்துபோய வயித்திய நாத
சுபத்தலத திராம தீர்த்தத் தாயதீ ரததைச சார்ந்தான். (கஎ)

உற்றது மீன மாத வுத்தர பருவஞ் சேர்ந்த
நற்றின மதின டுங்கி விழுந்தன னனைய தீர்த்தப்
பொற்புறு முன்னர்ப் போழ்ந்த கரையுதை பட்டி டிந்த
தற்புதப் புனலிற் பின்ன ரவனுட னனைய வீழ்ந்தான் (கஅ)

வல்வினைப் பயனுல் வந்த வலிப்பெனும் வியாதி நீங்கி
யொல்லையி னமுத முண்டோ ரொளிமிகு முடலின் வாயந்த
நல்லெழில் கொழிப்பக் கண்டா ருன்மறை யவர்கள் வாக்கா
லெல்லகா ணரிய தீர்த்த மகிமைகேட் டின்ப முற்றான். (கக)

அளிந்திடு மனத்த னான துசீலனுக் கற்றை ஞான்று
தெளிந்திடு ஞான சித்தங் கிடைத்தலாற் றிருந்தி வாய்ந்த
பளிங்குவெண் டிரைகொ ழித்த பரவைசூ ழுலக மீதிற்
குளிர்ந்திடு சித்த தீர்த்த மெனப்பெயர் கூறு கின்றார். (உ0)

வேறு.

பகர்பதி னாயிரம் வேள்வி செய்பல
னிகமதி னிலங்கிடு மிராம தீர்த்தநீ
ரகமகிழ்ந் தாடினர் பெறுவ ரன்றியும்
புகழ்சிவ லோகமேற பொருந்தி மன்னுவார். (உக)

குலவிய மறைக்குலத் துதித்துக் கூறருங்
கலதிசூழ் துசீலவே தியன்செய் காதையி
னலாபுக ழுரைத்தன னாதி காவிரிப்
பலமிகு சருக்கமேற் பகுத்துக் கூறுவேன். (உஉ)

துசீலச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ருஅச.

ஆதிகாவிரிச்சருக்கம்.

பொற்புறு வயித்திய நாத புனிதனுக் கிலகு மேல்பால்
விற்கிடை யிரண்டின் மன்னும் விளங்குகந் தருவ தீர்த்த
முறபக ரிருடி வாய்மை மொழிசொல்பார்க் கவன்கூழ் தெய்வம்
பற்பலர் புகழ்கோ பால னிரட்சக னிருந்தி பார்மேல். (க)

தழைத்திடும் விருக்கம் வாய்ந்த சண்பகந் தருநல் வாச
மிழைத்தசந் தனந் ரந்த மிலகுகுங் குமம பெத்து
விழைந்திடு மனத்தி னோடு விருக்கமூ லத்திற் றுனங்
குழைந்துதான் செய்யி னென்று கோடிய தாகப் பல்கும். (உ)

துதிபெறு மேட மாத சுக்கில பக்கந் தன்னில்
வதிதிரு திகையிற் சுக்கிர வாரமுஞ் சேரு ஞான்றின்
விதியுட னனைய தீர்த்த முழுகினர் வேண்டும் போகஞ்
சதுாபெறப் பெறுவ ரையன் சரணமும் பெறுவா சாறறின். (ங)

அடுததிடுந் துலாமா தாந்த மாந்தின மூன்றி னுஞ்சீர்
மடுத்திடுந் தீாதத மூழ்கின் மன்னிய வயுத மாண்டு
தொடுததிடுங் கங்கை தோய்ந்த தொகுமபலன் பெறுவ ரன்றிக
கடுத்தனை யுண்ட நாதன் கைலைமால வரைமேல் வாழ்வார். (ச)

ஆரணம் புகழ்ந்து போறறு மனையநற் றீர்த்தந் தனனைத
தாரணி தன்னி லாதி காவிரி யென்பர் தககோர்
காரணங கூறிற் கும்ப முனிவரன கையி லேநது
மேரணி கொண்டு வாய்ந்த குண்டிகை யினைமுன் வைத்தான. (ரு)

நண்ணிடு மவணிற் றீர்தத நாயகி யாங்கா வேரி
யுண்ணிறை காதல் கூர்ந்தே யொருதின மகிழ்ந்து வாசம்
பணணினன மறறை ஞானறு பதிந்தகுண் டிகையெ டுத்துப்
புண்ணிய முனிவன் சைய மாலவரைச் சாரல போநதான. (சா)

வேறு.

கோதி லாப்புகழக் கும்பமா முனிவனால் விளங்கு
மாதி காவிரிச் சருககமீண் டுரைததன னன்றே
றேது சாபம்வந் துறறகந தருவர்கள சாபத்
தீது நீங்கிடு சருக்கமேற செப்புவன் மாதோ. (எ)

ஆதிகாவிரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫கக.

கந்தருவர்சாபநீங்குசருக்கம்.

அன்னமா முனிவன் பின்ன ரநேகநல் வளர்ந்த மைழந்து
மன்னுமவ் வரையி லயன் மலரடி வணங்கிப் பூசை
தன்னையன் புருகச் செய்தான் றமனிய வுலகி னின்று
மின்னிடை மடவார் சூழ விளங்குகந் தருவர் வந்தார். (க)

கருத்தமை காத லோடு கடமுனி வரன யந்து
மிருதகிசை யிலிங்க பூசை செய்வது கண்டார் வீணு
யிருப்பதே யன்றி மண்ணி னிலிங்கமேற தெய்வ முண்டோ
வுருச்குறைந் ததுநி தஞ்செய துளக்கென நகைத்தா ரம்மா. (உ)

அவஞ்செய்து பொழுது போக்கு கின்றனை யென்றன் னோர்கள்
சிவன்றனை யிகழக் கண்கள் சிவந்தன கோப வெந்தீ
நிவந்தெழு பொறிகள் சிந்த நின்றிடு மவரை நோக்கித்
தவம்பெறு முனிவன் வாக்காற் றனித்தனி சபித்தான் மாதோ (ங)

உத்தர வெழில்கொ ழிக்கு முருக்கொள்சுந் தரன்சிறந்த
சித்திர வருணன் மேனமை திகழ்மனோ காரி யன்றிச்
சுத்தமாம் வனப்பு வாய்ந்த சுவற்சகன் றாய வர்க்குப்
புத்தமு தனைய சிதநி ராதனென் புகழ்ப டைத்தோன். (ச)

ஈங்கிவ ரைவர் தம்மை யேகநேத் திரம்வி கர்ண
மூங்கைகான் முடஞ்ச ரீர முழுவதுங் காாள மாகித்
தாங்கருந் துயரின் மூழ்கக் கடவதென் றுரைத்தான் சாப
மேங்கியம் முனிவன் பாத மிறைஞ்சியே கேட்க லுற்றார். (ரு)

அழகினைப் பெற்ற தன்றி யறிவினைப் பெறுத யாங்க
ளூழறுயித் துயர நீங்க வுனதரு ளலது காணேம்
தழல்விழி யையன் செய்ய தாமரைத் தாளின் வாய்ந்த
நிழலினைப் பிரியா நெஞ்ச நிறைந்திடு முனிவ வென்றார். (சு)

என்றவ ருரைத்த லோடு மிரங்கிய வுளத்த னாகிக்
கன்றுமை யேந்து நாதன் கருணைசெய் தளித்த லால்யான்
றெனறிசைப் போதும் போது திகழ்ந்திடும வயித்திய நாத
வென்றிசூழ் தலததின் முன்னம் விருப்பமுற் றிருநதே னோர்நாள்.

அப்பெருந் தலத்தின் மேல்பா லற்புத மாகி யொன்றிற
கோபயிட லரிதா யாகி காவிரி யொளிரு நீவி
ரிப்பொழு தெய்தி மூழ்கி லெயதுமிச் சாப நீங்குஞ்
செப்பருந திவ்ய தேகந திருந்திடப் பெறுவி ரென்றான். (அ)

வரமுனி வரனை யேத்தி வயித்திய நாதஞ் சார்ந்து
சுரநதி யதின்வி ளங்கித் தூயநாந தீர்த்த மூழ்கி
யுரமிகு பாவ நீங்கி யொளிசெய்நல் லுருவம் பெற்றார்
பரவுகந தருவ தீர்த்த மென்றது முதற்ப கர்ந்தார். (கூ)

வேறு.

தெய்வ நாயகன் வயித்திய நாதன் செந்தளி ரடிபணிந் தேத்தி,
யைவ ருநதுணை வியருட னலங்கு பொன்னுல கிலின்னமு தென்
னத், துய்ய நல்லிசை பயின்றகந் தருவர்கள் சூழ்ந்த தம்முல கின்
கண், ணெய்தி யின்பமுற் றெய்தரி தான பேரின்ப மேற்பெறப் பெ
ற்றார். (க0)

வேறு.

கந்தருவ தீர்த்தமொரு பொழுது மூழ்கிற் கண்ணிழந்தோர்
செவிடர்கைகான் முடம தானோர், சுக்தரமாக் தநுப்பெறுவர் செங்
கோல்வேந்தர் துணைபிரியா நண்புசெய்யப் பெறுவ ரன்றிச், செந்
திருமங் களம்பெறுவர் கல்வி வாய்ந்து திகழ்ந்திடுபுத் திறன்றனைப்
பெறுவர் சீர்சா, லக்திமதி யணிந்தபிரான் கயிலை யென்னு மரியமால்
வரையின்பம் பெறுவ ரன்றே. (கக)

வேறு.

பிறங்குதன் னுலகந் தன்னிற பெருகெழின் மேன்மை பெற்றுச்
சிறந்தகந் தருவர் சாபந் தீர்ந்தது சொன்னே னிப்பாற
கறங்குதெண் டிரைகொ ழிக்குங் கடலுடுத திலகும பார்மே
லறந்தழை மிருத சஞ்சீ வனநல முரைப்ப னம்மா. (கஉ)

கந்தருவர்சாபநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - சு0ரு.

மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கம்.

நிருமல வயித்திய நாத னீள்புகழ்
பெருகுபூங் கோயிலின் பிறங்கு முத்தரத்
தொருகுரோ சந்தனி லுலகம் போற்றிடு
மிருதசஞ் சீவனத் தீர்த்த மேவுமே. (க)

இருடிகா சிபனதற் கிலகுந் தெய்வநேர்
பொருவருந் தார்க்கைமேற பொருந்தி ரட்சகன்
வருபுகழ் வீரபத் திரன்வ ளர்ந்திடு
தருவருச் சுனமெனச் சாற்றுந் தொல்லைநூல். (உ)

ஈங்கிவர் தமைவலஞ் செய்தி றைஞ்சியே
யோங்கிய தருவினைப் பணிந்து யர்ந்திடு
தேங்கமழ் நறும்புனற் றீர்த்த மூழ்கியே
யாங்கமர் தருவணி நிழல கந்தனில். (ங)

சீரணி தாம்பிரத் திலகி வாய்ந்திடு
பூரண கும்பம்வித் தருமம் பொற்புறும்
வாரணி வனமுலை மடந்தை யாதியாய்த்
தாரணி தனிற்செயுந் தான முத்தமம். (ச)

பரவுசீர் விருச்சிக மாதம் பாங்குற
விரவிய பருவகீ ராடின் மேன்மைசூழ்
தரணியிற் சந்ததி விருத்தி யாதனந்
திரமுறப் பெற்றிடுஞ் செல்வ ராகுவார். (ரு)

ஆதிமத் தியார்ச்சுன நாத னென்றதிற
சோதிசூ ழிலிங்கமொன் றிலகுஞ் சூழ்மனம
பேதியா தன்புமேற பெருகப் போற்றுவோர்
மேதினி புரந்துபே ரினப மேவுவார் (சா)

வேறு.

விடம்படு வேதை தீர்த்திடுங் கலுழன் விளங்குமித தீர்த்தமீ தமுத, கடந்தனை வைத்து வயித்திய நாதன கமலநாண் மலர்ப்பதம் பணிந்து, நடந்தன னெடுத்து வேகமாய வினைதை நண்ணிய பயந் தனை நீக்கத், தடந்தனி லமுத மிருதலா லமுத தீர்த்தமென் றுரைத்தனர் தக்கோர். (எ)

மலக்குரம் பையைநித் தியமென நினைந்து மாநிலந் தனிற்பழி பாவங், கலக்குநீள கொடிய பாதகஞ் செய்யுங் காதகன் முதறபல தியோர, நிலக்குமி முன்ன மியற்றுமித் தீர்த்த முழுகிடி னீஙகுமெண் ணருஞ்சீர்க், குலக்குண மனைவி தன்னுடன் வாழ்வா குறைவில்பே ரின்பமேற் பெறுவார். (அ)

வேறு.

இருநிலந் தனினுயி ரிறந்த யாகையை
யருமறை யவனெடுத் தழுந்தத் தோய்த்திட
வொருகணந் தாழ்ந்திடா துயிர்பெற் றுய்தலான்
மிருதசஞ் சீவன மெனவி ளம்பினர். (கூ)

தக்கசீர் பெறுதரு மாதஞ் சார்ந்தமூற்
பக்கற சதுர்த்தியிற் படிந்து மூழ்கினோர்
மிக்கநோ யொழிப்பரா லணியின் மேன்மையிற்
புக்கிடுஞ் சதுர்த்தியின் மூழ்கிற போம்விடம். (௧0)

வேறு.

வளங்கொண்மா நிலத்துளோர் மகிழ மான்மியம்
விளங்கிய மிருதசஞ் சீவ னந்தனைக்
கிளந்தனன் சனார்த்தனச் சருக்கங் கேண்மையி
னுளங்களிந் திட வகுத் துரைத்தல் செய்குவேன். (௧௧)

மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கமுற்றிறறு.

ஆ திருவிருத்தம்-௬௧௪.

சனார்த்தனச்சருக்கம்.

தேசுயர் காசிப கோத்தி ரத்தின்வாழ்
பூசுர னுன்மறை யுணர்ந்த புங்கவன்
வீசும்வள புகழ்மிகும் வில்வ நல்வனம்
பேசுமூர் சனார்த்தன னென்று பேருளான். (௧)

மருக்கமழ் வில்வநல் வனத்தில் வாழ்ந்துநா
ணிருகருநாள் வயதோரெண் பதினெ ழிற்புகழ்
பெருக்கிடும் புத்திரன் பிறந்த னன்பரி
வுருக்கமு மிரக்கமு முரைக்கற் பாலவோ. (௨)

இந்தமா நிலந்தனி லிருக்கும் யாவருஞ்
சிந்தைகூர்ந் தழைத்திடச் செவ்வி வாய்ந்திடு
சுந்தர னெனப்பெய ரிட்டுத் தொல்புக
ழந்தண னருமறை யோதி வைத்தனன். (௩)

வளர்ந்தனன் வருடமீ ரெட்டின் வண்புகழ்
விளங்கிடு மந்நக ருறையும் வேதிய
ரிளங்கும ரர்கள்புடை சூழ வெய்தினன்
கிளர்ந்தெழு வனந்தனிற் கிருக நீங்கியே. (௪)

தொல்லைநான் மறையுணர் தூய வேதிய
னில்லறந் தனினித மியற்று மாகுதி
பலகநற சமித்தொடு பசுந்த ருப்பையு
மெல்லைகண் டொடித்தெறிந் தெடுக்கப் போந்தனன். (௫)

நலம்பெறு கானகத் திருந்த நற்பலா
சுலந்திடு சமித்தினை யொடிக்க வேதினன்
புலன்கலங் கிடமரப் பொந்தி னின்றெழுந
திலங்குமுள் ளெயிற்றராத் தீண்டிற் றெனசெய்வான. (௬)

விடந்தலைக் கொண்டது புவியில் வீழ்ந்தனன்
றொடர்ந்துவந் தவரெலாஞ் சூழ்ந்து நோக்கியே
யடைந்தன னெனப்பதைத்த தவனபி தாவுட
னடந்தது பகர்ந்துதம் மனையை நண்ணினார். (௭)

வாய்புலர்ந் திரங்கியே மனைவி தன்னுடன்
சேய்கிடந் திடும்வனத் திற்சென் றெண்ணரி
தாய்மிகுந் திடுமெருந் துயர மாழ்ந்துகண்
பாய்பெரும் புனல்பரந் தோடப் பார்த்தனன். (௮)

அந்திவான் பிறையணி யண்ண றன்பதஞ்
சிந்தைசெய் திருந்தபின் றேறி னானிவன்
முந்தைநா ளினிரு விழியை முன்னினா
னொந்திடக் குத்தலால் விளைந்த கோவென. (௯)

சேருமிப் பிறப்பின்முன் செய்த கோவதை
பாருளோரா துயருறப் பாம்பின் வாயின்முட்
சாரும்வன் கொடுவிட மாகத தாக்கலா
லாருயி ரிறந்தன னெனவ றிந்தனன். (க0)

பண்ணிய பாவமீ தொழியும் பார்மிசை
வண்மைசேர் வயித்திய நாதன் வாசமாம்
புண்ணியத தலந்தனி லென்று பூசுர
னுண்மையாய விளங்கிட வுற்று னர்ந்தனன் (கக)

வேறு.

நிறைபுகழ வில்வ வனத்தினுக கடுத்த நிருதிதன் றிசையினி னி லைகண், டறைதரு குரோச மூனறினில விளஙகு மறபுத வயித்திய நாத, னுறைதருந் தானத திலகுமுத் தரத்தி னொருகுரோ சத்தின் மூன் னுரைத்து, நறைகமழ்ந் தொளிரு மிருத்தசஞ் சீவ னாநதனை நண ணிட நயநதான். (கஉ)

இல்லற மியற்றும் பாரிபின் வரமுன் னிறந்திடும் புதல்வனை யெடுத்தே, யொலலையிற் போந்த மறையவ னனைய வொளிர்நறும் புனறனை நோக்கித், தொலலைவல வினையால் வநதிடு காயஞ் சுசிபெ றத தோய்ந்துசெல குவனென், றல்லலகூர் துயரத் துடன்முழு கினனுங் கடைந்தசே யுடலையுந் தோய்த்தான். (கங)

பயில்செழுந் தீர்த்த நறும்புன லுடலிற் பட்டவக் கணந்தனிற் புதல்வன், றுயிலொழிந் தெழுநதோ னெனவெழில் கொழிப்பத் தோற்றினன் றூயமா மறையோன், வெயில்விரித் தெழுந்த பரிதி யைக கண்ட விரைகமழ் தாமரை யெனநன், மயிலியன் மனைவி முக மலர்ந் திடத்தன் வாண்முக மலர்ந்துபூ ரித்தான். (கச)

வேறு.

ஆதிமத் தியார்ச்சுன வண்ணல் சேவடிப
போதினைப பணிந்துளம் பொருந்து மன்பினாற்
கோதில்வண் டுறுதசெங் குவளை நாண்மலர்
வேதியன் சாத்தினே னாரின் மேயினான. (கரு)

கல்விசோ புத்திரன கற்பு வாயந்தெழின்
மலருகா தலியுடன வரங்க ணல்கிடு
நலலசித தாமுத தீரதத நான்மறைச
செலவவே தியனவலஞ செயது மூழ்கினான (கசு)

வேறு.

மனனுமூ வலஞ்செய் தருள்பழுத திருநத வயித்திய நாதனை வணங்கி, யனனையா யுலக மளித்திடுந் தைய லம்மைசெந தளிரடி பணிந்தே, பின்னுமப் பாஙக ருறைகட வுளர்தம பிறங்குபொற ருளிணையேத்தி, நன்மைசோந திலகு கூவிள வனத்தி னனமறை வேதியன் போநதான். (கஎ)

வேறு.

அருந்திற லுலகினி லதிக வண்புகழ்
திருநதிய சனார்த்தனச் சருக்க நற்சிறப்
பிருந்தவா றென்றுரைத் தனனி னிச்சொல்வேன்
வரும்பெருஞ் சூலதீர்த் தத்தின் மானமியம். (கஅ)

சனார்த்தனச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ— திருவிருத்தம்-கஙஉ.

சூலதீர்த்தச்சருக்கம்.

கல்வியறி வினருள்ள மகிழ்ச்சி கூரக் கணிதநூல் பகுததுணாத நூங் கறபந்தோறு, நல்வளஞ்சேர் மகிமைநிறை வயித்திய நாத னலந்தருபூங் கோயிலினுக் கனிலன் பாக, வெலலையினிற் சுவேதார க்க வனத்தின் மன்னி யிலகிடுமீ ரேழுலகி னினிய தாகிச, சொல லரிய புகழுநிறைந்த சூல 'தீரத்தந் தூயவமு தெனவிளங்கிச சூழு மாதோ. (க)

வேறு.

இத்தகு தீர்த்த மேவு மிருடிசுக் கிரனற் றெயவ
நிததிய வயித்திய நாத னீடிரட் சகனே ரம்பன்
கொத்தில கியவி ருககங் கூறிடின் வகுள மென்பா
சத்தமி விதிபா தஞ்சூழ் தருமாதம் விசேட மாகும். (உ)

கவின்கொள்வா னவர்க டார காசுரன பொருதும் போரிற
குவிந்துமோ கிதராய் மூர்ச்சை யடைந்தனா குலவுஞ் சீவன
றவிர்ந்தனர் சிலர்க ளன்னோர் தமக்கருள் செய்வா னெண்ணி
நவின்றிட வரிய சூலப் படையினு லமைத்தா னுதன். (ங)

அனையகா ரணத்தாற் சூல தீர்ததம தாயிற் றென்றுந்
தனையொழிந் தோடாச் சூலை நோய்தவிர்ந திடுஞ்சா வாத
வினைகளும் விட்டு நீங்கும் வேண்டிய தனைத்து மேவு
நினைவரு முத்தி நல்கு நிறைந்தநீ ராடின் மாதோ. (ச)

வேறு.

சூலதீர்த் தப்பெருஞ் சிறப்புச் சொல்லிய
கோலமான் மியந்தனைக் கூறி னேனினிச்

சிலநல் கிடும்பெருஞ் சேட தீர்த்தமெக
காலமு நிறைபுகழ கருதிக் கூறுவேன (ரு)

சூலதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-கூகூஎ.

சேடதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொருத்தமாஞ் சூல தீர்த்தப் புறத்தின்விற் கிடைதா னொன்றின்
மருததுவின் றிசையிற சேட தீர்த்தம்வான் கஙகை மானு
முருககிளர்ந் திலகுந் தூய வொளிமிகு மிருடி யென்போன்
கருத்தமை தவஞ்செய் நன்மார்க கண்டேய முனிவ னுகும். (க)

சிறநதிடுஞ் சேடன் மேவுந் தெய்வமா மிதனைக காப்போன்
கறங்குதெண டிரைசு ருட்டுங் கடறனை யுடுத்த பார்மே
லறந்தழை கல்வி நல்க வமைநதிடு புதனே யாகும்
பிறங்கிய விருக்க மெனறும் பெருங்கடம் பென்பா மேலோர். (உ)

தோய்தயிர் நறுநெய் நென்மாச் சூழ்சருக் கரைதாம் பூல
மேய்றுணு கிழைநல் லாடை யிலஙகுகம் பலநால் வேத
வாய்மையந் தணர்க்குத் தான மன்னுநீ ராடிச் செய்வோர்
காயபசி யதனுல் வாடா காசினி புரந்து வாழ்வார். (ந)

வேறு.

பரவிய சேட தீர்த்தநீர் முழுகிப் பரிந்துவெண் ணீற்றினை யணிநதே, யரவர சுகந்த மனுவினை யீரை யாயிர முருச்செபித் திடின்மேல், விரவிடு மநேக விதவிடந் தீரு மேவுகுன் மாதிநோய நீங்குந், தரணிகண் முழுதுங் கோன்முறை செலுத்தித் தகுதிசேர் புகழ்படைத் திடுவார். (ச)

வேறு.

துதிபெறுஞ் சேட தீர்த்தந் தொடுகட லுலகின மீதின
வதிதருந் தநுநன மாத வளர்பிறைச சதுர்த்தி மூழ்கி
ளதிகபாக கியங்க ளுண்டா மடுத்தபஞ சமிநீ ராடி
னிதிமிகுஞ் செங்கோ லோச்சி நீடூழி காலம் வாழ்வார். (ரு)

நேத்திர மொருமூன் றுள்ள நின்மல னருளிச் செய்த
சாத்திரம் புராணம் வேதந் தகுதிபெற றுணர்ந்த தூயோர்
சூத்திரன் சாலை யன்னந் துய்த்திட லாகா தோங்கு
தீர்த்தநீ ராழுகிற நீருஞ செயயுமப் பாவந் தேயந்தே. (சா)

மனைவிதன சேட மூண்டு வைத்திடு மகவின் சேடம்
வினைசெய்சூத் திரனறன சேடம் விதித்திடு சிராத்தச் சேடந்
தனைநுகர் பாவஞ் சேட தீர்த்தநீ தனனின் மூழ்கி
னினைவினிற் காணு தோடி நீங்குமக் கணத்திற் றானே (எ)

கூறிடுஞ் சேட தீர்த்தங் கொடியபா தகங்கள் மூழ்கி
யேறுவோர்க் கொழிகுஞ் சாந்தி ராயண விரத மெண்ணி
றாறுசெய் திடினுஞ் சேட நுகாபவந் தீரா தோங்கி
வீறுமப் பவமுந் தீர்க்கு மெனிலதற் கிணைவே றுண்டோ. (அ)

துன்பமே வருதல் காட்டுஞ் சொப்பனந் தொடர்ந்து வந்து
வன்புலி பாயக் காணு மனப்பய மதங்கொள் யானை
தனைபுழைக் கரத்தாற் பற்றித் தரையினி லடிப்பக் கண்டு
பின்பயந் தெழுதல் சேடன் பெயர்பெறுந் தீர்த்தந் தீர்க்கும். (கூ)

வேறு.

திருந்துவண் புகழ்சேர் சேட தீர்த்தமான் மியந்தெ ரிந்த
பொருந்திடப் புகன்றே னிப்பாற பொருவருஞ் சிறப்பு வாய்ந்தே

யிருந்தவெண் டிசையின் மேன்மை யிலகிய சருக்கந் தன்னை
யருந்தவ னுரைத்த வண்மை யறிந்தனன் பகாவ னம்மா. (க௰)

சேடதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-சுசஎ.

எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கம்.

சிந்தைகூர் பலன்சேர் சித்தா முதச்செழுந் தீர்த்தந் தன்னி
லிந்திரன் றிசையி லிந்திர தீர்த்தநீ ரிலகுந் தென்பாற்
சந்திதி தனைய ளித்துத் தழைந்திடுஞ் சருவ தீர்த்தஞ்
சுந்தர மிகுமேல்பாற் சூழ்தரும பிணக தீர்த்தம். (க)

வேறு.

அத்திக் கொழிந்த வடதிசையி லமரு ஞான தீர்த்தமவளர்
பதிவிரத மெனுந்தீர்த்தம பரவி யிடும்பா வகனறிசையின்
முத்தி தீர்த்த நிருதியினின் முறைமை பெறுமா ருததிசையிற்
சித்தி தருமங் களதீர்த்தந் திருந்து மமுத மெனத்திகழும். (உ)

ஈச திசையிற் றருவாச தீர்த்த மிலகி யிடுமிருநான
காசை யினுமித் தகுதீர்த்த மகிமையுஞ் சித்தா முதமகிமை
பேச வெளிதோ விவைசகிருடி பெருமை பெறுநற் சதக்கிருது
வாச மலரா ழயனகபிலன வளருங் கந்த வேண்மாதோ. (ங)

வேறு

வயிரவக் கடவு ணந்தி வானவன் மாணி பத்திரன்
செயிரொழித் திலகும் வாய்மை திகழ்பரா சரனுந் தெய்வ
முயிரினை யடிமை கொள்ள வுரியவன் வயித்திய நாதன்
றயிரிய வனந்தன் காவற் பாலக னென்ப தக்கோர். (ச)

மலர்சுவே தார்க்க மனனி வளாநதிடு விருகக மாமிந
நலமிகு தீாதத மூழகி நானமறை யவாகருத தானங்
திலதருப் பணம்பி திர்க்க டிருத்திபெற் றிடவே செய்வோர்
பலன்றனை யெணணி யாவா பகுததறிந துரைபபா பாாமேல (ரு)

வேறு.

ஆரும் பிதிர்கக ளமாவாசை யடுத்த பருவம் வளர்பககரு
சேரு மிருமூன் றலகுபெறு திதிமேன் மாதச் சிவநிசிசோ
சாரு மகர சஙகராநதி தருமா வணிமா தபபிறப்புப்
பாரு ளோர்கள் புகழயன மிரணடும் பலனசோ தினமாகும (சா)

எழிலசோ தீர்த்த முழுகினரெண சிதது பெறுவா வசுக்களெணம
ரொழியா வாஞ்சை யினராகி யுறககிக் காம தேனுவினை
விழிநீர் ததும்பப் பிடித்திழுதத மிதநோ டததின் றெடகொழியும
வழிவா னவாதங் குரவனருள் வாககா லுணர்நது போந்தனரால.(எ)

போந்த வசுகக ளெணமருமப் புனித தீர்தத மெட்டினும்போ
யாழந்து முழுகு மககணமுன் னடுதத பாவம விடககணடாா
சாந்தங் கமழு நறுஙகூந்தற் றையல பாகன் றளின்மல
ரேந்தி யிறைஞ்சிக காதலுட னினிய துதிபற பலசெய்தாா. (அ)

பேச வரிய மகிமையினைப் பெறுமா முனிவ ரெழுவருநன்
னேச முடனே வலன்பெருகி நிறைநத தீர்த்த மிதின்முன்னம
வாசம் புரிகா ரணமதனுல் வழங்கு மவர்பே ரிஃதனறித்
தேசமுழுதும் வசுக்கள்பெருந் தீர்த்த மெனப்பேர் திகழ்ந்தொளிரும்.

வேறு.

வண்மைசே ரெண்டிசை மகிமை கூறிய
வுண்மையாஞ் சருக்கமீன் டெடுத்து ரைத்தனன்

விண்ணுல காளுமிந் திரனை மேலைநா
ணண்ணுசா பந்தவிர்ந் திடுந லனைசொல்வேன். (௪௦)

எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௬௱௭.

இந்திரன்சாபநீங்குசருக்கம்.

இந்தி ரனொரு வாசமா முனியிடுஞ் சாபம
வந்து வானுல கந்தனை நீங்கிமண் ணுலகிற
சந்த நாண்மலர்ப் பொழிலபுடை சூழ்தல மெங்குஞ்
சிந்தை வெந்துயா கூர்ந்திடத் திரிந்தனன மாதோ. (௧)

ஒருத லத்தினுந் தீர்ந்திடக் கணடில னரிய
குருவ னுகிர கஞ்செய வுளங்குளிர்ந் தெழுந்து
மரும லாபபொழில சூழ்ந்திடும வயித்திய நாத
னருமை யாம்பெருந் தலந்தனை யடுத்தன னம்மா. (௨)

அடுத்த வாயிரங் கண்ணினுக் கரியபே ரினபக்
கொடுத்தி லங்குசித் தாமுத குணதிசை யதனி
லெடுத்து ரைத்திடு மியன்முறை மூழ்கினன் சாபம்
விடுததொ ழிந்தது விளைந்தது மயிர்ப்புள கிதமே (௩)

மன்னு நற்புகழ் பெற்றிடு மாகமா மாதந
தனனின் மூழ்கியே சாபநீங கிசசத மகவான்
பினனா மண்டல மொன்றெழுத் தைந்தையும் பிரியா
துனனி யேயருஞ் செபம்புரிந் துறைந்தனன் மாதோ. (௪)

வேறு.

அத்திமுகத் தண்ணன்முதற் கடவுளரை வணங்கியன்றோ ன
னைய தீரத், துத்தாதிக் கினைநோக்கி யுறைந்துசெபம் புரியுமிடந்

துமையோர் பாக, னெத்திசையும் புகழ்வயித்திய நாதனெழுந் தரு
ளிமனத் தெண்ணு நின்ற, வுத்தமநல் வரமனைத்து மளிப்பனெனக
கருணைபுரிந் துரைத்தல செயதான. (௫)

ஐயனுரைத திமெமுத வாககததனை யுணர்ந்துமல ரடிமேற ருழ்
நது, பையரவப் பணிபூண்ட மார்பாயான் பகைவருடன் பொரு
தும் போரில, வெய்யவசு ரரைவெல்லும் விறலவரமும் யான்விரும்
பி முழுகுந் தானம், வையகமிந திரதீர்த்த மெனவழங்கும் வரமு
மகிழ்ந் தருள்செய யென்றான். (௬)

அடியேன்மற றருசசனைசெய யைஙகரனறன் கமலமல ரடி
யை வாழத்திப், படிமேவுந துவாரபா லகாதம்மைப பணிநதுபுகு ந
தனது பாத, முடியாலவந தனைசெய்வோா மொழியரும்பூ ரணபல
மு முதனமை யாக, மிடிதீரப பெறலவேணடும் விரும்பாநிட் பலம
பெறவே வேணடு மெனறான். (௭)

புண்டரிகச் செழுங்காடு பூத்ததென வாயிரங்கண் பொலிந்து
தோன்றத, தண்டளிாககற் பகநறுந்தா ரணிநதிலகு மகபதிதான சா
ற்று மாற்றங, கண்டிறைவன கருணைபினு லவையனைத்து மளித்த
னன்பின் காதல் கூாநதே, யணடருல கத்தணைந்து பகைவரைவென
றரசாட்சி புரிந்தா னம்மா. (௮)

வேறு.

உநதிநீாக் கருங்கட லுடுத்த பாமிசை
யிந்திரன சாபநீங் கியச ருக்கமென்
சிந்தையி லமைந்தன தெரிந்து கூறினேன
வந்தவூர் வாசன்மான் மியமவ குப்பன்மேல். (௯)

இந்திரன்சாபநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௬௬௬.

துருவாசர்பிராந்திதீர்த்தசருக்கம்.

ஆதலினிந் திரதீர்த்த மெனவகில முரைத்திமேற் றவனைச் சீறி, யேதமிகக் கொடுஞ்சாப மிட்டதுரு வாசமுனி யிலகு மஞ்சொற், பேதமுற வேசித்தப் பிராந்தியா யினனதனாற் பிறைசேர் வேணி, நாதனுறை தலந்தோறும் போந்துபுகழ் சோவயித்திய நாதஞ் சார்ந் தான (க)

இசைநிறையு மகிமைபடைத் திலகுசித்தா முததீர்த்தந் தனிலீ சான, திசையதனின் மூழ்கியே றினனபிடித்த பிராந்திதான நீர்ந்த தறமு, வசைவிலருந் தவமபுரியுந் துருவாச தீர்த்தமென வகில மெ னத்து, நசைபெருகு மகிழ்ச்சிமிக வுரைத்தனர்மற் றஃதனைத்து நல்கு மாதோ. (உ)

கருத்தமைந்த காதல்கூர்ந் திலகுசித்தா முததீர்த்தக் கரைமே லாறு, கிருத்திகைபபெண் ணிருந்தனாமற றவாகளறு வருங்கிளர் பூம் புனலின் மூழ்கித, திருத்தமிகு மனையசித்தா முகதீர்த்தத் தனி லாறு தீர்த்தந் தங்கள, பொருத்தமுறும் பெயரதனாற புகழபெறவே யமைத்துவளா மகிழ்ச்சி பூத்தாா. (௩)

கன்னனறுங் குதலைமொழிக் கார்த்திகைமா தர்களமைத்துக் கவினுந் தீர்த்தந், தன்னின்முழு கினரிட்ட காமியம்பெற றிருப்ப ரது தனைக்கண் டோருஞ், செங்நெல்வயல் வளந்தருபார் முழுது மொரு குடைநிழற்றிச் செங்கோ லோச்சி, மனுபுக ழரசாட்சி செலுத்திநீ டுழிநாள் வாழ்வர் மாதோ. (௪)

வேறு.

வண்மைசேர்ந் திடுந்துரு வாச மாதவ
னண்ணிய பிராந்திதீர்ந் ததுக வின்றன

னண்ணலா ரங்கசந் தான தீர்த்தநல்
லுண்மையை யினியெடுத் துரைத்தல் செய்குவேன். (௫)

திருவாசாபிராந்திதீர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௯௭௧.

அங்கசந்தானதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொங்கெழில் கொழிக்குஞ் செம்பொற் பொருப்பினுக் கரசியான
மங்கைதான் மகிழ்ச்சி கூரும் வயித்திய நாத மென்னு
மெங்கணா யகற்கீ சான திசையினி லிலகி யோங்கி
யங்கசந் தான தீர்த்த மாரமு தெனவி ளங்கும். (௧)

வேறு.

இலகிய விருடி வசிட்டன்மேற் றெய்வ மெழில்பெறு சங்கர
னிதனை, நலமிகக் காப்போன் மூவிலைச் சூல நாயக னத்திர தேவன்,
பலனருள் விருக்கம் வெள்ளின்மற் றிதன்கீழ பானிறை கஞ்சபாத
திரம்பொன், குலமணி கரும்பொன வெண்பரி தானங் கொடுத்திடி
னொன்றுகோ டியதாம். (௨)

அல்லணி களத்த வண்ணல்வா னவர்கட் கடைந்திடு சோகமோ
கத்தை, யொல்லையிற் றீர்ப்பான் றிருவுளத் தெண்ணி யோங்கொளி
வெள்ளியங் கிரியில், வில்வமூ லத்தின் மிருத்திகை யெடுத்து விரி
* சர காண்டமா வனத்தி, னொல்லையி லன்னோர்க் களித்ததின் மிகுந்
தே யிருந்திடு மிருத்திகை யதனை. (௩)

சீரண மாகி யவர்புவி விழுந்து சிதைந்திடு மங்கம்யா வையுஞ்
சம், பூரண மாகச் செய்வதற் கிலகிப் பொற்புறு மூவிலைச் சூலத்,

* சரகாண்டம் - நாணற்கூட்டம்.

தோரணி முனையா லகழ்ந்தொரு தீர்த்த மியற்றியம் மிருத்திகை யினை வைத்த, தாரணி யண்ணல சேர்த்தலா லதனபே ரங்கசந தானமென றுரைத்தார். (ச)

இனையநற் றீர்த்த மிருத்திகை யெடுத்தே யெழிலபெறத் திரட் டிவைத்த தனை, வினைகடாந் திடவே விரும்பின ரருந்தின் மிகும் பெரு வியாதியே முதலா, மனையநோய் நீங்கு மஃதலாற தீரா வினை யெலா மககணந தீருஞ், சினவிடைப் பெருமான திருவடி சேர்ந்து திருந்துபே ரின்பமுற றிருப்பார். (ரு)

சித்திபெற் றிடவே திரட்டிவைத் திருந்த திகழதிருச் சாந்தி லொன் றதனைப், பதியில் லாத படிறருக களித்தோர் பாழ்நர கத் திடை வீழ்வார், குத்திரம பேசி யிகழ்பவா கொடிய நரகினி லழுந் துவர் குளிகை, மதியைப் பினன ரளித்திடும போக முழுவது முன்னளித் திடுமே. (சு)

புதல்வரைப் பெறுத பூங்குழன் மாதர் பொற்புறு தீர்த்தநீர் முழுகி, யுதவிசெய் திருசசாந துண்டையைக கரைத்தே யுண்மை யா யருந்திடி னலல, பதமுத வனேக பாககியம பெருகும் பரிவுறு புதலவரைப் பெறுவா, கதமிகு பகையை வெல்லுவர் குளிகை கை யினி லிருந்திடி னம்மா. (எ)

உறுபய ஞன குளிகையைக கடல்சூ ழுலகினில் வாழ்பவ ரருந்தின், வறுமைதீர்ந் திடுந்துன் னிமித்தமாங கனவும் வாய்ந்திடும் வலியவே தாளங், குறுகியே நடுங்கி யோடிடுங் கொடிய சூனியங் குடியிருந் திடாது, பெறுமிடம் பார்க்கு மரியபே ரின்பப்பேறுமேற் பெறுகுவர் மாதோ. (அ)

கொங்குலா வியபூங் குழன்மடந் தையர்கள் குளிகையை யருந்
திடிற் றீர்க்க, மங்கலி யத்தைப் பெறுவாபன னிரண்டு வாரம தருந்
திடிற பெருகோ, யிங்கினி யிருக்கு மிடமிலை யென்றே யெழுந்துதா
னடசகுழப் பினைநீத், தங்கையி லதனை யைநதின மெடுததே யருந
திடி னனைததையும் பெறுவார் (௯)

இனபமே யளிக்கு மிடபநன் மாதத் தெழினமிகு பருவநீ ராடி,
மின்புனை வேணி வயிததிய நாதன் விரைமலாத் தாளினை வணங்கி,
யன்பொடு சதியோ தனநிவே தனஞ்செய் தஉரரு வினையெலாந தீர
நதே, நனபுகழ மிகுமங கலம்பெறு குவர்மே னண்ணுவா கயிலை
மால் வரையை. (௰)

வேதமோர் நான்கும் பிரளயஞ் சூழ மேதகு தினம்பல முழுகி,
யேதமுற் றிருந்து சிதைந்திடு மஙகத துடனெழுந் தெணணரும் புக
ழ்சேர், சிதநீ ராடி வயிததிய நாதன் றிருவடி வணங்கியோன் பது
நாட், காதலகூர்ந தருச்சித சங்கமவாயந திலங்கிக் கவினுறக் களித
தன மன்றே. (கக)

சிதவான் புனல்சூ ழுங்கசந் தான தீரத்ததீ ரந்தனி லுள்ளங்,
காதல்கூர் தண்ணீர்ப் பந்தல்வைத் தவர்பூங் காமிக வைத்தவா மறை
யோர்க், காதர வாகு மன்னசத் திரம்வா ழுகரமன் புடனமைத் தவி
ததோ, ரேதநீங் கிடவே யெண்ணில்பல கோடி குலங்கரை யேற்றுவ
ரெளிதின். (கஉ)

வேறு.

செங்கதி ரவனைக் கண்டகா ரிருள்போற் செறிந்திடு பாவநீக்
கிடுகல், லங்கசந் தான தீர்த்தநன் மகிமை யறிந்தன புகன்றன னி,

ப்பாற, பொஙகிய வெழிலசோங் திடுசிவ தன்மன் பொருந்திய பிரம ரட் சசுதா, னிஙகொழிந் தோடு மானமிய மதனை யெடுத்துரை செ யகுவன் மாதோ. (௧௩)

அங்கசநதானச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருததம்-௬௮௪.

சிவதன்மன்பிரமராட்சசுநீங்குசருக்கம்.

அஙகசந் தான தீரததமுன னினரு மளவிலா வின்பமே பெறு வா, ரிஙகிதன் மகிமை தனிலொரு கதையா னிசைநதிட வியம்புவன் கேண்மின், றங்குபூ ருவத்தின வயிததிய நாத தலநதனிற் பிறநத வன் றரைமேற், பொஙகுமா மறையோ தியபரத துவாசன புகழ பெறு கோததிரத துதிததோன். (௧)

அகலிடந் தனிறகுழந திலகுமா சார மனைததையு மறிந்தவ னன்றிச், சகலசாத திரமுந் தெரிந்தவ னெழுதாச் சதுாமறை முழு துணர் பெரியோன், புகலுவ ரவனபோ சுமதியென றனளேனு பொருந்தும்வை சாகமா தஞசோ, பகலினி னிரவி னிருளகடிந் திலகு பருவநாட் பரிவுகூர்ந் தெழுந்தான். (௨)

திலகவே தியன்மே லங்கசந் தான தீர்த்தநீ ராடியே வெளனி, லிலகுமூ லத்தி லைந்தெழுத் தினையு மியல்பெறச் செபம்புரிந் திரு நதா, னலகைபோற பிரம விரட்சசு நுகர வடுத்தலி னச்சமுற் றன் னே, னலமிகு மனைய நறும்புன லிறைததா னனைந்ததம் முனி யுட லமா (௩)

அக்கணம் பிரம முனியுட னீஙகி யணிமணிக் குண்டலங் கிரீட, மிக்கநன் மணஞ்சூழ் கற்பகத் தெரியல் விரைகமழ் சாந்தநல் லா

டைட, திக்கெலாம விளங்குந திவ்விய தேக மிசைதிகழ்ந் தொளிசெ
யச சேணிற, புகளிளம் பரிதி யெனவிமா னததிற பொறபுறத் தோ
னறினன மாதோ. (ச)

அருமறை யுணாந்த சுமதிமா மறையோ னதிசய மிதுதவிா்ந
துளதோ, வருநெறி யறிவ னெனவவன் கமல மலாமுக நோககிநீ
யாா்வினை, பொருவரு குலம்யா தெவவுழை யிருந்து போநதனை
போககரும பாவம் பெருகிடப் பிரம ரடசசா மாறும் பிாிந்தொழிந
ததும்பக ரென்றான். (ரு)

வேறு.

திகழ்சவு ராட்டக தேச மீதினிற
புகழபெறு பூசுரா குலததிற் போந்துளே
னிகழபெயா வளாசிவ தனம னெனறுதா
னிகழசெயா துலகுளோா ரெடுததுக கூறுவாா. (சா)

சிநதைவே ருகியே திரிந்து நானமறை
யந்தணா செயகட னனைததும் விட்டியா
னிநதனை பேசி நன் னெறியொ ழித்தனன்
வநதனை செயசிவ பூசை மாறினேன. (எ)

வினைவச மென்கொலோ விரும்பி யான்பெறுந்
தனையர்க ளாயுள்சி ரணம தாகியே
யனைவரு மிறநதன ரரிய கறபுள
மனைவியு மிறநதனன் மண்ணி ழந்தனன். (அ)

திருந்துசெங் கோன்முறை செலுத்து மன்னவ
னருந்தன மனைத்தையு மபக ரித்தன
னிருநததி லொழிந்தன யாவுஞ் சோரர்தாம்
பொருந்துநள் ளிரவினிற் கொண்டு போயினார். (கூ)

எள்ளின ருறவுகொண் டிருந்த யாவருந
தள்ளின ரூரினிற றலைமை பூண்டவா
வெள்ளிடி விழுந்தியா னிறந்து வெந்நர
குள்ளன வொழிந்திடா தழுந்தி யூறினேன். (௧௦)

வேறு.

எண்ணருங கால நரகினிற கிடந்தே யேறினன் கரையினமே
லதன்பின, மண்ணினிற பிரம விரட்சசா யினன்முன் வாழுநாட்
சிவநிசி யதனி, லண்ணலகன் மணிமா லிகையினை மறையோாக கபு
ததிபூ ருவமதா யளிதத, புண்ணியப் பலனு லினையதீ ரத்திற போந
துனைப பிடிததிட னினறேன. (௧௧)

தீாத்தநீ ரளித தெளிததலா லிலகு திவ்விய தேகம்யான பெ
றறேற, ஞார்ததிநீங கினனின னருடகிட னுனே னையனற சிவகணங்
குழுமிப, பார்ததுநின் றனரென வரவினை வெளளிப பருப்பதனு செ
லகுவ னென்றுன், வோர்ந்திடா தமபொற கவரிசா லசைததாா வி
ண்ணவா பூமழை பொழிநதாா. (௧௨)

தெண்ணிலாத தவழுந் திருமலை யன்னேன் சோந்தபின் றிரும
தும்வான் புகழ்சூழ, மன்னுல கதனிற சுமதிமா மறையோன வளங்
கெழு தீர்ததமா மகிமை, யுண்ணிறை காதல பெருகிட வுரைததா
னுயர்செழுந் தீாத்தநீர் கண்டோ, ரெண்ணில்பல் யாகப் பலன்பெறு
குவாமே லெழுநதுமூழ கினர்பல னெனிதோ. (௧௩)

வேறு.

அரிய மாநிலப் பரப்பெலா மலைந்தலைந் தோடித்
திரித ரச்செயும் பிரமரட் சசசிவ தன்மன

பிரியு மான்மியச் சருக்கமீனை யுரைத்தனன் பெருமை
யுரிய நற்றிருச் சாந்துண்டை யுண்மைமே லுரைப்பேன். (கச)

சிவதனமனபிரமராட்சசுநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - சுகஅ.

திருச்சாந்துண்டைசெய்முறைமை கூறியசருக்கம்.

இலகுநற் றினத்தில வலகுசெய்து முழுகி யெழில்கொள்வெ
ண்ணீறணிந் தெழுந்தா, நலமிகுமவேத முழக்கொலி திகழ நலங்
கொள்வாத் தியமெழுந் தியம்ப, வலகிலா மகிமை யங்கசந் தானத்
தடத்தமை மிருத்திகை யெடுத்தே, திலகபாத் திரத்தில் வைத்து
மேலையன திருத்தமாஞ் சந்நிதி யதனில். (க)

எழில்பெற வனைய பாத்திரந் தனைவைத் திலகுமைந் தெழுத்
தையுச் சரித்தே, யொழிவிலோர் பதினா யிரமுருச் செபஞ்செய்
தொளிமிகு விபூதிகுண் டத்திற், பொழிதரும் விபூதி யெடுத்ததிற
சேர்த்துப் புண்ணிய தீர்த்தநீர் வார்த்து, விழிமகிழ் திருச்சாந்
துண்டைசெய் தமைத்தாண் மீதுசாற் றுவதுநூல விதியாம். (உ)

உத்தம வருக்கொண் டிருந்திடு முமைதன் னொளிமல ரடிதனி
ற் சாத்தி, வைத்திடு திருச்சாந் துண்டையை யெடுத்து மரத்தினாற்
செய்தபெட் டியினைச், சுத்திசெய் ததனில் வைப்பது விதிமேற
சுபதினந் தனிலதை யெடுத்துப், பத்தியி னருமன் பர்கட் களித்தாற
பலித்திடும் போகமுத் தியுந்தான். (ங)

உரமிகுங் குனமங் காசநோய் பெருநோ யோங்கிமே லிடுஞ்
சனி வாதம், பரவும்வெண் குட்டஞ் சுரந்தலை வலிநீ ரிழிவுபா ரிசுந்

தெழும் பிளவை, விரவிடுந் தீரா வினையெலாந் தீரு மிக்கபே ரின
பமு மளிக்கும், கரமதிற் றிருச்சாந் துணைடையை யெடுத்துக் கனி
வுட னருந்தினாக் கன்றே. (௪)

எண்ணிடு நியம மின்றியே குளிகை யெடுத்தருந் தினாக்கெ
லாம் பலித்த, முண்மைபா யிராது கொடியவெம் பாவ மொழித்திடு
முடலபுள கிதமா, நண்ணும்வே தாளம வந்தணு காது நலமிகு சித
தியுண் டாகு, மண்ணலார் திருச்சாந் துணைடையை நியம மாகவே
யருந்தினா தமக்கே. (௫)

தேசுறு குளிகை மகிமையை முழுதுஞ் செப்புதற கரிதரி தெ
வாகரும், வீசுமவண் புகழ்சே ரங்கசந் தான வைபவம வியாசர்த ன
னிடத்தி, லாசுதீர்ந் திடயா னுணர்ந்தன னதனபே ரவனியிற புகன
றவா கேட்போ, ரீசர னெனவே மானமழுக் காள கன்றடமுக் கண்
ணுமெய் துவரே. (௬)

வேறு

சொழித்திடு மகிமை வாய்ந்து குலவிய திருச்சாந் துண்டை
வழிச்சிறப் பெடுத்துச் சொல்லுஞ் சருக்கமீண் டுரைத்தேன் மாருச
செழிப்புறு சரகாண டத்திற் றிருவவ தாரஞ் செய்யு
மெழிற்றிருச் சருக்கந் தன்னை யினியுரை செய்கு வேனே (௭)

திருச்சாந்துணைடைசெய்யுமுறைமைகூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௭௦௫

திருவவதாரச்சருக்கம்.

குழைத்துவின் படருங் கோடுசூழ் தருக்கள் குலவிய நைமி
சா ரணியத், திழைத்திட வரிய தவம்புரி முனிவ ரிருந்திடு நாப்

பணி னிலகித், தழைததகண் டிகைவெண ணீறெருளி நிறைந்த சவு
னக முனிவர னெழிலசே, ருழைக்கரத தண்ண லுரைததிடு புராண
முணர்முனி வனைதொழு துரைததான். (க)

அயயகே ளெமககுச சிவபெரு மான்றன் னருள்புரி சரிதமாத
தொகுத்தே, யுயயுமா றுரைத்த காதையில வயிததிய நாதனென்
றுமையொரு பாகற, கெயதுகா ரணமு முலகமீன் றளித்தாட் கில
கும்வா லாமபிகை யெனும்போ, வையகந் தனனில் வநதகா ரண
மும் வகுத்துரை செய்யெனப் புகன்றார் (உ)

அவவுரை செவிககின் னமுதமாய நிறைபே ரானநத மாகியே
நீங்காச், செவ்விவாய்ந் திருந்து தெளிநறு லுணர்நது திகழ்ந்திடு
சூதமா முனிவன், கவலைவென் டிரைசூ முலகினுக் கிதமாயக கை
தனி லதிரக சியமா, மிவ்வகை யெடுதது வினவமுன் னியறறு புண்
ணிய மெனகொலோ வெனறே. (ங)

முனிவரை வியநது வயித்திய நாத முதல்வன்மான் மியமுழு
வதும்யா, னினிதறிந திலகு தலப்பெரு மகிமை யிதுவொளிர் தீர்தத
மற் றிதுமேற், புனிதமா மூர்த்தி மான்மிய மிதுவென றறிந்துபூ தல
ததுள வனததிற், றனியிருந் தனேகந் தவம்புரிந திடினுஞ் சாற்றுத
லரிதரி தாமால. (ச)

தன்பெரு மகிமை தானறி யாத தற்பர மறிவனோ வறியே
னென்றனக் கமைந்தே யிருந்திடு மறிவுக் கெட்டின துரைசெய்வே
னிதுதான், முன்பெருந் தவஞ்செய வியாசன தருளான் மொழிகுவ
னென்பதே யன்றி, யின்பலா ரிதியா மையன்மான் மியமா லயனு
மின் னமுமறிந திலரே. (ரு)

வேறு

பூரு வந்தனிற முரகன் புரிந்ததண் டனையான்
மேரு நோபுய மெலிந்தனன் மகபதி விண்ணோர்
யாரு மோலமிட் டெழுந்தன ரிரசிதக கிரியைச்
சாரு முன்னரிற படிந்துயா சாறறரி தாமால (௬)

அனைய ருற்றிடு மெலிவுகண் டபயமீந் தனன்மின்
புனையும் பொனனிதழக கொனறைவே ணியனபுகல பிறிதொன
றினையி லாதவ ரிருந்தன ரிதற்குமுன் னசுர
னினைவ ருந்தவம புரிந்துநீள் வரநிறை நாளின். (௭)

அண்ண றனவடி வனந்தமென றறிந்திலன மனதி
னெண்ணி யேசிறு பிரமசா ரியைநிக ரிருந்த
* வண்ண மறறவன் வாங்கின வரங்களில வடிவா
கண்ணு தற்பிரான புதலவனைத தவிர்வது கருதான. (௮)

இறந்தி டாவரம் வாங்கின னெழுந்துபோர் புரிந்தான்
மறங்கொள் கணணிஞன செமபஞு தியரன்றி வலிய
திறந்தி கழுந்திடு படைததலை வாகளுடன் றேவா
புறங்கொ டுபபது கணடுபுன் னகைபுரிந தனனே (௯)

ஈது நிறகமற றையன்வா னவரிட ரொழிப்பான்
மாது சூழ்மலர்க குழலுமை தனைமணம் புரிந்தே
யோது தற்கரும் பறபல நாட்புணர்ந் துறைந்தான்
யாது செய்வமென் றிருந்தொரு சூழ்ச்சியெண ணினரால். (௧0)

எணணும் வானவ ரங்கியங் கடவுளை யேத்தி
நண்ணு மெம்மனோ துயரம தொழிப்பது நாடி
யுண்ணி றைந்திடு காதலா னினையுணர்ந் தனம்போயக்
கண்ணு தற்பிரான் புணர்ச்சிசெய் யுறையுள்கா ணுதியால். (௧௧)

---

* வண்ணம் - வடிவு.

அன்ன வேலையில வெளகியே யம்பிகை பிரிவா
லின்ன வாறுசெய யெனறன ளென்செய்வா னெழுந்து
நின்ம லனவரும வீரியம் விடுமுன நினறுன
பொனனை வாஞ்சுணங கிளமுலைப் புறமபகன் றனளே (௧௨)

இதமு யிர்கெலா மளிததிடு மிறையவ னிணையில
கதமி குநதிடக கணசிவந தெரிகவின வாடும
வதன நோககியே வியோகநீ வரசெயு மதனுற
சிதநி றஙகொளும வீரியந் தாஙகெனச் சீறி. (௧௩)

அய்யன் கொணடிடுங கோபவெந நெருப்பினுக கஞசி
வெயய செநதழ லவனெடுத தனனுடல் வெதும்பி
யுய்யு மாறில னாகிவா னவர்சகுரை செய்தே
துய்ய கங்கையில விடுததனன சூர்கிளை தடிய (௧௪)

திஙகண மூன்றினமேற சரவணத தொதுககின டிகழு
மஙகண மாநில மதுதணிற காவிரி வடபான்
மங்கு றேய்பொழிற சூழ்சர காண்டகதின் மன்னும்
பொஙகு * நூபுர நதிபுகழ் படைத்ததென் றிசையில. (௧௫)

ஆரும் வண்புகழ்க் கஙகைதா னறுக்குமஞ் ஞானதிற்
சாரும் வெண்டிரை யாற்றனித தனிபிரிந தம்மா
சீரு றுநதிரு வுருவமோ ராறதாயத் திகழ்ந்தே
யாரு மின்னதென் றறிவரு மெம்பிரா னிருந்தான (௧௬)

ஏறு சீர்பெறுஞ் சிற்றுரு வாகியே யிருநத
வாறு மோாவடி வாகவக் கார்த்திகை மாத
ரூறு காதலிற காததன ருமையுட னமலன்
கூறு தறகருங கூடனமா நகர்குறித தெழுந்தான். (௧௭)

---

* நூபுரநதி - கொள்ளிடம்.

புரந்த ரன்முதற் கடவுளர் புடைநெருங் கிடமேற்
பரந்து பாரிடஞ் சூழ்ந்திடப் பல்லிய மொலிப்ப
வரந்த ருஞ்சர காண்டத்தின் வரும்பொழு தம்மா
சுரந்து தனமுலை பெருகுபால் கண்டுமை சொன்னாள். (கஅ)

ஆர ணம்முணர்ந் தறிவரும் புராதன வடிதத
கார ணாதனை யறிகிலேன சிலீமுகங் கறுத்துப்
பூர ணகுட நிறைந்துமேற பொழிந்தெனத தீம்பால
வார ணம்பயி லிவ்வுழை வருவதென னென்றே. (கக)

வேறு

பனிவரை யீன்ற மாது பகர்மொழி யுணர்ந்து நாதன்
குனிசிலை நுதலாய் கேளின் குமரன்மு விரண்டு பெண்க
ளினிதுகாத் திடவெ ழுஞ்சீர்ச் சரவணப் பொய்கை யின்கட்
புனிதநற் குழந்தை யாகிப் பொற்புறத் தவழ்தல் செய்தான். (உ0)

சாற்றருங் கொடிய ஞான தாரகா சுரனை வென்று
கூற்றினுக் கிரைகொ டுப்ப வளர்தலாற் கொங்கை விம்மி
யேற்றமாயச் சுரந்து தீம்பா லெழுந்தது குமர னுண்ண
வேற்றடங் கண்ணாய் நலகென் றொருமொழி விளம்பல் செய்தான்.

குளிர்புனற் றனித்த வழ்ந்த குழந்தையைக் கண்டு செய்ய
தளிர்புரை கரத்தாற் றூங்கித தனஞ்சுரந் தொழுகு தீம்பா
லொளிர்நுத லளித்தா னுச்சி மோந்தன னுயுத்தந் தன்னிற்
பிணிதிவெங் பகைவா காட்டப் பிறங்கெழிற புயந்தை வந்தாள். (உஉ)

இந்திரன் முதலா யுள்ள விமையவர் தம்மை நோக்கிச்
சுந்தர வாக்கா லம்மை யொருமொழி துயரந் தீர
மந்தர கிரியை மானுந் தாரகன் வலிமை மாற்றுந்
தந்திரக் குழந்தை வேலான் றன்னருள் பெறுமி னென்றாள். (உக)

வேறு.

பொன்னுலகந் தனிபுரக்கும புரந்தரன்வீஞ் சையருரகர் பொ
ற்பு வாயந்த, இன்னராகந தருவாமுனி வராமிடைநது புடைசூழ
ந்து இளாநதி யார்ககு, முனனவனுக குபதேசஞ செயுமுருகனை முள
ரிமலாப் பாதம போறறி, மனனினரன் னேயுமையன் வாவும்விடை
தனிலேறி மகிழ்சசி பூததாள் (உ௪)

வேறு.

தனனிக ரரிய மேன்மை தருசர காண்டந் தன்னிற
சென்னியா றுள்ள நாதன திருவவ தாரஞ செயபு
நன்மைசேர் சருககந தன்னை நவின்றன னிப்பா லெனறு
மன்னிய சிறபபு வாயநத வரம்பெறு சருக்கஞ் சொலவேன். (உ௫)

திருவவதாரச்சருக்கமுறறிறறு,

ஆ திருவிருததம்-எ௩0

வரம்பெறுசருக்கம்.

தொல்லை நான்மறை துதித்திடு மண்ணலுந் தூய
வலலி யங்குழ லுமையுமீ ராறுதிண் புயமுஞ்
செல்வ நாண்மலர் திகழ்தரு முகங்களோ ராறும்
வல்ல ளுகிய குமரனைச் சிநதைவைத் தெழுந்தார். (க)

அண்ணல் சிநதனை செய்திட வளாந்தன
னெண்ணில் பல்லுயி ரளித்திடு மிறைவிதன் னுடனே
நணணு மாயிடை யிருந்திடு நற்புகழ் படைத்த
புண்ணி யத்தலங் கண்டுமேற றென்றிசை போந்தான். (உ)

பொனனி மாநதித தெனகரை பொறபுற விருநத
தன்னை நேருரந தலபபெரு மகிமைசாற றரிதான்
முன்னரீ யெனையு மயூரமாயப பூசைசெய முறையான
மன்னி யோஙகுமா யூரமா நகரென மாதோ. (௩)

ஒருக ணப்பொழு திலகுமித தலததினி லுறைவோர்
வருபி றபபில ருருத்திர ருவாமா ருது
பெருகு காவிரி யிடபதீர்த தமபடி பெரியோ
ரருமை சாற்றரி திடபவா கனர்களா குவரே (௪)

என்று நாதனவாய மலர்ந்துரை செயதன னிரணடு
குன்றெ னத்திக ழிளமுலைக் கோமள வலலி
மன்றல சேர்மல ரெடுதது மாயூரநா யகனை
யன்று பூசைநன் னலம்பெறச செயதன ளம்மா (௫)

புனித மாநதுலா மாதநாண் முப்பதும் பொன்னி
யினிய தீர்ததநீ ராடியெம் பிரானறனை யிறைஞசிப
பனிம லர்க்குழ லாள்பரம் பரனுட னெழுநது
கனிவு கூரவாஞ் சியநகர் கணடுள மகிழந்தாள. (௬)

அங்கண் மாநிலந துதிததிடு மஙகளாம் பிகையோர்
பங்கி னுனபதங கார்ததிகைய பரிதிநா— பணிந்து
கொங்கு சோமல ராலருச் சனைசெயது குளிர்நீ
ரெங்க ணும்பொழிந் திலகுமம் மாதமாங கிருநதாள். (௭)

கற்ப னூறது கண்டசா யாவன மிறைஞசி
வெற்ப ளித்திடு மன்னைவெண் காடனை வணஙகிப்
பொறபு வாய்ந்திடு பூந்தரா யன்னலைப போறறி
யற்க ளத்திறை யுடனருச் சனைநக ரணைநதாள். (௮)

மலர்ந்தி டுங்கழு நீர்நறு மலரினு லம்மை
யிலங்க ருச்சுன நாதனைப் பூசைசெய் தெழுந்து
நலன்கொ ளிந்திரன் வழிபடு நாதனுண் மலர்த்தா
ளலங்கல் கொண்டருச் சனைசெய்து மகிழ்ந்தன ளம்மா. (௯)

கொண்டல் சூழுமண் ணிப்படிக் கரையொடு குறுக்கை
யண்டர் நாயகன் பதாம்புயம் வணங்கியன் புடனே
வண்டு வார்குழ லாள்சுவே தார்ககநல் வனத்திற்
கெண்டை நீள்விழி மகிழ்ந்திடக கிளர்ந்துசூழ்ந் தனளே. (௧௦)

போது சூழ்குழற் கார்த்திகைப் பூங்கொடி மாதர்
பாது காதிட வளர்முரு கேசனைப பரவி
யோது மெய்பபுகழ வானவ ருடனபொரு தொழியா
வாது செய்திடு தாரகன றன்வலி மாற்றி. (௧௧)

புரந்த ரன்புகழ் பெறப்புரந் தருள்புரி யென்றே
வரங்கள் பறபல வளித்துநீ வளர்நதிடு தலத்திற்
பரந்து வைகினர் நினைத்தவர் பாவநீங் கிடுவர்
கரங்கு வித்துனைக் காணபவர் கண்ணுத லாவார். (௧௨)

அட்ட சித்தியு மாலயன் பதங்களு மன்றி
யிட்ட காமியம் யாவையும் பெறுகுவ ரென்றே
கட்டு வார்குழல் கனிவுகூர்ந் துரைசெய்தென் முலைப்பான்
மட்டி லாதுமேற் பெருகியே வாவிநண் ணுதலால். (௧௩)

திலக நல்குசித் தாமுதத் துதித்திடு கிருமி
யிலகு மேனைய யாவையு மிமையவ ராகி
யலகி லாதபே ரின்பமேற் பெறுமென வளித்தா
னலனு யிர்க்கரு ளண்ணலு நல்வரங் கொடுத்தே. (௧௪)

அயிலி லங்கிடும் வேற்படை யளித்தனன் மேன்மை
பயிலுஞ் சண்முகப் பிரான்பரம் பரன்பதம் பணிந்தே
மயிலை வௌிகிடச் செயுமெழி லன்னையை வணங்கிக்
கயிலை நேர்சர காண்டத்திற் கவினபெற விருந்தான் (கரு)

வேறு.

விண்ணவர் துயரந் தீர்ந்துபொன் னுலகில வீறறிருந தெழில பெற விளங்கும், வண்மைசோந் திலகு வரம்பெறு சருக்க வளமெடுத தியம்பின னிப்பாற், கண்ணகன புவியிற் றலப்பெரு மகிமை காட்டிய சருக்கவாய் மையினை, யுணணெகிழ் மகிழ்ச்சி கூரநிட வறிந்த வாறெடுத துரைததல்செய் குவனால். (கசு)

வரம்பெறுசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-எசகூ.

தலமகிமைகாட்டியசருக்கம்.

ஏடக மதுக்கமழ்ந் திலகு கூந்தலாள்
பாடகச் சேவடி படியிற் றோய்ந்திட
வாடக நகர்தனிற் போக்த ரும்பெறல்
வீடகங் கனிந்தருள் பிரானை வேண்டினாள். (க)

அருவரை யளித்தபெண் ணரசி யாய்மலர்
முருகவிழ்த் தளிகண்மொய்த் தெழுந்த சோலைசூழ்
தருமமா நகருறை தரும நாயகன்
திருவடி யருச்சனை செய்து போற்றினாள். (உ)

கந்துக புரந்தனைக் கண்ணுற றன்புடன்
சுந்தர பசுபதி யீச னைத்தொழு
தெந்தையே யாவு காரமா நகரை யெய்தியே
சந்திர சேகரன சரணம் போற்றினாள் (௩)

விருப்பமீ தூரவெற பரசி பொற்புறு
திருப்பனந் தாளுறை சிவனை யேத்தியே
யிருட்பொலி கண்டனோ டெழுந்து சார்ந்தனள்
மருககமழ் பொழிற்றிரு மங்க லக்குடம். (௪)

பொற்புறு பூதவ னேசன பொன்னடி
நறபுது மலர்சொரிந் தேத்தி நலலெழில்
விற்புரை நுதலினாள் விளங்கு கோடிகா
வற்புத வமலனை யடிப ணிந்தனள். (௫)

மாவடு வெனநலம் வாய்ந்த கண்ணினா
ளாவடு துறையுறை யண்ணலைத் தொழு
தேவடுத திடுமிடை மருதி னெம்பிரான
பூவடி பொன்னடி பணிந்து போற்றினாள். (௬)

குடந்தைமா நகருறை குளிர்வெண் டிங்கள்சேர்
மடந்தைபா கனைவலஞ் செய்தி றைஞ்சிவண
டடர்ந்தபூம் பொழினமிகு திருவை யாறனைப்
படர்ந்தபே ரன்பினாற் பணிந்து போற்றினாள். (௭)

பாங்கர்சூழ் தலங்களும் பணிந்து பைந்தரு
வோங்கெழிற் றிரிசிர புரத்து றைந்திடு
தேங்கமழ் கொன்றைவே ணியன்றன் சேவடி
மாங்குயின் மொழியினாள் வணங்கி நின்றனள். (௮)

திலகவா ணுதலந்தன் மேறசி றந்திடு
மலர்சொரி வனங்கொள்வாட் போகக் மாமலை
யிலகுமீங் கோயநல்வெண் ணுவ லெமபிரா
னலமிகு பொன்னடி நயந்து போற்றினள் (கூ)

பொன்னிமா நதியிரு புறத்துஞ் சூழ்ந்துநி
தன்னைநே ரருஞ்சிவ தலங்கா யாவையு
மன்னைபோர் தேத்திமற் றனேக மாந்தல்
மனனுதற பரனையும வணங்கிப போற்றினள். (க0)

இருவாதே டரியவெம பிரானி தந்தருங்
திருவிளை யாடலசெய கூடல சேர்ந்துள
முருகிட மலர்விழி மகிழ வொண்ணுதல
பெருகுகா தலிற்றலப பெருமை யுன்னினள். (கக)

வேறு

வழிமது கசமழும் பொன்னிதழக கொன்றை மலரணி வள்ள லொன் றுறைததான், கொழிதமிழ்க கூட லுறைந்துசங் தாருங் கோலம்யான் கொண்டினி திருபப, னெழில்கொழித திலகு மஙகயற் கண்ணி யிடததமர்ந் திங்காப புரததே, செழியர்கோ னரசு செலுத்தென வமமை திருவுளம் பெருமகிழ் கூர்ந்தாள். (கஉ)

கவினமிக வளர்கல் யாணநற கோலக் காட்சிகண டிமையவர் முதலாம், புவிதனி லுறைவோர் பொருந்துபே ரின்பப் புணரியின் முழுகியே மகிழ்வார், செவிதனக் கமுதாய்த துதிதரு தலத்திற் சேர்ந்திடு பிருகுவா ரத்திற, குவிமுலை மாதர் மைந்தர்கள் வணங்கிற் குலவுகா மியமிகப் பெறுவார். (கங)

ஈதலா துனைநல் விருச்சிக மாத மிலகிடு தறுவினிற் பூமி
காதலன் வார மிரவிவா ரத்திற கண்டுபோற் றினர்பல னெடுத்தே
யோதரி தட்ட சித்தியும் பெறுவ ருத்தம மாமெனக் கைந்து
பூதலந் தன்னிற நலம்புக ழோங்கிப் பொற்புறுங் கூடல்கே தாரம்.

திகழ்திரு வானைக் காநிறை மகிமை சேர்திரு வாஞ்சியந் திருந்தும்
புகழ்மிகும் வயிதத்திய நாதமிவ் வைந்துட் புண்ணிய நகரமாங் கூட
லகமகிழ் தருமக் கூடன்மா நகரி னதிகமாம் வயித்திய நாத [ல்
மிகபர மிரண்டுந் தருமெனப் புகன்ற னெழுந்தது துந்துபி விண்மே

மலர்மழை வானோர் பொழிந்தன ரம்மை யையனு மகிழ்ந்து
றைந் ததன்பி, னலகில்பல் புகழ்சேர் கணம்புடை நெருங்க வரும
றை முழக்கொலி யன்றி, யிலகிய முழவ மதிர்ந்திட வானோ ரேத்
தொலி கடலென முழங்க, நலமிகு கயிலை சார்ந்தரி சுமக்கு நவமணி
யாசனத் திருந்தார். (கசு)

வேறு.

கவின்பெறு முயர்தலப் பெருமை காட்டியே
நவின்றிடு சருக்கமீ தினிந டுங்கிடக்
குவிந்தவந் தெழுந்துளங் கொதிப்ப வெஞ்சினந்
தவிர்ந்திடாப் போர்புரி சருக்கங் கூறுவேன். (கஎ)

தலமகிமைகாட்டியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - எகூஈ.

போர்புரிசருக்கம்.

இனைய வேலையிற் றுரகா சுரனெனுங் கொடியோ
னனைம லர்ப்பொழிற் கற்பக நாட்டுறை மகவான்
றனைவெ ருக்கொளத் தறுவனைத் தடுசர மாரி
துனைவில் வான்பொழிந் தெதிர்ந்தெனச் சொரிந்தெதிர்த் தனனே.

அளவி றந்திடு மசுரவெம் படையெழுந் தனேக
வளம லிந்திடும் பொன்னுல கழித்தர மகளிா
களப குங்கும மணிரதிடு கொங்கையிற கண்ணீ
ரிளகி வீழ்ந்திடச் செயதலா லிரங்கிவாய் புலர்ந்தார். (௨)

சுந்த ரத்தரு வளைத்சழற கணைபல தொடுததா
னிந்தி ரன்வரு மசுரனமார் பிணிலிடு கவசஞ்
சிந்தி வீழ்ந்தது செக்கர்வான் பிறைமுகப் பகழி
பொந்து பட்டிடத துளைத்துரப் புறத்துரு வியதே. (௩)

வேறு.

தத்துந்திரை யெறியுங்கட றனையொததிடு தியோ
ரத்தந்தனில் வடிவேல்சுடர் வாளம்பு பிடித்தே
சித்தந்தடு மாறிததிசை தோறுஞ்சுரர் மடியக்
குத்தென்றனர் வெட்டென்றனர் கொல்லென்றன ரம்மா. (௪)

வரமுற்றிய வசுரத்தலை வர்கள்பொற்புறு வானோர்
புரமுற்றெரி கதுவத்தனி பொருந்தும்புனை மௌலிச்
சிரமற்றன ருரமற்றனர் திகழ்மற்புய வலியக்
கரமற்றன ரலைமொய்ததிடு கடலிற்கிளை யானோர். (௫)

குடலைக்கழு கொடுபெறபல கொடிபற்றி யிழுததே
கடலுக்கிடும் வலையொப்பிட வடருற்ற கறிதத
படருற்றிடு மசுரர்ப்படு குருதிப்புனல் பரவித்
திடர்சுற்றிய தெனவுறறிடு சிரமொய்த்தது முடுகி. (௬)

இத்தன்மைய ரன்றிப்பொரு திடுதேவரு மசுரர்
தத்தந்தலை வருமுற்றனர் சரமாரி பொழிதொர்
மொத்துந்திரை யெறியுங்கட லெனமூண்டெழு தீயோர்
சித்தந்தடு மாறச்சுரர் தெய்வப்படை தொட்டார். (௭)

வாசவசமழ் தருநீழலில் வாசஞ்செயு மிமையோர்
பாசங்கணை பிறைவாய்நிகழ் பாணங்களை விடுத்தார்
ராசங்கயி லாவாயுத முசலங்க ளெடுத்தே
மோசஞ்செயு மசுரன்றலை வருமொய்ம்பொ டெறிந்தார் (அ)

சுராதொந்த வயுத்தஞ்செய்து தொடாதீயவா ரம்பா
லரமங்கைய ரிருகொங்கையும் வழிகண்புன லதலப
பரசும்பல படையும்படு களமெங்கு மதிர்ந்த
முரசங்கவிழ் தரவற்றது முனைவைத்திடு துவசம் (கூ)

இரதத்துட னிரதத்தலை வாகணமுடின ரிலைவேல்
கரபத்திர மதனாலிடு கவசத்தை யறுத்தே
யுரமுற்றுறு கணைதொரு விடவிட்டனர் புவிமேற்
சிரமிற்றுட லுருளப்பொரு சிலைபற்றி விழுந்தார். (க0)

புரவிப்படை யொடுபற்பல புரவிப்படை பொருதி
யிரவிற்றிரி தீயோருயி ரியமற்கிரை யிடுமேற்
பரவிக்கிரி தனையொத்தெழும் படுமாமத கரிசக
கரவிற்கர வனையோர்தலை காலாலிட றியதால். (கக)

தோலாவர மகிழ்வுற்றுறு துயர்செய்திடு கொடியோன்
காலாள்பரி கரிதேரிவை கருமற்றன கண்டே
மேலாகிய துயரத்தொடு விண்ணோர்க ணடுங்க
வாலாலமெ ழுந்தோடிடு மதுபோல நடந்தான். (கஉ)

வேறு.

மலர்தலை யுலகிற் றவம்பல புரிந்து மந்திர வேள்விக ளியற்றி, யிலகுபுண் ணியத்தாற் பொன்னுல கதனி லெய்திய வானவ ருடனே, குலகிரி போலுந் தாரகன் பகைமேற் கொண்டுபோர்க் களங்

தனிற் சேனை, பலவிறந் ததனாற் சுசகிரன பாதம பணிந்துபற் பல துதி செய்தான. (கங)

சிலைவளைத் தனந்தங் கணைகளைத் தொடுத்தத் திகழும்விண் ணுருஞ்சியே வளர்ந்த, மலைகளைப் பிடுங்கி யெறிந்தகோ முரைமா மரங்களை முறித்தெதி ரெறிந்தா, கொலைபுரி யயில்வேல் விடுத்தவா னவர்தங் கொடுஞ்சம ரிறபல ரிறந்தார், சிலைகலங் கினராய்க் கணையுட றளைப்ப நின்றனர் சிலரெனப் புகன்றன. (கச)

உணவினைத் தேடி விளிந்தனர் சிலமா றுண்டுநீர் வேலைடினா சிலாமே, விண்ணெரி போயந்த கணைணினை ராகி யினறிடு தந்தையைத் தாயைக், குணமிகு புதல்வர் மித்திரர் தம்மைக் கூவினா சிலாசில ரெனறே, விண்டொழு கிம்மவேற் குரகன பின்னு நின்றிவை யெடுத்தெடுத் துரைத்தான. (கரு)

பணைத்திடு பரரரைத் தருவிறகுப் பலம்வோ பதிந்திடல பறவைகட கிறகு, துணைததெழு கொஙகை மாதாகட குலகிற் றெலலைமூல கறபெனச் சொலலு, மணைததிடாக குழந்தைக கழுகைபுற பசுவிற் கரசர்கட் கடாந்திடு படைவே, ரிணைததிட வரியா யிறநததாற் படைமே லென்செய லாவதென் றிரக்தாண். (கசு)

பிருகுசஞ் சீவி மந்திரஞ் செபிததுப் பெரும்படைத் தலைவரை யெழுப்பி, யொருதுளி யிரததம் புவிவிழி லசுர ரொனறுபல் கோடியா யெழுந்து, பொருதிட வளித்தான வானவர் குழுமிப் புகழ்பெறு சரவணப் பொய்கை, வருமுரு கேசன் மலரடி போற்றி வந்தனை செய்தனர் வகுப்பார். (கஎ)

வேறு

சீர்நி றைந்திடு தேவ ரசுரரும்
போர்பு ரிந்த சருக்கம் புகன்றனன்

சார்கொ டுந்திறற ளூரகன் றன்சிரம்
பார்வி ளங்க விழுதல் பகாவன்மேல். (கஅ,

போர்புரிசருக்கமுற்றிறறு.

ஆ திருவிருத்தம - எஅக.

தாரகாசுரசங்காரச்சருக்கம்.

பொற்பமர் பசும்பொன் னுலகில்வா ழிமையோர் புரந்தரன் பொருதிற விழந்தே, யற்பக னீங்காத் துயரமீ தூர வடர்பெருங் காற்றினு லடிபட், டிறறிடும் பராரை விருக்கமென் னரிதா யெங்க ணுங் கிடப்பது போன்று, பறபலர் வீழ்ந்த பெருங்களம் பார்த்து வந்துதாள் பணிந்துமுன் னிரங்க. (க)

ஆறுமா முகவெம் பிரானுய ரபயங் கொடுத்தணி மணிமுடி சூடி, யேறுகத் தருளு மையன தருளா லிலக்குசே னுபதி யாகிக், கூறுபல் கோடி யசுரரைக் கொன்று கொலைபுரி தாரகா சுரனை, வேறுவே றனேகங் கணைதொடுத் திலகும் வேற்கிரை கொடுப்பனென் றெழுந்தான். (உ)

வலம்புரி முழங்கப் பேரிகை யதிர மலர்மழை பொழியவா னவர்தங், குலந்தலை யெடுப்பப் புலோமசை பசும்பொன் குலவிய மங்கல ஈரணன், னலம்பெற வனேகங் கணம்புடை சூழ கவினுமெ ண் டிசைகளுக் கிறைவ, ரலங்கல்வேற் குமர நாயகன் றிருநோக் களித்திடும் பணிசெய வன்றே. (ங)

அனற்பொறி சிந்துங் கண்ணின ராகி யசுரவெம் படைபல சூழத், தனக்குநே ரிலையென் றெண்ணியே யிறுமாந் திருந்திடு தார

கன் மருங்கிற், சினத்துமுப் புரத்தை யெரித்தவெம் பெருமா னளி
த்திடு தெய்வநா யகனறன், வனப்புறும் வெற்றிக் கொடியொடும
வந்து வலன்றரும் பாசறை வதிந்தான். (ச)

இத்தத்தினை யளிக்கும் வலம்புரி யோசை யெழுந்தது செவிப
புகும் பொழுதிற், கதத்தொடு சிவந்த கணணின னுகிக் காரணம்
யாதென வினவ, மதபபெருங கொடிய செம்பனு முதன்மை மந்திரி
சங்கரன் சுதனற, பதத்தினை வானோர களித்திட வேண்டிப் படை
யெடுத் தனனெனப் பகர்ந்தான். (ரு)

கணபபொழு தேனுந தாழ்த்திடத் தகாது கருதுதி நின்னுயி
ருண்டு, நினைத்தினை யெயிற்றிற் கிரையிடுங் கால நேர்ந்தெதிர்
நின்றன னென்றே, வணக்கமோ டினைய மாறறமு முரைத்தான
வாம்பரி பூட்டிய தேர்மே, லிணக்கமில கொடிய னேமினன் கவச
மிட்டுவில் லெடுத்தன னெதிர்ந்தே. (சு)

அந்தரத் தமரா சூழ்ந்திட நின்ற வையன்மேல் வைந்தனைப்
பகழி, சிந்தினன் றெய்வ வான்படை யெடுத்தான் றேவர்தங் கோ
மக னுன, விந்திர னுடனே செமபன்வந் தெதிர்த்தா னிலகிய தனஞ்
சய னுடனே, வந்துபோர் புரிந்தான் றமபன்வா லெயிற்றுக் கயிட
பன் மறலிமுன் மலைந்தான். (எ)

நிருதிதன் னுடனே முரனுடற் றினன்முன் னின்றிடும் வருண
னோ டெழுந்து, கருமுகில் சூழ்ந்த தென்னமே காட்சன் கணைபல
தொடுத்தனன் சரபன், பொருதினன் வருகாற் றிறையுடன் காலன்
புகன்றிடு குபேரனே டெதிர்த்தான், சுருதியாய்த் திடமீ சானன்
முன வெகுளி சூழ்சுர தெற்பன்னிற் குனித்தான். (அ)

ஓதரும் புகழ்மேன மண்டலக கிறைமுன னூற்றனன் காலக
னிலகு, பாதலத ததிபன் றன்னுடன் கால நேமிபற பலபடை தொ
டுத்தான், காதக னான சம்பரன் சபரன் கண்டகன் கணககிலாக்
கொடிய, பாதக மிகுந்த சணடனீள் சுசண்டன பாரயிற் றனிதகனி
குனித்தார (௯)

தூசரன முதலா மெழுவாகள சூலந தோமர முதறபல படை
கள, வாசவ னீரே ழுலகினுக் கதிபா தஙகள்மேற் றொடுதெதி
வளைத்தா, ரீசனார் புதலவன் புனனகை புரிந்தே யிவாகளைக கடற
கிரை கொடுததான், பேசருங் கொடிய தாரகன் பேழவாயப் பிளந்
திதழ் கடிததெறி ரெழுந்தான. (௧௦)

வேறு

அரனா மகனு கியவை யன்மலர்க
கரமீ திலெடுத தனன்விற் கடுநோ
சரமா ரிபொழிந் தனனன னவைதைத
தூரமூ டுருவிப புறமோ டியதே. (௧௧)

தாவில் வலிபெற் றிடுதா ரகனுஞ்
சேவின் புறவோ னருள்செம் மல்புயத்
தேவின் சிரமைந துபுதைத் திமையோர்
கோவின் குலிசத தையொடித தனனே. (௧௨)

சூலப் படைதோ மரமா தியெடுத
தேலக் குழல்பா கனெழிற் புதல்வன்
கோலத் திருமார் பில்விடுத் திருள்கூ
ராலத் தைநிகர்ப் பவடார்ந் தனனால். (௧௩)

வேறு

மங்குன் மீது மறைநதுபின் வநதுமின்
றஙகை விற்குனித தாயிரம வெஙகணை
சங்க ரனபுதல வன்றட மாாபினிற
பொஙகு சோரி பொழிய விடுததனன. (கச)

மாயஞ செயது வலியவில் வாஙகியா
காய நின்று கணைக டொடுததனன்
சேயன பாகிய தேவா பதைததுயிா
சாய வேதரை மீநில விழுநதனர் (கரு)

படைதத லைவர் பலரிறந தாாகளபோ
ரிடைகக ணிறயி ராவத மெணணிலசீ
ருடைபபெ ரும்வலி மாறியொ டுஙகியே
துடைபப ருநதுப ரத்தொடு சோாநததே. (கசு)

வெய்யன றேரொடு சாரதி வீழ்ந்திட
வையன வாளி தொடுததன னனவன
கையி லேந்து சிலைவெங் கணையுடன
வைய மீது குதிததெதிா வநதனன். (கஎ)

தொல்லை நான்மறை தேடருந தூயவ
னலலை நேரசு ரனறுணை யஙகையில
வில்லை நாணுட னிற்றிட வெங்கணை
யொலலை விட்டுயிர் பார்மிசைத தள்ளினான் (கஅ)

இரகக நீத்த கொடியவ னெனனும்வல்
லரக்கன் வாளெடுத் தண்ணனமுன் வநதனன்
சிரக்கம் பஞ்செய்து சீற்ற மிகுநதிடக்
கரத்தி ரள்வலி காட்டி யுடற்றினான். (ககூ)

தரணி நின்று பொருதிடு தாரக
னுருமி ரண்டு பிளவுபட் டோதநீா
பரவி யேறும் பரவை படிந்திட
வரன ளித்த வயிறபடை யேவினன். (உ௦)

வேறு.

எண்ணரிய விமையவர்தந் துயர நீங்க விநதிரனபொன் னுல குபுரந் திடசசு வேத, வண்ண வயி ராவதமும் புகழசேர் சங்க மாநிதி யும் வளர்பதும நிதியும் வாசத், தணமலர்ககற் பகதருவு மகிழசசி கூரத் தாரகா சுரனவதையாஞ் சருக்கஞ் சொனனே, னண்ணலசரீரிவாக் களித்த தூய வருமைமிகு சருக்கமே னுரைப்ப னம்மா. ()

தாரகாசுரசஙகாரசசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-அ௦உ.

அசரீரிவாக்களித்தசருக்கம்.

எண்ணில்வா னவர்தமக் கிரங்கி நோக்கிய
தண்ணளி மலாவிழிச சண்மு கப்பிரான்
வெண்ணிலாத் தவழந்திடும் வெள்ளி மாலவரை
யண்ணலே யகங்குளிர் தரநி னைந்துபின். (க)

தொடுத்திடும் பிருகுசெய் சூழ்ச்சி யையவந்
தடுத்ததஞ் ஞானமோ கிதர்க ளாகியே
படுத்தன ரிமையவர் பரவை மீதுயிர்
விடுத்துறழ் தாரகன் விழுந்த தோர்கிலார். (உ)

கமரிவ ரிவரென நாடித் தேடுநற்
றமர்துணை யின்றியே தனிகி டந்திடு
மமரர்தம் மூர்ச்சையைத் தீர்ப்ப தம்மைபங்
கமர்கண லொழுகுகண் ணுதலே யாகுமால். (௩)

என்றுநிச் சயஞ்செயதிவ வுலக மீதினில
வென்றிசோ காஞ்சிகே தாரம வேதம்வந்
தனறருச சலைசெயும வனமை யாறுடன
றுன்றுமவெண ணுவலசீா ருழும் வாஞசியம். (ச)

இந்தமா நகரெலா மெழில்கொ ழிததநல்
லந்திவெ ணை பிறையணி யணண லாமகிழ்
சுந்தரத தலமெனத துணிபு ணர்நதுதன்
சிநதையி னினைநதெ ழுதிற செலகு வேனென (ரு)

ஒருமொழி புகனறன னுலக மீதினிற்
குருபர னுகிய குமர நாயகற
கருமையொன் றெளிமையொன் றுவ துள்ளதோ
திருவிளை யாடலோ தெளித றோகிலேன். (சு)

எண்ணுமப் பொழுதச ரீரி வாயகெழுந
தண்ணணி திருவவ தாரஞ செயதிடும
புண்ணியத தலநதனிற போநது நாதனை
யுண்மைசே ரிருதய கமலத துனனியே. (எ)

திருத்தமா நலனகொள்சித் தாமு ததடப்
பெருதததீ ரநதனிற் பெருகும் வானவ
ருருத்தமைச் சோக்கமே னுரம்ப டைதகொளிர்
மருததுவின் மனுசசொலஞ் ஞான மாயந்திட. (அ)

கயிலைமால் வரைவளர் கணணு தறபிரா
னயிலினை வேல்விழி யணங்கு தன்னுடன்
பயில்பெரு மகிமைபற் பலப டைத்திடுஞ்
சயிலரோர் விடையுகைத் தவணிற் சார்குவன். (கூ)

என்றவக் கணாதனி லிமய மீனறவ
டனறிருப் புதலவனுஞ் சண்மு கப்பிரா
னனறிசேர் வயிதநிய நாதஞ் சார்நதெழு
மொன்றிய மனுவினை யுளதநி லுன்னினை (கo)

ஆருயிர் நாயகன குறிப்ப றிநதுசூழ்
மாருதம் வானவர் துனப முறறுவன
பாருறு மவர்முதற் பலரை யுமமெடுத
தேருறை தீாததநீ ரத்தி லெயதியே. (கக)

வாரமீ தவாதமைச் சோத்து வைத்தபின
ஞாமு தானசித தாமு தபபுனற
சீரணி குமரவே டெளிதது ரைதநனன
ருரணி புகழசிவ கவசந் தனைனயே (கஉ)

அழுந்திய விண்ணவாக் கிரங்கி யன்புகூர்ந
தெழுந்துமுன் னிருடியா கயிலை யெய்தியே
கொழுநதுவெண பிறைபுனற் குலவும் வேணிபன
செழுநதனி ரிணையடி சேவித் தையநேள், (கஙு)

பொன்னுல கழிந்தது பொருந்தும் வானவா
மன்னிய பிருகுசெய் மனுவிற் பறபல
வின்னல்கூர் வியாதியுற் றனரெ ழுநதிட
வுன்னரு ளனறிவே றொன்று காண்கிலேம. (கச)

என்றுநின் றிரந்தன ரபய மீந்தனன்
கொன்றைநாண் மலரணி யையன் கூறமீ
தன்றியுங் கயிலைவிட் டகன்றி டாமன்முன
னின்றன ரருள்பெருங் கால நேர்பெற. (கரு)

கயிலோசா யகனசிவ கணங்கள் சூழ்தரக்
குயினமொழி வரமிருத திகையுங் கொண்டுமேற்
றயிலபாத் திரநறசஞ் சீவி தன்னுடன
பயிலவயித தியனெனப பரிந்தெ ழுந்தனன். (கக)

வேறு.

எயதிவெவ்வ ணீறு முத்திமண் டபகூ விளவடி மிருததிகை யெடுத்துத், தூயயாற றயிலந் தொடடுயி ரளிக்குந் தூயசஞ் சீவி யைப் பிழிநது, கையினு லேபன பூசினன வானோர் கணப்பொழு தினிறபிரு கியற்றும், வெயயசோ யொழிந்து திவவிய தேகம் விள ஙகவே யெழுநதன ரம்மா. (கஎ)

வேறு.

மிசகமயக குறுமோக வஞ்ஞானந் தீர்நதிமையோர் வேறு ருது
தக்கசரு வாஙகபூ ரணராகி யெழுந்துசயா பரனே போற்றி
செக்காவா னந்தனிலவந துதிரதசிறு பிறையணிநத செலவ போறறி
புக்கவிட முணடளிதத வருட்கடலே போறறியென வேத்தினரா

வேறு.

நணணும் பசுந்தே னொழுகிதழி நறமா மணம்வீ சிடும்வேணி
யண்ண லளித்த வசரீரி வாக்கின மகிமை கூறினனுய்ந்
தெண்ண வரிய மேன்மையவளர்ந் திலகு தேவ ருசசனைசெய்
யுண்மை யான சருக்கமான் மியமேல விளங்க வுரைசெய்வேன். ()

அசரீரிவாக்களித்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - அஉக.

தேவரருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அலகிலா மகிமை பெற்ற வமரர்க ளடியேம் வாச
மலரினாற் பூசை செய்து மகிழ்ச்சிகூர் விழாவி யற்ற
நலமிகு கருணை செய்ய நாதனே வேண்டு மென்று
ரிலகிய குமுத வாசகா லிறைவனன் றெனவ ளித்தான். (க)

உத்தமன் பின்னு மன்னோர்க் கொருமொழி யளித்தல் செய்தா
னித்தலந் தன்னி னீங்கு மியற்றமுன் வினையால் வந்து
நித்தியம் விடாது காயுஞ் சுரமுறைச் சுரநி கழந்து
பித்தமே லிடுஞ்சு ரம்வாய் பேசருஞ் சுரமும் பின்னா. (உ)

துன்னிய சன்னி வாதத் தோடந்த திரநோய் நீங்காச்
சென்னிநோய் சுவாச காசஞ் செவிமந் தூளைக் குறும்பி மூலங்
குன்மநோய் சுவேதங் குட்டங் குலைவலி கயநோய் மேகம்
மன்னிய வக்குரித் துன்பம் வடிச்சுக் நீரிழிவு மன்றி (ங)

நகந்தனி லுறுநோய் தந்த நலிவுநோய் மாப்பை டைப்பு
மிகுந்துய ருறுநோய் பிலலி குனிய வேதை கண்டோ
ரகந்திடுக் கிடவே பேழ்வாய் இறந்திரி மலகை வந்து
புகுந்துசெற் றிடுநோய் புள்ளூர் புகுந்திடிற் பயந்து போமே. (ச)

என்றெடுத் துரைத்த மாற்றம் யாவையு முணர்ந்து துள்ளுங்
கன்றுழை மழுத்த ரித்த கரமுமுக் கண்ணும வெண்ணீ
றொன்றிய மேனி வாய்ந்த வொளியுமன் புருக்க கண்டு
நின்றுபூ நீர்சொ ரிந்து நிமலனைப் பூசை செய்தார். (ரு)

பக்குவ மான வன்னம் பழமிள நீர்பா னீய
மிக்கபா யசந்தாம் பூல விதவகை நிவேத னஞ்செய்
தக்கர வணிந்த வண்ணற் கணிபெறு தீப மேந்தித்
தொக்கவின் னவர்க ளாரா தனைசெய்து துதித்தல் செய்தார். (சு)

வசந்தகா லத்தி லங்கு திருவிழாச் செய்து வானத்
திசைந்ததுந் துமிமு ழங்கப் பலலிய மியம்ப மாத்
ரசைந்துநன் னடனஞ் செய்ய வணிகொடெனா மலயத் தென்ற
லுசந்திடும் வெப்ப மாற்றி யுறுபதஞ் செய்வ மைத்தார். (௭)

தருட்பணைங் கவரி தால விருந்தமவெண் டரள மாலை
திருத்தமா முறைதொ டுத்துத் திகழுந்தவெண் குடைவி ளங்கு
முருப்பொலிந் திலக்கு மற்று முள்ளவுப சாரஞ் செய்தே
விருப்புறு சீத ளஞ்சூழ் மிகுபணி பலவுஞ் செய்தார். (௮)

வேறு

அருள்பழுத் திருந்த வைய னருமதி பெற்று மேலாந்
தெருள்வலி யுளராயத் தேவர் கோனமுந் லிமையோர் செவ்விப்
பொருண்மிகுந் தொளிந் யங்குய பொன்னுல கடைசு சோந்தே
யிருணிறத் தசுரர் செய்தீங் கினையொழித் திலகி னரால். (௯)

வேறு

இலகிய விரதந் தவம்பல புரிந்தே யேழுல கும்புகழ் நிறைய
வலகிலா மகிமை பெற்றிடுந் தேவ ரருச்சனை செய்திடு சருக்கப்
பலவள மதனைப் பகர்ந்தன னுள்ளம் பரிந்துவா லாம்பிகை யம்மை
குலவிய மலரா லருச்சனை செய்யுஞ் சருக்கமேற் கூறுவன் குறித்தே.

தேவரருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - அ௱க

வாலாம்பிகையருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அஞ்சிறைத் தும்பி யின்னிசை தொடுப்ப வணிகொள்பூந் தாது
றைத் தலரு, மஞ்சரி நெருங்குஞ் சோலையின் மருங்கு வள்ளவாய்க்
கமலநாண் மதுவார்ந், தெஞ்சலில் சுனைகள் பற்பல மல்க விறை

வறு மிலகுமம் பிகையும், விஞ்சையர் முனிவர் விண்ணவர் சூழ
வெள்ளியங் கிரியிலவீற றிருந்தார். " (௧)

தெண்ணிலாத் தவழுஞ் சிறுபிறை யணிந்த தெய்வநா யகன்சிவ கணங்க, ளெண்ணரும் பூத கணம்புடை சூழ விலகுமா ணிக்கம்மைத் திழைத்து, வண்ணநல லெழிலவாயந திருந்தவா சனத்தினமன்னிவீற் றிருசகுமப பொழுதி, னுண்ணிறை காத லுமையுடனமுத்தி மண்டப மொளிசெயய போந்தான. (௨)

விளங்கிழை முத்தி மண்டபச் சூழல் வியப்புறு தென்றிசைசார்ந்து, கிளாந்தபூ வுலகிற செலநினை பொழுதிற கெழுமுதனனெழிலினை நோக்கி, யளத்திடு னெனைநேர் மகளிரும் புருடரையரின் றனைகிசா சொலல, வளமபெறு மவரு மிலையென வியந்துமகிழ்ந்திரு மாநதனள வகுத்தாள. (௩)

அற்றைஞான் றையன மறைநாணன புகழ்சே ரற்புக வடிவுளராகி, ,நெற்றியிற கணணு நானகுநிண புயமு நீறணி மேனியுநீண்ட, கற்றைவார் சடையு நீலகண் டமுமான மழுவும்வாய்ந் திடுகளத் திரமும், பெற்றவ ராகி யனேகர்கண ணுறமுர் பெயவனிபார்த்தி சயித்தாள். (௪)

திலகவா ணுதலாள் கண்ணினுக் கெதிர்பின் றோன்றினன் றிருநதுால லெழில்கூர்ந், திலகிடு மிமய மால்வரை யளித்த விளங்கொடி யாரிவ ரென்று, ணிலமிசை வயித்திய நாதரற றலததினெழிமத மலரினாற் பூசை, நலமிகச் செய்த பேரென நவின்று னயந்தருச் சனைசெய நினைந்தாள். (௫)

அண்ணலே யனைய தலத்துனைப் பூசை செயவரு ளென்றனை ளளித்தான், வண்ணவா கூந்த லிலகுகோ மளவா லாமபிகை யுருவமாய ந தொளிசே, ரெணணிலபன மணிவைத திழைநதபொன் விமானத் தேறின ருருத்திர கணஙகள், விண்ணவ ரமா மக ளிர்க ளனேகர் மிடைந்திரு புறததினு நிறைந்தார. (சு)

முழவொலி யாழி னிசையொலி வேத முழக்கொலி யமுதமூற் றிருக்குங், குழலொலி மணிமே கலையரம பையாபூங குயிற்குரற பாடலி னொலிமென், மழலைவாயப பசும்பொற சதஙகையி னொலி தா மரையடிச் சிலம்பொலி யெழுநது, தொழவரு மன்பர் துதித திடு மொலியெண டிசைதொறுஞ் சூழநதது தொடாநதே. (எ)

மரகத மயிலபொன் மலையினிற றஙகி வந்தென விமானத்திற போநது, விரவுமா னந்த வொளியுரு வாகி விளஙகுகே தாரமாந் தல ததிற, கரமலர் குவிதது நின்றுகண் ணருவி பாய்ந்திடக் கனிநதுள முருக, வரவகங் கணக்கே தாரநா யகனை யருச்சனை புரிந்தன ளம்மை. (அ)

திங்கள்வா ணுதலவாய்ந் திலகுமம் பிகைவெண் டிரைநுரை யொடுசுழித் தோடுங, கங்கைசூழ் காசி மாநக ரதனிற் கவுண்மதம் பாயகடுஞ் சீறற, வெங்கரி யுரிவை போாததிடுங கருணை விசுவநா தனையருச சனைசெய, தங்கண்மா நிலததின மகிமைசேர் நைமி சாரணி யந்தனிற போந்தாள். (கூ)

கறபகா லங்கள் பற்பல கண்டு கழித்தருந் தவம்புரிந் தழியாப், பொற்புறும் வேளவி செய்தகத திருளைப போக்கிமெய்ஞ் ஞானசூரியன்போன், றற்புத வடிவம் வாய்ந்திருந திமைம் முனிவா ரனே

கருக் கருள்செய், தெற்பணி பூண்டங் கெழிலகொழித் திலகு மிறை வனை யருச்சனை செய்தாள். (௧0)

குலவிய குருக்கேத் திரததினி தமாநத கொன்றைவே ணியன் றனை வணஙகி, யலகில்வண புகழ்சோ திருச்சயி லததி லஙகண னிணையடி பணிந்து, பலநதி வேத வாகிய மதஞற பரவிநீ ணதி பல கடந்து, நலமிகுந் திடுபொன் முகலிசூழ் மலைவா னண்ணுகா ளத்திவந் தனளால். (௧௧)

செம்பொன்மால் வரையின றெடுததிடுஞ் செல்வி திகழ்தனி மலைதனில் விளஙகு, மம்பிகா பதியை யரியகா ளததி யையனைப் பூசைசெய் தெழுந்து, கம்பைமா நதிசூழ் காஞ்சிமா நகரைக் கண்டு கண் களித்தருள் பழுத்த, வெம்பிரா னேகாம் பரனைநாண் மலரா னெழில்பெற வருச்சனை செயதாள். (௧௨)

அருணைமால் வரையை வலஞ்செயது வணங்கி யருள்கொழித் திருந்திடும விருத்த, கிரியுறை யிறைவன் பொன்னடி பணிந்து கிளர்மறைச் சிலம்பொலி கலிப்ப, வரிவிழி மாது கண்டுளங் களிபய மன்றுளே நடம்புரிந் திலகுங், கருணைநா யகனைத தாமரை மலர்ச் செங் கைகுவித் தருச்சனை செயதாள். (௧௩)

அள்ளிலை நெடுவேற் கண்ணுமை திருச்சிற் றம்பல மகன்று தென் றிசைசூழ், கொள்ளிடங் கடந்து காழிமா நகரிற குலவுபொற் றோணிவீற் றிருக்கும், வள்ளலைப் பிரம புரீசனைச் செழுந்தேன் மல ரினு லருச்சனை செய்து, வெள்ளெருக் கிலகும் வனந்தனைக் கண்டு மிகுமகிழ் கூர்ந்தனள் வியந்தே. (௧௪)

நறுமணக் கமழ்பூஞ் சோலையு நளின வாவியு நவமணி யிழை த்து, திருவுறு பொலிசூழ் விமானமும் விசும்பி னிணியில் யிலகுசோ

புரமு, மெழும்படைத் தெழுந்தே யுயர்ந்தபொன் மதிலு மெழில கொழித்த திருக்குநால் வீதி, யுறுபெருஞ் செல்வ மாடமா ளிகையு முமையுள முருகிடப் பார்த்தாள். (கரு)

வேறு.

உளத்தின்மகிழ் கூர்ந்தவள்புள் ளிருக்கு வேளூ ருயரெல்லை மருங்கினினைத் தெனவென் றுனனி, யளப்பரிய பரிசனருஞ்சூழ்ந் திடவி மான மதினின்று மிறங்கிவளர வாலை யாகி, வளத்தினுட னிருந்தசித்தா முதனீ ராடி மனனுமொழி நிறைணிந்து மணங்கு லாவி, விளககமிகு குங்குமசன் னுதலி னிட்டு மேகலைகண டிகைதரித்து விரைந்து போந்தாள் (கசு)

வேறு.

பெற்றிமிகு சந்திரகாந் தத்தகடு பரந்தபிரா காரஞ் சூழ்ந்து, பொற்றொடியா லயமபுகுந்து விளங்குபே ரானந்தப பொலிவு தோன்ற, நெற்றியிற்கண படைத்திருந்த நிமலன்வயித தியநாத னிணைததாள் போற்றி, யுறறபெருங காதலுடன் விதிமுறையாற் பூசைசெய வுன்னி நின்றாள். (கஎ)

நலன்செய்மணங் கமழ்தருமஞ் சனந்தயில மான்பால்வெண் டயிர்நல் வாசங், கலந்திடுகுங் குமங்கோரோ சனையிளநீர் கனிதேன் செங் கரும்பின் சாறு, டிலங்குசருக் கரைநறுநெய் யிளவெநந் நின்னமபி டேகத் துள்ள, நுலங்குதிர வியந்தொடுசந் தனக்குழம்பு திருமுடிமேற் சொரிந்து பின்னர். (கஅ)

ஒற்றுடை சாத்திவெண்ணீ றணிந்திழைவாய்ந் திடுமாடை யுடுத்துத் தோண்மேற், பொற்பூண நூல்சாத்திக் கதிர்மகுடந் தரித்து மணிக் கலன்கள் பூட்டி, நற்போதி னெடுவில்வ நறுந்தொடைய

லலங்கரித்து நயந்து தூப, மெற்போன்று சுடருமணித தீபமெடுத் திலகுநிவே தனங்க ளெலலாம. (கக)

பறபலபொற் றளிகையினிற் பரிநதமைதது பெருந்தீப மெ டுத்துப் பாங்க, ருறநிலகு சோடசநல் லுபசாரத் துடன்பூசை புரி மை யாக, விற்பொருவு நுதலுமையாள் செய்துவளா வேதவாக மியத்தா லைய, னற்செவிக்கின் னமுதமெனத துதிசெய்தாண் முழு வொலிநான் மருங்கு மல்க (உ0)

வேறு.

ஐயன்வாய்த் திடுபே ரன்பிறைற் செய்யு மருச்சனை யுவந்தெ ழில் கொழிக்கு, நெய்தயழ் கூநத லம்பிகைக் கிலகு நிததிய யௌ வன மளித்தா, னெய்துதற் கரிய விடதுபா கமுமீந தனனெழின் மகிழ்ச்சிகூரத் திருநது, வையகந் தன்னில வருமவர் விழையும் வரந் தர விளங்கின ளம்மா. (உக)

வேறு.

அளவில்பல் லுயிர்க்கெலாம் வரம ளித்திட
வளரும்வா லாம்பிகை பூசை மான்மியத்
துளவள முரைத்தன னுலகு ளோர்க்கரு
டெளிதரு திருவிழாச சிறப்புச் சொல்வன்மேல். (உஉ)

வாலாம்பிகையருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகூ திருவிததம்-அருகூ.

திருவிழாச்சருக்கம்.

பொற்புறபூங் கமலமிசை யினிதுறையு நான்முகனிப் புவன மீதினிற்புகழ்பெற் றிடுவேத முதலெலாநூல் களுரைவிது மிளமை தன்

புற், றற்புதமா கியவயித்திய நாதமணைந் தெண்ணரிய வமரர் சூழப்,
பறபலபல் லியமுழங்க வையனிணை யடிக்கமலம் பணிந்தான் மா
தோ. (௧)

வேறு.

ஆரணந் தேடிக் காணு வையனே போறறி மூல
காரண போற்றி யுனனுங கற்பனை கடநதாய போற்றி
தாரணி தனனிற ரேனருந துணையதா யிருந்தாய் போற்றி
வார்ணி செம்பொற கொஙகை மங்கைதன பங்கா போறறி. (௨)

வேறு.

பரிவுமிகப் பணிந்தினைய துதிசெய்து கண்ணருவி பாய நின்று, புரிகருணை யுனதுமலர்ப் பொனனடியை யருச்சனைசெய் துலகம் போற்றுந், திருவிழவு செயவென்றான் றெய்வநா யகன்றிருவாய் மலர்ந்து செம்பொன், விரிசிறகோ திமமூரும் வேதன்முகந் தனை நோக்கி விளம்ப லுறறான். (௩)

மலைவளர்கா தலிவயித்திய நாதமகி மையையுணர்ந்து வணங்கி மேலா, நிலைமையெனை யினையதோா தலத்திலருச சனைநியமம் புரிந்து செய்யத், தலைமைபெறும் வேதவாக் கியமதனாற் றுதிசெய்து தகுதி யோங்கு, மிலைநெடுவேல் விழிகளிபப வரம்வாங்கி யெழுந்து மகிழ்ந் தியற்றும் பண்பால். (௪)

நின்மனததன் புறம்வரம்யா னெவ்வாறு தரத்தகுநீள் வெள்ளி வெற்பும், வன்மைபெறு சூலமுமிப் பொழுதுவிட்டு விடுவன்மகிழ்ந் தன்பர்க் கீந்த, நன்மைபெறும் வரந்தன்னைத் தள்ளியான் விடுகினையே னயந்து மாது, தன்மையியந் தவளருள்பெற் றினியதிரு விழாச் செய்யத் தக்க தென்றான். (௫)

வள்ளலளித் திடுமினிய வாக்கதனைச் செவிக்கமுதாய் மன்னி யோங்கு, முள்ளமகிழ்ச் சியினுடனே யம்பிகையைப் பணிந்துதுதித்

தனனுன் சிந்தை, கொள்ளவிழைந் திமவரம்யான் றருகுவன்கே ளென்றனளப்பூங் கொன்றை வாய்ந்த, வெள்ளநதி யணிவயித்திய நாதனையான பூசைசெய்ய விழைந்தே னென்றான. (சு)

அனையவரந் தரத்தகுவ தன்றநா ளிதம்பூசை செய்தலானீ, நினையும்வரந் தருவனென வுரைத்தமொழி தவறாது நினக்கஃ தீந் தே, னனையவிழு மலரெடுத்தே நலஞ்சேருந் திருவிழா ளொன்றி னையன், றனையிலகு மருச்சனையான் செயவனிடை யூறுதவிர்ந் துய் ய வென்றாள். (எ)

இடபவா கனக்காட்சி தருமைந்தாந் திருவிழா வினில் லங்கு, படவரவந் தரித்தபிரான் றனைப்பூசை செயின்யாவும் பலிக்கு மை ந்த, தொடர்வுபெறு சிவபூசை நூனதோ டமுந்திருந் தூயன் றன் னை, யுடலின்மயிர்ப் புளகமுறத் தரிசித்தோர் பலனெண்ணி யுரைப் பார் யாரே. (அ)

ஈனமுறு நானம்வரச் சிவபூசை பண்ணுகிற தில்லை யென்று
ஞானநா யகனையுல குறுதிபெற நனியமம புரிந்தேன் முன்ன
மானதிரு வருமைந்தாந் திருவிழா வினிற்பூசை செயவே ளுய்ந்த
போனகமற் றுளவுபசா ரமுஞ்சைவா கமம்புகலும் விதியாலென்றாள்

ஆயநறு மலரெடுத்தே யண்ணலிணை யடியிலருச் சனைசெய் போதிற், றூயமணங் கமழ்தூபஞ் சுடரெழுந்தீ பமுநிவே தனமுஞ் சூழ்ந்து, காயநில முறப்பணியு முபசாரங் கடந்தவப சாரம் யாவும், பாயும்விடை யண்ணலைந்தாந் திருவிழாத் தரிசனஞ்செய் பலனு னீங்கும். (க0)

தக்கனுருத் துரோகமுதற் சகலபா வமுந்தீருந் தன்வா யூறு, மிக்கனோ ரழையயுமிழ்தல் லைதல்கோ யிதழ்வே ளுன்று பே சல், புக்கவா னையிற்பூசா காலமதிற் புதல்வினைப்பா ராட்டுத்தே ர

மகாமஹோபாத்யாய. டாக்டர்

டன், இக்கிளைவிட் டோமெனமந்தாந் திருவிழாத தரிசனஞ்செய் தவர் கட் கென்றான். (கக)

அம்பிகைசெங் குமுதவாய் மலர்ந்துரைத்த மொழிசெவிக்கின் னமுதாய் வாய்ந்த, செம்பதும மலருறையு நான்முகனை னனுக் கிவைவின் னப்பஞ் செய்தே, யும்பர்தொழு மன்னவனற னருள் பெற்றத திருவிழா வுபசாரங்க, ளம்புபெருங் காதலினுற செய்த னன்மற் றவைதெரிந்து நவிலவாரா யாரே. (கஉ)

பொன்னுலக மகிழ்ந்துபூ வுலகில்வந்தே யிருந்ததெனும் பொ றபு வாய்ப்ப, நனமைபெறு சங்கநிதி பதுமநிதி நவிலரிய மகிமை சூழ்ந்து, மன்னிவளார தோரணஞ்சிறந்தா மணிதேனு கறபகமற் றுளவு மன்றிப், பனனுபுக ழளகேசன படைத்தநிதி யமும்பரந்து நிறை ந்த பாங்கால். (க௩)

ஒளிசெய்சுதை தீறறியெழில் கொழிகருமணி மாடமுயர்ந் திடு மாகாய, வெளிமுகடு தொடும்வீதி விளங்குமனைச் சுவர்த்தலமிங் குலிகச் சேறு, தெளிகுழம்பு தோயத்தெழுது சித்திரம்பொற் புறந் தெற்றி தோறுந் தென்றல், குளிர்நிலவி னுடனவீசக் கோதையரா டவர்மகிழ்ச்சி கூர்ந்து நின்றே. (க௪)

விரவுமொளி வயிரநெடுங் காளிறுதத மாணிக்க விட்டஞ் சேர் த்த, மரகதபபந் தரிறபவள மணிததொங்க லற்றிமா செறிந்து வாய் ந்த, தரளமணி யெழின்மாலை தொடுத்திளநீர் கமுகரம்பைத் தாறு தூக்கிப், பரவுநெடு வீதியணி பெறவாயி லிருபுறம்பண் புறவே செ ய்தார். (க௫)

வெள்ளிபசும் பொன்னமைந்து விளங்குபூ ரணகும்பம் வீதி தோறு, மள்ளிலைவேல் விழிமாதர் மணிமேடை யலங்கரித்து வைத் தா ரள்ளித், தெள்ளுபனி நீர்க்கலவை தெளித்தனர்பொன் னிறங்

கொள்சிற குளிர்ந்து செங்காற், புள்ளலம்பு வாவிதிகழ் செங்கமலப் போதுபரிந் திறைத்தார் மாதோ. (க௬)

அண்ணல்வயித் தியநாதன் திருவிழாப் பெரியகொடி யேற்ற மாலோன், வெண்ணிலவு சொரிந்திடுசுக் கிலபக்கப் பங்குனிமா தத்தின் மேவி, நண்ணியகார்த் திகையாகு மிடபவா கனக்காட்சி யதிதி நாளா, முண்மைபெறு மாயிலிய மிரதமா முத்தரநற் றீர்த்த மாமால்.

என்றெழுதிப் பத்திரிகை யெடுத்துமருத் துவர்செங்கைத் தலத்தி லீந்து, வென்றிமிகு மிந்திரன்கந் தருவர்முனி வரரியக்கா விண்ணோர் சித்த, ரன்றியுல கோரேழி னுறையுமவர்க் கினியமங் களமா யாரும், வன்றிறல்சேர் வாகனத்தின் வரத்தக்க தென்றுரைத்து வருமி னென்றான். (க௮)

வேறு.

இலகுபத் திரிகை தன்னி லெழுதிய துணர்ந்து செம்பொ
னுலகிலுள் ளவர்க ளண்ட கோளகை யுறைவோர் மற்றும்
பலபல வுலகில் வாழ்வோர் பருப்பதத் தினிலி ருப்போ
ரலகிலா மகிழ்ச்சி பொங்கி யெழுந்திட வெழுந்தா ரன்றே. (க௯)

குணகடல் கிழக்கு வரய்மை குலவும்வா ளொளிபுத் தூர்மேற்
கிணைதரும் வடபாற் றென்பா லிலகுபன் மணிகொ ழித்தே
யுணவினித் தமுதாய் வாய்ந்த வுபயகா விரியி னூப்ப
ணணையுநான் கெல்லை சூழ்ந்தா ரதன்புற மருங்கு நின்றார். (௨௦)

எங்கணு மன்ன சாலை யெண்ணிட வரிதாய் வந்தோர்
தங்கிடற் குவகை பொங்கத் தனித்தனி சமைந்த சாலை
யங்கணன் றனக்கி லையர்தே யணிபெறும் யாக சாலை
மங்கள கரம்வி ளங்க வளஞ்செழித் திருந்த மன்றோ. (௨௧)

பஞ்சம சுத்தி மற்று மூளவறு கூலம் பார்த்துக்
கஞ்சநாண் மல்ரோ னுள்ளக கனிவொடுங் கொடிதா னேற்றி
யெஞ்சலி லுபசா ரங்க ளெழில்பெற வியற்றி யண்ணல்
செஞ்சர ணம்ப ணிந்து திருவிழா விளங்கச் செய்தான். (உஉ)

வலம்புரி முழங்க வேத மறையவ ரோத வான்மீ
திலஙகுதுந் துபிக லிப்ப வேழிசைய பாட லோங்க
நலங்கொண்மத் தளநதொ னிப்ப கடம்பயின் மாத ரம்பொற்
சிலம்பொலி பரம்பத் தாளங் கணிலெனத் நிகழ்ந்த தெங்கும். (உ௩)

வேறு.

சிஙகமுகக் கொடியாளிக் கொடியிடபக் கொடியன்னக் கொடி செஞ் சூட்டுப், பொஙகுசின மிருங்கோழிக் கொடியலகைக் கொடி மகரக் கொடியிப் பூமி, டெஙகும் விளங் கிடஙகீர்த்திக் கொடியுடனே யெடுத்திலகப் பிடித்தார் விணோர், பொங்கியிடு பூமாரி பொழிந்த னர்யா வருமகிழ்ச்சி பூத்தார் மாதோ. (உ௪)

மயில்விசிறி மயிற்பிச்சங் கண்ணடி சுருட்டிசா மரையீ யோட்டி, வெயிலுமிழ்ப்பூச் சக்கரவா ளக்குடைசூழ் வெண்கொற்றக் குடைமா ணிக்கங், குயில்பசும்பொற் குடைவெள்ளிக் குடைமுத் துக் குடைபவளக் குடைசெ றிப்ப, வயில்லகி யிடுமீட்டி படை வாண்மு னனந்தந்தி வர்தி யார்ந்த. (உ௫)

வேறு.

அல்லியங் கமல மேவு மயன்பரிந் தியற்று மேலா
நல்வர மனிக்கு மைந்தாந் திருவிழா வினின லஞ்சேர்
மெல்லிய லுமைபே ரன்பால் விதிமுறை பூசை செய்தாள்
செல்வவே ளண்ணல் பூசை செய்துவேல் வாங்கி னுளல். (உ௬)

அருமையாய வீதி தன்னி லலங்கரித் திடுந்தே ரூர்ந்து
வருவது தரிச னஞ்செய் மகிழ்ச்சியைப் பெறறு வாய்ந்த
பெருமைசேர் பருவந் தனனிற பெரும்பய னளிகரு மையன்
றிருவுளப் பாங்காய வாயந்த தீரததநீ ராடல செயதான். (௨௭)

அலகிலபல் புவனத் துள்ளோ ரனைவரும் விருப்பங் கூர
நலமித முகமனை கூறி நவமணி சொரிந்து செம்பொ
னிலகிய விமான கலகி யேனைய பலவுஞ் செய்தே
மலரவ னனவோ ருள்ள மகிழ்ந்திட விடைகொ டுத்தான். (௨௮)

வந்திடு மனந்த கோடி முனிவர்வி ஞ்சையர்கள் வானோ
ரிந்திர னிலகு மீரே ழுலகினி துறைவோர் யாருஞ்
சுந்தர வயித்திய நாதன் றுணையடிக் கமலம் போற்றிச்
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி கூரந்து திருந்துதம் முலகஞ் சேர்ந்தார். (௨௯)

எண்ணிலா வுயிர்கட் கெல்லா மிலகுபே ரின்ப மெய்த
வண்ணலுக் கமைந்த தூய திருவிழாய்ச் செய்தே யண்ண
றண்ணளி கூரந்து நல்கும் வரமபல வேறறுச் சாரந்த
வெண்ணிறக் கொடியின் போத மேவினன் பிரம லோகம். (௩௦)

வேறு.

பிரமன்வா னவர்கள்பே ரின்ப மெய்திட
வருதிரு விழாச்செய்நன் மகிமை கூறினே
னருள்பொழி குமரநா யகன ருச்சனை
புரிதரு சருக்கநற் பொற்பு ரைப்பன்மேல். (௩௧)

திருவிழாச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௮௮௪.

குமரநாயகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அய்யனளித் திடுமினிய வசரீரி வாக்கதனை யனபு கூர்ந்து
துயய்சர காண்டவனங் தனிலிருந்தான் சுருதியிசை மலகச் சூழ்ந்து
செய்யசய சயவென்னுந் திருந்துபே ரிசைபல்கத திகழ்பூ மாரி[தோ.
வையகம்பொற் புறநல்க மன்னியயா ழொலியெழுந்து முழங்க மா

பொற்புமிகு குமரநா யகனிலகு குணதிசையைப் பொருந்து மேலா, நற்புகழ்மங் களம்பெறுதற குரியர்விழை குவரென்றே நய ந்து நோக்கிப, பறபலநன முழவிஞெலி பரந்திடபபே ரன்புநெகிழ் பரிவு கூர்ந்தே, யற்புதமெய் திடவிருந்தா னணைனலும்வெண் கயி லையகன் றவணிற சார்நதான். (உ)

பங்குனியின் முதற்பக்கம் பயின்றதிதி பதிஞென்றிற் பரிதி கீழ் பாற, செங்கதிரபொற் புறவுதயஞ் செயுங்கால மிலகுசெவ்வாய்க் கிழமை சேரும், பொஙகுபுகழ் பெறுதினததிற பொருநதியவா யிலி யநாட் புனிதன் மேவ, வெஙகுமெழில் பெறத்தழைநதே யிருக்கு நிம்ப தருமூல மிலகிற் றன்றே. (௩)

இலகிடும்பச் சிமதிசைபார்த தெதிர்முகம்பொற புறவிறைவ னிருந்தான் மேன்மை, குலவியசித தாமுதநற குளிர்தீரப் பாங்கரு ருள் ளொழிக்கு மம்மை, பலன்விழைவோர்க் கினிநோக்குந திசை வடபா லெனநினைந்தோ பரிவு கூர்ந்து, நலமிகுதென் றிசைநோக்கி நல்வரந்தக் திடநயந்தே யிருந்தா ளம்மா. (௪)

வருகுரவர் தமைக்கண்டு மகிழ்ந்துதிரு மஞ்சனமு மலரும் வா சம், பெருகுநிவே தனமும்வகை பெறவமைத்தே நிறைதருபே ரன் பா லையன், திருமுடிமே லபிடேகஞ் செய்துசெழு மலரணிந்து

திகழ்நல் லன்ன, முருகுநறு நெய்யொழுகு முபகரண மளித்தொ
ளிசெய் தூப மேந்தி. (ரு)

அன்னலருள் பொழிமுகமண் டலமிலகக் கொடுத்தமைந்த
தீப மேலோ, ரெண்ணிடிமீ ரெண்வகைநல் லுபசாரம் யாவையுஞ்
செய் திலகும் வாக்காற், பண்ணமைந்த துதிசெய்து பணிந்துபர
வசமாகிப் பண்ணும் பூசை, யுண்மைதனை யுவந்தையன் விழைந்தன
நல் கினனுலக மகிழ்ச்சி யோங்க. (சு)

அம்பிகையு முச்சிமோந் தன்புகூர்ந் தனள்பசுந்தே னவிழுந்
துய, செம்பதும மலர்போலுந் திருவடியை வணங்கிமுரு கேசன்
சேனு, ரெம்பெருமா னேயெனது நாத்துதிப்பக கரமலர்கொய் தெ
டுத்துச் சாத்த, நம்பிமென் பர்க்கருள்செய் தாளிணையென் முடிவ
ணங்க நாள்க டோறும். (எ)

எனதுவிழி யருண்மேனி யினைத்தரிசித திடநாசி யிலங்குங்கொ
ன்றை, வனமலரி னறுமணமின் புற்றிருப்பச் செவிநினது புகழின
வாய்மை, யனவரதங் கேட்பவரு ளளித்திடவேண் டினனென்று
னைய னல்கித், தனதுதளிர்க் காதநிறுற் றைவர்தான் மகிழ்ச்சிமிகத்
தழைந்தே பல்கால். (அ)

எழில்கொழிக்குஞ் சரகாண்ட நிம்பவனத் தமர்ந்திடுநின் றனை
யெஞ் ஞான்றும், வழிபடுமென் பினரிட்ட காமியமும் பெறவரங்கண்
மகிழ்ந்து நல்கிப், பொழிமதுரத் தமிழ்ச்சங்கப் புலமைதெரி யறிவு
டைய் புதல்வர்ப் பேறு, மொழிவரிய பொன்னுலக முதன்மேலாம்
பதவிமுழு வதுநல் கென்றான். (கூ)

பின்னைமுனம் பணிந்தருளி நின்றுதுதி செய்துநினை தருள்
பெற் றப்பா, லென்னைவணங் கினர்தமக்கித் தலவாசஞ் செயும்பல

மற் றிலகு மேன்மை, பன்னவளர்த் திரிபுரா ணங்கேட்கும் பலன பலிக்கும் பணியார் தங்கட், கன்னியமப் பலனீங்கி விலகியிடு மிஃ தூண்மை யாகு மென்றே. (கo)

நீர்தாங்குஞ் செஞ்சடில நிமலனுரைத் தனன்பசுந்தே னிகழுங் கொன்றைத், தார்தாங்கு மன்னவன்ற னன்புறுசண் முகப்பெரு மான் றயங்கு செம்பொன், வாாதாஙகு களபமுலை வள்ளிதெய்வ யா னையிரு மருங்குஞ் சூழப், பார்தாங்கற கரியவிமை யவர்குழாம் பணி யவீற் றிருந்தான் பாங்கால். (கக)

வேறு.

அய்யனைக குமரநா யகன ருசசனை
செய்திடுஞ் சருககமான் மியச்சி றப்பினை
யுய்தர வுரைத்தன னொளிருஞ் செஞ்சுடர்
வெய்யவன் பூசைசெய சருககு மேற்சொல்வேன். (கஉ)

குமரநாயகனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - அகூசு.

ஆதித்தனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அலகில்சீர் மகிமை வாய்ந்த தக்கனுக் கதிதி யென்றே
யிலகெழில் படைத்த கன்னி பிறந்தினி திருந்தாள் வாய்மை
குலவுகா சிபனுக் கன்றேன் கொடுத்தன னவள்வ யிற்றிற
பலகிர ணங்கள் சூழும் பரிதிவா னவனு தித்தான். (க)

அன்னவன் பாரி சாயா தேவிமற் றவட னக்குப்
பின்னொரு காலந் தோட்டாப் பெற்றிடும் பேதை தன்னை
நன்மண மனைய வெய்யோன் செய்தன னவடன் னுடம
மிந்நிலு மெங்கும் காந்தி மதியென வெடுத்து ரைப்பார். (உ)

முருந்துறழ் மூரல் வாய்ந்த விருவரின முதனமை பெற்று
வருங்குல மடந்தை சாயா தேவிதன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே
யிருந்திடும் பதும பீடத் தினிலொரு ஞான்று தோட்டாத்
தருங்கருங் குழலி ருந்தாள் கண்டனள் சாயா தேவி. (௩)

கொதித்துளம் பதைப்பக் கோபங் குதித்திடுங் கண்ண ளாகி
யுதிகுமா தவன்முன் னின்றே யுரைத்தன ளவளெ னக்கு
மதித்திடு சமான மாக வெண்ணியா னிருக்கும் வாய்ந்த
நிதிப்பது மாச னத்தி லிருந்தன ளென்ன லென்றே. (௪)

மான்பொரு விழியாள் பின்னர் வனப்பிழந் தவள்கொ ரேரி
கூன்குரு டெனினுந் தக்க குலமடந் தையர்வி சேடந்
தேன்படு மொழிய ளென்னுஞ் சிறந்தில விழிகு லத்த
ளூன்பொதி யவளைத் தீண்டி னுறுகுல நரகில வீழும். (௫)

அன்னவள் புதல்வர் தம்மாற் சுவர்க்கமுங் கிடையா தாகு
மென்னுயிர் நாதா வன்னாட் கிழிந்ததண் டனைசெய் யாயேன்
மன்னுமென் னுயிர்வி டுபப னென்றவள் வாராய் மின்னே
பன்னிநீ யவளை ருசி யாகவே பார்ப்ப னென்றான். (௬)

விதிநெறி விசாரி யாது தண்டனை செய்தால் வேடன்
வதிதரு குலத்தில் வந்து பிறப்பன்வாழ் மனைவிக் கென்றும்
பதிகடிந் திடுதல வேறு படுத்திரு திடுத ருசர்க்
கதிதண் டனைய டித்தன் முண்டனந் தாசிக் காமால். (௭)

சபத் தினிக்குச் செய்யுந் தண்டனை தள்ளி நீக்கல்
வாசவார் குழலா யன்னு டனைமனத் தினினி னைந்து
பேசவ திலலை யென்று பெருகுதன் கிரணத் தம்மால்
வீசினன் வெதும்பித் தோட்டா வின்முனம் விழுந்து சொன்னாள். ()

கருகிய மேனி கண்டு கதிரவற கெதிரே நினறு
மருகவென் மகண்மேற் காதல் விடுததிட வநத வாறு
தெரிதர வுரையா யென்றான் சீறிநீ யிழிநத சாதிக்
குரியவ னினனோ டென்ன வுரைபபதென் றுயிாத்து ரைத்தான். ()

இயங்கிய கோப நீங்கி யிழிந்தயா னிலகி வாய்நத
வுயர்ந்தவர் தம்மைச் சேரி னொழிநதிடுங் களஙக மென்று
சயம்பெறச சொல்வ தோராய போலுமென் றனைற டஙகண்
வயங்கிழை யுனது மாதை வருநதியான் கேடட துணடோ. (க0)

எழுந்திடு முயரம் பெண்ணை யூன்றதின் மேலி ருநது
முழுந்துருள் பொழுதி னினறன் கைவிர லாழி யூறுஞ்
செழும்புன னிழலிற பாாததுத் திகழதரு கணையா லெயய
விழுந்தவவ் வாழி கண்டு கொடுததனை வியநது நினறே. (கக)

ஆதலின் விலையாய்க் கொண்ட பொருளென வாயி னுண்ணின்
பேதையென திகழ்ச்சி பேசி யிடுமது பொருது கணணின்
மீதழற் பொறிகள் சிநத வெகுண்டுதன சாலை வாயிற
கோதுறக் கடைந்தான் மேனி யெழிலெலலாங் குலைந்த தம்மா. (கஉ)

என்செய்வான் பரிதி நின்பெண் ணெனக்கதி மோக மாகு
மன்புவைத இடுவ னென்று னவவுரை செவியிற கேட்டு
முன்புநான் முகனி வித்த மூரண்மிகு சாலைச் சுற்றைத்
தன்கையா னிறுத்தி விட்டான் றரிக்கில னொந்து மீண்டான். (கங)

வருந்திய துயரங் காங்கி மதியிரு கண்ணு னோக்கி
யருந்தவ மியற்றும் வானோ குரவனை யடுதது நின்று
முருந்துறழ் முத்த மூரற் குமுதவாய் முகம லர்ந்து
திருந்துபைங் கிளியின் வாய்ந்த திகழ்மொழி யொன்று ரைத்தாள்.

முன்னரென் பிதாவுக் கென்னை யிகழ்ந்தது முழுதுஞ் சொன்னே
னன்னவன கூர்மை வாய்ந்த சாணையி னகத்தி லுய்த்து
மனனிய வொளிம ழுங்கக கடைந்தனன் வருத்தந் தீர
வுன்னரு ளன்றி வேறென றுளதுகொ லிரவிக ளையா. (௧௫)

என்றவன் மொழிகேட் டாசா னிலகிய வயித்திய நாதர்
தன்னினீங் கிடுமென் றன்றன் பாரியோ டெழுந்து தாதார்
பொன்னிதழ்க் கடுக்கை வேய்ந்த வயித்திய நாதன் பொற்றாள்
பன்முறை பணிந்து தீர்த்தம் படிந்தருச் சனைபு ரிந்தான். (௧௬)

பொருந்திய கன்னி மாதம் புகழ்மிகு மாக மாதம்
வருந்திநாண் மூன்று செய்த பூசையின் வாய்மை தன்னைத்
திருந்துபே ரருள்ப டைத்த தேவநா யகன்ம கிழ்ந்தே
யருந்திற லெழிலு நலகி யரியநல வரமு மீந்தான். (௧௭)

இன்னருத் துளிப்ப வூதி விளரிவண் டெழுந்து பாடு
நன்மலர்க் குழலாள் காந்தி மதியுட னுள்க டோறு
மன்னுபே ரின்ப நல்கும் வயித்திய நாதன் பாதந
தன்னையன் பொடுப ணிந்து தனதுல கதனைச் சார்ந்தான். (௧௮)

மனமிறு மாந்து தோட்டா மஃதொரு ஞான்று வாய்ந்த
தினகரன் பாரி சாயா தேவியா சனத்தி ருப்பத
தனதுளங் கொதித்தே யன்று டணித்திருந் ததுவுந் தீர்த்து
வினவிநல் லுரிமை செய்து விளங்கினன் விண்ணின் மீதில. (௧௯)

வேறு.

கறைவிளங் கியமணி மிடற்றுக் கண்ணுத
லிறைவனுக் கிரவிநாண் மலரெ டுத்துநற்

முறைவழா தருச்சனை செயதல் சொல்லினன்
மறையருச் சனைசெய்த வண்மை சொலவன்மேல். (உ௦)

ஆதித்தனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ-திருவிருத்தம்-கூககூ.

வேதமருச்சனைசெய்சருக்கம்.

இலகு சோமக னென்றுரை பெறறிடு
மலகி லாற்ற லுடையவ னுய்ந்தபொன்
னுலகில் வாழிமை யோர்துய ருற்றிடத்
திலக நான்மறை சேர வெடுத்தனன (க)

வஞ்ச னைசெய் தெடுத்தபின் மாகட
னஞ்சு போலொளிர் சேறறி னடுவினி
லஞ்சி யேக்கமு றப்புதைத தானயர்ந்
தெஞ்சி வானவர் யாவும் விடுத்தனர், (உ)

அரவ ணிந்திடு மையனை யன்னவர்
பரவித் தோத்திரஞ் செயதனர் பைந்துழாய்
விரவு மார்பன்ற னைவியன் கங்கைதன்
சிரம ணிந்தவன் சிந்தனை செய்தனன். (௩)

வைய முண்டிடு மாயவன் பாய்விடை
யையன் றன்னை நினைந்த துணர்ந்தடல்
செய்யுஞ் செங்கண் மகரம தாகியே
வெய்ய சோமகன் வீழப் பொருதனன். (ச)

குருதி சோர விழுந்தபின கூறருஞ்
சுருதி தேடி யெடுத்துச் சுரந்தருள்
பெருகு காதலிற் பேதுற னீக்கியே
திருவி ளுயகன் செவவிபெ றச்செய்தான். (ரு)

மறைக ளுனகும் வயித்திய நாதன்ற
ளறைம லாப்பதம் போற்றி நவினுநன்
முறைமை யாக முதிர்த்திடு மன்பிஞே
னிறையும பூசைசெய் நேசம தென்சொல்வேன். (சு)

ஏல வாச வெழிற்றிரு மஞ்சனங்
காலந் தோறுங் கனிந்தபி டேகஞ்செய்
தால முண்டிடு மையனுக் கற்புதச்
சாலி யன்ன நிவேதனந் தானல்கி. (எ)

மற்று முள்ள வகையுப சாரமு
ஈற்றி றம்பெறச் செய்தெழி னல்வரம்
பெற்ற மூர்த்த பிரான்றரப் பெறறதால்
வெற்றி வேத புரியென்பர் மேன்மையோர். (அ)

வேறு.

நாதனை நறுமல ரான யர்துநால்
வேதம்வந் தருச்சனை புரியு மேன்மைசே
ரோதருஞ் சருக்கமீண் டெடுத்து ரைத்தனன்
பூதலம் வருசுசன் புகழ்ச்சி மேற்சொல்வேன். (கூ)

வேதமருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகூ திருவிருத்தம்-கஉரு.

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

பொற்புறுந் தவஞ்சூழ் சூதமா முனிவன் புகழ்மிகு நைமிசா ரணிய, வற்புத முனிவ ரகமகிழ்கூர வமையுமங் காரகன மகிமை, நற்றிறம் பெறவே யுரைத்தன்மே யினமே னவிலருங் காதன்மீ தூரச், சொற்சுவை யினிய பொருட்சுவை யுணர்ந்தோர் துதித்தனர் குவித்தகை யெடுத்தே. (க)

தயங்குபூ ருவத்தி னன்னெறி முதிராச்சி தருமிரா தந்திர மென்னு, நயம்பெறு கற்பந் தனிறபனி வரைசூழ நலன்மிகு தாழ்வரை யதனிற, பயன்றர வுமைதன் னுடன்மகிழ் கூர்ந்து பரிவுறு திருவிளை யாடல், வியன்பெறச் செய்யும் விழைவின னாகி விமலன்வெய் யோனைநோக் கினனே. (உ)

அங்கியங் கடவு ணடுவினின் றரிய தவம்புரிந் திடுமவர் போன்று, வெங்கதி ரவன்றன் வெயிலகொதித் திடுமவ் வேலையின் விழித்துமே ளோக்கி, யெங்கணு யகன்வீற திருந்தனன் முகத்தி னெழுந்தவேர்த் திடுந்துளி யொனறு, பொங்குமாழ் கடலின் வடவைவான் கனல்போற் புவிதனில் விழுந்தது மாதோ. (ங)

உத்தம மான நிலமகள் வாய்ந்த வுபநிட வாக்கிய மதனுன், மத்தரான் மலர்சேர் வள்ளலைத் துதித்தெதன் வருத்தம தறியவே ளுளரோ, வத்தனே தாங்கற கரியதாய்த் தாபாக் கினியதி குரூரமா யடர்ந்த, தெததுனை கொண்டு திருவே ளிரட்சி யிரட்சியென் றிரங்கி கின் றனளே. (ச)

இவ்வகைப் புவிமா துரைத்தலு மினிநீ யிரங்குத றவிரெனப் புகன்று, னவ்விசே ரண்ண னவிலுமப் பொழுதி னல்லெழில் சிவந்த

வண ணமதாய்ச், செவ்விதாய்க் கருமை தீர்ந்திடு குன்றி நிறமுடைத் திகழகதி ரவன்போற, கவ்வைநீக் கடலசூழ் புவியினின் றெழுந்து கறைமிடற் றண்ணலைப் பணிந்தான. (ரு)

மாந்தளிர மேனி யையனன் னவனை மகிழ்ந்துவாய்ந் திருந்திடு குரூரஞ், சாந்தநீ செயது புவிககனு கூலந தனைப்புரி தயங்குமங் களமுண, டாநதகு முபய காவிரி யதனுக கமைந்திடு நாப்பண்வார் கடலிற, சேய்ந்தமேற றிசையின் வயித்திய நாத மெனுந்தல மியல்பெற விளங்கும். (சு)

பூசுரர் மனையி னித்தியாக் கினிசெய் புகைநறு மணங்கமழ்ந் திலகுந், தேசுநல் கிடுமப் புண்ணிய தலததைத் தெரிசனஞ் செயத வக் கணத்தி, னேசமுற றுளததி னினைந்தன யாவு நிலைமையா யனிக்குமென் றுரைததான், பேசரு மகிழ்ச்சி கூர்ந்துதென் றிசையைப் பெட்புறீ தூரநோக் கினனே. (எ)

எண்ணரி தாகி யிருந்திடுந் தலங்கள் யாவையு மினிதுற வணங்கிப், புண்ணிய கங்கை நதியினீ ராடிப் புதுமல ரால்விசு வேசன், வண்மைசேர் பாதாம் புயந்தனி லிலகு மகிழ்ச்சிகூர்ந தருச்சனை புரிந்து, தண்ணளி முரல்பூந் தருவளர் வயிததிய நாதமா நகர்தனைச் சார்ந்தான். (அ)

தீந்தரு வினைநோ யொழிந்திட விளங்கித் திகழ்ந்தசித் தாமுத தீர்த்தந், தோயந்துநன் னிறப்பட் டுடைதரித் திருந்து தூயநீ றணிந்திழை யினிதா, வாய்ந்தமுப் புரிநூ லணிந்திடு மார்பின் மன்னுமுத் தரீயமின் றசைய, வாய்ந்துசே ருருத்தி ராக்கநன் மாலை யற்புத வொளிசெயப் புனைந்தான். (கூ)

கனிவுட னெழுந்து சிந்தூர முகக்கற் பகவிநா யகன்றனை வணங்கிப், பனிமதி யணிந்த வயித்திய நாதன் பதாம்புயங் கண்டுகண் களித்தே, புனிதமஞ் சனம்பஞ் சாமுதம பஞ்ச கௌவியம் பூங்கனி யிளநீ, ரினியநல் லபிடே கந்தனக் கமைந்த திரவியம் யாவையு மெடுத்தே. (௧௦)

அளப்பருங் காத லுடனபி டேகஞ் செய்துநல் லாடையா பரணம், வளத்தொடு சாத்தி நிவேதன மளித்து மந்திர விதிமுறை வழாது, விளக்கிய தூப தீபமுங் கொடுத்து மேதகு சகத்திர நாம, மிளக்கமுற் றிடுகூ விளங்கரத் தேந்தி யினிதருச் சனைபுரிந் தனனே. (௧௧)

திவ்விய மான வன்னநெய் யொழுகித் திகழ்ந்திடு மதுபாற் கனிமற், றிவ்வகை யனேக விதநிவே தனமற் றினிமைபெற் றிடநித மளித்து, நவ்விசே ரண்ணற் றனைப்பணிந் தெழுந்து நலம்பெறு துதிபல செய்தான், கவ்வைசூழ் கடலின் விடமுக ரமலன் கண்ணினமுன் னெழுந்தரு ளினனே. (௧௨)

பூமக ளினிய புதல்வநின் றனக்குப் பொற்புற வேண்டிய வரங்க, ளேமமெய் திடயாந் தருகுவங் கேளென் றிசைத்தன னண்ணலே கினது, தாமரை மலர்பொற் றுளினை நினையுஞ் சிந்தைதந் தருள்புவி தனின்மே, லாமணி பெறுநற் கிரகநின் றங்க மாகுமா றிக்கநல் கென்றான். (௧௩)

அன்னது மன்றி வேண்டின னினைய தலந்தனின் மாதமீ ராறின், மன்னிய செவ்வாய்க் கிழமையி லினிய மகேசுர பூசைபண் ணினர்தா, நன்மைசேர் சகல பாக்கியம் படைத்து நலம்பெறு புத

ல்வனைப் பெற்றுப், பின்னாவெண் கயிலை சேர்ந்துபே ரின்பம் பெ
றம்வர நல்குரல் கெனவே. (க௪)

வேறு.

அங்கா ரகன்வேண் டியவரங்க ளனைத்து மளித்தே பெருங்கரு
ணை, யெங்கோன் விளங்கி யிருந்தனன்மற றெழில்சேர் சித்தா மூத
வடபாற, செங்கோ கனக முகமலர்தென் றிசையை நோக்கி யிட
வுறைந்து, கொங்கார் மலரா னிதம்பூசை புரிந்து மகிழ்ச்சி கூர்ந்
தனனே. (க௫)

இன்னோன் புகழ்சேர் மான்மியமற றின்ன மொன்று பகர்வ
னெனப், பனுவன் முறைகண் முழுதுணர்ந்து பதினெண் புராணங்
கரைகண்ட, தன்னே ரரிய சூதமுனி வரன்சூழ் நைமி சாரணிய,
நன்மா முனிவர் செவிக்கினிய வமுத மொழியா னவில்கின்றான். ()

வேறு.

இலகிய சுவேதவிந் தெழுந்த தெம்பிரான்
மலர்முகந் தனிலொரு கறபம் வன்மைசேர்
நிலமிசை விழுந்திட நிமலன் செய்தன
னலர்குச னுதிரமே னியினு தித்தனன். (க௭)

நடுங்கினர் வானவர் நாதன் பார்த்தவன்
கொடுந்தழ லுருவினி லுதிரங் கூறுவ
தொடுங்கிடச் செய்குவ னென்றுரைத்துமே
லடுந்திறற் குசன்கருத தலைமயக் கூறினான். (க௮)

மங்கள வாரநின் மகிமை யிவ்வுல
கெங்குளோர் களுந்துதித் தேத்த நல்கினேன்
செங்கைகூப் பினர்க்குநின் குரூரந் தீர்த்துநீ
பொங்கிய புகழொடு பொலிக வென்றனன். (க௯)

வேறு.

எண்ணருந் துயரங் கூர விருந்தசெங் குட்டந் தன்னாற்
கண்ணினு லொருவர் பாரார் கடலவிட முண்ட கண்ட
வண்ணலே நினையனறி யடியனேற கரணு முணடோ
நண்ணுமிக குட்டந தீர நலவழி யருள்செய யெனறுன. (௨௰)

மங்கள வுருவ மான வயித்திய நாதஞ் சேர்நது
பஙகுனிச் செவ்வாய் தனனிற பரந்திடு மமுத மென்னும்
பொங்குபூம் புனலின மூழகிப புராதனன வயிததிய நாதன
பங்கயச் சரணங் கணடு பணிந்திடிற றீரு மெனறுன். (௨௧)

ஆறணி யண்ண லோது மனைத்தையு முணர்ந்து மேலாம்
பேறரு டலத்தைச் சாரநது பிறங்கிடு மகிமை கண்டு
கூறரும் வீர பத்திரக் குரிசிலை வணங்கி மறறும்
வேறுவே றிறைஞ்சிச் சித்தா முதபபுனல விதயாற றேய்ந்தான். ()

வண்மைசேர் மாசி மாதப் பிறப்பினிற றீாதத மூழகித்
திண்ணிய படிமே லேறும் பொழுதினிற குடடந் தீாநதே
யெண்ணரும் பசுமபொன் மேனி யெயதினன் குசன்பின் வாய்ந்த
புண்ணியக கவச மொன்று புகன்றய ரீசா னத்தின். (௨௩)

ஓடையொன் றியற்றித தூய வொளிசெய்செங் கழுநீர் வைத்துக்
கோடைஞான் றினுநீங் காது குளிர்மணங் கமழும் பூவா
லாடைவெம புலிததோல பூண்ட வண்ணலுக கேறகும் வண்ண
நாடியே சாதகி னின்று நலம்பெறத் துதிகக லுறறுன். (௨௪)

கமலநான் முகனுங் காணுக் கண்ணுதற் பிரானே போற்றி
யமலனே போற்றி யெங்க ளையனே போற்றி நீங்காத்
தமலம தொழிப்போர்க் கென்றுந் தயைபுரி பரனே போற்றி
* துமலறீாத் துயிர்க்குந தோன்றுத் துணையதா யிருந்தாய் போற்றி.

---

* துமலல - தும் அலலல்; தும் - துகள்.

சுருதிதே டரிய நாதா தூயனே போற்றி யென்றே
வருதுதி பலவுஞ்செய்து வள்ளல்பூங் கோயில் வாய்ந்த
நிருதிதென் றிசையிற் சித்தா முதமிறை வடபா னீங்கா
தருகுதென் முகம தாக வமர்ந்தினி திருந்தான் பன்னாள் (௨௯)

வேறு.

திறஞ்சே ரினிய செபந்தவஞ்செய திலதர்ப் பணநெய யாகுதி செந், திறஞ்சே ரங்கா ரகன்றனையே நினைந்தே யளியா தவர்க்கமமா, விறந்தே யிடும்ப பலனதனு லினைய தலத்தி னியல்பெறுநல், லறஞ் சேர்ந் திருந்தோர் மறவெவர்வந் தவர்க ளெவர்க்கு மஃதாமால். ()

அண்ணல் வரம்பெற் றினிதுறையு மங்கா ரகனுக் கிபபலனென்[யிடு
றெண்ணியளிப்போர்க் கெண்ணருநல் லெழினமங்க ளம்வந் தெய்தி
நண்ணும் புகழ்பொன் னவமணியுங் கொழிக்கு மனனே னனமகிழ்ச
பண்ணு மதனு லவர்வினைவின் படியே யனைத்தும் பலிதத்திடுமே. [சி

வேறு.

அற்புத மிகவங் காரகன் பூசை செய்திடுஞ் சருக்கம்யா னறிந்த, நறபெரு மகிமை யுரைத்தன னிதன்மே னுதலைக் கலைமதி விதியாற், பற்பல மலர்கொண் டருச்சனை புரிந்து பணிந்துவாய்ந் திடுதுதி புகன்ற, பொற்புறு சருக்க மான்மிய மதனைப் புவிக்கிதம் பெறப் புக லுவனே. (௨௧)

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ௳ திருவிருத்தம்-௯௫௪.

சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

எண்ணிலா மகிமை பெற்ற தக்கனுக் கிருபத் தேழு
பெண்ணெழில் கொழிக்க வந்த பிறந்தன ரனையர் தம்மை

விண்ணின்மீ தியங்குந் தூய வெண்மதிக் களித்தா னன்றுங்
கணமணி யெனவி ளங்கு ரோகிணிக் கன்பு செய்தான். (க)

ஏனையர் துயரங் கூர்ந்தே யிருந்தனர் சின்னாள் பினனா
வானின்வெண் ணிலவு காலு மதியினை நீங்கி வந்து
தேனினு மினிமை வாயாது திகழ்ந்திடு சொல்லாற் றந்தை
தானிதம் பெறவே கேட்பச் சாலவு முரைத்தா ரந்தோ. (உ)

பொன்னிளங் கொம்பு போனற புதல்வியர் நடந்த யாவு
முன்னாநின றுரைதத போது முதிாநதிடு சினதத னாகி
வெந்நெருப் பெனவே கண்கள் சிவந்திட விண்ணின் வாழு
மன்னவன் றனைசச பித்தா னடுத்தது கயநோய் வந்தே. (௩)

குமுதவாய் விள்ள வெள்ளை நிலவுகொப் பளிக்குந் தூய
வமுதமே னியிறக ளங்க மடுத்தது கண்டு பார்மே
னமதுநோய நலிவு தீரு மெததலத் தென்று நைந்தே
தமதுநே ரரிதாய் மனனும் வயித்திய நாதனை சார்ந்தான. (௪)

எய்தரு மகிமை பெறறே யிருந்திடுந் தீர்தத மூழ்கி
வைதிக விதிவ ழாது சந்திவந தனஞ்செய் தாய்நத
துய்யநீ றணிநது தூய கண்டிகை தரித்துத் துத்திப்
பையர வணிந்த நாதன் பதமலர் பணிந்து போற்றி. (௫)

வேறு.

பூசைக் கமைந்த மஞ்சனமும் புதுமா மலரு நறுஞ்சாநதுந
தேசிற் பொலிநத தீபமுஞ்செஞ் சாலி யினிய திருவமுது
மீசற் கேயந்த பரிசினு லமைத்தே யிளகி யுருகுமன
நேசத் துடனே பூசைவிதி நியம மாக நிதஞ்செய்தான். (௬)

அய்ய னவன்முன் னெழுந்தருளி யடுத்த சாபந் தனைநீங்கச்
செய்து திகழ்பூ ருவபக்கந் தனனிற்கலைகள் செழித்தோங்க
வெய்து மபர பக்கமதி லிறங்கப பருவந் தனிலிலகித
துய்ய கலையீ ரெட்டுநிறைந் துலகு துதிசெய் திடவளித்தான். (எ)

பெண்ணிற் கமைந்த கற்பினராய்ப் பெருகு மெழில்வாய்ந் திடுமினிய
வொண்ணித் திலநன் னகைமாத ரிருபத தேழு பேருமுள
கண்ணப் பனிமா மதிவாய்ந்த நலஞ்சேர் போகந் தனைநுகரச்
கண்ணெற் றியினிற படைததமணி கண்ட னருள்செய் தனனம்மா.

மருந்தாம் வயிததிய நாதனுமாம் வள்ளல் கலைமா மதிக்கருள்கூர்ந்
திருந்தே வரநல கினனவலன்செய தினிய துதிபற பலசெய்து
திருந்து முலகு தனைசசேர்ந்து செந்தா மரைவாண் முகமலர்ந்து
பொருந்து மனைவி யனைவர்களும் புகழ்சே ருரிமை பெறச்செய்தான.

வேறு.

குளிர்தரு மமுத கிரணமா மதியின் கொள்கைமான மியந் தனை யெடுத்துத், தெளிதர வுரைசெய தனனிதன் மேற்செங் கதிரவன் மண்டலத தினிறபோந், தொளிபெற வருவ னெனஞெழுந் துயர்ந்து பரந்துவீழ் சடாயுவி னுருசீ, ரளிதரு மன்பர் முகமலர்ந் திலகு மகமகிழ் கூறதரப் பகர்வேன். (கo)

சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருததம்-க௯ச.

சடாயுவருச்சனைசெய்சருக்கம்.

திருந்திய நான்முக னளித்த செவ்விசேர்
பெருந்தவ நாரத முனிவன் பேசரு

மரும்பகை கடிந்திடு மம்ப ரீடன்வந
திருந்தபே ரவைமகிழ கூர வெயதினன. (௧)

பொனமுடி தரிததர சுரிமை பூண்டிடு
மனனவ னருககியங கொடுதது வந்தனை
நனனெறி பெறறிடச் செயதுன னலவர
வென்னவெங குலஞ்செயுந தவமென றேததினன். (௨)

இகலபுரி யைம்புலப பகைக டிநதிடு
மகதியாழ் முனிவரன் மனனன வாயமையும்
புகனமொழிய பரிவையும பூரித தனனவ
னகமகிழ தரபபல வாசி கூறினன. (௩)

தரணியோர் குடைநிழ றனிற்பு ரநதிடும்
புரவல னிகபரப் பேறு பொறபுற
நராசுரா தமக்கெலா நல்கு நற்றலந
திரமுற வையனே யருளசெய யென்றனன் (௪)

பூவிரித தோஙகுபூம பொழின்மி குந்திடுங
காவிரி வடகரை தனிற்கண டோரகளகண்
மேவரி தாம்மகிழ கூர்வர் விணணவர்
யாவரும் புண்ணியத் தலமென் றேத்துவார. (௫)

சிததரன் மகிழ்பெறச் செய்யுஞ் செவ்விசோ
முததிமா ககாதனிற் சடாயு முக்கினக
கொததுவாயந் திருந்தகூ விளமெ டுத்துளம்
பததிகூர் சிவார்ச்சனை பணணும் வாய்மையால். (௬)

தாரணி சடாயுமா நகர மென்றுதான்
பேரணி பெறவுரைத திடுமெ னப்பெரு
காரண முணர்ந்தநா ரதவ ருநதவன
சிரணி வேந்தனுக் களிததல செய்தனன். (எ)

மன்னவ னெழினமுனி வரனை நோககியித
தன்மைசேர் சடாயுவின் றந்தை யாவன்மே
னன்மையாங் குலவரன் முறைனம யாதெனப
பன்னரு நன்மொழி பரிநது கூறினன். (அ)

தககனற் புதல்வியாம வினதை தன்னையெண்
டிக்கெலாம் புகழ்படைத திலகு காசிபன
மிககன மனைவியாய்க் கொடுதத னன்மிகு
பக்குவ வணங்கரு ணனைப்ப யநதனள். (கூ)

பின்னர்நற் கருடனைப் பெற்றெ டுத்தனன்
முனனவன் மூதறி வுள்ள சேணியை
நனமணம் புணர்ந்தன னலமி குந்திடு
மன்னவ ளிருபுதல வனைய ளித்தனள். (க0)

தகுதிவாய்ந் திலகுசம் பாதி யென்பவன்
மிகுதிறம் படைததமுன் பிறந்த மேன்மையான்
புகழ்பெறு சடாயுவென் றுலகம் போறறிடு
மகிமையா னவன்றனக கிளைய வாளலே. (கக)

சூழ்தரு மிவாசொலற் கரிய நண்புடன
வாழ்பெரு நாளினிற கயிலை மால்வரைத
தாழ்தடஞ் சாரனின் றேறி னார்தடுத்
தாழகட லெனக்கிளர்ந் தார்க ளங்குளார். (கஉ)

பையவெய் தவாதமைப் பார்த்தி யாங்களிப்
பொய்ம்மயக் குறுபிறப் பொழிக்க வெண்ணினோர்
தெய்வநா யகன்றரி சனஞ்செய வோர்களைச்
சைவரா யிருந்துநீர் தடுத்த னீதியோ. (௧௩)

என்றபின் வாசலி னிருந்த யாவரும்
வன்றிறற் கழுகினுக் கிலகு ஞானம்வந்
தோன்றியே புண்ணிய பாவ வுண்மையை
நன்றுணர்ந் தறியுமோ வென்ன நகைத்தனர். (௧௪)

கன்மம்விட் டிருந்திடுங் கழுகி னுக்கர
னன்மைசேர் ஞானநல் குவது ண்டாங்கொலோ
வென்னபுன் மதியென விகழ்ச்சி கூறியே
யன்னவர் போவெனப் புகன்ற கற்றினார். (௧௫)

பத்திகூர் தரவவர் தமைப்ப ணிந்துநன்
முத்திசேர் நெறித்தனை மொழியு மென்றிரந்
தெத்தனை யோதுதி செய்த தெண்ணரி
தத்துணை நெறியுணர்ந் தளித்தன மேயினர். (௧௬)

வேறு

புகழ்பெற நிதஞ்செய கன்மநன் கியற்றிப் புகலுதற் கரும்பிர வஞ்சந், திகழ்சிவாக் கினையா னடப்பதென் றெண்ணு மவன்சிவ ஞானியா குவனமே, னிகழ்தரு மவன்ற னுளத்தினன் னெறிசேர் நிட்டைநீ விவேகமில் பறவை, யிகழ்தரக் கடவ தலத்தினை யினையோ னுடன்புக விடேமென விசைத்தார். (௧௭)

அயனுக் கினையைச் செலுத்திடு மவர்க ளறிந்திட வமர்ந்து சம்பாதி, நொய்யதாம் பட்சி சாதியா னுவலும் வேதநன் னெறி தனைக் கேண்மின், வைதிக மறையோர் தமக்குமெய்ஞ் ஞானம்

வரும்வழிச் சிவார்ச்சனைப பலனுஞ், செயயடவே லரசாக கந்தனா தமைச்சே விப்பது ஞானசா தகமாம (௧௮)

ஒழிந்திடும வணிகாக கநதண ரரச ரொளிரமலாப பாதசே வையினுன, மொழிநதிட வரிய ஞானசா தகமா முறைமையி னுதித தகுத திராசகுச், செழுநதிரு ஞான சாதக மூவா சேவையி னுலவரு முனிவாக, கெழுநதுசெய யரிய தவததினுன் ஞான மெய்திடுஞ சா தக மாகும். (௧௯)

நலன்கொள்கந தருவாக கினனிசைப் பாடல் ஞானசா தகம தானு சித்தாச, கிலங்குசன மவுனங் கின்னராக கெழிலவாயந திருந தபூ மாலைகட் டுசனற, பலனபெறும விததியா தராகளுவாத் தியங் கள பகுத்திசை பெறவடித திடுச, னிலம்புக ழினைய வேயிவர்க் கென்று நிலைமையாம ஞானசா தகமாம (௨0)

பொருநதிடும் பட்சி சாதிமே லெழுநது பொறபுறச சாயநது தாழ5 தயாநது, திருநதுமவிண மீதில் வடடமிட டேறிச செலவது தெயவரா யகறதும், வரும்பெரு மகிழசசி கூாதரச செயயு மாத லான ஞானசா தகமா, மருமபுக ழிலகு மவரவா சாதி தருமமே யனைவரும் விழைவாா (௨௧)

என்றுநின் றுரைப்ப விருநதிடு மவர்க ளெழுநதுநீ பறந்திடும வேச, னனறுணாந தறிய காட்டிய பின்னா ளாதனைத தரிசனஞ செயய, வெனறிருழ விடையாங் தருகுவ மெனறு மேலுமொன் றுரை ததனா பானு, வனறிற லிலது மண்டலம் புகுநது வருமள வெனவ ததக தம்மா. (௨௨)

வியந்துநீ யெழுந்தே யிளையவ னுடனே செல்லுழி வலிமையை விட்டுப், பயநதுவீழக் கிடின்மேற் செயவதென் னெனுரா பரிநது செய் விரதம்விட் டிடுவோ, னயந்தரு புராண துடணஞ்செய் வோா

னண்ணிடு நரகம்யான் புகுவன், றயர்ந்திடும் பாவ மெய்திடக் கடவ
னென்றுறு தியையுரைத் தனனே. (௨௩)

தரித்திடுரு சபதங் கூறியே தரையைத் தன்னெழின் மூக்கினாற்
கீறி, விரித்துவன் சிறகை யுளர்ந்திரு வருணுசூழ வேகமாய்ப் பறந்த
னா கதிரோ, னெரித்திடுங் கிரணந் தாங்கரி தாகி யிளையவ னிலங்கிய
கந்த, புரிசசர காண்ட வனத்தினமர் திரப்பொற் குண்டமேற் புகழ்
பெற விழுந்தான். (௨௪)

வன்றிறன் மகிமை சிறகில வாகத் தாழ்ந்திட வருந்திமே லெ
ழுந்தே, யொன்றரை முகூர்த்தந் தனனிலா காய வெளிகடந் தோடி
மேற் பானு, தன்றழ லொழுகு மண்டல மணித்தாய நெருங்குமவ்
வளவையிற் றழைந்து, வென்றிசூழ் சிறகு வெந்துசம் பாதி விந்திய
வரைதனில் விழுந்தான். (௨௫)

வேறு.

மணிமந் திரவவு டதகுண் டமு *மிளை யவள்வண் புகழமு தம
தாக, வணிதண புனலொளிர் தடமும் பிறையர வணியும் பரனை
யுமிமவான்றன், கணிதம டெறுதவ மதினவர் திருமுறை தனையும்
வளர்முரு கனையுஞ்ஞா, தணியுந் தெளிவுறு பொழுதினை னறிகுத ரரு
மின் பழமிக வுளதாக. (௨௬)

வேறு.

கண்டபின் குண்டந் தனிற்றின மூன்றிற கவினுறு படிவம்வா
யந்தெழுந்தே, தண்டகா ரணிய மிதுவென வுணர்ந்து தமனிய வுல
கினி லுறையு, மண்டர்போற் றிடுநல வயித்திய நாத வண்ணலை யரு
ச்சனை புரியு, மண்டுகா தலினாற் றீர்த்தநீ ராடி வந்துமூ வலஞ்செய்து
பணிந்தான (௨௭)

இளையவள் - வாலாம்பிகை.

அதிகமா மகிமை பெறும்ப சார நிறையவே தாகம முரைத்த
விதிமுறை வழாது விருச்சிக மாத மேவுபிற பக்கவட் டமிநாட்
கதிபெறப பூசை செய்தருள் பெறறுக கவின்பெறு தண்டகா ரணிய
முதிர்கனி யருந்திச சஞ்சரித தினப முற்றினி திருந்தனன மன்றே.

அததகு புகழ்சூழ் தண்டகா ரணிய மதுதனிற றசரத னெழில
சே, ருததம மான மந்திரத தலைவ ருடன்பதா திகள்புடை சூழ,
முததவெண குடைநீ ழலிறசிலை வளைதது முதிர்சின விலங்கினம் வெ
ருவப, பததிவாய்ந திருந்த பெருவலை கட்டிப் பலவித வேட்டை
தான் செயதான (௨௯)

விரிசுடர் வெயிலின வெப்பமீ தூர வுண்ணுநீர் வேட்கையால
வருந்திப, பரிசன முழுதுஞ் சோர்ந்திடப பராரை விருக்கநீ ழலிற
றுயின் றனனபாங், கரியபுற றினைககா லாலுதைதத தனறு லரவு
கண் சிவந்திட வெழுந்து, புரிசினங் கொண்டு வருவது கண்டு பொ
ருப்புவிட் டெழுந்தனன் சடாயு. (௩௦)

திரண்டுகூர் வாய்ந்த மூக்கினு லரவு தீண்டுமுன கொததியே
யழுததி, யிரண்டுதுண் டமதாய்க் கடிதசெறிந தனனவ் வேல்லையி
லரணெடுந் தரசன, முரண்டகு காலன் பிடிககவந் திருந்தா னெ
ன்றடு கணையெடுத தனன்முட், புரண்டிடச் சடாயு விரைந்தரன்
மொழியாற புகன்றன னடந்தன யாவும். (௩௧)

உரைததபி னினிய கனியளித தெழுந்தே யுண்ணுநீ ரெடுத்து
யான் வருவன், வரைப்புய மன்ன நின்களை தீரப பருகிநீ வாழுமூ
தூரைத், திரைககடல் போலுந் தானைகள சூழச் செல்லினித தமை
யனுங காத, லரைக்கணப் பொழுது மறந்திடா திருக்க வருள்புரி
யென்றுபோற் றினனே. (௩௨)

குலமுறை மையுந்தான் வநதிடும வரவுங் கூறினன் மகிழ்ச்சி கூர்ந தரச, னிலகிய வெழிலசோ மார்புறப புலலி யினியதீங கனி புன லருநதிப், பலதுதி புகனறு சடாயுவை மறவாப் பரிவொடு தன் னக ரணைநதா, னலமிகு மனைய சடாயுவவ வனததி னுடபல வுறை நதுசஞ சரிததான் (௩௩)

வேறு

உளத்தினிலவாயந் துருகியபே ரன்பாற கஙகை யொளிரபுனற கோ தாவரிநீ ராடி யுணமை, விளககியரும பலனளிகக மேவும பொ ன்னி வெளளநீா தோய்ந்துசிறை விரிதது ளர்நது, வளத்தினைந முனிவராகள் வாசஞ செயயு மகிமையினை யினையதென வகுத்தி யார்சகு, மளபபரிய தணடகா ரணியந் தனனி லைமபதிஞ யிரமவ ருட மிருந்தா னமமா. (௩௪)

இனையநலந் தருவனத்தி லிராமன் சீதை யிலக்குமணன் மூவ ரும்வந தனரி லஙகு, மனையர்தமை முனிவராக ளாசி கூறி யாசசிர மந் தொறுநதுதிததா ரிலஙகை யாளும், வனைகழலகு றிராவணன்மா ரீசன கூட வரவிரத மேறியவர் வாசஞ செயயு, மினைவரிய மகிமை நிறை தானப பாஙகா நீடுபெருந் தேர்மிறுததி னினறு பாாததான் ()

செஞ்சொல்விடு மாரீசன் சீதை கணமுன் சிறந்தபொனமான் வடிவெடுததுத திகழ நின்முன், கஞசமலாத் திருவனையாள காதல் கூாநது கணவனுடன் பிடிததுவரப் புகன்முள் கையில், வெஞ்சிலையு மடுகணையு மெடுதது நீஙகா விருப்பமுறு மிலக்குமணன் றன்னை மே வும், வஞ்சியிடைச் சீதைதனைப பாது காத்து வைத்துநில்லென் றெ முநதுவரு மான்பின் போந்தான். (௩௬)

அகபபடும்பான் மையதாகி யனேகந் தூர மகன்றபின்வெங் கணைதொடுத்தா னுசீ தாவென், றிகததிஞெடு பரத்தினையு மளிக்கும்

வாயமை யிராமன்வாக கதுபோலக் கூபயிட் டெய்த, மிகப்பெரிய கணையுடனே விழாத தநத வெய்யகுரற சீதைசெவி மேவும் போதிற, றிகைததுமிகப பயநதுசேல விழிநா பாயத திறலசெயிலக் கும ணனைசசிக கிரமபோ வெனறுள (௩௭)

தடுததுரைதநான் கொடுமைமொழி புகனறு ளப்பாற றமைய னிருந இடமிடநதான றேடிச சென்று, னடுததுநினற விராவணன சநநியாசி வேட மதுகொண்டு வநதுபிடசை யருநதக கேடடா, னெடுதததனன்பின் றன்றுருவ மிராமா வெனறு ளனசெய்வா ளவ ன்பறறி யெடுத்துத தேரை, விடுததனன்றென னிலங்கையதில் விரைவிற செலல வெயதுயிாததா டவினையை வெல்வார் யாரே. ()

அரக்கனமடி யினிலிருந்து வருந்திச சீதை யழுதகுரற் சடாயு செவிக கனலிற செம்பை, யுருககிவிட்ட தெனககேட்ப துணர்ந்து தன்கண ணெழுகனலிற சிவநதிடததே ரோடா வண்ணம், பருப பதம்போ னிறுதடுத தானப ரநத பாலிநதிந திரமதிற பாவி தள ளிச், செருககிடுறு பெண்ணைநெடுங் கரையிற சோந்தான் சிறற மிகக் கொததிமுடிச் சிதறச் செயதான. (௩௯)

வாம்பரிததேர் வனடிலபொடி பட்ட தோங்கு மணிககுடை யின் றலைகீழாய விழுநது மணமே, லாமபிகவிழ்ந் திருந்ததெனக கிடந்த தமமா வடலகிளர்சா ரதியுமிறந தனன்வில் லம்பு, தூம்பு படு தூணியுநது ளாகச் செயதான் சுழன்றெழுந்து சிறகைவிரித தடிததான றாயா, டேம்பியழு திடப்பதசன றரையில விட்டுச் சிறகுகா லிரணடுமறுத தெறிநதான மாதோ. (௪௦)

கொடியகணை கழுததுருவி யோட விடடான் குணடலம்போற சடாயுவிழுந் தனன்கோ தண்ட, நெடியவனறன் னருந்ததிக்கற பனையா டன்னை நீணடகரத் தாலெடுததோர் நிமிடப் போதின்,

மடியில்வைத்து விரைந்தெழுந்தா காச மார்க்க மாகவிலங் கையை யணைந்து வளர சோக, வடிநிழலின் வைத்தனனமேற் பறவை வேந் தற கடுத்தத்தமப ரீடனுககாங குரைபப தானுன (௬௧)

வேறு.

சிந்தை தளர்ந்து சீதைதனைத் தேடி யிராம னிலக்குமணன், வந்து பாலி ந்திகடந்து மணிநீரச சுனைகள பரந்திருந்த, கந்த வரை யில வாம்பரிதோ கணைவில லொடிநது படிகளம்போன், றிநத வித ம்வீழந திருந்தனகண டிறகு சிதைபட டறுகணடார. (௬௨)

ஒழுக வுதிர முயிர்தது—வி னுயிருண டிலலே பெனககிடந்த, கழுகி னுருவங் கணடிவனே காலன் வேட மாறிவந்து, கொழுதி வரிவண டாற்றுநெடுங கூநதற் சீதை தனைப்பிடித்தே, முழுதுந தின்று னிவனுயிரை முடிபப னென்று கணைதொடுததான் (௬௩)

அன்ன வேலைத தசரதனுக கிளையோ னியானென றுரைதத தற்கு, முன்ன நடந்த செயலனைத்து மொழிந்து சீதை தனையிலங கை, மனனுங் கொடிய விராவணனறன் மடியி லெடுதது வைதது வந்தா, னின்னல கூறப பொருதிவிழுந தேனென் றிவையும் புகன றனனால். (௬௪)

வேறு.

அன்னநல் வாயமை மொழிசெவிப புகுத வன்புமீ தூர்ந்துள முருகி, யுனனுயிர விடுஞான றுறறதான் மனததி னெருசிறு துயரமு நினையேன், முன்னை நீ பூசை புரிந்திடும வயித்திய நாதமா நகர்தனின முதன்மை, மனனிய சித்தா முதவட பாலின் வயித்திய நாதன்வாழ தெனபால். (௬௫)

அற்புத மான விபூதிகுண் டத்திற கணித்துநற் சிதைதனை யடு க்கிப், பொற்புவாயங் திடுமுத் தரககிரி யையினைப் புரிகுவ னென்ற

னன் பூமி, யிறகுறை காலைப பரபபியே தலையைத தொங்கவிட் டிற நதனன் சடாயு, மறபுய வலிமை யுடையவ னெடுத்து வந்தபின னம்முறை செயதான. (௬௬)

குலவிய மகிமைப புகழபல படைதது க குணங்குடி யிருந்திடு பீரே, முலகுபோற றிடுஞசித தாமுதப புனலின் மூழ்கியுத தரககிரி யையபினை, நலமுறச செயத விராமனவெள ளொருகதி னீழலி னற பிதிர் பிணட, மிலகுதாப் பணமும் வேதநன மனுவா லெழில்பெற வியறறினன் மாதோ. (௬௭)

அனைய நியமஞ் செயதுமுடித தரவு மதியுந தண்புனலும
புனையும் வயித்திய நாதனடி பணிந்தன புருவா சிபபூசை
தனையாயந தரிய வேதவிதி தவுறு திலகரு மணனோடு [தான்.
நினையு மவைதாம் பெறவியறறி நெடுங்கா னகதெதன் றிசைபோந

வேறு.

இலங்கெழிறசீ தையைத்தேடி நடந்திராம னினியதிரு வணை யியறறி யிலங்கை சோநது, வலனகொளகணை தொடுத்திரா வணனை கொன்று வநதடுதத வீபூடணனுக கிலஙகை வாழு, நலன்கொ ணமுடி சூட்டியருந் ததிகருக் கறபு நல்கியிடுஞ சீதையுடன் விமான மேறிக, கலநதுரிமை யிருமிலக்கு மணன்பின் சூழக் கனகமதி லயோததிசென்று காதல கூர்ந்தான். (௬௮)

வேறு.

அறக ளத்திறை தன்னை யருச்சனை
பொறபு றச்செய் சடாயு புகழ்த்திற

நறச ருககக நவின்றனன காலவன
சொறறி றங்கொள் சருககமேற சொலலுவேன. (௯0)

சடாயுவருசசனைசெயசருக்கமுறறிறறு

ஆ. திருவிருததம-௧0௪௪.

காலவச்சருக்கம்.

நிலமே னியனறனை நிதமும் போற்றிடுங
காலவ னெனுமபெய ரிருடி காதையைச
சாலவே சூதமா முனிவன றணமைசோ
சீலமா முனிவ ரற் குரைததல செய்தனன (௧)

விழுமிய கேள்வியான மேனமை பெறறிடு
மெழுபது சிடாக ளுடனி ருநதனன
வழுவறச் சந்திவந தனமி யறறினன
பொழுதுவீண் போக்குவ திலன்பு கனறிடின (௨)

இனையவன றலஙகள்சஞ சரித்தற் கெண்ணியே
புனைநலம் பெறறகா விரிப்பு றப்புன
றனைவலஞ் செய்துழும் கினன்பின சார்ந்திடும்
வினையொழி சநதரபுட் கரிணி மேவியே. (௩)

தோயநதன னரங்கநற் றுணைப்ப தாம்புய
மேய்ந்திடும் படிதுதித் திறைஞ்சிப போநதனன
வாய்ந்தசீர் முட்டமா நகர மாதியாப்
பாய்ந்திடு நதிதிருப் பதிநூற் றெட்டுமே. (௪)

ஆஙகுள தீாததங் ராடி வணங்கிழாய
பாங்குறத தரித்திடு முகுந்த னைப்பணிந்

தோங்கிய காதனமீ தூரப் போற்றியே
நீங்குமென மகேந்திரப் பொருப்பி னினறனன் (௫)

வேங்கையின றேலவிரிந் திருந்து வேங்கட
வோங்கிய கிரிசகுரே ரொனறு மிலலைபெண
றுங்கவ னினைந்து பத்திற செயயவிற்
பாஙகுறு புணரிப படிநது மூழகினன. (௬)

மததியா னநரனில வளருமு வேஙகடத
தததம சுவாமிபுட கரிணி யொனபுனற
சிததநன் மகிழபெறத தோயநது செவவிசோ
பததியால வேஙகட நாதன் பாதமேல. (௭)

மருக்கமழ பைந்துழா யணிந்து வநதுபின
விருபபுறு மகேந்திர கிரியை மேவியே
திருபபொலி செயன்முறை விசுவ தேவமு
மருததிமே லறுசுவை யடிசி லுணடனன (௮)

தரணிமேற றிசைபுகுஞ் சாயங் காலையி
லரண்மலி மதுரநா யகனை யன்பினுற
பரவின னீங்கிதிற பழுது வந்திடின்
விரவுதீ யினிலுயிர விடுவ னெனறனன். (௯)

இம்முறை யாயிரம் வருட மெய்துஞான்
றம்மறை யிருடிசே துவினி லாய்புனற
செம்மையா யாடிமேற் சிதத பாதுகை
யிம்முறை யேறியுத தரததின மேயினன். (௧௦)

செலவுழி யுபயகா விரியின நீரமேன்
மலகும்வெள் ளொருககுநல் வனத்தின பாஙகரி
னெலலெயி னடநதன னெழுநதி ராககதன
கொலலவந் தவனெனக் கொதித்து நின்றனன (௧௧)

நாதனே யெனநர சிஙக மநதிர
மோதியொண புனலெடுத் திறைபப வுககிரஞ
சாதக மாகியவ விருடி தானமிசைக
காதக விராக்கதன் கனிநதி றைஞ்சினன (௧௨)

இனைகட லுலகிலிவ வுருவம் வநதது
புரையறப பகரெனப பூரு வந்தனி
லுரைபெறு துநதிவ னெனவு ரைப்பரென்
வரையறை பெறும்பெயர் வாயமை யெனறனன (௧௩)

மலவிகாச சுனமகா தேவன முனனரி
னெலலெகா னருஞசிவ நிசியி னோபெறு
செலவமா மறையவன சிவபு ராணநூல
சொலலுமா யிடைபபல தூட ணஞசெயதேன. (௧௪)

கநதரு வககுலத் துதித்துக் கானநூல
வந்ததாற பாடினேன மறைவ லோரெலாஞ
சிநதைகூர நதிசயித தனாசி வநதவ
ரொந்துவெஞ சாபமோர றொடியிற கூறினன, (௧௫)

அகநதைசெய யரசகனை யைநது சனமசீ
சகந்தனி லெடுத்திடத தகக தெனறன
னிகழ்ந்துசீர்ப புராணநூ லினைப்ப ழித்தலாற
புகனறது பலித்தது புனித வென்றனன். (௧௬)

வேறு.

சென்றபின் ஞான்கு சென்மஞ் சிவசிசி யதனி ஞதன
றனறரி சனத்தா லேதாஞ் சனனநீ வயித்திய நாதன
வென்றிசேர தலதத ரக்க ஞருவினை யெடுதது வேதம்
நனறறிந திலகு கால வினைப்பிடித திட்ட டபபாய. (கரு)

அனனவன் மனுவொன் ரேறுதி யருமபுன றெளிப்பான் பின்ன
ரின[illegible]வல வுருவ நீஙகி யிடுமெனப புராண வாயமை
நன்னெறி யறிந்து கூறும் வேதிய னவினரு னனறேனு
சொன்னவப படிச னிததுத் தொடர்நதன னென்ரு னம்மா. (கசு)

அருட்கிட ஞன வுனகை யரும்புன ற பட்ட போதே
யிருட்பொலி பாவ நீங்கிற றிலகுகந் தருவலோகம
பொருளகெனச செல்வனென்று புகன்றுபொற புறம்வி மானம்
திருததக வேறித் தெயவக் குழாம்புடை சூழச சென்ருன (கக)

வேறு.

மஙகளவேங கடநாதன றரிசனத்தில் விகாதம்வந ததனுல் வெ
யய, வஙகியின்மூழ் குவனென்று சீடாதனைம யழன்மூட்டு மெனரு
னன்றே, ரெங்களகுலக குருவேநின் றனைநீங்கி யாஙகளெஙவா
றிருப்போ மென்றே, செஙகைவிரித் தெமையிரட்சிப் பதுசேவை
யன்ரேவென் றுரைததல செய்தார். (உ0)

அரிசஙிபபன பூசாவிச் சதிவநதா லனபருககென் றருளுன முன்
னர், தெரியவுணாத் தினையதனைச் சிநதையிலவைத் தியமபினமென்
றிரஙகிநதேம்பும், பரிவுடையோர் தமைபபாாததுக காலவனீ ரீத
யுத்தப படியா மென்றே, யுரிமையுறப் புகன்றிடுந றவிாததங்கி
மூட்டுமென வுரைததான் மாதோ. (உக)

என்செய்வா ரதன்பினெரி யழன்மூட்டி வைத்தனர்கா லவனெ ழுந்து, தன்செயகை யுறுதிமுறை மனுவோதி யஙகியினமூழ கினன ரு ழாமன, மினசெய்சிற் றிடையுபய நாசசியா ரிமையோாகள விரைந்து செலலப, பொன்செயபாம் பணைநீங்கி யவனெதிர்கார்த திகைபபருவம் போந்தான மாயன. (உஉ)

மன்னும்வயித தியநாதன் றனககிலகும் வாயுதிசை யதனின் வநது, நன்மைமிகு காலவனுக கெதிாஙினறு நளினமலர்க் கரமபி டிததுக, துன்னும்வனக கனனீககி யெடுததுவரங் கேளெனமுன் று யரந் தீர்ந்து, பன்முறைகா லவனனனேன் றனைப்பணிநது பரிநது துதி செயதான் பாஙகால (உ௩)

இனையதலந தனிலைய நீயிருத்தல வேணடும்பே ரின்ப வீடு, நனையளிக்கு மாதலினுற் றலவாசம யானசெய்வரந தருதல் வேண டும், புனையுநறும பசுந்துளப வேஙகடநா யகவெனறு புகன்று னனனே, னனையபடி வேணடும்வர மனைததுமளித தனனடங்கா மகிழ்சசி கூர்ந்தான (உ௪)

வரங்கொடுதத வாய்மையினுல் வரதவேங கடநாத னெனவா னோரு, மிரங்குகருங் கடலுடுதத பூவுலகந தனிலுள்ளோா ரனை யோருங், கரஙகுவிததுத துதிசெய்தார் காலவனுக் கருணமுகுந்தன் கமலபாதம், பரிந்துபணிந் தவரிட்ட காமியம்யா வையுமபெறுவார் பலநாள் வாழ்வாா. (உ௫)

வேறு.

கருத்த மைநதிடு காலவ னாரணன
றிருபப தாமபுயம் பூசைநி தஞ்செயது
மருத்து ழாயணி வள்ளலவை குந்தமவாழந
திருககு நறகதி யினபமேற பெறறனன். (உ௬)

தெளிவு பெறறிடு சீடர்கள் யாவரு
நளின மஙகைத ஞயகன் பாதமேற
றளிாப சுநதுழாய சாததிய கஙகுளிாந
தெளிதின் வைகுநத மெய்தியின் புறறனா (௨௭)

வேறு.

மததநற் றுழாயணி வளள லைததொழும்
பத்திகூர் காலவன் பணபு கூறினே
னுத்தம மானநல லுறுதி வாயநதிடு
சிததிர கேதுவின செயகை சொலவன்மேல (௨௮)

காலவசசருக்கமுறறிற்று
ஆக திருவிருததம-௧0௪௨.

சித்திரகேதுச்சருக்கம்.

இனிதின்மூ வாறு புராணனை ருணாநதே யெடுததிதம பெறபயகா
முனிவரன் சவுன காதிமா முனிவா முகமலாந தகமகிழ் கூரப் [ருத
புனிதன்வாழ் தெய்வ நாயகன வயிததிய நாதனற பொறபுறு சரிதந
தனிலொரு காதை யற்புத மாகத தகும்படி யுரைததன்மே யினனுல.

வேறு.

தயஙகுசவ வீர தேசந் தனைப்புரந் தளிப்போன் மேலாஞ்
செயம்பெறு சிததிர கேது திகழவன் மனைவி கற்ப
வியநதறி வரிய மேன்மை விளஙகுமே மாஙகி யன்னோ
னயர்தரும் புதல்வ னின்றி நாடொறும் விசார முற்ருன (௨)

எனவெணினன் சிவனை மாலை யிந்திரன் முதலவா னோரை
நண்ணும்வே தியரை முன்னம் பூசனை நயநது செய்யேன்
திண்ணிய கொடுமைகோ லோசசித திரிநததாற சோநத தென்னைப்
புனணியப புதல்வற பேறு கிடைததிடாப புன்மையென்றே. (௩)

இம்முறை யிரங்கு போதிற காறகிய முனிவ னெனபோன்
செம்மைசேர சித்திர கேது திருத்தகு மனையிற போநதான்
கொமமென வெழுநது வேநத னருக்கியங கொடுத்துப போற்றி
விம்மிவெய துயிர்த்து நின்றான வினவினென முனிவ னாதோ. (௪)

மனத்துறு கிலேசந் தன்னை வகுத்துரை யென்று வேந்தன்
றனக்கிதம் பெறநயந்து கூறின னதனைப்பின் னகோ
ரினத்தினன மகிமை பெறறோ யென்குறை புதலவ னில்லை
நினக்குவே றுரைப்ப தென்னென றிம்மொழி நிகழ்ந்தல செய்தான

வேறு.

அரசனுங் குறையப வுணர்நதிடு முனிவ னகங்குளிர்ந் தெடுத்து ரை செய்தான், புரவல புதலவற பேறனக கிலலாக காரணம புக லுவன் முன்னம், விரவுநல வளஞ்சேர கலிங்கதேசத்தின் வேந்தனாய் பாகவீற றிருந்தாய், திரமுற வோர் முணர்ந்தவே தியனறன சிவசிவ பூசையை யிகழந்தாய் (௬)

அன்றவன பூசைத் திரவிய மதனி லனிந்திடு பழத்தினை யெடுத் தது, தின்றனை யப்பால் வேறிடந் தனிற் சிவசிவ பூசையை முடித்தான், மன்றவிப் புவியிற சிறிதுநா ளிருந்தே மரித்தனை யியற றிய பாவ, மொன்றியே புதல்வற பேறனக கில்லா துளதுயர சூழ்ந்திருந் தனையே (௭)

உனக்குநல லுறுதி யுபயகா விரியி னுப்பணி லொருதல முளது, மனத்துயர் தீர்க்கு மாயிடை வரத வேங்கட நாதனை வணங்கித், தனக்கிணை யிலலாத தையலை வயித்திய நாதனைப பணியினமேன மேன்று, தினத்தினிற புதல்வற பேறுதான் கிடைக்கும வகைவட மலையவன் செயவான். (௮)

வன்றிற லுறுதி வேள்வியா னியற்ற வளர்திர வியமளித் திடுசீ, ரின்றுதா ழாமற் செல்லுதி யெனவே நிறையுமா தவனுரைத் தனன்பின், வென்றிசே ரரசன் முனிவரன் மனத்தின் விழைந்தன யாவையு மீந்து, தன்றுணை வியைமுன் போந்திடச் செய்து தானபடை யுடனெழுந் தனனே. (௯)

நல்லஞான் றற்றத் தையலை வயித்திய நாதனை விதிமுறை பணிந்தே, செல்வமா முனிவ னுரைத்தவப் படியே செய்தனன் வேங்கட நாதன், சொல்லரும் புகழ்சேர் புதல்வனைப் பெறுவை சூழ்ந்திடுஞ் சிவநிசி விரத, மொல்லையிற் றுழா தியற்றுதி வயித்திய நாதனை வணங்கியென் றுரைத்தான். (௧௦)

திகழ்ந்திடுந் தலத்தை மூவலஞ் செய்து தெய்வநா யகனருள் பெற்றுப, புகழ்ந்திட மகிமை பெற்றதன் றேசம போந்துமா தந் தொறும் பொருந்தி, நிகழ்ந்தபே ரன்பாற் சிவநிசி விரத நியமமா யியற்றின னதன்பி, னுகந்தொறு முளளோர் துதிசெயப் புதல்வ னுதித்தன னுத்தம தினத்தில. (௧௧)

சிறிதுநாட் சென்றபின் புதல்வ னுக்குத் திகழ்தரு மணிமுடி சூட்டி, நெறிமுறை செங்கோல் செலுத்திடச் செய்து நேசமாம் வேங்கட நாதன, பிறிவிலலவை குந்தங் கயிலைமால் வரையும் பெற்றன னிக்கதை கேட்போ, ரறிவுள புதல்வற் பேறுபெற் றிடுவா ரளப்பரு நிதிபடைத் திடுவார். (௧௨)

வேறு.

பத்திமீ தூரவெம் பிரான்ப தந்தொழுஞ்
சித்திர கேதுவின் சருக்கஞ் செப்பினே

னுத்தமன் வீரசே னன்ற னுண்மைசேர்
சூதநமாஞ் சருககமே லெடுத்துச் சொல்லுவேன. (௧௩)

சித்திரகேதுச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௧0௫௩.

வீரசேனச்சருக்கம்.

சார்தரு நல்வளந் தழைத்து நாடொறுஞ்
சீர்திகழ் வாலிய தேச மன்னவன்
கார்நிகர் வண்மைசோ கரதது னன்புக
ழாராசொலற பாலரெண் ணரிய தாகுமே. (௧)

விளங்கிடு மவன்பெயா வீர சேனன்வா
ழிளங்கும ரனைவிழைந திகப ரமபெற
வளர்நதிடும் விரதநன் கியற்றி மானமிய
மளந்தறி தருஞ்சிவ புராணங் கேட்டனன. (௨)

உரைத்திடு புராணிக ருளம கிழ்ந்திட
விரததின மிழைததவா பரணம் யாவையும்
வரைப்புய மன்னவ னளிதது வண்மைசோ
தரைக்கணவீற் றிருக்கவா சனமுந் தநதனன (௩)

தாழ்ந்திடு புவிதனிற முனி ருந்தன
ளுழந்திடு புராணாற் கதைய னைததையும்
வாழ்ந்திட வுணருநாண் மவுன நீங்கியே
சூழ்நதபே ருடன்பல சொல்வ ழங்கினான். (௪)

இனையமன் னவன்றனக் கிதம ளித்திடுந்
தனயனவந் துதித்தனன் றகுதி பெற்றநற்
றினமதிற் சித்திர சேன னென்றுபே
ரனைவரு முரைத்திட விட்ட ழைத்தனன். (ரு)

அப்புதல் வன்றனைக் கீரெ டாண்டினிற்
செப்பரும் புகழ்சவு ராட்ட தேசம்வாழ்ந்
தப்புவிக் கிதஞ்செய்மன் னவன ளித்திடு
மைப்புயற் கூந்தலா ளனைம ணஞ்செய்தான். (சு)

இருபதாண் டினிற்கய ரோக மெய்திமேற்
பெருகியை யைந்திலன் பெருந்தி யாகத்தைக்
கருகிடச் செய்துமேற் கனத்த தாதலா
லருமையாம் வயித்திய மனைத்துஞ் செய்தனன். (எ)

நலிவுசெய் தத்தனை நாடி மன்னவன்
மெலியுறு ணிடையுடன் விதன மீதுறப்
பொலிவிழந் தெண்ணிடும் பொழுத ருந்தவ
மலிகவு தமமுனி வரனவ ணுற்றனன் (அ)

அருக்கிய முதலிய வளித்து மன்னவன்
விருப்புறு முகமனும் விளம்பிப் புத்திர
னிருக்குமந் நிலைமையு மெடுத்துக் கூறினன்
றிருக்கிளர் முனிவரன் றியானஞ் செய்துமேல். (கூ)

மன்னகேள் சிவகதை மகிழ்ந்து கேட்பவர்
பின்னொரு வர்களுடன் பேசி டாரதை
யுன்முக மாகவே யுணர்வா னீமுன
மன்னிய ருடன்பல பேசிக் கேட்டதால். (க0)

இசதகு நோய்தொடாாதெயதிற நீறிலா
வததன்மான மியந்தனைக கேட்கு மாயிடைச்
சிததம்வே ருகவே சிலசொற சொலபவன்
புததிரன கயவியா தியபைபொ ருநதுவான். (கக)

ஈதலா தயாந்தவா சனத்தி ருநதுமே
ஞூதனற புராணநூல கேட்கு நன்மையில்
பாதக மிரவுரவம பதிய மூழகினுஞ்
சாதகம் பெறறெடுங் காலந தான்செலும். (கஉ)

புகனறிடு புராணஙந தனைசெய புலலறி
வகநதைதயர் புத்திர கீன ராகுவா .
ரிகழநதிடக் கயவியா தியுமவந தெய்திடு
நிகழந்துநீ ரிழிவெனு நோயதி ரம்புமே. (கரு)

விடையுகந் தவன்றல புராண மேனமைநன
னடைபெறக் கேட்பவர் நடுவெ ழூந்திடி
னடைகுவர் குன்மநோ யன்றிக் குட்டமுந்
தடைபடா தெய்திடுந் தளாந்து வாடுவார். (கச)

திகைப்பொழித திடுஞ்சிவ புராணங கேட்டுமே
னகைப்பவ ரிரவ்ரவ நரகஞ் சோகுவார்
வகைத்திறம் விளங்கவா சிதத போகருநற
ெறுகைப்பொரு ளளித்திடா நரகிற் றேய்குவார். (கரு)

வணமைசோ புராணமான் மியமவ குநதெடுத்
துணமையாய்ப் புகனறவர்க் குபாபெ ரும்பொரு
ளுண்ணிழை யாடைநல் கிடார்க தறைநதுதன்
கணணிழந் தருநர கழுநதி யேங்குவார. (கசு)

பொருந்திட வுரைத்திடு புராணி கர்க்குமேற்
திருந்துமா பரணமுஞ் செம்பொன னுடையும்
பரிந்தளித் திடாதவர் பாரின மீதினின்
வருந்துவா சுவானமாயப் பிறந்து மனனகேள். (கஎ)

முன்னவன் புராணமேன் முழுதுங் கேட்குநர்
நன்மைசேர் நாட்புரா ணிகர்க்கு நனனிதி
பொன்னிறை செய்தவா பரணம் போதுசாந்
தின்னபற் பலவளித் திடவி திக்குநூல். (கஅ)

என்றுமா முனிவர னெடுத்து ரைத்திவன்
பொன்றுவன் மாதமோ ரொன்றிற போகுமுன்
னன்றிசேர் வயித்திய நாத நற்றலஞ்
சென்றுசித் தாமுதத் தீர்த்தந் தோய்ந்துபின். (க௯)

புதல்வனல விருச்சிக மாதம் புண்ணிய
மதிகமா மபரபக் கத்தி னட்டமித்
திதியினில் வயித்திய நாதன் சீரடி
விதிவழா தருச்சனை செய்து மேன்மைசூழ். (உ0)

சடாயுகுண் டந்தனிற் றயங்கு நீறறினை
விடாதமெய் யன்பினொ லெடுத்து மேனிமேற்
படாதபா டில்லையென் றுரைக்கப் பண்ணுநோ
யடாதொழிந் திடுந்தரித் திடுமப் போதினின். (உக)

செல்லுதி யெனத்தெரிந் தெடுத்துக் கூறினு
னல்லதீர்ந் திடப்புவி யளிக்கு மன்னவ
னல்லமா முனிவர னவிலும் யாவையு
மொல்லையிற் செய்தன னொழிந்த தன்னநோய். (உஉ

இட்டகா மியந்தரு மெழிற்புள் ளூரினிற்
றிட்டமாஞ் சடாயுகுண் டத்தி னுக்குநற்
பிட்டதி ரசம்வடை பிறங்கு மோதக
மட்டிலா நிவேதன மகிழ்ந்து செய்தனன். (௨௩)

வேறு.

மிக்கபுகழ் படைத்தோங்கு சடாயு குண்ட வேதிகைநற் பசும்
பொன்வைத் திழைத்து மேன்மை, தக்கநவ மணிகுயிற்றி யதன
வெண் ணீறு தனையணிந்து பின்னாத்தன் புதல்வன் பாரி, தொக்க
பரி சனஞ்சூழ நின்று வேந்தன் றொலைபுகழ்சோ தேசமதிற் பாதி
தூய, செககாநிற மொளிரவயித்திய நாதற் கீந்து திருவருள்பெற்
றெழிற்கொடிஞ்சித் தேர்மேற் போந்தான். (௨௪)

பெருமைபெறு பிரதோட காலந் தன்னிற் பிறங்குசெவ்வாய்க்
கிழமையினிற் பிதிரர்கள் ஞான்றி, னருமைமிகு சடாயுகுண்டத் தில
கும் வெண்ணீ றணிந்தாலவெண் குட்டமுத லனைத்துந் தீர்வார்,
பொருந்தியிடும் பகைவர்தமை வெல்வா ரிட்டுப போகமென
றுரைத்திடும்பேய் பூத மோடுங், கருதியிடு மிட்டசா மியங்க ணல்
குங்கைகண்ட பலனுகுவ கடலசூழ் பாரமேல. (௨௫)

வேறு.

கிளர்ந்திடு முலக மீதிற் கெழுமுசெங் கோல்செ லுத்தி
யளந்துகண் டெடுத்துக் கூற வரியவண் புகழ்ப டைத்த
வளம்பெறு வீர சேன மான்மியச் சருக்க வாய்மை
விளம்பின னிப்பாற் சில விருத்தத்தாற் சருக்கஞ் சொல்வேன். (௨௬)

வீரசேனச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௧0௮௧.

சிலவிருத்தச்சருக்கம்.

குற்றநீத் திலங்கிய குணமி குந்திடு
நற்றவ மியற்றுநன் முனிவ னொருதன்
பெற்றிசோ கதைபிறி துரைத்த தன்றியே
மற்றுமோர் கதைவருந் துரைத்தன் மேயினன் (௧)

வெயிலவிர் பசும்பொன்வாயந் திலகி விண்டொடு
மெயிலுடுத் தெண்ணரும் புகழ்த ழைத்திசை
பயில்பயி டணிசி தேசம் பார்ப்பனா
மயிலிய லாரொடும் வாழ்வ தன்னதில (௨)

குலவிய கண்ணுவ கோத்தி ரத்தழைந
திலகிடப் பிறந்தவன் கபில னென்றுபே
ருலகுளோர் கூறுதற் குரியன் பாரிபேர்
நலமிகு சுகுணையென் றுரைப்பர் நாட்டினின். (௩)

ஏலவார் குழலெழிற் சீல விரதனை
யாலமுன்ன டவனரு ளால ளித்தனள்
காலகா லங்களிற் கருதிச் செய்சடங்
கோலநீக் கடலுல குவப்பச் செய்துபின். (௪)

வேதவே தாங்கமு மோது வித்திடங்
காதல்கூர் பருவம தறிந்து கற்றுணா
போதகா சாரியன் புத்தி ரன்றனக்
கேதநீங் கிடவளிப் பதுமி யற்றினன் (௫)

இளையவ னூழ்வசத் தியற்கை யென்கொலோ
நினைகிலன் பாவமீ தென்று நிந்தனை
தனைநிதஞ் செய்தனன் றரணி மீதினி
லனைவரும் பழித்திட மதுவ ருந்தினன். (௬)

தண்ணளி புரிந்திடு தாயைத் தந்தையை
யெண்ணருந் தூடணஞ் செய்திக் கழந்துகள
ஞன்றும்வே றியாதுக ரெச்சி லுண்டன்ன
பண்ணிடு கொடுமையர் பகுத்துக் கூறுவார். (எ)

அன்னவள் சேடம்யான் கொண்டே கன்றுநில்
லென்னுமப் பொழுதினும் வலிந்தெ டுத்தைத்த
தின்னுத றவிர்ந்திலன் றிருந்து மெல்லினும
புன்னகை செய்துபுல லுதலொ ழிந்திலன். (அ)

பிறங்குவேல் விழியொரு பெண்ணை யீன்றுவைத்
திறந்தன ளவளுநல் விரதி யாமென
நிறங்கிளர் பருவமெய் தினணி னையபின்
மறஞ்சுடு மெனலவிடுத் தவளைப் புலலினன். (கூ)

எண்ணியென் சொலவனயா னவளபின னினறிடும்
பெண்ணையும புணர்ந்தனன் பெரிய பாவிதான
மண்ணினி லாதிமத் தியார்ச்சு னேசுர
வண்ணல்வீற் றிருந்திடு தலம டுத்தனன் (கo)

அனையநற் றலந்தனி லவனகொ டுந்தொழி
றனையுரைப பரிதுநா டொறுந்தன னெஞ்சினி
னினைகுவ னிவர்மனை கிதியெ டுக்குமா
றினையதென் றிரவினிற் றிருடி யேகுவான். (கக)

விடையுகந் தேறுமவ் விமலன றன்னரு
ளுடையவன மறைக்குலத் துதித்து மாமறை
தடைபடா துணர்ந்தவன் சடாயு குண்டநீ
றிடைவிடா தணிந்திட முடிந்து றங்கினன். (கஉ)

அணங்கனு டனைவிடுத் தவன்முன் போலொளித்
திணங்குநல் விரவினிற் றிருடற் கெய்தினான்
குணந்தரு சடாயுகுண் டத்தி னீற்றினைப்
பணத்தொகு முடிப்பென வெடுத்துப் பார்த்தனன். (கங)

உணர்ந்தற் கமைபவோர் காசு மின்மையாற்
றுணைவனை யூதியே தூற்றி விட்டுமேல்
வணமைசே ராடையைக் கவர்ந்து மாதினை
நண்ணுமுன் னமன்கணம் வரவி றந்தனன் (கச)

சிவகண மியமது தரைச்செ யித்தடாந்
திவர்முன நீவிரவந் திடுவ தென்கொலென்
றவர்தமை விலக்கிமுன் னூது நீற்றது
தவறியன் னவனுட றன்னின் வீழ்ந்தது. (கரு)

கண்டிலீர் போலுமென் றுரைத்துக் கண்ணின்முன்
விண்டொடும் விமானமே லேற்றி மேவினா
ரெண்டிசை புகழ்ந்திடு சடாயு வின்னெழிற்
குண்டநீ றணிபலன் கூறற் பாலதோ. (கசு)

வேறு.

திகழுஞ் சீல விருத்தன் றிருத்தமாம்
புகழ்கொள் வாய்மைச் சருக்கம் புகன்றன
னிகழ்சு வாசினி மான்மிய நீணில
மகிழும் வண்ண மெடுத்து வகுப்பன்மேல். (கஎ)

சீலவிருத்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-க௦கஅ.

சுவாசினிச்சருக்கம்.

ஆழ்ந்திடு கங்கா தீரமீ திலகு மருமறை யவனமனை யவளசீர், சூழ்ந்தெழில கொழிகருஞ சுவாசினி யெனனுங் தூயவ ளாயிடை யுயாநது, தாழநதிடு பனைக டமைந்திடு பராரை விருககமூந தண் மலர் செகிழ்நது, வீழநதிடு பசுந்தே னுடனமூறுக கவிழநது விரை கமழ் நலனையும புகழநதாள் (க)

துணைபிரி யாம லிருநதிடு மினிய தோழிய ருடனபொழி லகத்தி, லிணைமலர் கொயயப் போநதனள் வநதோ ரியாவருந தனித்தனி பிரி நதார், மணமலி புனனை நீழலிற் றனிதது நினைனை ளமமரப பொ ந்தி, னனைகொடும் பேயதான் கணடுமோ கிததே யடுததது பிடித திட வமமா. (உ)

குணதிசை யதனிற் றளிரவிரித திலகு கோழரைக கடமபினீள் பொந்தி, னணையும்வே தாளம் வெளியினிற புறப்பட டனையமுன் னினறதங் கதனபின, வணமிகு போதி யெனுமரப பொந்தின வசி த்திடு பிரமரட சசுவொன், றிணையிலா வணஙகன் னவளெதிர் நினற திவையெலாங கண்டுவெய துயிர்த்தாள். (ங)

ஈங்கிவ டனனை யான்முனங் கண்டேன் பினபுநீ கண்டனை யினறு, பாங்கரி னின்று முறைமையா யிவளை யனுபவித் திடுமபடி யனறி, யோங்கிய வலிமை பேசிடுற கொல்வே னுனையொரு கண ப்பொழு ததனி, னீங்கிநீ போவென் றுரன்றிறே டொன்று செ ருப்பெழக் கூறி நின்றதுவே. (ச)

இனையபற பலவுஞ் செவிப்புகும் பொழுதி னென்செய்வாள் வெருவினள் மூர்ச்சை, தனையடைந தீன்ற தந்தையின கிருகஞ் சார்

நதன ளுண்டிநித திரையோா, தினையள வேனு மின்றியே யித்தர்
செய்கையை யெயதின ளபபாற, புனையிழை தன்னை யிருடியாச்
சிரமம புகசசெயது போநதனா தாமும. (ரு)

மெல்லிய றன்னை மணம்புரிந .தவனும விருப்புறு மன்னையும்
பிதாவு, நலலமா முனிவ ரிடத்திலோா மாத நானகுமா தம்மொரு
வருடஞ், செலலுநா ளளவும விதிமுறை வாசஞ செயதனா வேறு
வே ருக, வொலலைபி லிவாக ணினைவறிந தொருபாழங கிணற்
றினிற் றள்ளினின ரொளிசதே. (சா)

அலலைகக ளிருநத வதனபின்றூ வருஙகா ளுதுபோயத தேடி
யே பாாதது, * நிலவரங கண்டு வெய்துயிாத தெடுத்து நின்றனர்
முப்பது வருடஞ, செலவரி தினமுன செயதபுண ணியத்தாற
சேர்நதனா வெள்ளொருக இலகி, நலமிக வளிகரும வனததிலப்
பொழுதி னடுஙகியே நின்றன புறம்பின. (எ)

கணணுவ முனிவ ராசிர மததின் கடைபபடு வடதிசை
யதனி, னெண்ணமுங குலநதே யவையெலா மேஙகி நின்றபின்
கணஙகுழைப் பதிலய, வணமைசே ரொழுக்க முறைமையாற றெ
ழுது வணஙகின ளதிசயித தம்மா, பெணணணங கவளை யீன்றவ
ரிருந்த பெரியவே தியர்பதம் பணிநது. (அ)

கேட்டனா தலத்தின் மகிமையை மறையோர் கெழுமுசித்தா
முத தீாததம், வாட்டடங் கணணுண முழுகிடச் செயம்மின் வலி
மைசேர் பசாசனு காது, ஈாட்டமூன் றுடைய வயித்திய நாதனற்
பதம் பணியுமப் பொழுதி, வீட்டுநல் வினையா லிகபரம் வேண்டும்
யாவையு மளிததிடு மென்றார். (கூ)

* நிலவரம - கிணறு.

திலகநான் மறையோ ருரைநதவப் படியே தீர்த்தநீ ராடிடச செயது, நலமிகும விலவக கிளையிஞல வயிததிப நாதனை யருசசனை புரிய, விலகுசாய தநறை செயதன ரணஙகு மியற்றியே வலம் வரும் பொழுதிற, சொலமகி ழளிககுஞ சடாயுகுணா டததின் றாயச் நள்ளியே டணிநதாள். (௧௦)

ஆரமு தனைய வணஙகிவட் கடுநத வலைகைகோ யன்றியே யசசோ, கோரமாம் வினைக ளியாவையு நீஙகிக குலவுபே ரின்ப மெய் தினர்தஞ, சீரணி விளககந தோன்றிட நினறு டிகழநதிடு மனையகுண டததின், காரண முணாநது மூவரு மெண்ணிக கரை பெறு மகிழசசியைப் பெற்றா (௧௧)

கரங்குவித திலக மூவலஞ செயது காசினி யதனின்மே லான. வரநதரும வயிததிப நாதனை வணங்கி வாழுமூ ரெபதின ரதஞற, புரந்தரன முதலாங கடவுளா போறறும பொறபுறு டாயுகுண டததின, திரமபெறு மகிமை யரிதரி தெனறே செப்பின ஞரத மூனிவன. (௧௨)

வேறு

தூய வாயமைச் சுவாசினி வண்மைபை
யேயு மாறு ைகுததெடுத தோதினே
ஞயும் வணபுக ழான்றநுச் சீலனை
பாயி லஙகு சருககம் பகாவன்மேல. (௧௩)

சுவாசினிச் சருககமுறறிற்று

ஆ திருவிருத்தம-௧௧௧௧.

துச்சீலச்சருக்கம்.

திருந்துகாம் பிலிய மென்னுந் தேசம்வாழ் மறையோன வேதம
வருநதுசச சீல னென்போன் மததநாண் மலர்சோ பிதத

னரும்பலன் கொடுப்ப தென்னென் றனேகமா நிந்தை பேசி
யிருநதனன் சோரன வீட்டிற் பொருள்கவர்ந் தெழிறறீ யிட்டான்.

ஆரிய ரன்றிச் சுற்றத தாரகளு மவனைத தளளிப்
பூரியா போவென் றூரின் புறத்தினில விடுததா ரன்னோனை
பாரிபுத திராபின போதப் பறபல வூாக டோறு
மோரியை யொத்துக் கூபபிட் டோடியே திரிநதி ரந்தான். (௨

வழிதனி லிடிவி ழுாது மாய்ந்தனள் பாரி யன்றோ
ளழியுமுன் மைநதன் கூட விழுநதிறந தனனொ ழிநது
செழியகா னகத்திற் சின்று டிரிந்தன னதன்பின் செவவி
பொழிதரும் வயிததிய நாதம் போந்துபூங் கோயில சேர்ந்தான.()

சிலபகல் சென்ற பின்பு திருந்துமனு சனமெ டுக்கு
மிலகிய பணிதான் செயதே யிருந்தன னவனைத தூய
நலமிகு மெதிவ யிறறி ஞேயாலி துனப முளளான்
குலவுபுண் ணியவி பூதி குணடநீ றிடுக வென்றான். (௪)

செவியினிற் கேளான் போன்றே யிருந்துபின் றேடிப் பார்த்துப்
புவியினின மருநது வாங்கித தினறிடிற போமெ டுததுக்
குவியுமிச சாமப லுனறன் கொடியநோய தீரப்ப தில்லை
விவிதமாம் பணம்ப றிகக வேண்டியே வைத்தா ரெனறான். (௫)

ஆங்கிகழ்ந் தெடுததது ரைக்கு மம்மொழி யுணர்ந்து நின்று
தாங்கருங் கோபந் தன்னுற் சபித்தனன கண்சி வந்து
வேங்கையாய்ப் பிறப்பா யென்றே வெளியிலவ் வெதிபோ முனன
நீங்கின னரவந் தீண்டி நெடியவப் பாவி யம்மா. (௬)

ழனெவினி னரகந் தன்னிற ரேய்ந்திடத் தள்ளி விட்டா
ரனெயவ னரகின வீழா தருளுசிவ பணிமுன செய்த
வினைவச மதனுன மேன்மை விளங்கருச் சுனமா மூதூர்
னயணாந் தடலசெ றிந்தத தழல்விழி யுழுவை யானுன. (எ)

தடரு மகிமை பெறறுத் திகழுமத் தலத்தில வெய்ய
வடனவ விபூதி குண்ட நீறுமே னியின ணிந்து
ாடதிற புகுந்தான் கண்டு பிடித்ததக கனறகண் வேங்கை
யாடினன் குததித தளள வொழிந்ததவ் வுருவ மன்றே. (அ)

நிறம்பொலி விபூதி குண்ட நீறுபட் டிறநத வாற்றுற்
சிறந்திடும் விமான மேறிச் சிவகணஞ் சூழ வெள்ளிப்
பிறஙகல்வீற றிருந்தான மிகக பெருமைசேர் குண்ட மேன்மை
கறங்குநீள் கடலசூழ பாரிற் கணிபபரி தனறே வெனறுன. (௯)

இலகிய வெதிவி பூதி குணடநீ றணிந்தி ருநது
* கலதைசெய் வியாதி நீங்கிக கருணைசெய வயிததிய நாத
னலமிகு பொற்றுள் போற்றி நவிலரு மகிழ்சசி கூாநது
சிலபகல வாசஞ செய்து திருநதுமாச் சிரமஞ சோநதான. (௧௦)

வேறு.

துலங்கும் வன்புக ழோங்குதுச் சீலநன
னலங்கொள வாயமைச் சருகக நவினறன
னுலங்கொ டோளுதங் கனறுயர் மானமியப்
பலன்பு கனற சருக்கம் பகர்வனமேல. (௧௧)

துச்சிலசசருககமுறறிறறு.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௧உஉ.

---

* கலதை - கலககம்.

உதங்கச்சருக்கம்.

பின்னரும் விபூதி குண்டப் பெருமையைச் சூத னென்னு
மன்முனி வரன்பு கன்று ஞானமறை யுணர்ந்த நிதய
கன்மனன் கியற்றிக் காமக் குரோதநீத் தண்ணல் பாதம்
பன்முறை பணிவோன் சீடர் பரிவுகூர் தரவி ருந்தான்
சற்குண மறையோன் சீட னொருவனுற் றுழக் கயநோ யுற்றுப்
பற்பல துயரு ழந்து வருந்தியே குருவைப் பார்த்துச்
சொற்பெறு கால மூன்றுந் தெரிந்திடுந் தூயோ யிந்நோ
யற்பக லொழியா தென்னை யடுத்ததை யருள்செய் யென்றான்.(௨

வேறு

முன்புவை சியனீ மோகக் கடைமிகு துரோகி பூசை
யன்புடன் செய்வோர் தம்மை யகந்தையா லிகழ்ச்சி செய்தாய்
தென்புவி யாளுங் கால தூதுவர் சினந்து வந்து
பின்பிடித் திழுத்து வெய்ய பெருநர கத்தில் வீழ்த்தார். (௩)

ஆங்கது நீங்கி நாயாய்ப் பிறந்தனை யதன்பின் வந்து
பாங்குள மறைக்கு லத்தி லுற்பவித் தனையப் பாவத்
தோங்கின கயநோய் தீரு முபாயமொன் றுரைப்பன் கொன்றைத்
தேங்கமழ் வயித்திய நாதன் செவ்விசேர் தலத்தைச் சேர்ந்து.(௪)

நிறைந்திடும் விபூதி குண்ட நீற்றினை யணிந்த போதிற்
குறைந்துநீங் கிடுமற் றென்றுற் கொடியநோய் தீரா தென்றே
யுறைந்தன னனைய மேன்மைத் தலந்தனை யடுத்து வெண்ணீ
றிறைந்திடப் பத்தி நீங்கி யெடுத்தவ னுடலி லிட்டான். (௫)

அடுத்திடும் வியாதி தீரக் கண்டில னாசான் றன்னைக்
கடுத்துடல் வெளுத்த தன்றிக் காரிய மில்லை யென்று
தொடுத்தன னனேகம் வார்த்தை துகளுறு சாம்ப லென்ன
கொடுத்திடு மென்றி கழ்ந்து கொடுமொழி பின்னுஞ் சொன்னான்.

ந்துரைத் துரங்கன் கூறும வெய்ய சொற பொருமுள்ளத்
சகமில் பாவி காக மாலுவை யென்று சாப
ரகசணைப் பொருந்து தாழா திட்டன னவனவ ளரி
த்தினிற் பிறந்து சோயிற புறத்திலோர் மாததி ருந்தான். (௭)

தம மறையோன சிதரா முதபபுன லுதய காலம்
திமீ தூர பூழ்ப பணிமதி யணிந்த வேணி
தியன றனைடய ணிந்து நிறைந்திடம விபூதி முணடச்
தம் றணிந்து மீதி கொணடுதொன னகாரகுச சென்றான். (௮)

ந்தும்வே தியனம சிழாவே யகதிான பூசை செயத
யயரா தனைவ ணங்கிச சூரிய நோததுட பாங்காப
ய்வந முணட ந்ரறுப பரியபோக சணைகதை வைத்துப்
ாயயையிற நீாதத பாணம் பணணுதற செபுநது போநதான். ()

த்தகு பொருந்திற காச பனையபோக சணைநதை பூசகாற்
காததிடக முணட நீறு பட்டநாற சோயயாந தேசனு
சததமாய நீஙகுத தேவா குழந்ட வமான மேறி
த்தனவாழ சயிலை சாாநது நிலையைபெற றிருநதா னம்மா. (௰)

இபபடி யனேகம வாயமை பெயதிய விபூதி முணட
மடபபெரு பெனமை தனனை விதவழா தறதி யாகச்
செபபினன புராண மூவா றுணாநதுளந தெளிநத தூயோா
ருபபருந தவததோா றெலலா முயாபெரு மகிழச்சி பூததாா். (௧௧)

உத்தங்கச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௧௧௯.

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரசித்தபத்திரம்.

இப்புராணம், பல்லவராயப்பட்டு ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அழகப்பிள்ளையவர்கள் தந்த ஏட்டுப்பிரதியின் உதவியால் அச்சிடப்பட்டது. இந்நன்றி யாவராலும் இனிது பாராட்டற்பாலது. இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சிதம்பரம் செங்கழுநீரப்பிள்ளையார்கோயிற்றெரு 110-ம் நெம்பர்வீட்டில் நம்மிடத்திலும், சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை மானேஜர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்களிடத்திலும், சென்னையில் கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தலைவர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், வயித்தீசுரன்கோயிலில் மளிகைவியாபாரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, முருகப்பமுதலியாரவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விலை அணா-அ, தபாற்கூலி அணா-க

இங்ஙனம்,
சு. சொக்கலிங்கமுதலியார்.

வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.